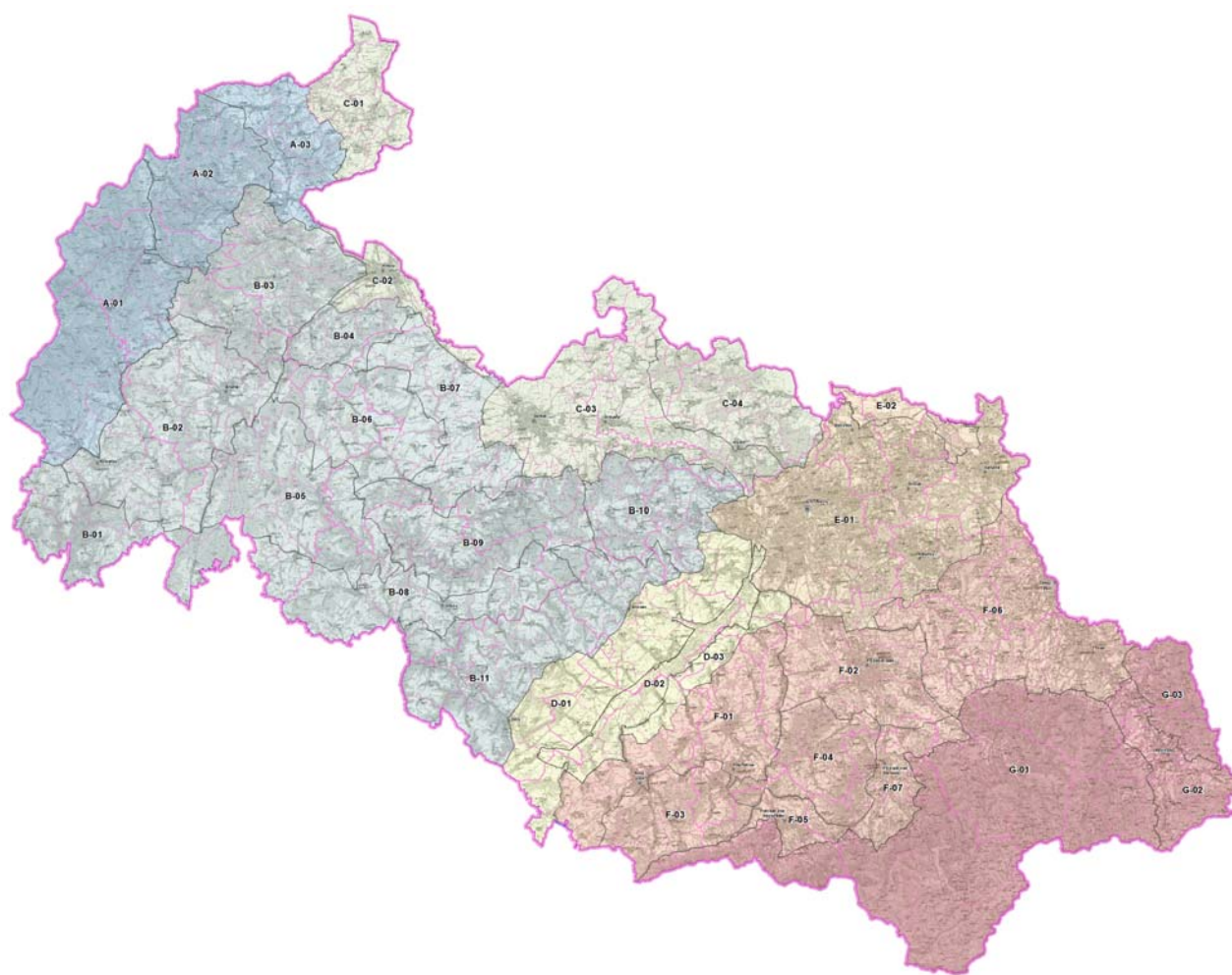

CÍLOVÉ CHARAKTERISTIKY KRAJINY MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE

Územní studie – návrhová část I.

Vymezení krajinných oblastí

Objednatel:
Moravskoslezský kraj
28. října 117, 702 18 Ostrava

Pořizovatel:
Krajský úřad Moravskoslezského kraje,
odbor územního plánování, stavebního řádu a kultury
28. října 117, 702 18 Ostrava

Projektant:
Atelier T-plan, s.r.o.
Na Šachtě 497/9, Praha 7 – Holešovice, 170 00

CÍLOVÉ CHARAKTERISTIKY KRAJINY MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE

Územní studie – návrhová část I.

Vymezení krajinných oblastí

.....
RNDr. Libor Krajíček
jednatel a ředitel společnosti

.....
RNDr. Libor Krajíček
manažer projektu

.....
Doc. Ing. arch. Ivan Vorel, CSc.
odborný garant

květen 2013
zakázka č. 2012 004

ŘEŠITELSKÝ TÝM

Atelier T-plan, s.r.o.

- RNDr. Libor Krajíček *manažer projektu*
- Mgr. Alena Kubešová, Ph.D. *analýza přírodních hodnot se zaměřením na krajinotvorné složky, přírodní charakteristiky území*
- Ing. Michal Nosál *GIS analýzy, příprava grafických výstupů, datový sklad*

Externí spolupráce

- Doc. Ing. arch. Ivan Vorel, CSc. *vedoucí expert, analýza civilizačních hodnot, metodická část, vymezení krajinných oblastí a cílových charakteristik krajiny, definice požadavků a opatření k ochraně krajiny*
- Doc. Ing. arch. ThLic. Jiří Kupka, Ph.D. *kulturně historická analýza, kulturně historické charakteristiky*
- Ing. Luboš Hruška – Tvrdý, Ph.D. a kolektiv (PROCES s.r.o. Ostrava) *socioekonomické charakteristiky území MSK, vymezení rozvojových a hospodářsky, resp. demograficky slabých oblastí MSK*

OBSAH:

1. ÚVOD	1
1.1. CÍLE A ÚKOLY NÁVRHOVÉ ČÁSTI STUDIE, POJMY	1
2. METODICKÝ PŘÍSTUP K VYMEZENÍ KRAJINNÝCH OBLASTÍ A K DEFINOVÁNÍ CÍLOVÝCH CHARAKTERISTIK KRAJINY.....	2
2.1. METODICKÝ POSTUP.....	2
A. Identifikace znaků, hodnot a vlastností.....	2
B. Kategorizace a klasifikace identifikovaných znaků a hodnot a kategorizace území z hlediska krajinných hodnot.....	3
C. Vymezení krajinných oblastí (specifických krajin).....	3
D. Definování cílových charakteristik krajiny pro krajinné oblasti	4
2.2. DELIMITAČNÍ KRITÉRIA - NÁSTROJ K VYMEZENÍ SPECIFICKÝCH KRAJIN	4
2.3. OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN.....	6
2.4. SPECIFICKÉ KRAJINY (KRAJINNÉ OBLASTI).....	7
3. VYMEZENÍ A POPIS SPECIFICKÝCH KRAJIN (KRAJINNÝCH OBLASTÍ).....	10
A. SPECIFICKÉ KRAJINY HRUBÉHO JESENÍKU A ZLATOHOŘSKÉ HORNATINY ...	10
A-01 Hrubý Jeseník.....	10
A-02 Heřmanovice.....	16
A-03 Jindřichov – Město Albrechtice.....	22
B. SPECIFICKÉ KRAJINY NÍZKÉHO JESENÍKU.....	27
B-01 Sovinecko	27
B-02 Rýmařov – Bruntál	33
B-03 Krasov.....	39
B-04 Lichnov	45
B-05 Slezská Harta.....	50
B-06 Horní Benešov	56
B-07 Brumovice – Stěbořice	62
B-08 Budišov – Vítkov	67
B-09 Hradec n. Moravicí – Melč.....	73
B-10 Kyjovice - Pustá Polom.....	79
B-11 Oderské Vrchy	84

C.	SPECIFICKÉ KRAJINY OPAVSKÉ PAHORKATINY	90
C-01	Osoblaha	90
C-02	Krnov - Opavská NIVA	95
C-03	Opava – Kravaře	99
C-04	Bohuslavice – Šilheřovice	105
D.	SPECIFICKÉ KRAJINY MORAVSKÉ BRÁNY	110
D-01	Klimkovice – Suchdol	110
D-02	Poodří	116
D-03	Bartošovice	120
E.	SPECIFICKÉ KRAJINY OSTRAVSKÉ PÁNVE	124
E-01	Ostrava – Karviná	124
E-02	Niva Olše	132
F.	SPECIFICKÉ KRAJINY BESKYDSKÉHO PODHŮŘÍ.....	136
F-01	Příbor - Nový Jičín.....	136
F-02	Frýdek- Místek	142
F-03	Štramberk	147
F-04	Ondřejník - Palkovické Hůrky	152
F-05	Frenštát Pod Radhoštěm	158
F-06	Třinec – Těšín	162
F-07	Frýdlant Nad Ostravicí	169
G.	SPECIFICKÉ KRAJINY MORAVSKOSLEZSKÝCH A SLEZSKÝCH BESKYD.....	173
G-01	Moravskoslezské Beskydy	173
G-02	Jablunkov.....	179
G-03	Slezské Beskydy.....	184
4.	PŘÍLOHA.....	189
	RIZIKA A OHROŽENÍ V KRAJINĚ VYPLÝVAJÍCÍ ZE ZÁMĚRŮ NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU NA VYUŽITÍ ÚZEMÍ.....	189
A.	Oblasti specifických krajin Hrubého Jeseníku.....	189
B.	Oblasti specifických krajin Nízkého Jeseníku	189
C.	Oblast specifických krajin Opavské pahorkatiny.....	204
D.	Oblast specifických krajin Moravské Brány	209
E.	Oblast specifických krajin Ostravské pánve	211

F. Oblast specifických krajin Beskydského podhůří	212
G. Specifické krajiny Moravskoslezských a Slezských Beskyd	214

1. ÚVOD

1.1. Cíle a úkoly návrhové části studie, pojmy

Cíle a úkoly územní studie Cílové charakteristiky krajiny Moravskoslezského kraje¹ jsou definovány v zadávací dokumentaci, zpracované pořizovatelem územní studie (Krajský úřad MSK – odbor územního plánování, stavebního řádu a kultury). Návrhová část se věnuje ve III. etapě vymezení krajinných oblastí jakožto podkladu pro definování cílových charakteristik krajiny.

Vzhledem k tomu, že příloha č. 4 k vyhlášce č. 500/2006 Sb. ve znění platném od 01.01. 2013 pracuje s pojmem „typy krajin“, je nutno objasnit používání pojmů „**krajinná oblast**“ a pojmu „**specifická krajina**“. Pojem krajinné oblasti koresponduje s požadavkem na vymezení „vlastních krajin“ dle Evropské úmluvy o krajině (EÚoK) a počítá s dalším krokem – stanovení cílových charakteristik pro takto vymezené krajiny. Oficiální překlad EÚoK uvádí „vymezit své vlastní typy krajiny“ a vyhl. č. 500/1996 Sb. požaduje v ZÚR vymezit „oblasti se shodným krajinným typem“. Tato problematika je diskutována v Kap. 2.1. Metodické části této studie, ze které vyplývá, že pojem „typ“ nevystihuje smysl vymezení vlastních krajin.

„**Krajinný typ**“ je dán souhrnem vlastností, které jsou společné a charakteristické pro různé segmenty krajiny. Krajinný typ reprezentuje krajiny, které jsou příbuzné svými vlastnostmi nebo kvalitami. Typologické členění je protikladné individuálnímu členění krajiny – u typologického členění hledáme společné reprezentativní vlastnosti, u individuálního členění hledáme specifické, neopakovatelné, jedinečné jakož i unikátní vlastnosti krajiny. Takovému obsahu odpovídá pojem „**specifická krajina**“. Specifická krajina (v zadání této studie označovaná jako „krajinná oblast“) se vyznačuje vlastnostmi, které ji odlišují od ostatních oblastí na území kraje. Jedná se o vlastnosti, které vyjadřují nezaměnitelnost, osobitost, jedinečnost, unikátnost a kulturní identitu oblasti.

Rozdíl mezi podobnými pojmy „**specifická krajina (krajinná oblast)**“ a „**oblast krajinného rázu**“ (viz kap. 2.1. Metodické části) je dána tím, že první pojem vychází ze smyslu Evropské úmluvy o krajině a z její dikce a druhý pojem je zákonným pojmem, který vychází ze zák. č. 114/1996 Sb. a z jeho dikce. „Oblastí krajinného rázu“ (ObKR) je krajinný celek s podobnou přírodní, kulturní a historickou charakteristikou odrážející se v souboru jejích typických znaků, který se výrazně liší od jiného celku ve všech charakteristikách či v některé z nich a který zahrnuje více míst krajinného rázu. Krajinná oblast ve smyslu „specifické krajiny“ je ve smyslu Evropské úmluvy o krajině (EÚoK) osobitou krajinou, „*vyznačující se zvláštními hodnotami, které jsou jim připisovány zainteresovanými stranami a dotčeným obyvatelstvem, formulované pro danou krajinu kompetentními veřejnými orgány*“ (Jedná se o krajiny na úrovni regionálního členění, které se vyznačují neopakovatelnými a unikátními vlastnostmi, pozorovatelnými jako znaky či atributy jedinečnosti a identity.

---

¹ Dále jen MSK.

2. METODICKÝ PŘÍSTUP K VYMEZENÍ KRAJINNÝCH OBLASTÍ A K DEFINOVÁNÍ CÍLOVÝCH CHARAKTERISTIK KRAJINY

2.1. Metodický postup

A. IDENTIFIKACE ZNAKŮ, HODNOT A VLASTNOSTÍ

Identifikace znaků a hodnot přírodní, kulturní a historické, civilizační a vizuální charakteristiky a vlastností krajinné struktury

Zdroje

Existující údaje: ÚAP, ZÚR, Generel OPK, oborové dokumenty – památkové hodnoty

Vlastní údaje: Prostorová generalizace dat Land Use (*Schéma č. 1*)

Vizuální otevřenost krajiny (*Schéma č. 2*)

Mozaikovitost krajiny (*Schéma č. 3*)

Prostorová členitost krajiny (*Schéma č. 4*)

Heterogenita krajiny (*Schéma č. 5*)

Terénní členitost (*Schéma č. 6*)

Vlastní studie: Vyhodnocení historických krajinných struktur (*Výkres II.A*)

Sociodemografická studie (*součást Analytické části, kap. 5*)

Terénní průzkum:

Využití jako kritéria hodnocení

Přítomnost znaků v území a soustředění určitých znaků představuje **DELIMITAČNÍ** kritérium pro rozhraničení krajinných oblastí (specifických krajin).

Jedná se o soustředění systémových a vizuálních znaků a hodnot krajinné struktury² např.:

- ⇒ soustředění lokalit s dochovanými historickými strukturami
- ⇒ soustředění památkových hodnot (krajinná památková zóna)
- ⇒ soustředění přírodních a estetických hodnot (přírodní parky)
- ⇒ soustředění jedinečných přírodních hodnot (národní parky)
- ⇒ soustředění hodnot harmonické krajiny, přírodních hodnot a hodnot historického osídlení (CHKO)

² Krajinná struktura se projevuje systémovými vazbami jednotlivých složek (složky přírodní a složky kulturní, resp. civilizační) a jejich vizuálním projevem. Jedná se proto o z hlediska krajinných analýz o fyzickou (hmotnou) trojdimenzionální prostorovou strukturu. Tato struktura se též vyznačuje nehmotnými atributy, důležitými pro identitu a jedinečnost krajin. Těmito atributy jsou zejména významy jednotlivých složek (významy vědecké, užitkové a duchovní)

B. KATEGORIZACE A KLASIFIKACE IDENTIFIKOVANÝCH ZNAKŮ A HODNOT A KATEGORIZACE ÚZEMÍ Z HLEDISKA KRAJINNÝCH HODNOT

Kategorizace identifikovaných hodnot z hlediska krajinářského významu, kategorizace území z hlediska krajinářských hodnot.

Zdroje

Vlastní údaje: Vyhodnocení území na základě kategorizace vybraných jevů
(*Výkresy I. B, II. B, III. B, IV. B, syntéza V. B*)
Klasifikace vymezených hlavních znaků krajinných oblastí
(*Návrhová část studie – vymezení krajinných oblastí, kap. 2.2*)

Využití jako kritéria hodnocení

Hranice kategorizovaných území představují **DELIMITAČNÍ** kritérium pro rozhraničení krajinných oblastí (specifických krajin).

Kategorie území, ležící v jednotlivých krajinných oblastech představují **EVALUAČNÍ** kritéria pro definování cennosti území a stanovení cílových charakteristik krajiny jakožto cílů k zabezpečení kvalit krajiny.

C. VYMEZENÍ KRAJINNÝCH OBLASTÍ (SPECIFICKÝCH KRAJIN)

Vymezení hranic krajinných oblastí, definování hlavních znaků specifických krajin a klasifikace z hlediska významu pro jedinečnost krajinné oblasti (zásadní, spoluurčující, doplňující), z hlediska cennosti v rámci regionu (jedinečný, význačný, běžný)

Zdroje

Vlastní údaje: Výsledky analytické části studie
(*textová část, výkresy IB, II. B, III. B, IV. B. V., schémata 1-11*)

Postup využití delimitačních kritérií hodnocení

Grafická generalizace a vymezení **dílčích krajinných rozhraní** na základě jednotlivých analytických hledisek (v pořadí významnosti) .

- a) Charakteristický terénní reliéf
- b) Geomorfologické členění
- c) Prostorová generalizace Land Use
- d) Vizuelní charakteristiky území – kategorizace dle krajinných hodnot
- e) Přírodní charakteristiky území – kategorizace dle krajinných hodnot
- f) Kulturní a historické charakteristiky – kategorizace dle krajinných hodnot
- g) Výsledná syntéza vymezení krajinných hodnot

Superpozice³ dílčích krajinných rozhraní a delimitace hranic krajinných celků (specifických krajin) formou postupného porovnávání vzájemných průmětů dílčích krajinných

³ Metoda superpozice má v této studii podobu postupného vzájemného překrývání vrstev (dílčích krajinných rozhraní) nad mapovým podkladem (topografická mapa, ortofotomapa), přičemž ne všechny vrstvy mají v určité lokalitě stejný význam. Je to proto, že do určování hranic vstupují vizuelní hlediska. Obecně lze říci, že charakter terénu a charakter využití území jsou základními atributy rozdílnosti charakteru krajin. V určitém místě krajiny však může vystupovat do popředí např. přítomnost

rozhraní a jejich postupného sblížení zvažováním priorit jednotlivých delimitačních kritérií, upřesněná na základě analýzy ortofotomap a na základě doplňujících terénních průzkumů území. Výsledky geografických analýz tak byly optimalizovány a upřesněny expertním týmem.

Definování hlavních znaků cennosti, osobitosti a jedinečnosti krajinných oblastí (specifických krajin) a jejich klasifikace. Tyto znaky představují atributy kvality krajiny.

D. DEFINOVÁNÍ CÍLOVÝCH CHARAKTERISTIK KRAJINY PRO KRAJINNÉ OBLASTI

Pro jednotlivé krajinné oblasti (specifické krajiny) a pro definované a klasifikované hlavní znaky cennosti, osobitosti a jedinečnosti specifických krajin bude navržena soustava cílů k zabezpečení kvalit krajiny. Kvality krajiny jsou vyjádřeny atributy, odpovídajícími identifikovaným a klasifikovaným znakům.

Zdroje

Vlastní údaje: Výsledky vymezení krajinných oblastí a definování a klasifikace hlavních znaků osobitosti krajiny (*text III. etapy studie, výkres VI.*)

Kategorizace znaků a území z hlediska krajinářských hodnot (*analytická část studie, výkresy I.A, I.B, II.A, II.B, III.A, III.B, IV.A, IV.B, V.*)

Analýzy krajinné struktury vyjadřující kvalitativní znaky krajiny

Vizuální otevřenost krajiny (Schéma č. 2)

Mozaikovitost krajiny (Schéma č. 3)

Prostorová členitost krajiny (Schéma č. 4)

Heterogenita krajiny (Schéma č. 5)

Postup využití evaluačních kritérií hodnocení

Přiřazení hlavním znakům cennosti, osobitosti a jedinečnosti krajinných oblastí (znakům kvality krajiny) výčet cílů, směřující k jejich ochraně, udržení a rozvíjení a to v souvislosti s dalšími znaky, vyjadřujícími kvalitu krajiny.

2.2. Delimitační kritéria - nástroj k vymezení specifických krajin

Na základě krajinářských analýz a vyhodnocení území MSK, provedených v I. etapě práce, jejichž výstupy mají povahu delimitačních kritérií, byla postupnými kroky upřesňována rozloha a hranice specifických krajin. Výsledky analýz, které definují určitá rozhraní jsou totiž nejenom svědectvím o rozdílné cennosti území, ale jsou zpravidla také svědectvím určité odlišnosti jednotlivých segmentů krajiny. Jedná se o taková delimitační kritéria, která jsou

---

výrazných stop historické kultivace krajiny, která může být unikátním atributem identity krajiny. Jedná se tedy o průnik vrstev – dílčích krajinných rozhraní – o různé (resp. proměnlivé) důležitosti.

využitelná pro delimitaci území s různých kvalitami krajiny a ke stanovení hranic (rozhraní) takových území. Na základě takového rozhraničení byly vymezeny specifické krajiny.

Jako systémový krok byla vymezena velkoplošná ZCHÚ – CHKO Jeseníky, CHKO Beskydy a CHKO Poodří jako samostatné krajinné oblasti. Důvodem pro toto samostatné vymezení je skutečnost, že pro tato území se zpracovávají samostatná hodnocení krajiny ve smyslu zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Mimořádný význam při vymezení oblastí má georeliéf vyjádřený hranicemi geomorfologického členění. Georeliéf určuje základní prostorové členění krajiny, ovlivňuje krajinnou scénu a její rozlišitelnost. Význam terénních dominant a terénních horizontů, sklonitost terénu, relativní převýšení, resp. dynamika terénu a dimenze terénem ohraničených krajinných prostorů – to jsou základní a stálé (prakticky neměnné) vizuální atributy fyzické struktury krajiny.

Vedle georeliéfu jsou to přírodní hodnoty, jejichž význam v krajině byl kategorizován do podoby odstupňovaných krajinných hodnot. Výrazně se v kategorizaci projevují hranice velkoplošných zvláště chráněných území a přírodních parků, což je logické a i z hlediska vizuální atraktivnosti krajiny prokazatelné. Podobně v kategorizaci kulturních a historických hodnot hraje velkou roli dochovanost krajinných struktur, zejména liniové vegetační struktury v některých částech podhůří Jeseníků, v Nížkém Jeseníku a v podhůří Beskyd.

K vymezení hranic specifických krajin byly využity výsledky krajinných analýz provedených v I. etapě této studie.

Přehled použitých delimitačních kritérií

Delimitačními kritérii jsou výsledky krajinářských analýz provedených v této studii, které stanovují rozhraní segmentů krajiny s rozdílnou kvalitou (kategorizace území dle cennosti) nebo ve schématech ukazují určité aspekty krajinné struktury. Jedním z nejdůležitějších delimitačních kritérií je geomorfologické členění území a to s ohledem na prvořadý význam georeliéfu v krajinné struktuře a význam jeho projevu v krajinném obrazu. Za delimitační kritéria v této studii považujeme:

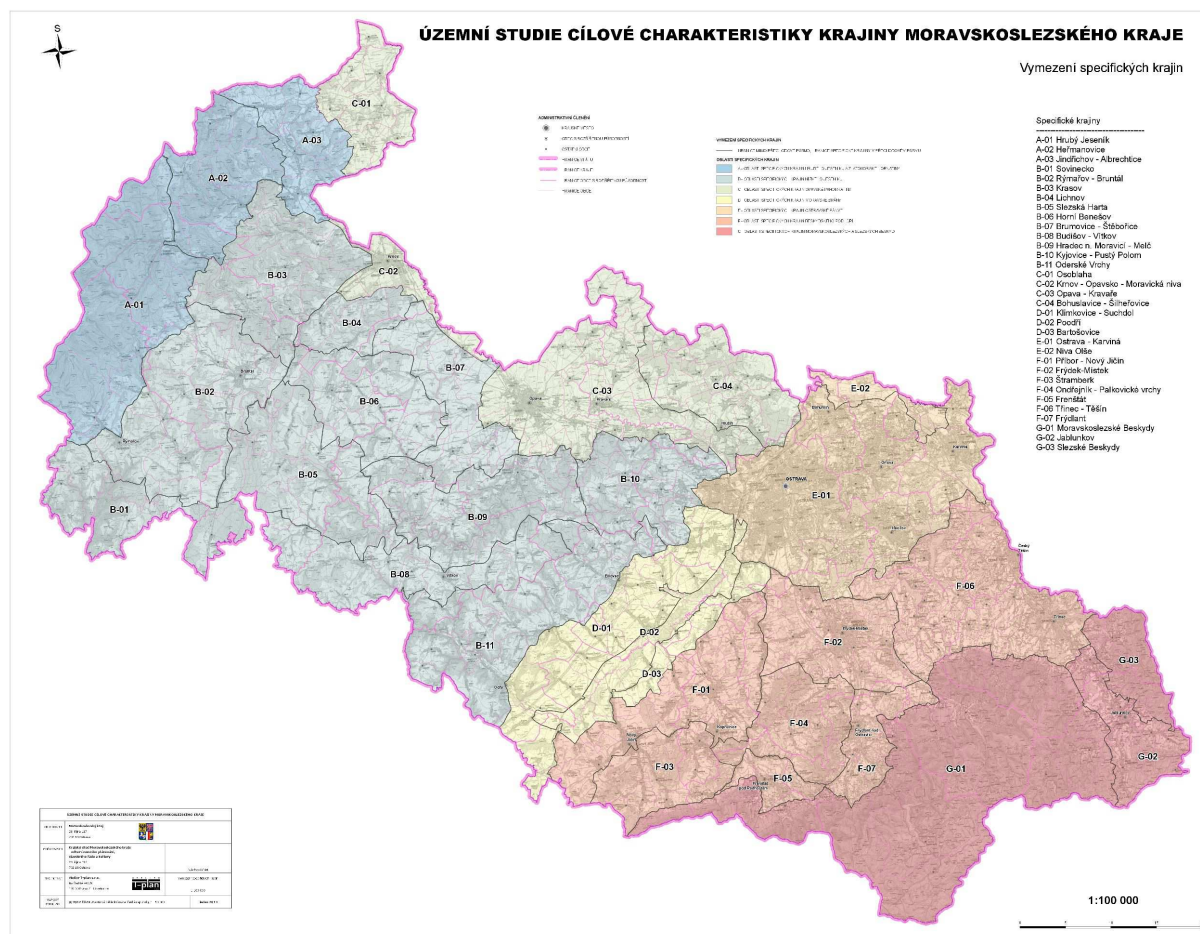
- kategorizaci dle krajinných hodnot přírodní charakteristiky (krajinné hodnoty základní, mírně zvýšené, zvýšené, vysoké) (Výkres I.B)
- kategorizaci dle krajinných hodnot kulturní a historické charakteristiky (krajinné hodnoty mírně snížené, základní, mírně zvýšené, zvýšené, vysoké) (Výkres II.B)
- kategorizaci dle krajinných hodnot civilizační charakteristiky (krajinné hodnoty výrazně snížené, snížené, mírně snížené, základní, mírně zvýšené) (Výkres III.B)
- kategorizaci dle krajinných hodnot vizuální charakteristiky (krajinné hodnoty výrazně snížené, snížené, mírně snížené, základní, mírně zvýšené, zvýšené, vysoké) (Výkres IV.B)
- geomorfologické členění
- prostorová generalizace Land Use
- členění reliéfu

Vymezení krajinných hodnot projevujících se jako delimitační kritérium je patrné ve výsledné syntéze (Výkres V.).

2.3. Oblasti specifických krajín

Na základě krajinářských analýz, provedených v I. etapě a na základě metodických principů řešených ve II. etapě se v krajině MSK nacházejí určité skupiny specifických krajín,, jejichž rozlišující znak je především možno odvodit od prostorové struktury dané georeliéfem. Proto jsou specifické krajiny rozděleny do sedmi tzv. „oblastí specifických krajín“, jejichž hranice jsou dány hranicemi geomorfologických jednotek.

OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN	
A	OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN HRUBÉHO JESENÍKU A ZLATOHOŘSKÉ HORNATINY
B	OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN NÍZKÉHO JESENÍKU
C	OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN OPAVSKÉ PAHORKATINY
D	OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN MORAVSKÉ BRÁNY
E	OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN OSTRAVSKÉ PÁNVE
F	OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN BESKYDSKÉHO PODHŮŘÍ
G	OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN MORAVSKOSLEZSKÝCH A SLEZSKÝCH BESKYD

Obr. 7: Vymezení oblastí specifických krajín

2.4. Specifické krajiny (krajinné oblasti)

Na území MSK bylo vymezeno 33 specifických krajin (krajinných oblastí ve smyslu zadání studie), pokrývajících celé území kraje.

Vymezení hranic jednotlivých specifických krajin vyjadřuje odlišnost jednotlivých krajin, charakteristických individuálními vlastnostmi a kvalitami. Hranice mezi jednotlivými specifickými krajinami jsou zobrazeny liniemi, vedoucími tak, aby byly v krajině identifikovatelné (polní cesty, lesní cesty, silnice, vodoteče a výjimečně i jiné linie). Tyto hranice, exaktně definované pro použití v ZÚR, vyjadřují určitý přechodový pás, ve kterém se mění jednotlivé charakteristiky krajinných oblastí.

A. SPECIFICKÉ KRAJINY HRUBÉHO JESENÍKU A ZLATOHOŘSKÉ HORNATINY

- A-01 Hrubý Jeseník
- A-02 Heřmanovice
- A-03 Jindřichov - Albrechtice

B. SPECIFICKÉ KRAJINY NÍZKÉHO JESENÍKU

- B-01 Sovinecko
- B-02 Rýmařov - Bruntál
- B-03 Krasov
- B-04 Lichnov
- B-05 Slezská Harta
- B-06 Horní Benešov
- B-07 Brumovice - Stěbořice
- B-08 Budišov - Vítkov
- B-09 Hradec nad Moravicí – Melč
- B-10 Kyjovice Pustá Polom
- B-11 Oderské vrchy

C. SPECIFICKÉ KRAJINY OPAVSKÉ PAHORKATINY

- C-01 Osoblaha
- C-02 Krnov – Opavská niva
- C-03 Opava - Kravaře
- C-04 Bohuslavice - Šilheřovice

D. SPECIFICKÉ KRAJINY MORAVSKÉ BRÁNY

- D-01 Klimkovice – Suchdol nad Odrou
- D-02 Poodří
- D-03 Bartošovice - Petřvald

E. SPECIFICKÁ KRAJINA OSTRAVSKÉ PÁNVE

- E-01 Ostrava - Karviná
- E-02 Niva Olše

F. SPECIFICKÉ KRAJINY BESKYDSKÉHO PODHŮŘÍ

- F-01 Příbor – Nový Jičín
- F-02 Frýdek-Místek
- F-03 Štramberk
- F-04 Ondřejník – Palkovické vrchy
- F-05 Frenštát
- F-06 Třinec – Těšín
- F-07 Frýdlant nad Ostravicí

G. SPECIFICKÉ KRAJINY MORAVSKOSLEZSKÝCH A SLEZSKÝCH BESKYD

- G-01 Moravskoslezské Beskydy
- G-02 Jablunkov
- G-03 Slezské Beskydy

Všechny specifické krajiny jsou s využitím analýz zpracovaných v rámci I. etapy prací a zjištění z terénního průzkumu popsány v identické struktuře z těchto aspektů:

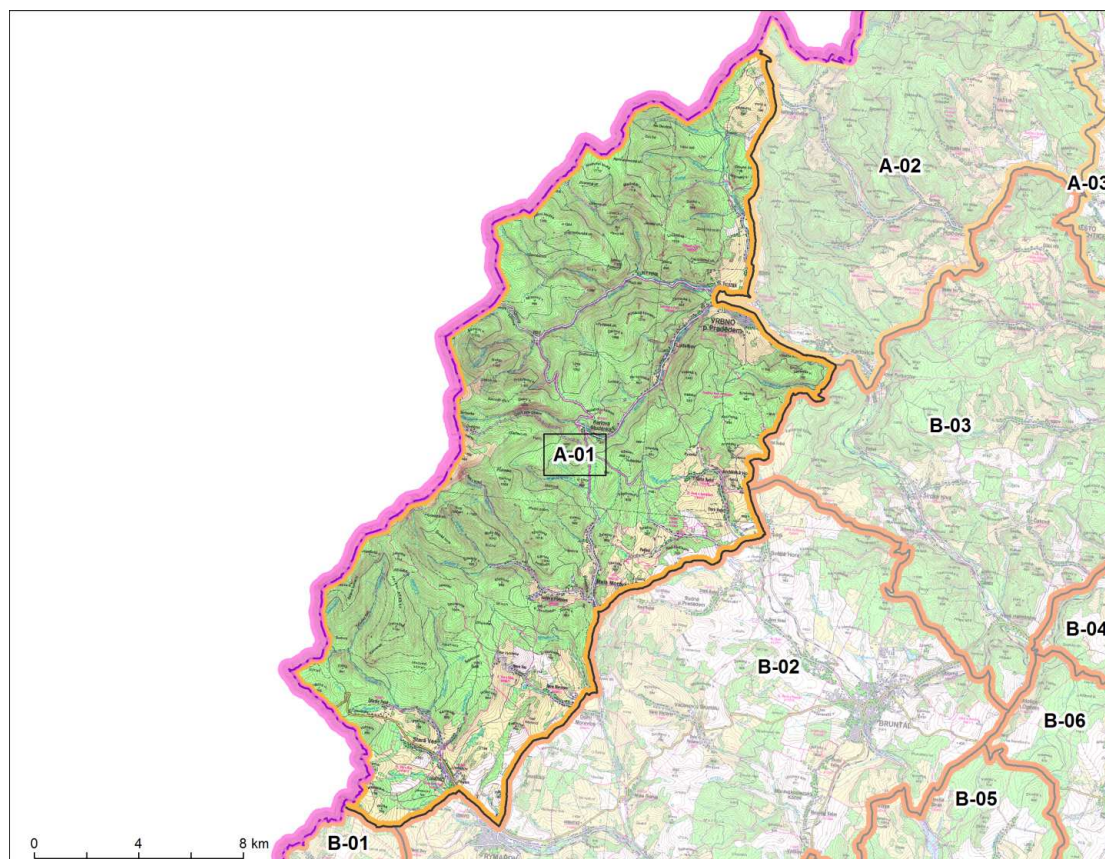
- Vymezení hranic specifické krajiny vč. odůvodnění
  - ⇒ na základě výše popsaných delimitačních a evaluačních kritérií postupem popsaným výše
- Identifikace významných a emblematických znaků
  - ⇒ dle kategorizace jevů a hodnot identifikovaných v I. etapě prací z hlediska jejich osobitosti, rázovitosti a jedinečnosti v rámci každé specifické krajiny.
  - ⇒ některé ze znaků mohou být tak výrazné a nezaměnitelné, že se stávají znakem (např. scenérie, silueta, charakteristická hodnota), symbolem, který reprezentuje a označuje určitou a ne jinou krajinu. Takové znaky nazýváme **emblematické** (podobně jako např. ikonické či kultovní scenérie)
- Odůvodnění významných a emblematických jevů
  - ⇒ na základě vyhodnocení přírodních, kulturně historických charakteristik, resp. dle vizuální scény a prostorových vztahů dané specifické krajiny.

- Sociodemografické a ekonomická charakteristiky
  - ⇒ s využitím vybraných údajů Studie sídelní struktury Moravskoslezského kraje , PROCES – Centrum pro rozvoj regionů, s.r.o. Ostrava, 2012
- Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních hodnot
  - ⇒ Stávající
    - * existující významné stavby a antropogenní jevy ovlivňující obraz krajiny
  - ⇒ Plánované nebo uvažované
    - * konkrétní záměry, sledované ve vydaných ZÚR MSK a aktualizovaných ÚAP MSK (2011), jejichž realizace může působit rušivě ve vztahu k charakteru, znakům, vlastnostem a hodnotám specifické krajiny, do níž je záměr lokalizován
  - ⇒ Míra narušení krajinných hodnot je klasifikována na základě technických (vizuálně vnímaných) charakteristik jednotlivých záměrů v kontextu základních charakteristik příslušné specifické krajiny. Vychází přitom z předpokladu, že existující jevy jsou v řadě případů do vnímání krajiny zahrnuty a jsou chápány jako součást území.
  - ⇒ V případě záměrů na realizaci nových větrných parků (min. 3 stožáry VTE) nebo jednotlivých větrných elektráren (1 – 2 stožáry) byla formou geografické analýzy orientačně vyhodnocena jejich viditelnost do vzdálenosti 7 km, ve které lze předpokládat významné vizuální uplatnění v obrazu krajiny vč. identifikace takto dotčených specifických krajin. Výšky osy rotoru byly převzaty z dokumentací EIA, pokud nebyly známy byla modelově použita výška 105 m.

3. VYMEZENÍ A POPIS SPECIFICKÝCH KRAJIN (KRAJINNÝCH OBLASTÍ)

A. Specifické krajiny Hrubého Jeseníku a Zlatohorské hornatiny

A-01 HRUBÝ JESENÍK

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1. Plocha

279 227 567.7 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
A-01	Bruntál	Andělská Hora (část)	Andělská Hora ve Slezsku (část)
		Karlova Studánka	Karlova Studánka
		Ludvíkov	Ludvíkov pod Pradědem
		Rudná pod Pradědem (část)	Nová Rudná (část)
			Stará Rudná (část)
		Světlá Hora (část)	Stará Voda v Jeseníkách

KO	ORP	OBEC	KÚ
		Vrbno pod Pradědem (část)	Podlesí pod Pradědem
			Suchá Rudná
			Světlá ve Slezsku (část)
			Mnichov pod Pradědem (část)
			Železná pod Pradědem (část)
	Krnov	Heřmanovice (část)	Heřmanovice (část)
	Rýmařov	Dolní Moravice (část)	Nová Ves u Rýmařova
			Horní Moravice (část)
			Dolní Moravice (část)
		Horní Město (část)	Stříbrné Hory (část)
		Malá Morávka (část)	Malá Morávka (část)
		Rýmařov (část)	Karlov pod Pradědem
			Janovice u Rýmařova (část)
			Janušov (část)
	Stará Ves		Rýmařov (část)
Stará Ves u Rýmařova			
			Žďárský Potok

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Oblast A-01 leží v západní části MSK, ze své západní strany kopíruje správní hranici MSK v úseku od silnice III/37010 do silnice II/453. Po této silnici vede její hranice do Heřmanovic, kde se odklání od zástavby obce a po silnici II/445 pokračuje nejprve jižním a poté jihozápadním směrem až pod Mlýnský vrch (728 m), který obchází. Dále pokračuje do Vrbna pod Pradědem a podél řeky Opavy, po silnici II/451, vede až ke křížení se silnicí II/452, po které vede až do Andělské Hory a posléze Světlé Hory. Zde tuto komunikaci opouští a ve stopě železniční tratě č. 312 pokračuje jihozápadním směrem na Malou Morávku. Před ní se napojuje na silnici III/44515. V obci se odklání jižním směrem a podél Moravice, od které se poté uhýbá, vede po silnici II/445 až do Rýmařova. Odtud její hranice kopíruje stopu silnice III/37010 až na správní hranici MSK.

Hranice krajinné oblasti (KrObl) je vůči KrObl B-01 Sovinecko, B-02 Bruntál – Rýmařov a vůči KrObl A-02 Heřmanovice vedena po hranicích Chráněné krajinné oblasti Jeseníky. Toto ohraničení je systémově provedeno s ohledem na specifické podmínky ochrany krajiny a péče o územní ve velkoplošném ZCHÚ., které má zpracován Plán péče i preventivní hodnocení ochrany krajinného rázu včetně vymezení krajinných celků na úrovni oblastí krajinného rázu. Toto ohraničení je i v krajině rozpoznatelné, protože sleduje rozhraní geomorfologických jednotek Hrubého Jeseníku, Nížkého Jeseníku a Zlatohorské hornatiny.

3. Významné a emblematické znaky krajiny

Okrajová poloha CHKO a zároveň Hrubého Jeseníku s jedinečnými hodnotami kulturní krajiny navazující na okraje souvislých lesních masivů. Zalesněná horská krajina novověké kolonizace se zřetelně dochovanou krajinnou strukturou středověkých venkovských sídel v podhůří. Přítomnost historických krajinných struktur členění plužiny lánových vsí vytváří specifické krajinné scenérie. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální**

charakteristik včetně prostorových vztahů byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Pro tuto krajinu byly definovány emblematické znaky zahrnující přírodní dominanty vrcholů Hrubého Jeseníku a jedinečnou kulturní hodnotu lázeňského místa Karlova Studánka.

A-01/1 EMBL.	Přírodní dominanty: Praděd (1492 m n.m.), Petrovy Kameny (1146 m n.m.), Kamzičník (1420 m n.m.), Ostružná (1184 m n.m.), Temná (1253 m n.m.), Žárový vrch (1096 m n.m.), Pytlák (1040 m n.m.), Jelení kameny (928 m n.m.),
A-01/2	Nefragmentované lesní porosty, krajina s funkcí dálkových migračních koridorů, lokálně druhová skladba porostů odpovídající přirozené druhové skladbě, porosty kosodřeviny s vlajkovými formami smrku, migračně významné území, zemitoželeznaté kyselky, prosté kyselky, slatiny
A-01/3	Dynamická krajina východního okraje Hrubého Jeseníku - Pradědské a Medvědské hornatiny s přechodem lesnatých horských rozsoch a svahů do otevřené zemědělské krajiny Vrbenska, Bruntálska a Rýmařovska
A-01/4 EMBL.	Karlova Studánka – lázně s dvousetletou tradicí v pohoří Hrubého Jeseníku obklopené horskou přírodou s celkovou atmosférou roubených lázeňských budov.
A-01/5	Dochovanost fragmentů historických krajinných struktur na Rýmařovsku a Vrbensku (k.ú. Stará Ves u Rýmařova, Žďárský Potok, Janovice u Rýmařova, Janušov, Nová Ves u Rýmařova, Horní Moravice, Malá Morávka, Podlesí pod Pradědem, Suchá Rudná, Stará Voda v Jeseníkách, Stará Rudná, Světlá ve Slezsku, Andělská hora ve Slezsku, Vrbno pod Pradědem, Mnichov pod Pradědem, Heřmanovice).

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinná oblast Hrubý Jeseník je horskou místy vysokohorskou lesnatou krajinou, kterou charakterizují široké hřbety a hluboká údolí, jimiž protékají horské říčky. Území Jeseníků je považována za jeden z nejméně antropogenní pozměněný horský celek v ČR.

Oblast Hrubého Jeseníku je tvořena mírně až silně přeměněnými horninami kulmského (spodnokarbonského) a většího stáří (zejména ruly, svory, migmatity, fylity, břidlice, droby, krystalické vápence). Současnou podobu dostalo pohoří při saxonském vrásnění ve třetihorách. Území je významné z hlediska výskytu nerostných surovin. Na více místech se těžily železné a polymetalické rudy (např. Malá Morávka) a rýžovalo se zlato.

Oblast zahrnuje Hrubý Jeseník a přilehlé části Hanušovické a Zlatohorské vrchoviny. Reliéf odpovídá členité hornatině s hluboce zaříznutými údolními bystřinami a táhlými zaoblenými hřbety se širokými sedly. K významným fenoménům oblasti patří skalní útvary. K dalším morfologickým tvarům vzniklých působením činnosti ledovce patří kamenné nebo mrazem tříděné půdy na holích. Přímým působením ledovce vznikl kar Velké Kotliny. Díky nepropustnosti podloží vznikly v době poledové rašeliniště.

V obraze krajiny se významně projevují vodní toky. Oblast je pramennou oblastí řady vodních toků, k nejvýznamnějším patří Opava vzniklá soutokem Střední, Bílé a Černé Opavy, Desná vzniklá soutokem Hučivé a Divoké Desné a Bělá. Toky mají ve svých horních úsecích bystřinný charakter, velké převýšení překonávají menšími vodopády. Na některých tocích jsou vybudovány přehrážky sloužící k zachycení štěrku valicích se s velkou vodou z vyšších poloh. V území se nachází prameny minerálních vod.

Téměř 80 % oblasti je pokryto lesem. Převažují smrkové monokultury, zachovány jsou relativně rozsáhlé zbytky horských bučin, suťových lesů, původní jedlobučiny a

přirozené smrčiny. Potenciální vegetaci představují květnaté a horské bučiny, ve vyšších polohách přirozené smrčiny, alpská společenstva a vrchoviště. Kleč je zde nepůvodní dřevinou. Většina segmentů lesů se zachovalou původní dřevinnou skladbou je chráněna formou maloplošných zvláště chráněných území ve smyslu zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Na několika lokalitách oblasti je soustředěna významná květena. Jedná se především o oblast Velké Kotliny, kde je zaznamenán výsky 480 druhů cévnatých rostlin. Na území oblasti je evidována řada zvláště chráněných rostlin a živočichů.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Krajina Hrubého Jeseníku patří vesměs mezi krajiny pozdní, novověké kolonizace, pouze okraje spadající do podhůří, na Rýmařovsko a Bruntálsko, náleží již k pozdně středověkým sídelním krajinám. Zdejší území leží na pomezí Moravy a Slezska a dříve se vyznačovalo většinou německého obyvatelstva. Většina území je zalesněná, bez osídlení. Sídla se objevují především v okrajových částech, v podhůří Jeseníků, v zářezech vodotečí a především při ústích horských údolí. Zde je **krajinná struktura** s osnovou členění původní plužiny dosud na mnoha místech **zřetelně dochována** a vytváří výrazný pás krajiny s výrazně dochovanou historickou strukturou rozložený v podhůří Jeseníků na Bruntálsku a Rýmařovsku (krajina se zřetelně dochovanou krajinnou strukturou, která v rámci celého MSK pokrývá pouhých 5,23% území, tvoří v rámci krajinné oblasti celých 22,2%). Dlouhé potoční vsi vesměs pozdně středověké kolonizace mají charakter lineárních lánových vsí, u sídel novověké kolonizace je patrný charakter parcelačních a rozptýlených forem. Cennost některých venkovských sídel s přítomnými objekty lidové architektury je indikována přítomností vesnických památkových zón (Karlova Studánka, Stará Ves – Žďárský Potok, Malá Morávka). Hodnotným sídlem uvnitř horského masivu jsou **lázně Karlova Studánka**, horská rekreační a lázeňská obec se zachovanými převážně dřevěnými lázeňskými budovami z 19. století. Jedinečnost lázní v Karlově Studánce dokládá i tradice, dle které je zde nejčistší vzduch ve střední Evropě. Stopami středověké kolonizace vázanými na staré stezky je soustava hradních zřícenin (Fürstenwalde, Rabenštejn, Pustý zámek, Quinburk). V horách jsou rozesety i památky pro Jeseníky důležité historické těžby drahých kovů.

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Krajinná oblast zahrnuje východní část ústředního masivu Hrubého Jeseníku – část Pradědského hřbetu s horskými rozsochami Vysokoholského hřbetu a Karlovské vrchoviny. Tyto polohy představují jedinečné krajinné dominanty a symbolizují jedinečnost horského masivu Hrubého Jeseníku. Severněji zahrnuje svéráznou lesnatou krajinu Mědvědské hornatiny – Hornoopavskou hornatinu i Vrbenskou vrchovinu. Charakter lesnatých horských masivů a jeho návaznost na okraje Nížkého Jeseníku vytvářejí specifické prostorové vztahy v krajině a rozdílnou krajinnou scénu. Jedná se o údolí Černé Opavy v prostoru mezi Drakovem a Mnichovem, kde široké údolí s dochovanými objekty lidové architektury a harmonickým výrazem krajiny neumožňuje vnímat jak mohutné lesnaté svahy Medvědího vrchu a Orlíka a na východní straně pak strmé lesnaté srázy Sokolích skal. Oproti tomu okraje vůči Nížkému Jeseníku v prostoru

Andělské hory a Rýmařovska vynikají harmonií kulturní krajiny s dochovanými historickými krajinnými strukturami a dochovaným tradičním výrazem zástavby (Suchá Rudná, Podlesí, Žďárský potok, Stará Ves, Nová Ves). S výjimkou okrajových partií oblasti se v lesnatých segmentech jedná o vizuálně uzavřenou krajinu, což se projevuje i na minimální viditelnosti významných horizontů a terénních dominant. Velký rozdíl mezi nízkou heterogenitou souvislých lesních porostů a okrajových partií kulturní zemědělské krajiny je dána mnohem větší rozmanitostí osídlené a kultivované krajiny a projevuje se i v mozaikovitosti a prostorové členitosti krajiny.

Největšími sídelními útvary, které se nacházejí na východní hranici oblasti jsou město Vrbno pod Pradědem (přes 5000 obyvatel), kromě průmyslové zóny a Světlá Hora (přes 1000 obyvatel). Zbytek obcí nepřesahuje 1000 obyvatel. Mimo větší sídelní centra a jejich blízké okolí je zbytek oblasti osídlen řídce. Výjimkou je Karlova Studánka, která díky umístění v lesních porostech vytváří hustěji obydlený ostrov v údolí Bílé Opavy. Vrbno pod Pradědem je ze severu napojeno na elektrické vedení 110 kV, jeho trasa má vliv na krajinné horizonty regionálního významu. Severně od Rýmařova, který leží těsně za hranicí oblasti jsou pozitivní vlivy krajinných horizontů také ovlivněny antropogenními prvky. Krajinnou dominantou je hora Praděd. Silniční síť je tvořena převážně silnicemi II. a III. třídy, silnice I/11, s vazbou na Bruntál a Olomoucký kraj, prochází pouze jižním cípem oblasti.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Celá oblast má pro svůj charakter nízkou hustotu zalidnění. Residenční funkce území je velmi slabá a jedná se především o bydlení v rodinných domech s výjimkou města Vrbna pod Pradědem, jehož část leží v krajinné oblasti. V území nedochází k růstu residenčních, ani komerčních ploch. Území má výrazné rekreační využití a to jak pro hromadnou, tak i individuální rekreaci (vyšší podíl rekreačního objektů pro individuální rekreaci).

Obyvatelstvo žijící v této oblasti má výrazný podíl alochtonní složky (tj. podíl osob, kteří se zde nenarodili), která indikuje nestabilitu osídlení a tím i určitou slabší vazbu k prostředí. Jedná se o oblast s nízkým podílem dětské složky (druhá nejnižší hodnota u krajinných oblastí), ale i s nízkým podílem počtu seniorů, který je ovlivněn nižší nadějí na dožití (především u žen, ale také u mužů).

Území má horší úroveň vzdělanosti obyvatelstva, je zde nízký podíl vysokoškolsky vzdělaného obyvatelstva a na druhou stranu střední podíl osob s nedokončeným nebo základním vzděláním. V oblasti je rovněž vyšší výskyt sociálních a ekonomických rizik, která jsou dána nižší mírou ekonomické aktivity obyvatelstva, zvýšenou mírou nezaměstnanosti, snižováním pracovních míst v území a vyšší mírou počtu rozvedených.

Budoucí trendy vývoje s nejvyšší pravděpodobností povedou k dalšímu poklesu obyvatelstva, jak z důvodu snižující se porodnosti, tak odchodem obyvatelstva v produktivním věku (způsobeným nedostatkem pracovních příležitostí). Většinu podniků ve Vrbně pod Pradědem, které je centrem zaměstnanosti v oblasti, postihly ekonomické problémy.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných hodnot

Stav

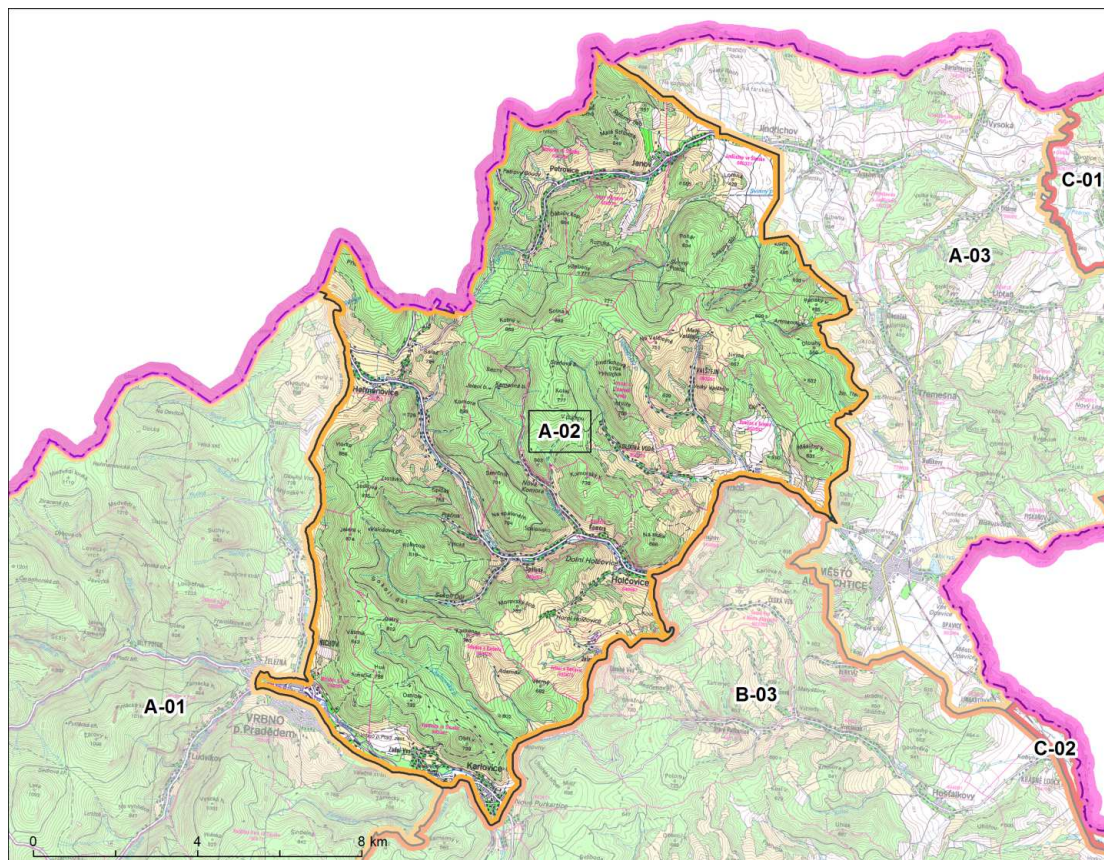
- Vzdušné vedení 110 kV Vrbno pod Pradědem – Heřmanovice, Heřmanovice – Zlaté Hory (optické narušení cenných partií krajiny v k.ú Mnichov pod Pradědem, Heřmanovice).

Záměry

- ZÚR MSK ani ÚAP MSK v současné době nesledují záměr spojený s rizikem ohrožení hodnot této specifické krajiny.

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

A-02 HEŘMANOVICE

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

145 850 781.0 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
A-02	Bruntál	Karlovice (část)	Adamov u Karlovic
			Nové Purkartice (část)
			Karlovice ve Slezsku (část)
		Vrbno pod Pradědem (část)	Široká Niva (část)
			Mnichov pod Pradědem (část)
			Vrbno pod Pradědem (část)
	Krnov	Holčovice (část)	Železná pod Pradědem (okrajově)
			Heřmanovice (část)
			Heřmanovice (část)
			Komora
		Jelení u Holčovic (část)	
		Dlouhá Ves (část)	
		Hejnov (část)	
		Holčovice (část)	
		Spálené	
		Janov (část)	
		Janov u Krnova (část)	

KO	ORP	OBEC	KÚ
		Jindřichov (část)	Jindřichov ve Slezsku (část)
		Město Albrechtice (část)	Ztracená Voda
			Česká Ves u Města Albrechtic (okrajově)
			Valštejn
			Hynčice u Krnova (část)
			Město Albrechtice (část)
		Petrovice	Petrovice ve Slezsku
		Třemešná (část)	Třemešná (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti

Oblast ze své západní až jihozápadní hranice sousedí s oblastí A-01 Hrubý Jeseník. Sousednost trvá až do místa křížení silnic II/451 a II/452 před Karlovicemi. Zde sídelní útvar obchází z jihu a údolím Kobylího potoka pokračuje dále severovýchodním směrem až do Holčovic. V Holčovicích hranice pokračuje ve stopě silnice II/453 podél Opavice až pod kótu Dubí (558 m). Odklání se od stopy silnice a mezi kótami Dubí a Měsíční hora (631 m) vede severním směrem. V této trase respektuje další vrcholy až do Jindřichova, kde se stáčí severozápadním směrem k Česko-polské státní hranici. Po státní hranici pokračuje až na Biskupskou kupu (891 m), od které dále kopíruje správní hranici MSK až k silnici II/453.

Hranice krajinné oblasti Heřmanovice vůči sousední oblasti A-01 je vedena po hranici Chráněné krajinné oblasti Jeseníky. Hranice sleduje rozhraní mezi geomorfologickými jednotkami a je severně od Vrbna pod Pradědem tvořena rozlehlým údolím Černé Opavy. Zatímco na západní straně se zvedají lesnaté svahy mohutných horských masivů Medvědího vrchu a Orlíku, na východní straně je okraj oblasti A-02 ohraničen strmými lesnatými srázy Sokolích skal. Severně hranice stoupá k sedlu pod Příčným vrchem a odděluje tak od lesních masivů Jelení hory (877 m n.m.) a Zámeckého vrchu (933 m n.m.) působivou enklávu krajiny – kotlinu Heřmanovic na horním toku Opavice. Hranice mezi Vrbnem a Karlovicemi je v krajině zřetelně viditelná - vede hlubokým údolím Opavy. Hranice vůči krajinné oblasti B-03 tvoří zhruba geomorfologická hranice mezi Zlatohorskou vrchovinou a Nízkým Jeseníkem, která běží po toku Opavice a poté po překonání rozvodí u Holčovic po toku potoka Kopýtko do Karlovic. Hranice oblastí A-03 a A-02 probíhá po okrajích lesů na úpatí Artmanovské hornatiny, vymezuje sníženinu mezi Městem Albrechtice a Jindřichovem a vyděluje otevřené polohy sníženiny a pahorkatiny od horské lesnaté krajiny.

3. Rozhodující a emblematické znaky

Lesnaté území s cennými partiemi kulturní krajiny s dochovanými historickými krajinnými strukturami dokumentujícími charakter, měřítko a výraz krajiny s členěním pluziny údolím lánových vsí. Lesozemědělská a lesní podhorská krajina s údolními lánovými vesnicemi, se zřetelně dochovanou historickou strukturou členění pluziny a cennými soubory lidové architektury. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**.

Emblematickým znakem je zachovanost kulturní krajiny s historickými krajinnými strukturami.

A-02/1	Přírodní dominanty: Solná hora (868 m n.m.), Kutný vrch (869 m n.m.), Horka (866 m n.m.), Obří vrch (750 m n.m.)
A-02/2 EMBL.	Lokality s výskytem porostů autochtonního jesenického modřínu (PP Karlovice, k.ú. Karlovice)
A-02/3 EMBL.	Enklávy kulturní krajiny výrazně vymezené v lesnatém rámci hornatiny s jedinečně zachovanými historickými krajinnými strukturami (k.ú. Janov u Krnova, Petrovice ve Slezsku, Jindřichov ve Slezsku, Valštejn, Hynčice u Krnova, Holčovice, Adamov u Karlovic, Jelení u Holčovic, Adamov u Karlovic, Dlouhá Voda, Komora, Hejnov).
A-02/4	Heřmanovice – středověká ves s jedinečně dochovaným souborem lidové architektury na Bruntálsku a dominantou kostela sv. Ondřeje.
A-02/5	Nízká hustota zalidnění, převaha malých sídel (do 1000 obyv.)

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinnou oblast Heřmanovice lze charakterizovat jako dynamickou krajinu s vysokým zastoupením poměrně rozsáhlých nefragmentovaných lesních porostů. V obraze krajiny se z přírodních charakteristik nejvýrazněji uplatňují: členitý horský a podhorský reliéf, lesní porosty, vodní toky a pastviny a luční porosty.

Oblast je budována převážně zvrásněnými spodnokarbonskými fylitickými břidlicemi a drobami. Mezilehlá zlomová kra je ukloněna k jihovýchodu se silně kryogenně přemodelovaným zarovnaným povrchem ve vrcholových částech. V řadě lokalit vymezené oblasti lze nalézt stopy těžební činnosti.

Krajinná oblast Heřmanovice náleží k Jesenické oblasti, geomorfologickému celku Zlatohorská vrchovina. Jižní část oblasti náleží ke geomorfologickému okrsku Holčovická vrchovina, severní část k okrsku Artmanovská hornatina; oblast při státní hranici k okrsku Biskupská kupa. Západní a střední část oblasti je tvořena širokými zalesněnými hřebíky a horskými údolími. V severní části dynamika reliéfu klesá.

Oblast je bohatá na vodní toky. Řeka Opava utváří část jižní hranice oblasti a do jejího údolí je situována obytná zástavba mezi Vrbnem p.P. a Karlovicemi. Údolí ostatních vodních toků jsou více zaříznutá a utvářena příkřejšími svahy; údolí Adamovského potoka mezi hřebeny Ostrý a Hluk s několika bočními přítoky, údolí Opavice s pravostranným přítokem Komorského potoka, údolí Smolného a Valdštejnského potoka a údolí říčky Osoblaha v severní části oblasti.

V druhové skladbě lesních porostů je zastoupen především smrk. V nejvyšších polohách jsou dochovány bukové porosty. Lokálně výskyt autochtonního jesenického modřínu.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Harmonická lesozemědělská a lesní krajina leží na pomezí dvou sídelních typů, jestliže horské partie Hrubého Jeseníku byly osídleny (pokud vůbec) poměrně pozdě, až ve fázi novověké kolonizace, mají sídla v podhůří a v údolích charakter pozdně středověké sídelní krajiny, která patří v rámci Moravskoslezského kraje ke krajinám s nejlépe

dochovanou historickou krajinnou strukturou vč. původního členění plužiny vůbec, přičemž do typu krajiny se zřetelně dochovanou strukturou patří celých 58,74% území (oproti 5,23% v rámci celého MSK), což je v rámci MSK unikátní. Část území, které bylo před druhou světovou válkou převážně německé, náleží ke Slezsku, severní část k moravské enklávě spravované slezskými úřady. Venkovská sídla středověké kolonizace rozložená v údolích oddělených zalesněnými masivy patří vesměs k dlouhým údolním lánovým vsím. Jedná se o lokality s významnými památkami lidové architektury (ucelený soubor **lidové architektury** tzv. východosudetských domů v Holčovicích, cenný soubor lidové **roubené architektury** v Heřmanovicích, hodnotné stavby **lidové architektury** z 19. století v Petrovicích), přičemž jejich cennost mj. indikuje prohlášení Petrovic vesnickou památkovou zónou (jednou ze šesti na území MSK) a **Heřmanovic** dokonce jednou ze dvou vesnických památkových rezervací na území kraje, přičemž památková rezervace představuje nejvyšší stupeň plošné ochrany památkového území. V minulosti se v okrajových partiích a v podhůří Jeseníků těžily rudy železa a vzácných kovů, o čemž svědčí řada stop rozesetých v krajině. V lesích na pravém břehu Černé Opavy mezi Mnichovem a Karlovicemi prochází výrazná linie železobetonových objektů lehkého opevnění vybudovaných ve 30. letech 20. století (řopíky).

4.3 Vizuelní charakteristika a prostorové vztahy

Krajinná oblast se z hlediska vizuelní charakteristiky vyznačuje několika významnými rysy. Je to vztah velkých celků souvislých lesních porostů vůči velkým enklávám kulturní zemědělské krajiny s dochovanými historickými krajinnými strukturami, projevujícími se v krajinné scéně. V severovýchodní části oblasti mohutný věnec lesnatých horských masivů (Solná hora 8685 m n.m., Kotel, 777 m n.m., Komorská hora 738 m n.m.) Kraví hora 725 m n.m., Jivina 684 m n.m.) vytváří vnitřní prostor kulturního bezlesí v terénu, rozčleněném drobnými vodotečemi posilujícími Valštejnský potok. Krajina kolem Hynčic, Dlouhé Vody a Valštejnem je bohatá nelesní linií zelení zdůrazňující členění historické plužiny lánových vsí.

Hluboké údolí řeky Opavice odděluje jihozápadní část oblasti s lesnatým masivem Rokytníku (817 m n.m.) a výrazným hřbetem se skalnatými partiemi, táhnoucím se od Jedlové (874 m n.m.) na severu přes Sokolí skály k obřimu vrchu (733 m n.m.) na jihovýchodě. Soustava opevnění nad tomto hřebeni doplňuje podivuhodnost krajiny. Na tok Opavy jsou vázány další dvě enklávy kulturního bezlesí. Je to členitý prostor Heřmanovic u výrazného zúžení – „brány“ údolí Opavice, význačný jak lidovou architekturou v zástavbě obce, tak i dochovanými stopami členění plužiny. Jihozápadně od toku Opavice stoupá do svahů Moravského kopce (782 m n.m.) prostor kulturní krajiny v prostoru Holčovic a Horních Holčovic, vyplněný historickou krajinnou strukturou členění plužiny údolní lánové vsi. Rovněž údolí potoka Kopytka pod Jelením nebo zcela odloučená enkláva Adamova představují segmenty krajiny s mimořádnou vizuelní atraktivitou a výraznými rysy harmonie.

Významnějšími sídelními útvary jsou Vrbno pod Pradědem (přes 5000 obyvatel), které leží na západní hranici oblasti jejíž součástí je pouze průmyslová zóna a Karlovice (přes 1000 obyvatel) ležící v jižním výběžku oblasti. Částečně do území také zasahuje Jindřichov s více jak 1000 obyvateli. Zbytek oblasti je tvořen malými obcemi do 1000 obyvatel s řídkou hustotou zalidnění. Činitelem, který se v krajině vizuelně projevuje je

především elektrické vedení 110 kV, které v hlavní trase prochází územím od Heřmanovic na západě do míst jižně pod Holčovicemi. Na toto vedení jsou napojeny větve do Vrbna pod Pradědem a Třemešné, které procházejí okrajovými partiemi oblasti ze západu a východu s přechody do sousedních krajinných typů. Vedením jsou dotčeny především historické krajinné struktury, na krajinné horizonty nemá trasa vedení podstatný vliv. Dopravní síť je tvořena silnicemi II. a III. třídy a dále regionální železniční tratí č. 313 vedoucí do Vrbna pod Pradědem.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Oblast má nízkou hustotu zalidnění s bydlením v rodinných domech, což naznačuje slabší residenční funkci území. V území nedochází k růstu residenčních ani komerčních ploch. Na druhou stranu je oblast hojně využívána pro individuální rekreaci (je zde vysoký podíl rekreačních objektů pro individuální rekreaci). Například velmi vysoká koncentrace objektů pro individuální rekreaci je v obci Holčovice, kde je trvale příp. obvykle obydleno jen 53 % domů.

Obyvatelstvo žijící v této oblasti má výrazný podíl alochtonní složky (tj. podíl osob, kteří se zde nenarodili), které indikuje nestabilitu osídlení a tím i určitou slabší vazbu k prostředí. Jedná se o oblast s nižším podílem dětské složky, ale i s nízkým podílem počtu seniorů (s nižší nadějí na dožití u žen).

Území má nízkou úroveň vzdělanosti obyvatelstva (nižší podíl vysokoškolsky vzdělaného obyvatelstva a na druhou stranu vyšší podíl osob s nedokončeným nebo základním vzděláním). V oblasti je vyšší výskyt sociálních a ekonomických rizik, která jsou dána nízkou mírou ekonomické aktivity, vyšší mírou nezaměstnanosti a snižováním pracovních míst v území. Pro jižní část oblasti je stěžejní koncentrace pracovních míst ve městě Vrbno pod Pradědem. Severnější část patří do spádové oblasti Krnova.

Budoucí trendy vývoje naznačují, že dojde k dalšímu poklesu obyvatelstva především migrací, ale i z důvodu snižující se porodnosti. Rovněž vývoj území je velmi negativně ovlivněn nízkými příjmy obyvatel, které determinují rozvoj služeb osobní povahy. Pokračující trendy vylidňování budou dále zhoršovat ekonomickou udržitelnost obsluhovanosti území veřejnými službami (sociální služby, zdravotnictví, školství, doprava apod.). V této oblasti může docházet ke snižování aktivity při údržbě staveb a jejich okolí, včetně veřejných prostranství.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných hodnot

Stav

- Vzdušné vedení VVN 110 kV, (v ose Holčovice – Heřmanovice, + odb. na Vrbno p. Pradědem), optické narušení krajiny.
- Vysoký podíl rekreačních objektů pro individuální rekreaci (viz grafická příloha 3).

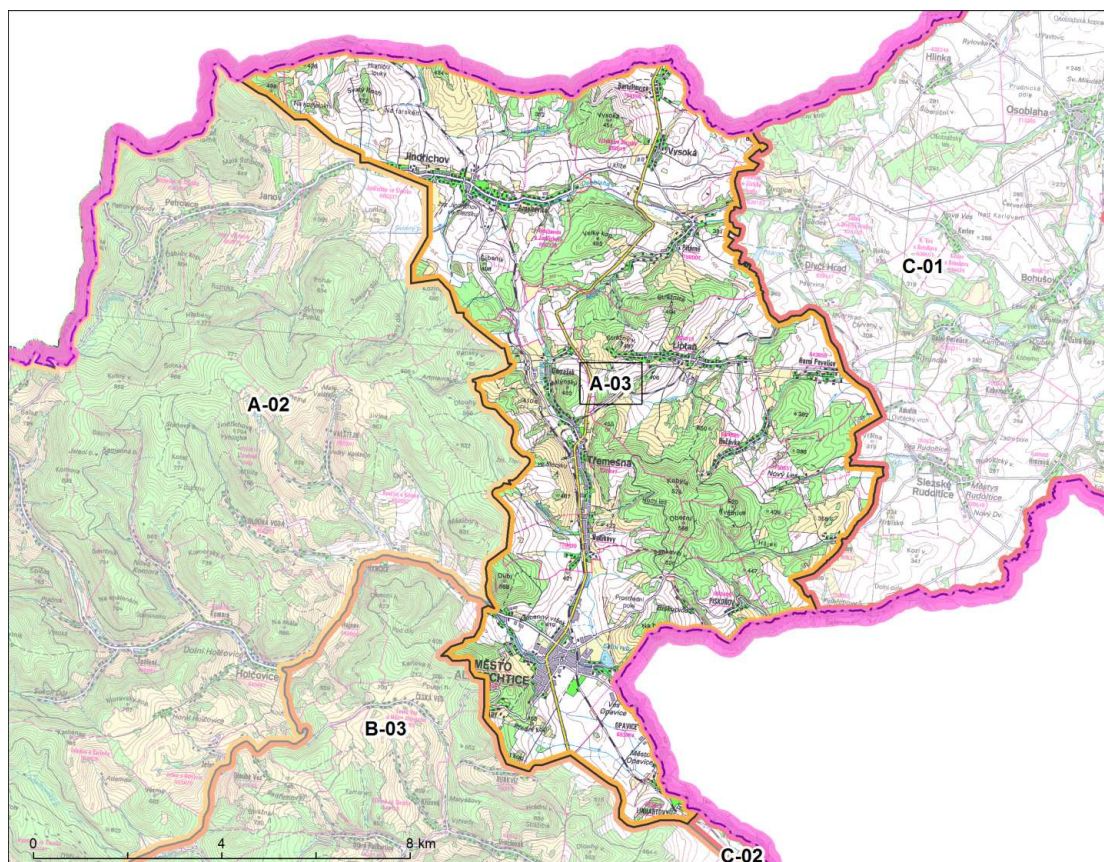
Záměry

- ZÚR MSK ani ÚAP MSK v současné době nesledují záměr spojený s rizikem ohrožení hodnot této specifické krajiny.

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

A-03 JINDŘICHOV – MĚSTO ALBRECHTICE

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

100 012 410.5 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
A-03	Krnov	Dívčí Hrad (část)	Dívčí Hrad (část)
		Janov (část)	Janov u Krnova (část)
		Jindřichov (část)	Arnultovice u Jindřichova
			Jindřichov ve Slezsku (část)
		Liptaň (část)	Bučávka
			Horní Povelice (část)
			Liptaň
		Město Albrechtice (část)	Burkvíz (část)
			Hynčice u Krnova (část)
			Linhartovy (část)
	Město Albrechtice (část)		
	Opavice (část)		
	Piskořov		
	Slezské Rudoltice (část)	Nový Les	

KO	ORP	OBEC	KÚ
			Pelhřimovy (část)
			Ves Rudoltice (část)
			Víno (část)
		Třemešná (část)	Rudíkovy
			Třemešná (část)
		Vysoká	Bartultovice
			Pitárné
			Vysoká ve Slezsku

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Oblast A-03 je vymezena v severním cípu MSK východně od oblasti A-02. S tímto krajinným typem sousedí od Česko-polské státní hranice na severu MSK až po kótu Dubí ležící před Městem Albrechtice v údolí Opatovice. Zde hranice Město Albrechtice obchází z jihu a pokračuje až do k.ú. Linhartovy kde se opět napojuje na Česko-polskou státní hranici. Tuto hranici kopíruje na úseku cca 9 km a poté se od ní odklání severovýchodním směrem na Slezské Rudoltice, tokem Lužné je obchází ze západní strany a napojuje se na silnici III/45720 a poté III/45718. U železniční stanice Dívčí Hrad přechází do stopy tratě č. 298 kterou kopíruje 1 km. Zde se napojuje na správní hranice obcí Liptáň a Vysoká, po kterých pokračuje přibližně severním směrem ke kótě Bor (352 m) ležící na Česko-polské státní hranici, po které dále pokračuje západním směrem až k hranici oblasti A-02.

Lesnaté okraje Artmanovské hornatiny vymezují sníženinu mezi Městem Albrechtice a Jindřichovem. Hranice oblastí A-03 a A-02 probíhá po úpatí hornatiny a vyděluje otevřené polohy sníženiny a pahorkatiny. Podobně pokračuje hranice i vůči oblasti B-03 Krasov, kde sleduje okraje souvislého zalesnění. Za koridorovým prostorem širokého údolí s paralelními trasami železniční trati s silnice navazuje východně asymetricky strmými svahy členitá Liptaňská pahorkatina se střídáním zemědělských ploch a lesních celků (masiv Kobyly). Krajinná oblast Jindřichov – Albrechtice je oddělena od oblasti C-02 Krnov – Opavská niva v místě, kde se poslední výběžky Krasovské vrchoviny přibližují k nivě Opavice. Vůči oblasti Osoblažska je oblast A-03 ohraničena geomorfologickým rozhraním a odděluje krajinu s velkým obloukem toku Osoblahy s výraznými sídly, ležícími v nížině – Slezské Rudoltice, Bohušov, Osoblaha a Dívčí Hrad.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Území, tvořící přechod mezi výraznými lesnatými horskými masivy Zlatohorské vrchoviny a přehlednou plochou krajinou Osoblažské nížiny. Široký úval Petrovického potoka a členitá Liptaňská pahorkatina vytvářejí krajinu, umožňující jak vnímání mohutnosti horských lesních masivů, tak i dlouhých výhledů do Slezské nížiny. Lesozemědělská krajina s částečně dochovanou historickou strukturou, různorodými sídly vesměs středověkého původu a zřetelnými znaky pohraniční krajiny ovlivněné poválečným odsunem německého obyvatelstva. Krajina na Osoblažsku patří mezi sociálně problémové oblasti MSK. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně**

prostorových vztahů byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Pro tuto krajinu nebyly definovány emblematické znaky.

A-03/1	Přírodní dominanty: Kobyla (574 m n.m.), Hraniční vrch (541 m n.m.)
A-03/2	Široký úval Petrovického potoka s četnými historickými krajinnými strukturami v prostoru Janova a Petrovic.
A-03/3	Rozlehlá Albrechtická kotlina na toku Opavice výrazně vymezená na jihozápadě
A-03/4	Úzkorozchodná dráha Třemešná – Osoblaha, nejstarší úzkokolejka ve střední Evropě otevřená v roce 1898.
A-03/5	Oblast má nižší hustotu zalidnění a je částečně využívána pro individuální rekreaci. Vyšší výskyt sociálních a ekonomických rizik, která jsou dána nízkou mírou ekonomické aktivity, vysokou mírou nezaměstnanosti a snižováním pracovních míst v území.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinnou oblast Jindřichov – Albrechtice lze charakterizovat jako pahorkatinou lesozemědělskou krajinu.

Oblast je budována zvrásněnými spodnokarbonskými břidlicemi a drobami, pískovci a slepenci moravických a benešovských vrstev. Krajinná oblast Jindřichov–Albrechtice patří ke geomorfologickému celku Zlatohorská vrchovina, podcelku Jindřichovická pahorkatina. V krajinné oblasti je zastoupeno osm geomorfologických okrsků. Plošně nejvýznamnějšími okrsky jsou v severovýchodní části geomorfologický okrsek Amalínská pahorkatina a v části jihozápadní Liptáňská pahorkatina. Ostatní okrsky jsou zastoupeny pouze okrajově, plošně málo významně.

Krajina je mírně zvlněná s mírně vyšší dynamikou v západní části oblasti. Reliéf je ukloněn k severovýchodu. Kromě reliéfu se v obraze krajiny významněji uplatňují vodní toky. V severní části oblasti je to říčka Osoblaha a její pravostranný přítok potok Mušlov, dále pak Liptáňský potok, Povelický potok, Trója a Matějovský potok. Jižní částí oblasti protéká říčka Opavice. Údolí vodních toků jsou otevřená. V oblasti se nachází několik rybníků lokálního významu (rybníční soustava u Bohušova, Pitárno, Dívčí hrad). Souvislejší lesní porosty se nachází v severozápadní a jihozápadní části oblasti. Jsou utvářeny převážně druhotnými smrkovými monokulturami.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Sídelní krajina Jindřichovické pahorkatiny patří mezi krajiny vrcholně středověké kolonizace, ležící mezi pozdně středověkou a novověkou sídlení krajinou Hrubého Jeseníku a starou sídelní oblastí Středoevropských nížin, kam již náleží sousední Osoblažsko. Před druhou světovou válkou převažovalo v krajině, která byla historicky moravskou enklávou spravovanou slezskými úřady, německé obyvatelstvo. Lesozemědělská krajina s venkovskými sídly vesměs středověké kolonizace s údolními lánovými vesnicemi, ale i s novověkými parcelačními, rozptýlenými a dalšími vesnicemi vč. návěsí (Rusín), vykazuje řadu dochovaných krajinných struktur vč. stop původního členění historické plužiny, které ovšem již nejsou tak zřetelné a dochované jako v nedaleké krajině v okolí Janova a Petrovic za západními hranicemi oblasti. Piskořov je dokonce vesnickou památkovou zónou s odkazem na hodnotnou lidovou architekturu tzv. osoblažského typu. Směrem k Osoblažsku nabývá zdejší krajina

specifického, mírně opuštěného pohraničního charakteru původně převážně německé oblasti vč. zaniklých sídel a lokalit (Hodice, Nový Les, Životice, Pelhřimovy), novodobých areálů ad. V krajině přesto dominuje řada historických staveb kostelů (Třemešná, Liptaň, Pitárné, Vysoká, Pelhřimovy, Slezské Rudoltice, Hrozová), zámků (Slezské Rudoltice, Dívčí Hrad) či zřícenin (Fulštejn). Územím prochází **unikátní úzkorozchodná dráha Třemešná ve Slezsku – Osoblaha**, technická památka a nejstarší úzkokolejka ve střední Evropě otevřená v roce 1898.

4.3 Vizuelní charakteristika a prostorové vztahy

Vizuální scéna krajinného celku má dvě specifické a vzájemně propojené části. Je to Albrechtická kotlina v rozšířené a přehlednější části širokého údolí Opavice. Kotlina má rozšířenou část nivy mezi Albrechticemi a Linhartovy a je lemována věncem výrazným lesnatých výšin. Prostor stoupá a zužuje se směrem k severu - k Třemešné kde za rozvodím klesá a otevírá se do druhého prostoru této oblasti – do širokého úvalu Petrovického potoka. Enkláva kulturní zemědělské krajiny Jindřichova stoupá k západu do svahů Zlatohorské hornatiny k Janovu a Petrovicím. Ve vyšších polohách se nacházejí rozsáhlé segmenty dochovaných historických krajinných struktur v podobě vegetačních linií dokládajících členění pluziny lesní lánové vsi.

Sídelní struktura je tvořena především obcemi do 1000 obyvatel. Výjimkou je Město Albrechtice (přes 2000 obyvatel) v jižním cípu oblasti a Jindřichov (přes 1000 obyvatel) ležící v severní části. Hustota zalidnění je v blízkosti těchto sídel větší, jinak je však území osídleno řídce. Vizuální vliv na území lze předpokládat v trase elektrického vedení 110 kV, které vede z jihu do Třemešné. Železniční síť je tvořena dvoukolejnou celostátní tratí č. 292 s vazbami na Krnov a Polsko a regionální tratí č. 298 vedoucí na Osoblážsko. Oblastí procházejí silnice I., II. a III. třídy. I/57 v širších vazbách propojuje Krnov s hraničním přechodem v Bartultovicích (ČR/Polsko).

Východní partie této specifické krajiny budou vizuálně významně dotčeny případnou realizací větrných parků situovaných v sousední specifické krajině C-01 (Dívčí Hrad - VTE 7, Hlinka - VTE 6).

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Oblast má nižší hustotu zalidnění, která se stále snižuje z důvodu výrazného úbytku obyvatel. Bydlení je soustředěno do rodinných domů. Výše uvedené skutečnosti vedou ke slabší residenční funkci území, v území nedochází ani k růstu residenčních ploch. Oblast je částečně využívána pro individuální rekreaci. Obyvatelstvo žijící v této oblasti má výrazný podíl alochtonní složky (tj. podíl osob, kteří se zde nenarodili), které indikuje nestabilitu osídlení. Jedná se o oblast s nižším podílem dětské složky, ale i s nízkým podílem počtu seniorů (s nižší nadějí na dožití u žen).

Území má nízkou úroveň vzdělanosti obyvatelstva (nízký podíl vysokoškolsky vzdělaného obyvatelstva a vyšší podíl osob s nedokončeným nebo základním vzděláním). V této oblasti je vyšší výskyt sociálních a ekonomických rizik, která jsou dána nízkou mírou ekonomické aktivity, vysokou mírou nezaměstnanosti a snižováním pracovních míst v území.

Současné trendy naznačují, že dojde k dalšímu poklesu obyvatelstva především z důvodu snižující se porodnosti, ale také migrací. Vývoj území je rovněž velmi negativně ovlivněn nízkými příjmy obyvatel, které determinují rozvoj služeb osobní povahy. Pokračující trendy vylidňování budou dále zhoršovat ekonomickou udržitelnost obslužnosti území veřejnými službami (sociální služby, zdravotnictví, školství, doprava apod.). V oblasti může docházet ke snižování aktivity při údržbě staveb a jejich okolí, včetně veřejných prostranství.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných hodnot

Stav

- Vzdušné vedení 110 kV do TR 110/22 kV Třemešná, s vizuálním uplatněním ve vrcholových partiích hřbetů lemujících údolí potoka Mušlov.

Záměry dle ÚAP MSK

- VTE 06 - Větrný park Hlinka (5x VTE s výškou osy rotoru 119 – 140 m), situovaný na území specifické krajiny C-01, riziko ovlivnění dálkových pohledů
- VTE 07 Větrný park Dívčí hrad (3x VTE s výškou osy rotoru 119 – 140 m) situovaný na území specifické krajiny C-01, riziko ovlivnění dálkových pohledů

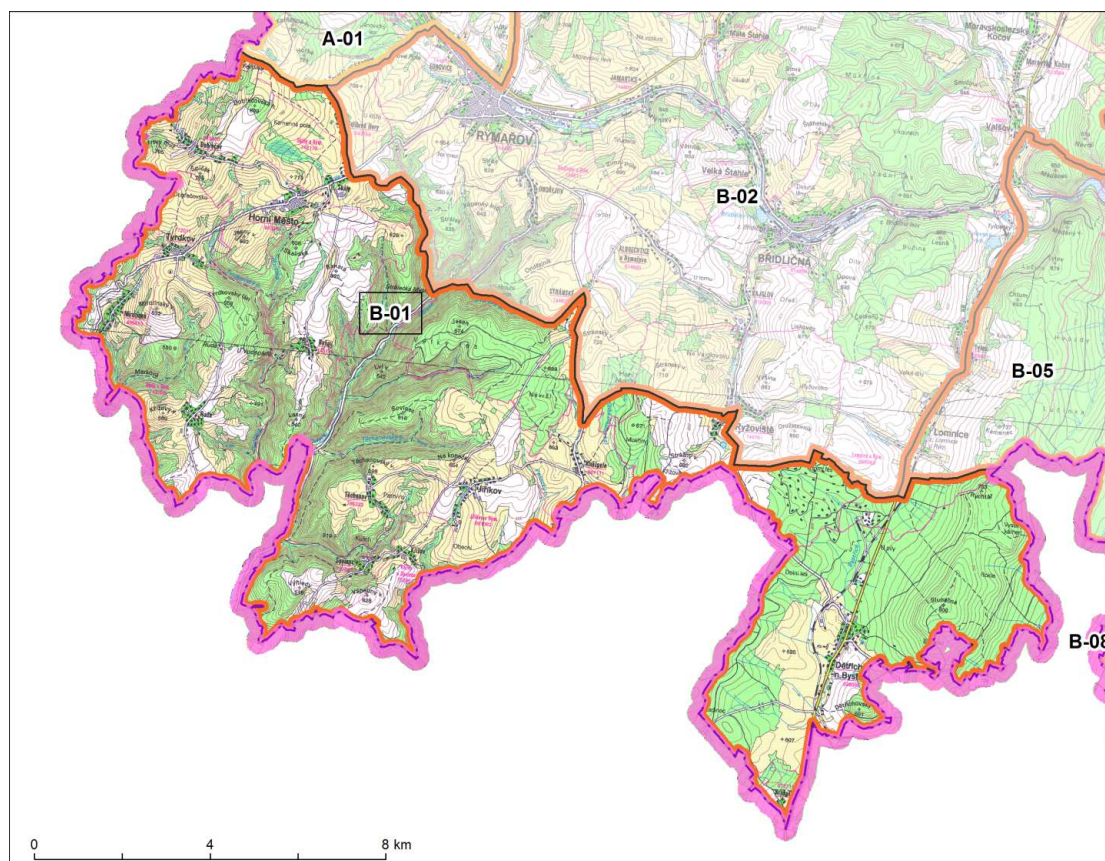
Záměry dle ZÚR MSK

- Nejsou evidovány

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

B. Specifické krajiny Nížkého Jeseníku

B-01 SOVINECKO

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

128 798 637.4 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
B-01	Bruntál	Děťřichov nad Bystřicí	Krahulčí
		Lomnice (část)	Děťřichov nad Bystřicí
	Rýmařov	Horní Město (část)	Lomnice u Rýmařova (část)
			Horní Město
			Dobřečov
			Stříbrné Hory (část)
		Jiřikov (část)	Skály u Rýmařova (část)
			Rešov
			Křížov u Sovince
			Kněžpole
	Sovinec		
	Jiřikov u Rýmařova		

KO	ORP	OBEC	KÚ
			Těchanov (část)
		Rýmařov (část)	Stránské (část)
			Rýmařov (část)
		Ryžoviště (okrajově)	Ryžoviště (okrajově)
			Mirotínek
		Tvrdkov	Tvrdkov
			Ruda u Rýmařova

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Oblast B-01 leží v jihozápadním cípu MSK. Přiléhá k sousedním krajinným typům A-01 Hrubý Jeseník, B-02 Rýmařov – Bruntál a B-05 Slezská Harta. Západní, jižní a východní hranice oblasti tvoří správní hranice MSK, severní hranice probíhá od hranic kraje po silnici III/45216 přes Lomnici a dále po silnici III/4401 do Ryžoviště, odtud vede na západ přes vrch Mokřiny (671 m), kde se stáčí k jihozápadu ke Kněžpoli. Zde navazuje na silnici II/445 a vede na sever až do obce Stránské, odkud pokračuje na západ údolím Stránského potoka až k jeho křížení se silnicí II/449. Poté pokračuje po silnici II/449 na západ k lokalitě Strálecká myslivna, kde odbočuje do údolí Stráleckého potoka, vede na sever údolím, odkud se po cca 2,5 km stáčí na západ k lokalitě Skály, kde se napojuje na silnici III/37017 a vede přes Stříbrné Hory dále na západ po silnici III/37010 až na hranici MSK.

Krátký úsek hranice vůči oblasti A-01 je tvořen hranicí CHKO Jeseníky. Úsek procházející obcí Stříbrné Hory odděluje od zemědělské krajiny Rýmařovska pramennou oblast Huntavy – Skalské rašeliniště a na západě ležící hranu okraje hlubokého údolí Oskavy. Lesní cesty v zářezech vodotečí Stránského potoka, Oslavy a Stránského potoka hranice na jihu oddělují lesnatou dynamickou část krajiny od výběžků náhorních poloh zemědělské krajiny Rýmařovska, ležících na evropském rozvodí. I nadále k východu se hranice drží evropského rozvodí a vymezuje tak krajinu, dojmově spadající k jihu - členitou krajinu potoků Sitka, Arnoltického a zejména Bystřice – krajinu se střídáním enkláv kulturní krajiny a větších celků lesních porostů. Ve východní části hranice vůči oblastem B-02 a B-05 zřetelně odděluje okraj Dětfichovského polesí od velké enklávy bezlesí – zemědělské krajiny rozlehlého údolí Lomnického potoka.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Cenný segment vizuálně uzavřené krajiny se souvislými lesními porosty a hluboce zaříznutými údolními, tvořícími prostorovou strukturu území a skrývajících cenné přírodní lokality. Dominanta hradu Slovinec a zaříznuté údolí Oslavy představují významný znak krajinné scény. Tradiční lesozemědělská krajina pozdně středověké až novověké kolonizace s venkovskými sídly lánového založení a zřetelně či částečně dochovanou krajinnou strukturou. Část specifické krajiny – území Bruntálska – je zahrnuto mezi sociálně problémové oblasti MSK. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Pro tuto krajinu byly definovány emblematické znaky zahrnující krajinářsko-estetické hodnoty krajiny horního toku Oslavy a jedinečnou kulturní dominantu hradu Slovinec.

B-01/1	Tradiční lesozemědělská krajina pozdně středověké až novověké kolonizace s venkovskými sídly lánového založení a zřetelně či částečně dochovanou krajinnou strukturou v jasně ohraničených enklávách
B-01/2	Segment krajiny s nefragmentovanými lesními porosty, lokálně druhová skladba porostů odpovídá přirozené druhové skladbě, migračně významné území
B-01/3 EMBL.	Dynamická krajina hluboce rozřezané krajiny horního toku Oslavy a jejích přítoků se strmými svahy (žleby) a s lesnatým masivem Slunečné nad rozlehlým údolím Bystřice, dominanta zalesněného hřeben Sovince (818 m n.m.)
B-01/4 EMBL.	Dominanta hradu Sovinec – nejrozsáhlejší hradní komplex v okrese Bruntál na skalnatém výběžku v horském údolí Nízkého Jeseníku.
B-01/5 EMBL.	Kulturní památky Na Křížovém vrchu nad obcí Ruda – významné duchovní místo a zároveň místo dálkových výhledů s vizuální vazbou na hrad Sovinec

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinnou oblast Sovinecko lze charakterizovat jako dynamickou krajinu s vysokým zastoupením poměrně rozsáhlých nefragmentovaných lesních porostů. Z přírodní faktorů obraz této oblasti nejvýznamněji ovlivňují vodními toky a relativně rozsáhlé lesní porosty. V západní části se jedná o tok říčky Oslavy, v části východní tok Bystřice, kde tato říčka pramení. Obě říčky vytváří dvě téměř rovnoběžné osy oblasti.

Celá oblast je tvořena usazenými a slabě přeměněnými horninami, případně vulkanickými prvohorními vyvřelinami. Vedle převažujících tzv. kulmských drob a břidlic patří ke vzácnějším horninám vápence, vyskytující se v širším okolí Sovince, kde v nich vznikly i drobné krasové útvary, včetně několika nepřístupných jeskyní. V řadě lokalit vymezené oblasti lze nalézt stopy těžební činnosti. Krajinná oblast Sovinecko patří ke geomorfologickému celku Nízkého Jeseníku, podcelkům Bruntálská vrchovina, Slunečná vrchovina a Domašovská vrchovina. Západní část oblasti náleží ke geomorfologickému okrsku Rešovská hornatina (plošně nejvýznamněji zastoupený geom. okresek v dané oblasti), území ve zúžené části vymezené oblasti náleží k okrsku Břidličenská pahorkatina, východní část oblasti náleží k okrsku Libavská vrchovina.

Dynamika reliéfu je vyšší v západní části oblasti. Řeka Oslava a její četné vějířovité přítoky zde vytvořily poměrně hluboce zaříznutá údolí⁴ (Strádlecký potok, Huntava, Stránský potok, Smrčina, Těchanovský potok, Sovinecký potok) sledující celkový sklon území Nízkého Jeseníku, tedy přibližně od severu k jihu. Hřebeny a svahy (často velmi strmé) nad údolím Oslavy a bočními údolními jsou zalesněny. Jsou zde zastoupeny plošně významné porosty pestré druhové i věkové sklady. Ve vyšších polohách jsou zastoupeny jedlobukové a bukové porosty, v údolních polohách je hojně zastoupen jilm a jasan. Ve východní části oblasti klesá výraznost reliéfních tvarů. Údolí Bystřice, ve své horní části toku je v porovnání s údolím Oslavy mělké. Nad tímto údolím vystupuje zaoblený zalesněný hřbet (Slunečná 800 m n.m.) s příkřejším sz. a jz. svahem. Na jeho vrcholu jsou zachovány zbytky přirozených bukových porostů, na suťových svazích s javorem klenem.

⁴ Místně zvanými žleby.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Jedná se o pozdně středověkou až novověkou (údolí Bystřice) sídlení krajinu, převážně lesozemědělskou, s menšími venkovskými sídly obklopenými zemědělskými plochami oddělenými lesy, místy poměrně rozsáhlými (okolí Dětrichova n. Bystřicí, údolí Oslavy a přítoků). Vsi jsou vesměs středověkého původu, lánového založení, v západní části se zřetelně dochovanou krajinnou strukturou a výraznými stopami historického členění plužiny, ve zbytku oblasti je struktura zemědělské krajiny dochovaná částečně či nezřetelně. Krajina se zřetelně dochovanou krajinnou strukturou tvoří 40,49%. V minulosti patřila oblast, zejména okolí Sovince a Horního Města, k významným lokalitám těžby rozličných nerostných surovin (vápenec, železné, stříbrné, olovnaté rudy). Celkově zdejší krajina uchovává tradiční venkovský ráz bez výraznější či stírajících novodobých zásahů. Sídlům dominují venkovské kostely, významnou památkou nadregionálního významu a krajinnou dominantou v oblasti jsou hrad Sovinec a Křížový vrch nad Rudou. Sovinec je nejrozsáhlejším hradním komplexem na Bruntálsku s jedinečně zachovanými bastionovými fortifikacemi z let třicetileté války. Hrad na skalnatém výběžku v horském údolí Nízkého Jeseníku tvoří nezaměnitelnou dominantu regionu.

4.3 Vizualní scéna a prostorové vztahy

Krajina Sovinecka a údolí Bystřice se dojemově otevírá k jihu a jihozápadu rychle se zahlubujícími údolními Oslavy a Bystřice. Dynamika krajina se zvětšuje a krajina nabývá v západní části charakteru hornatiny (Rešovská hornatina). Soustava přítoků Oslavy vytváří členitou krajinu a téměř paralelním údolím Huntavy vymežujícím dlouhý úzký hřbet Rešova, a v dalších částech území soustavu náhorních otevřených plošin a hřbetů (Pastviny, Těchanov, Výhledy, Karlov, Tvrdkov, Ruda) ohraničených lesními porosty.

Oproti otevřenější krajině Rýmařovska jsou zde enklávy zemědělské krajiny v náhorních polohách odděleny lesnatými údolními a mohutnými lesními masivy Velkého lesa - Jasanu (674 m n.m.) a Sovince (616 m n.m.) a Dětrichovského polesí s dominantním lesnatým masivem Slunečné (800 m n.m.). Vzniká kontrast otevřených segmentů krajiny s přítomností četných dochovaných fragmentů historické plužiny a kostelů (Horní Město, Tvrdkov, Rešov, Jiříkov, Stránské, Rýžoviště) s uzavřenými lesnatými koridory údolí provázenými souvislými lesními porosty. Tento kontrast je dobře viditelný na schématu vizuální otevřenosti krajiny, kde jsou patrné otevřené enklávy Dětrichova, Jiříkova a Horního Města.

Schéma mozaikovitosti krajiny ukazuje na vyšší mozaikovitost v osídlených lokalitách, kde navazuje krajina s dochovanými historickými strukturami (Horní Město). Vysoká mozaikovitost určitých lokalit se promítá i do jejich prostorové členitosti. Výrazné krajinné horizonty ohraničují krajinnou scénu a projevují se pozitivně ve velké části krajiny.

Vzhledem k velkému podílu souvislých lesních porostů je heterogenita území poměrně nízká. Analýza terénní členitosti ukazuje u této dynamické krajiny vysoký index skutečné plochy, srovnatelný s dynamickými partiemi rozřezaných okrajů Jeseníků a zejména Moravskoslezských Beskyd. Na území Moravskoslezského kraje jsou pouze tři krajinné segmenty tohoto charakteru.

V krajině vynikají vizuálně atraktivní scenérie zaříznutých lesnatých údolí s přírodními cennostmi uváděnými jako přírodní krajinné dominanty (Rešovské vodopády) a znaky kulturní identity krajiny – zejména hrad Sovinec, ale také rozvaliny hradu Rešov nebo křížová cesta u Rudy.

Vizuální atraktivita krajina je v blízkosti Horního Města a Tvrdkova negativně dotčena trasou vzdušného vedení VVN, vizuálně se uplatňujícího v otevřených prostorech zemědělské krajiny náhorních poloh krajiny.

Vymezená oblast je poměrně řídko osídlena, sídelní struktura je tvořena malými obcemi do 1000 obyvatel. Dopravní síť tvoří silnice II. a III. třídy a jednokolejná celostátní železniční trať č. 310 spojující oblast Hrubého a Nízkého Jeseníku a v širších souvislostech prostor Opavska a Krnovska s Olomouckým krajem. V krajinném obrazu se výrazněji uplatňuje pouze elektrické vedení 110 kV, které prochází severozápadní částí vymezené oblasti jižně Horního Města. Zde lze předpokládat vizuální projev zejména vůči krajinným horizontům a dále v úsecích trasy procházející výše položenými partiemi.

Východní cíp této specifické krajiny bude vizuálně dotčen případnou realizací větrného parku umístěného ve specifické krajině B-08 (Dvorce – VTE 3)

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Jedná se o charakteristickou periferii v rámci Moravskoslezského kraje. Území patří mezi oblasti s nejnižší hustotou zalidnění, která je v posledních 5 letech výrazně doprovázena největším poklesem obyvatelstva k celkovému počtu obyvatel ze všech krajinných oblastí. Bydlení je soustředěno v rodinných domech. V území je zřejmá jeho slabá residenční funkce, nedochází ani k růstu residenčních ploch. Oblast je využívána pro individuální rekreaci. Z hlediska osídlení lze oblast označit za nestabilní, ze všech sledovaných oblastí má druhý největší podíl alochtonní složky. V území je rovněž extrémně vysoký podíl lidí se základním vzděláním a velmi vysoký výskyt sociálních a ekonomických rizik. Dále je zde vysoký podíl rozvedených osob, extrémně nízká ekonomická aktivita a míra nezaměstnanosti dosahuje nejvyšších hodnot ze všech sledovaných oblastí.

V oblasti lze předpokládat další pokles obyvatelstva především migračními ztrátami, které zesílí negativní hodnoty přirozeného přírůstku. Vývoj území je rovněž velmi negativně ovlivněn nízkými příjmy obyvatel, které determinují rozvoj služeb osobní povahy. Pokračující trendy vylidňování budou dále zhoršovat ekonomickou udržitelnost obslužnosti území veřejnými službami (sociální služby, zdravotnictví, školství, doprava apod.). Předpokládat lze rovněž zhoršení fyzického stavu budov a úpadek kvality obdělávání zemědělských ploch, je pravděpodobné také zalesňování zemědělské půdy.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

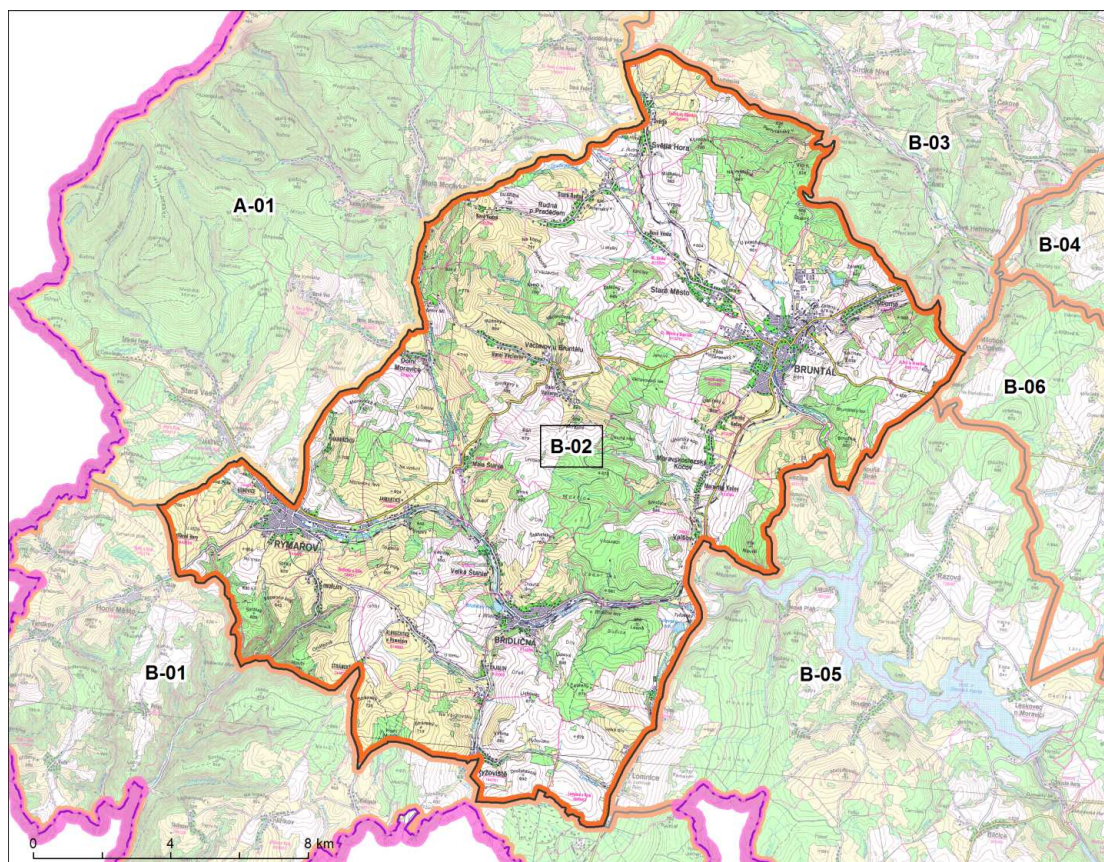
Stav

- Vzdušné vedení VVN 110 kV vedoucí po severním okraji oblasti, dotýkající se terénních horizontů.

Záměry

- Dle ÚAP MSK
  - ⇒ VTE 03 – větrný park Dvorce (7x VTE s výškou osy rotoru 85 m), situovaný na území specifické krajiny B-08, riziko ovlivnění z dálkových pohledů

- Dle ZÚR MSK
  - ⇒ VVN 400 kV (Krasíkov) – Tvrdkov – Životice
  - ⇒ VVN 110 kV Břidliční – Moravský Beroun – (Šternberk)

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

B-02 RÝMAŘOV – BRUNTÁL**1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti****1.1 Plocha**

258 804 539.8 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
B-02	Bruntál	Andělská Hora (část)	Andělská Hora ve Slezsku (část)
		Bruntál (část)	Bruntál-město (část)
		Dlouhá Stráň (část)	Dlouhá Stráň (část)
		Lomnice (část)	Tylov (část)
		Mezina (část)	Lomnice u Rýmařova (část)
		Milotice nad Opavou (část)	Jelení u Bruntálu (okrajově)
			Milotice nad Opavou (část)
		Moravskoslezský Kočov (část)	Slezský Kočov
			Moravský Kočov (část)
		Oborná (část)	Oborná (část)
		Rudná pod Pradědem (část)	Nová Rudná (část)
			Stará Rudná (část)
Staré Město	Malá Véska		
	Staré Město u Bruntálu		

KO	ORP	OBEC	KÚ	
		Světlá Hora (část)	Dětrřichovice (část) Světlá ve Slezsku (část)	
		Široká Niva (část)	Markvartice u Široké Nivy (část) Skrbovice (část)	
		Václavov u Bruntálu	Horní Václavov Dolní Václavov	
		Valšov (část)	Valšov (část)	
		Rýmařov	Břidličná	
	Dolní Moravice (část)			Horní Moravice (část) Dolní Moravice (část)
	Horní Město (část)			Stříbrné Hory (část) Skály u Rýmařova (část)
	Jiříkov (část)		Kněžpole (část) Těchanov (část)	
	Malá Morávka (část)		Malá Morávka (část)	
	Malá Štáhle		Malá Štáhle	
	Rýmařov (část)			Edrovice Janovice u Rýmařova (část) Ondřejov u Rýmařova Janušov (část) Jamartice Stránské (část) Rýmařov (část)
			Ryžoviště (část)	Ryžoviště (část)
			Velká Štáhle	Velká Štáhle

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Oblast B-02 se své jihozápadní hranice sousedí s krajinným typem B-01. Tzn. od Lomnice přes Rýžovitě, Stránské a Stříbrné hory, kde se setkává s oblastí A-01. Vzájemná hranice s touto oblastí vede po silnici III/37010 a silnici II/445 přes Rýmařov a Dolní Moravici do Malé Morávky. Poté pokračuje severovýchodním směrem do Andělské hory, kde uhýbá jihovýchodním směrem a vede na Ovčí kopec (577 m) a dále lesními porosty přes Obornou až do Milotic nad Opavou. V tomto místě se lomí a po silnici III/4581 směřuje do k.ú. Mezina. Obchází jižně vrch Návrší (679 m) a napojuje se u Valšova na silnici I/45, po které vede až do Lomnice.

Ohraničení krajinné oblasti vůči oblasti A-01 Hrubý Jeseník je vedena po hranici CHKO Jeseníky, což vyjadřuje změnu v charakteru při geomorfologickém rozhraní Hrubého a Nízkého Jeseníku i změnu charakteru otevřenější zemědělské krajiny Bruntálska a Rýmařovska oproti specifické podhorské krajině, navazující přímo na lesnaté okraje Pradělské a Medvědské hornatiny.. Směrem k Sovinecku – k oblasti B-01 odděluje hranice zemědělskou krajinu od lesnaté krajiny ve které se rychle zařezává do hlubokého údolí řeka Oslava. Rozdíl mezi dynamickou, velmi výraznou krajinou Sovinecka a jemněji členitou krajinou Rýmařovska je v krajinném obrazu patrný. Vůči oblasti B-05 tvoří hranici rozhraní prostoru vodní nádrže Slezská Harta včetně obklopujících lesních porostů a rovněž koridor Kočovského a Lomnického potoka. Oproti charakteru zemědělské krajiny Bruntálska a Rýmařovska je zde ohraničen prostor

zemědělské krajiny většího měřítka s velkou vodní plochou. Vůči prostoru B-03 Krasov hranice zdůrazňuje celistvost prostoru koridoru Opavy s navazujícími lesními porosty a plochami kulturního bezlesí.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Zajímavý segment podhorské kulturní krajiny Nízkého Jeseníku s dochovanými historickými krajinnými strukturami na Bruntálsku a též na Rýmařovsku. Segmenty velkoplošných struktur přeměněné zemědělské krajiny na Bruntálsku. Lesozemědělská krajina s vesměs lineárními lánovými vesnicemi středověké kolonizace, částečně dochovanými historickými krajinnými strukturami a významnými středověkými městy Bruntál a Rýmařov. Území Rýmařovska a Bruntálska je zahrnuto mezi sociálně problémové oblasti MSK. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Emblematickým znakem je Bruntálský zámek s poutním kostelem na Uhlířském vrchu.

B-02/1 EMBL.	Přírodní dominanty: Uhlířský vrch (671 m n.m.) s kulturní dominantou poutního kostela Panny Marie Pomocné:, Stránek (625 m n.m.),
B-02/2	Vizuálně otevřená zemědělská krajina Bruntálské kotliny a Břidličenské vrchoviny s četnými fragmenty historických krajinných struktur zejména na Bruntálsku, méně na Rýmařovsku.
B-02/3 EMBL.	Bruntál – středověké město s dochovaným jádrem, Bruntálským zámkem a poutním kostelem na Uhlířském vrchu.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Oblast Rýmařov – Bruntál lze charakterizovat jako podhorskou zemědělskou krajinu, ve které jsou zastoupeny silně urbanizované prostory.

Oblast je budována na spodnokarbonských drobách a břidlicích hornobenešovských a andělskohorských vrstev.

Krajinná oblast Rýmařov – Bruntál se nachází na rozhraní dvou geomorfologických celků – Hrubého a Nízkého Jeseníku. Ke geomorfologickému celku Hrubý Jeseník, okrsku Medvědská hornatina náleží severozápadní část vymezené oblasti. Zbývající (převažující) část oblasti náleží k celku Nízký Jeseník. Plošně nejvýznamněji náleží oblast k podcelku Brantická vrchovina, okrsek Břidličenská pahorkatina. K této geomorfologické jednotce náleží celá centrální a jižní část oblasti. Severní část oblasti náleží k podcelku Bruntálská vrchovina, okrsku Světlehorská vrchovina. Okolí Bruntálu a údolí Černého potoka náleží k okrsku Bruntálská kotlina. V jihozápadní části okrajově náleží oblast k okrskům Moravická a Rešovská vrchovina.

Reliéf oblasti je mírně zvlněný se širokými hřbety a většinou široce rozevřenými údolími. Severní a severozápadní část oblasti má podhorský charakter, dynamika reliéfu je zde poměrně významná. Toto území je protékáno několika drobnými potoky, které se vlévají do Černého potoka. Černý potok následně utváří osu Bruntálské kotliny. Široké údolí Černého potoka je téměř zcela urbanizované. Reliéf je pouze mírně zvlněný. V krajinném pokryvu převládají zastavěné plochy a zemědělská půda. Zastoupení

lesních porostů a rozptýlené krajinné zeleně je minimální. Dalším významným tokem území je řeka Moravice. Cenná část nivy této říčky nad Malou Štáhlí je chráněna jako přírodní rezervace. I níže po toku (pod Malou Štáhlí), kde je její údolí již výrazněji urbanizováno si řeka zachovává relativně přirozený charakter. Břehy jsou regulovány pouze lokálně, relativně časté jsou kvalitní břehové porosty. Reliéf centrální a jižní části oblasti lze charakterizovat jako vrchovinný zaoblený reliéf s významným zastoupením polí. Oblé vrcholy a horní části mírných svahů jsou porostlé jehličnatými lesy (převážně SM monokulturami). Okraje porostů jsou většinou členité.

V jihozápadní část oblasti (pramenná oblast říčky Oslavy a soutok Stráleckého a Stránského potoka) se vyznačuje vysoce dynamickým reliéfem, údolí vodních toků jsou hluboce zaříznutá se strmými zalesněnými svahy. Tato oblast náleží k přírodnímu parku Sovinecko.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Převážně lesozemědělská krajina mezi Bruntálem a Rýmařovem náleží k pozdně středověké sídelní krajině, obklopené krajinou pozdní, novověké kolonizace Hrubého Jeseníku na severozápadě a masivu Slunečné na jihovýchodě. Region, původně s převahou německého obyvatelstva, leží na pomezí historické Moravy a Slezska. V krajině jsou dosud místy dochovány stopy původních krajinných struktur v návaznosti na údolní lánové vsi převážně středověkého původu vč. pozůstatků členění historické plužiny, a to výrazněji směrem k Jeseníkům, zatímco v okolí Bruntálu jsou historické krajinné struktury z větší části setřené či méně výrazné. Centry osídlení jsou středověká města s pravidelnými pravoúhlými náměstími Bruntál (doložen ze 13. století), historické centrum velkého stavovského panství, a Rýmařov (poprvé písemně doložen ve 14. století). Obě města s dochovanými městskými jádry jsou prohlášena za městské památkové zóny. Bruntálský zámek, prohlášený za národní kulturní památku, je významným objektem dokumentujícím vytvoření pozoruhodného spojení renesančního a barokního slohu z pozdně gotického hradu. Výraznou kulturně krajinnou dominantou nadregionálního významu je zde Uhlířský vrch u Bruntálu, jedna z nejmladších vyhaslých sopek na našem území s barokním poutním kostelem Panny Marie Pomocné a navazující čtyřřadou lipovou alejí (segment komponované barokní krajiny). V krajině Bruntálska a Rýmařovska se objevují i další historické dominanty, především stavby venkovských kostelů (Staré Město, Moravský Kočov, Dolní Václavov, Břidličná, Rýžoviště).

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Vizuálně otevřená zemědělská krajina Bruntálska a Rýmařovska představuje podstatně přeměněnou kulturní krajinu s četnými fragmenty dochovaných historických struktur. Členění krajiny je zřetelně odlišné od sousedních krajinných oblastí (Krasov, Slezská Harta) a v krajině jsou patrné vlivy zemědělské velkovýroby. Přesto jsou zachovány cennější lokality (Rudná pod Pradědem, Václavov) zemědělské krajiny. Z hlediska prostorového je Bruntálská kotlina na severu zřetelně ohraničena lesními porosty Světlohorské vrchoviny a na jihu kotlina zabíhá do zajímavého prostoru Moravskoslezského Kočova, vymezeného na západě lesnatými svahy Břidličenské vrchoviny a na východě výběžkem Slunečné vrchoviny. Rozhraní Bruntálska a

Rýmařovska je v krajině zřetelné a velká část zemědělské krajiny této oblasti patří do prostoru Břidličenské vrchoviny, jejíž osou je koridor Moravice.

S výjimkou souvislých lesních porostů patří krajina do území vizuálně otevřených, se značnou mozaikovitostí, danou strukturou osídlení a členění krajiny a též – v osídlených lokalitách – do území s vysokou prostorovou členitostí. Heterogenita je ovlivněna přítomností nebo nepřítomností souvislých lesních porostů, v rozdílných lokalitách a v lokalitách s historickými krajinnými strukturami je vyšší.

Významnými sídelními centry jsou Bruntál (přes 10000 obyvatel) a Rýmařov (přes 5000 obyvatel). Menšího významu je Břidličná (přes 2000 obyvatel). Území těchto obcí je hustěji zalidněno a více ovlivněno urbanizačními aktivitami, zbytek oblasti tvoří menší obce pod 1000 obyvatel. Pozitivní vizuální vlivy krajinných dominant a horizontů jsou nejvíce ovlivněny elektrickým vedením 110 kV, především ve vyšších polohách. Jeho trasa vede severovýchodním směrem z Rýmařova do Bruntálu, napojení města je tvořeno samostatnou větví. Krajinnou dominantou je Uhlířský vrch s kostelem na vrcholu jihozápadně od Bruntálu. Oblastí procházejí silnice I., II. a III. třídy. V širších vazbách I/11 směřuje do Olomouckého kraje a do Opavy, I/45 rovněž do Olomouckého kraje a dále do Krnova. Železniční síť tvoří celostátní jednokolejná trať č. 310 s vazbou na Krnov a Olomoucký kraj a dále regionální tratě č. 311 na Rýmařov a č. 312 na Malou Morávku.

Severní okraj této specifické krajiny bude vizuálně dotčen případnou realizací větrného parku situovaného ve specifické krajině B-03 (Čaková – VTE 12).

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

V oblasti se nacházejí dvě sídla významnějšího charakteru Bruntál a Rýmařov. Bruntál je mikroregionálním střediskem, kde je koncentrována většina potřebných veřejných služeb pro celou spádovou oblast. Celá oblast má významnější residenční funkci s převážně smíšeným bydlením. Dochází zde k mírnému růstu jak residenčních, tak i komerčních ploch. Obyvatelstvo žijící v této oblasti má výrazný podíl alochtonní složky (tj. podíl osob, kteří se zde nenarodili), které indikuje nestabilitu osídlení. Jedná se o oblast se středním podílem dětské složky, ale s nízkým podílem počtu seniorů (třetí nejnižší hodnota u krajinných oblastí), který je ovlivněn i nižší nadějí na dožití.

V oblasti je vyšší výskyt sociálních a ekonomických rizik, která jsou dána zejména nižší mírou ekonomické aktivity obyvatelstva, zvýšenou mírou nezaměstnanosti a snižováním pracovních míst v území. Území je charakteristické mírně horší úrovní vzdělanosti a vysokým podílem rozvedených obyvatel. V oblasti lze předpokládat přetrvávající úbytek obyvatelstva z důvodu migrace, které nezvrátí ani kladné hodnoty přirozeného přírůstku. V obcích okolo Bruntálu je patrný suburbanizační proces.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Minimum lesních porostů a nelesní zeleně v Bruntálské kotlině.

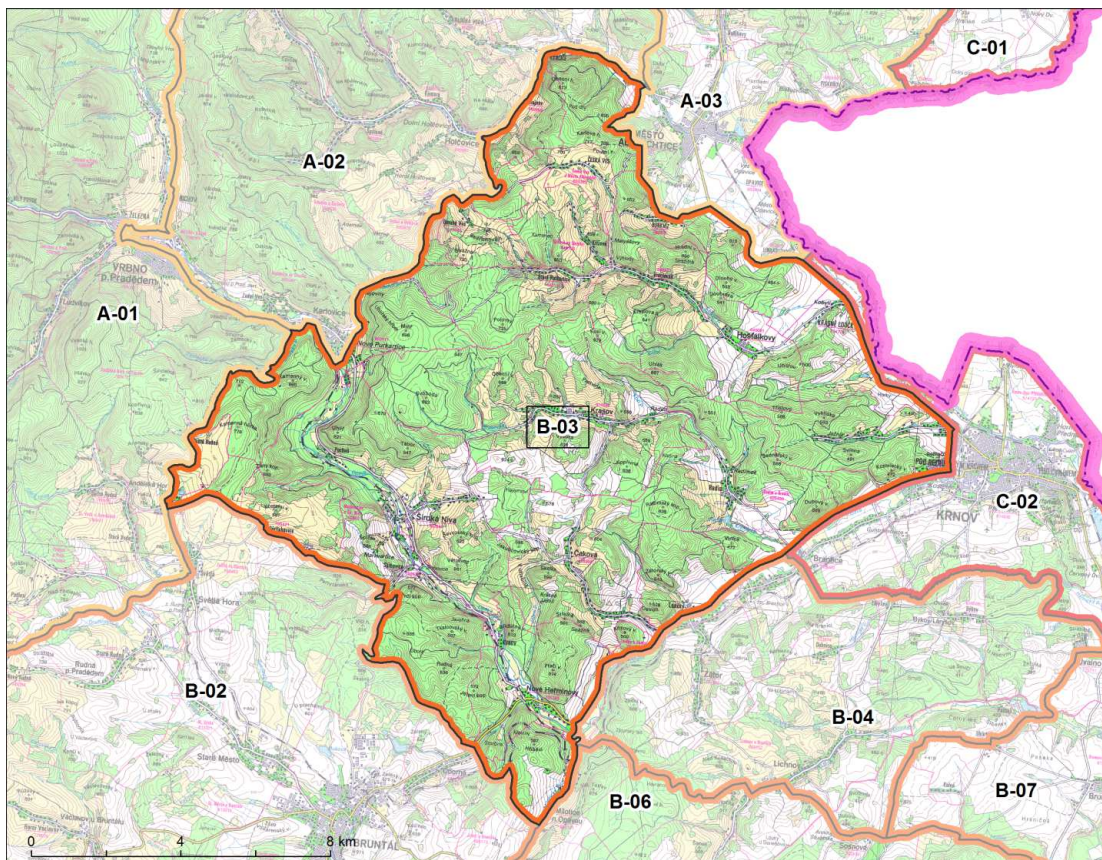
- Vizuální projev vzdušeného vedení VVN 110 kV v ose Bruntál – Valšov– Břidličná - Rýmařov – Horní Město – hranice MSK / OLK.

Záměry

- dle ÚAP MSK
  - ⇒ VTE 12 – Větrný park Čaková (6x VTE s výškou osy rotoru 105-140 m), situovaný na území specifické krajiny B-03
- dle ZÚR MSK
  - ⇒ vzdušené vedení 400 kV (Krasíkov) – Tvrdkov – Horní Životice,
  - ⇒ VVN 110 kV Břidličná – Moravský Beroun,
  - ⇒ silnice I/45 Bruntál – Žlutý kopec, I/45 Bruntál

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

B-03 KRASOV

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

192 729 624.1 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
B-03	Bruntál	Andělská Hora (část)	Andělská Hora ve Slezsku (část)
		Bruntál (část)	Bruntál-město (část)
		Karlovice (část)	Nové Purkartice
		Milotice nad Opavou (část)	Karlovice ve Slezsku (část)
		Nové Heřminovy (část)	Milotice nad Opavou (část)
		Oborná (část)	Nové Heřminovy (část)
		Světlá Hora (část)	Oborná (část)
		Široká Niva (část)	Dětrichovice (část)
		Vrbno pod Pradědem (část)	Světlá ve Slezsku (část)
	Krnov	Brantice (část)	Široká Niva (část)
Široká Niva			Skrbovice (část)
			Široká Niva
			Vrbno pod Pradědem (část)
			Radim u Brantic
			Brantice (část)

KO	ORP	OBEC	KÚ
		Čaková	Čaková
		Holčovice (část)	Jelení u Holčovic (část)
			Dlouhá Ves (okrajově)
			Hejnov (část)
			Holčovice (část)
		Hošťálkovy	Křížová ve Slezsku
			Staré Purkartice
			Hošťálkovy
			Vraclávek
		Krasov	Krasov
		Krnov (část)	Krásné Loučky (část)
			Krnov-Horní Předměstí (část)
		Město Albrechtice (část)	Burkvíz
			Opavice (část)
			Česká Ves u Města Albrechtic (část)
			Linhartovy (část)
			Hynčice u Krnova (část)
			Město Albrechtice (okrajově)
		Zátor (část)	Loučky u Zátoru (část)
			Zátor (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Z jihozápadní strany oblast sousedí s krajinným typem B-02. Tzn. od Andělské hory, přes Děřichovice a dále po silnici III/4525 před Skrbovice. Dále se hranice proplétá mezi Ovčím kopcem (577 m), Vlčí horou (616 m), Skalným (606 m) a podél potoka Popel až do Oborné a posléze Milotic nad Opavou. Zde se hranice stáčí severovýchodním směrem a po silnici I/45 vede až do Krnova. Dále pokračuje po silnici I/57 severozápadním směrem do k.ú. Opatovice, kde se odklání na silnici III/45811 a vede do Burkvíze. Zde se dále odklání a ze západní strany obchází Město Albrechtice, napojuje se na tok Opatovice a jejím údolím vede do Holčovic. Po silnici II/452 dále směřuje jihozápadním směrem do Karlovic a po téže komunikaci a hranici CHKO Jeseníky vede až do Andělské hory.

Hranice krajinné oblasti vůči sousedící oblasti A-01 je tvořena hranicí Chráněné krajinné oblasti Jeseníky. Rozhraní vůči oblasti A-02 Heřmanice tvoří zhruba geomorfologická hranice mezi Zlatohorskou vrchovinou a Nízkým Jeseníkem, která běží po toku Opavice a poté po překonání rozvodí u Holčovic po toku potoka Kopytka do Karlovic. Směrem k východu je hranice zdůvodněna okrajem Krasovské vrchoviny vůči Albrechtické kotlině a poté jižněji i vůči nivě Opavice. Uvedené hranice vyjadřují geologický a geomorfologický předěl a jsou vyjádřeny vesměs i okraji lesních porostů vůči plochám zemědělské krajiny. V krajině jsou vizuálně seznatelné i další hranice – hranice jihovýchodní vůči oblastem C-02, B-04, B-06 . V této linii je hranicí široké asymetrické údolí řeky Opavy se strmějšími lesnatými členitými svahy na levém břehu. Od ohbí řeky u Nových Heřmánov pokračuje viditelná hranice k jihozápadu poměrně hlubokých údolím Milotického potoka až k Jelení. Vůči oblasti B-02 hranice zdůrazňuje celistvost prostoru koridoru Opavy s navazujícími lesními porosty a plochami kulturního bezlesí vůči Bruntálské kotlině.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Krajinná oblast s význačnými krajinářsko-estetickými hodnotami, ležící mimo hlavní komunikační tahy a s výjimkou vzdušného vedení VVN ušetřená rušivých vlivů většího měřítká. Cennosti přírodní i kulturně-historické (Krasov, Brantice, Široká Niva) využitelné pro „měkkou“ rekreaci. Historická lesozemědělská krajina se zřetelně dochovanými krajinnými strukturami venkovských lineárních vsí vč. členění historické plužiny na severu a částečně dochovanými krajinnými strukturami ve zbytku oblasti. Do této krajiny zabíhá i sociálně problémová oblast Bruntálska. Na základě analýz přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů byly definovány významné znaky vyjadřující osobitost krajiny. Emblematickým znakem této krajiny jsou fragmenty historických krajinných struktur proměnlivou a bohatou krajinnou scénou.

B-03/1	Přírodní dominanty: Karlova hora (717 m n.m.), Hradní vrch (Strážiště) (650 m n.m.), Hřeben Kamenný vrch (665 m n.m.), Kamenná hůrka (778 m n.m.), Zlatý kopec (693 m n.m.), Polom (723 m n.m.), Jelení vrch (679 m n.m.), rozhledna Ježník
B-03/2	Výrazně zahloubené „neckovité“ údolí řeky Opavy mezi Karlovicemi a Zátorem jedinečným pravouhlým ohybem pod Novými Heřminovými
B-03/3	Nefragmentované lesní porosty, s výskytem porostů autochtonního jesenického modřínu, (NPP Ptačí hora, PR Radim)
B-03/4 EMBL.	Jedinečná struktura terénního reliéfu vytváří spolu se skladbou lesů a kulturní krajiny s fragmenty historických krajinných struktur proměnlivou a bohatou krajinnou scénou.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinná oblast Krasov je dynamickou vrchovinou leso-zemědělskou až lesní krajinou s vysokým zastoupením nefragmentovaných lesních porostů.

Oblast je budována na spodnokarbonských drobách a břidlicích hornobenešovských a andělskohorských vrstev.

Krajinná oblast Krasov náleží ke geomorfologickému celku Nízký Jeseník. Většina oblastí náleží k podcelku Brantická vrchovina, okrsku Krasovská vrchovina; území při západní hranici oblasti je řazeno k podcelku Bruntálská vrchovina, okrsku Světlehorská vrchovina. Hranici mezi uvedenými okrsky tvoří tok řeky Opavy. Část severní hranice oblasti kopíruje tok řeky Opavice. Reliéf je ukloněn k jihovýchodu.

Souvislé lesní porosty se nachází v severní, severozápadní, severovýchodní, jihozápadní a jižní části oblasti. Nejvýznamnější lesní komplex se rozkládá mezi Karlovicemi – Krasovem a Krnovem; na pravém břehu Opavy pak mezi Karlovicemi a Andělskou Horou (Kamenný vrch – Kamenná hůrka – Zlatý Kopec). Reliéf je ukloněn mírně k jihovýchodu. Údolí vodních toků jsou poměrně hluboká a rozevřená. Významnou osou oblasti je řeka Opava s řadou drobných přítoků (Uhlířský potok, Jelení potok, Mílotický potok, Krasovka). V bezlesých částech oblasti jsou časté louky a pastviny s roztroušenou krajinnou zelení, které dané oblasti dávají podhorský charakter.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Jedná se o pozdně středověkou sídlení krajinu, která tvoří přechod mezi krajinou novověké kolonizace Hrubého Jeseníku na západě a vrcholně středověkou sídlení krajinou Krnovska a Lichnovska na východě. Je součástí širokého pásu krajiny pozdní kolonizace podhůří Hrubého Jeseníku, který se táhne od Rýmařovska a Bruntálska téměř až ke Krnovu. Původně se jednalo o území s převahou německého obyvatelstva, součást historického Slezska (převážně Opavského a Krnovského knížectví). Venkovská sídla středověké kolonizace oddělená poměrně velkými lesními celky mají ve většině případů charakter lineárních lánových vsí. Krajina dosud zachovává zřetelné historické krajinné struktury, a to především severně od Krasova (Hošťálkovy, Vraclávek, Staré Purkratice, Křížová, Burkvíz, Česká Ves), kde jsou velmi výrazně dochovány struktury původního členění historické plužiny údolních lánových vsí. Krajina se zřetelně dochovanou krajinnou strukturou je zastoupena 17,09% a krajina s částečně dochovanou krajinnou strukturou 56,49% území, tj. většina vymezené krajiny vykazuje čitelné stopy historických krajinných struktur. V historických obcích se objevují kulturní dominanty kostelů (Hošťálkovy, Krasov, Široká Niva) či zámků (Hošťálkovy). Na kopci mezi osadou Burkvíz u Města Albrechtic a obcí Vraclávek jsou dochovány zbytky slezského hradu Burkvíz, který patrně tvořil centrum kolonizace zdejší krajiny. Údolím Opavy probíhá výrazný pás železobetonových objektů lehkého opevnění z 30. let 20. století (řopíky).

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Zdánlivě málo nápadná krajina Krasovské vrchoviny představuje z hlediska krajinářsko estetického velmi atraktivní území. Jeho atraktivita je dána nejenom odlehlostí a malou frekventovaností (absence významnějších komunikací je výhodou z hlediska harmonie prostředí), ale také velkým podílem ucelených lesních porostů nejenom na severozápadní části, ale také i po obvodu oblasti. Střední část oblasti s obcemi Krasov a Čaková představují jedinečnou strukturu lesozemědělské krajiny se střídáním menších lesních celků a otevřených ploch polí, luk a pastvin. Zachovala se krajina s fragmenty historických krajinných struktur členění plužiny lesních lánových vsí.

Druhým aspektem prostorových vztahů, určujících charakter krajinné scény je terénní reliéf, který se vyznačuje skladbou izolovaných výšin, úzkých rozvodních hřbetů a mělkých sníženin v neobyčejně členité struktuře, vytvářející proměnlivost a bohatost krajinné scény a výrazně harmonické měřítko krajiny.

Oblast je řídko obydlena, tvoří jí pouze obce do 1000 obyvatel. Větší sídelní centra v ose Krnov-Bruntál již leží mimo oblast těsně za její jihovýchodní hranicí. Do území spadají malé části Krnova, v kterém žije více jak 20000 obyvatel a Karlovic s více jak 1000 obyvateli. Ovlivnění krajinného obrazu lze předpokládat především elektrickým vedením 110 kV, které prochází územím od Holčovic jihovýchodním směrem do Brantic. Vizuální vlivy trasy vedení se uplatňují zejména ke krajinným horizontům, které vedení protíná ve vyšších nadmořských výškách a dále dochovaným krajinným strukturám. Oblastí prochází regionální trať č. 313 vedoucí do Vrbna pod Pradědem, jižním cípem vede krátký úsek celostátní jednokolejné tratě č. 310 s vazbami na Krnov a Bruntál. Oblastí procházejí především silnice II. a III. třídy. Silnice I/57 vede po severovýchodní

hranici oblasti (vazba Krnov-hraniční přechod ČR/Polsko), jihovýchodní hranice oblasti je vymezena ve stopě I/46, kromě úseku u Nových Heřminov (vazba Krnov-Olomoucký kraj).

Případné umístění větrných elektráren do této specifické krajiny - a to v exponovaných polohách středu prostoru (VTE 12 - větrný park Čaková) a ve vysoko položené pohledově exponované lokalitě (VTE 5 - větrný park Hošťálkovy) – přinese zásadní změnu rázu krajiny a setře znaky osobitosti a jedinečnosti krajiny, spočívající v harmonii stop hospodářské kultivace krajiny (historických krajinných struktur) a lesnatého krajinného rámce. Vizually se bude též uplatňovat větrná elektrárna umístěná v sousední specifické krajině B-04 (VTE 16 – Zátor).

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Oblast má nízkou hustotu zalidnění, ale dochází zde k růstu residenčních ploch, který je spojen se zvyšujícím růstem počtu obyvatel migrací. Residenční funkce území je prozatím slabší, obyvatelé bydlí v rodinných domech. Oblast je částečně využívána také pro individuální rekreaci. V území je výrazný podíl alochtonního obyvatelstva, což naznačuje nižší stabilitu osídlení. Dále je zde nižší podíl dětské složky, ale na druhou stranu také nižší podíl seniorů. Nižší vzdělanostní úroveň obyvatelstva je spojena s vyšším podílem rozvedených osob.

V oblasti je vyšší výskyt sociálních a ekonomických rizik, která jsou determinována nižší mírou ekonomické aktivity obyvatelstva, zvýšenou mírou nezaměstnanosti a snižováním pracovních míst v území. Spádovost oblasti je rozdělena do dvou mikroregionálních center Bruntál a Krnov, které leží mimo krajinnou oblast. Lze předpokládat migrační příliv obyvatelstva do území z obou těchto center, což způsobí tlak na výstavbu nových rodinných domů a v souvislosti s tím také posílení residenčního potenciálu oblasti.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Vizualní projev vzdušného vedení VVN 110 kV a to ve vztahu ke krajinným horizontům a k historickým krajinným strukturám.

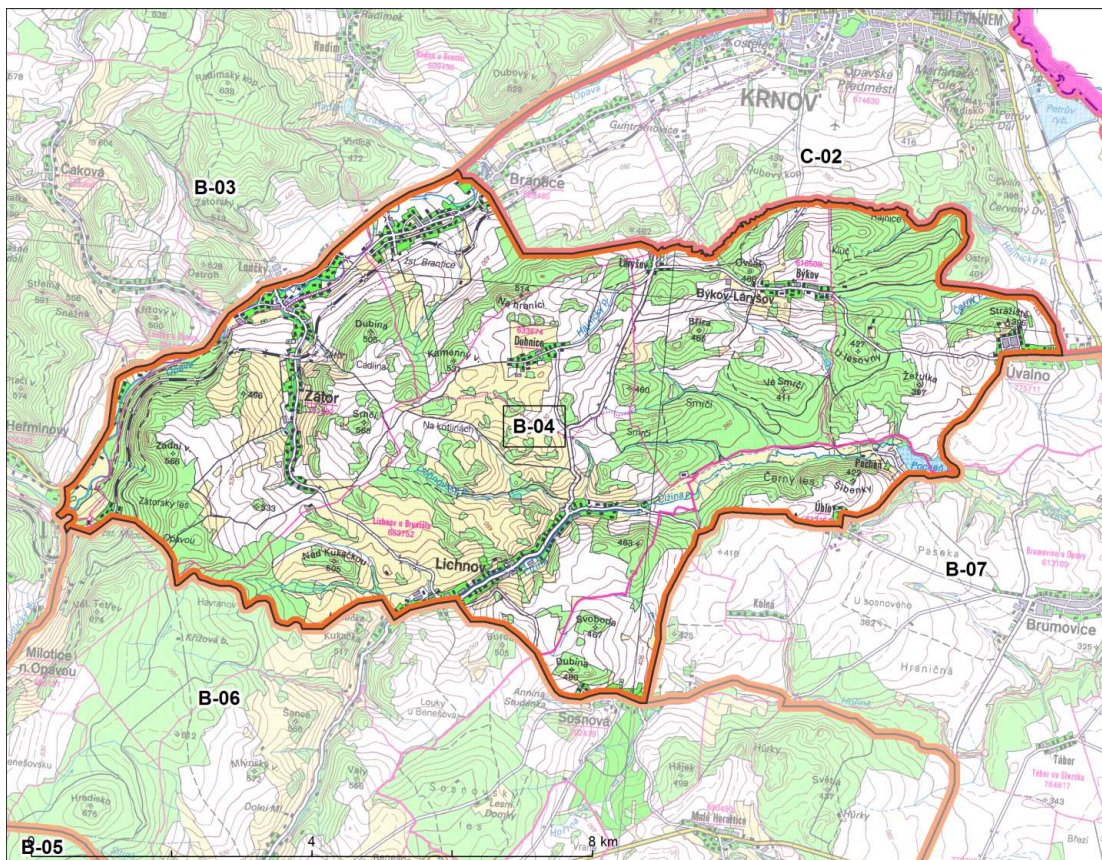
Záměry

- dle ÚAP MSK
  - ⇒ VTE 5 - větrný park Hošťálkovy (3x VTE s výškou osy rotoru 105 m)
  - ⇒ VTE 12 - větrný park Čaková (6x VTE s výškou osy rotoru 105 – 140 m)
  - ⇒ VTE 16 – větrná elektrárna Zátor (1x VTE s výškou osy rotoru 150 m), situovaná v sousední specifické krajině B-04
- dle ZÚR MSK
  - ⇒ Silnice I/45 Nové Heřminovy – Zátor, přeložka
  - ⇒ Vodní nádrž pro snížení povodňových rizik Nové Heřminovy včetně doprovodných přírodně blízkých opatření v povodí horního toku Opavy

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

B-04 LICHNOV

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

59 948 288.4 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
B-04	Bruntál	Milotice nad Opavou (část)	Milotice nad Opavou (část)
		Nové Heřminovy (část)	Nové Heřminovy (část)
	Krnov	Brantice (část)	Brantice (část)
		Býkov-Láryšov	Býkov
		Krnov (část)	Opavské Předměstí (část)
		Lichnov (část)	Dubnice
		Úvalno (část)	Lichnov u Bruntálu (okrajově)
		Úvalno (část)	Úvalno (část)
		Zátor (část)	Loučky u Zátoru (část)
	Zátor (část)	Zátor (část)	
	Opava	Brumovice (část)	Úblo (část)
		Sosnová (část)	Brumovice u Opavy (část)
		Sosnová (část)	Sosnová (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Relativně malý krajinný typ B-04 ze své jižní strany v úseku železniční stanice Milotice nad Opavou, Lichnov a Sosnová sousedí s oblastí B-06. Ze Sosnové směřuje její hranice severovýchodním směrem přes ves Úblo k toku Čižiny a dále na Úvalno, kde vytváří výběžek. Dále pokračuje západně okolo kóty Ostrý (404 m) k Hájnickému potoku, jehož údolím vede západním směrem až do Lárýšova ležícímu na silnici II/459. Odtud vede do Brandic, kde se setkává s oblastí B-03. Údolím řeky Opavy pokračuje jihozápadním směrem až k železniční zastávce Milotice nad Opavou.

Hranice vůči prostoru Krnova tvoří lesnaté výběžky Lichnovské vrchoviny. Hranice vymezuje kotlinu a část údolí Opavy až po Brantice a představuje tak v krajině zřetelné rozhraní mezi členitou lesoplní krajinou Lichnovska a otevřenou osídlenou krajinou Krnovska, klesající do Opavické nivy. Srozumitelnou hranici vůči oblasti B-03 Krasov, zdůvodněnou i geomorfologickým rozhraním, tvoří mohutné údolí řeky Opavy. Rozhraní vůči oblasti B-06 Horní Benešov je dána především viditelnou změnou charakteru krajiny od členité až mozaikovitě skladbě Lichnovska k měřítkově většímu členění zemědělské krajiny Horního Benešova. Hranice je vedena poblíže geomorfologického rozhraní z údolí Čižiny u Michnova do údolí Opavy u Nových Heřmínov. Vůči oblasti B-07 Brumovice – Stěbořice hranice odděluje od velmi členité a morfologicky specifické krajiny Lichnovska otevřenou zemědělskou krajinu sklánějící se k Opavské nivě. Proto hranice odděluje výrazné údolí Čižiny s významným bodem krajiny – ústím Čižiny do otevřené krajiny v místě zříceniny hradu Vartnov.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Území přiléhající ke Krnovu – důležitému centru osídlení a ohraničený na severozápadě a severovýchodě výraznými krajinnými a dopravními koridory (údolí Opavy s významnou železniční tratí a se silnicí I. třídy I/45 Krnov – Bruntál, niva Opavy provázená významnou železniční tratí a silnicí I. třídy I/57). Klidné a krajinářskými bariérami (svahy, lesy) oddělené území je prořáté trasou vzdušného vedení VVN. Segment unikátní struktury lesozemědělské krajiny s krajinářsko-estetickými hodnotami. Lesozemědělská krajina s údolními lánovými vesnicemi, částečně dochovanou krajinnou strukturou a dílčími krajinnými dominantami. Část Bruntálska, zabíhající do specifické krajiny představuje sociálně problémovou oblast. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Pro tuto krajinu nebyly definovány emblematické znaky.

B-04/1	Přírodní dominanty: řeka Opava, řeka Čižina, Šiberky /422 m n.m.), Nad Kukačkou (505 m n.m.), Zadní vrch (566 m n.m.),
B-04/2	Velmi specifická enkláva zemědělské krajiny mezi Lichnovem a Zátorem se skvrnovou strukturou pastvin, luk a orné půdy mezi drobnými lesíky na nevysokých výšinách a hřbetech.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinnou oblast Lichnov lze charakterizovat jako zemědělskou až leso-zemědělskou krajinu v jejímž obraze se významně uplatňuje tok řeky Opavy a Čížiny.

Oblast je budována na spodnokarbonských drobách a břidlicích hornobenešovských a moravických vrstev.

Krajinná oblast Lichnov náleží ke geomorfologickému celku Nízký Jeseník. Většina oblasti náleží k podcelku Brantická vrchovina, okrsku Lichnovská pahorkatina. Reliéf oblasti je relativně členitý, ukloněný k severovýchodu. V území jsou poměrně hojně zastoupeny lesní porosty. Prostorově významnější lesní komplexy se nachází ve východní části oblasti; mezi sídly Býšov – Láryšov – Úvalno – Pocheň – Lichnov. V obraze krajiny se výrazně projevuje též zalesněný hřeben se strmými svahy nad řekou Opavou jižně od Zátoru. V ostatních částech oblasti se lesní porosty vyskytují nespojitě, ve vyšších polohách dané oblasti. V druhové skladbě porostů převládá smrk, místy jedlové či borové porosty.

Významnými krajinnými činiteli oblasti jsou vodní toky Opavy a Čížiny a jejich přítoky; tvar údolí je asymetrický. Řeka Opava a Čížina jsou v poměrně rozsáhlých úsecích regulovány (napřímení, zahloubení, úprava tvaru koryta). Přirozená společenstva vázaná na vodní toky jsou většinou přeměna. Na říčce Čížina je vybudována vodní nádrž Pocheň (jv. okraj oblasti). V okolí vodních toků jsou budována četná protipovodňová opatření technického i přírodního charakteru (poldry).

V území jsou významně zastoupeny pastviny, trvalé travní porosty a orná půda. Orná půda je často scelena do bloků střední až velké velikosti. Zejména v centrální části oblasti je relativně bohatě zastoupena rozptýlená krajinná zeleň ve formě remízků a keřových lemů.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Nevelké území vesměs lesozemědělské krajiny jižně od Krnova náleží ke krajinám vrcholně středověké kolonizace. Území leží v historickém Slezsku, na území Krnovského knížectví, kde před druhou světovou válkou tvořilo většinu německé obyvatelstvo. V krajině převažují venkovská sídla charakteru lánových lineárních vsí s částečně dochovanou historickou urbanistickou strukturou. Krajinná struktura je také částečně dochovaná (v oblasti Lichnov – Zátor), se stopami členění historické plužiny (do kategorie částečně dochované krajinné struktury patří 66,13% území). Kulturními dominantami jsou kostely v Lichnově, v Dubnici či v Zátoru.

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Ve středu oblasti, oddělená od mohutného údolí Opavy a od výrazného údolí Čížiny lesnatými svahy leží v náhorní poloze prostorově členitá krajina, která připomíná skladbou izolovaných lesnatých výšin střední část sousední oblasti Krasova. Zde se však jedná o mnohem menší měřítko krajiny, kde zalesněné úzké rozvodní hřebety a nevysoké výšiny tvoří v západní části oblasti mezi Lichnovem a Zátorem unikátní skvrnovou strukturu lesozemědělské krajiny. Cennou partií krajiny je také asymetrické

údolí Čižiny s poměrně širokou nivou, končící zúžením pod výšinou Šibenky (422 m n.m.) a vodní nádrží Pocheň s vizuálním otevřením směrem k Opavské nivě.

V oblasti se nachází malý počet obcí, z toho Zátor, Brantice a Lichnov mají přes 1000 obyvatel. Obce Brantice a Lichnov spadají do oblasti jen částečně. Ve zbytku území se vyskytuje již pouze několik sídel s méně jak 1000 obyvateli. Území je hustěji zalidněno převážně v ose Krnov-Bruntál. Vizuální vliv především na krajinné horizonty, představuje elektrické vedení 110 kV, které vede údolím řeky Opavy severovýchodním směrem na Krnov a dále vedení 110 kV vedoucí od Krnova na jihovýchod směrem na Opavu. Dopravní síť tvoří celostátní jednokolejná železniční trať č. 310 s vazbami na Opavu a Olomoucký kraj a silnice II. a III. třídy. Silnice I/45 prochází po severozápadní hranici oblasti (vazba na Krnov a Olomoucký kraj).

Větrná elektrárna Zátor (VTE 16) a větrný park Čaková (VTE 12), lokalizovaný v severozápadně navazující krajinně B-03 Krasov vizuálně ovlivní západní část specifické krajiny. Bude se jednat nejenom o okrajové svahové polohy údolí Opavy, ale také o náhorní polohy východně od Zátora, charakteristické pro tuto specifickou krajinu.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Území celé oblasti má nižší hustotu zalidnění s bydlením převážně v rodinných domech. Dochází zde k mírnému nárůstu residenčních ploch, ale residenční funkce území je prozatím slabší. Především severovýchodní část území je spádovou oblastí Krnova, který je sídelním centrem regionu. Oblast je charakteristická vysokou mírou přirozeného přírůstu (nejvyšší ze všech sledovaných krajinných oblastí) a vysokým nárůstem počtu obyvatel migrací (zejména suburbanizace z Krnova). Území je částečně využíváno také k rekreaci, jak k hromadné, tak i individuální.

Z hlediska struktury obyvatelstva je oblast charakteristická vysokým podílem dětské složky, která je doprovázena malým podílem seniorů. Je zde vyšší podíl alochtonní složky obyvatelstva, což indikuje sníženou stabilitu osídlení. V území lze očekávat nárůst sociálních a ekonomických rizik, zejména z důvodu vyššího podílu obyvatelstva se základním a neukončeným vzděláním (spolu s malým počtem vysokoškolsky vzdělaných obyvatel) a vyšší míry nezaměstnanosti. Nízká příjmová úroveň obyvatelstva dále povede ke snižování udržitelnosti základní obslužnosti území veřejnými službami a snižování aktivity v oblasti údržby staveb a veřejných prostranství. Na druhou stranu pokračující nárůst počtu obyvatel v produktivním věku může pozitivně ovlivnit ekonomický potenciál oblasti.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Vzdušná vedení VVN 110 kV, Krnov – Horní Benešov, Krnov - Brumovice se vizuálně dotýkají krajinářsky cenných lokalit v okolí Dubnice a Býkova.

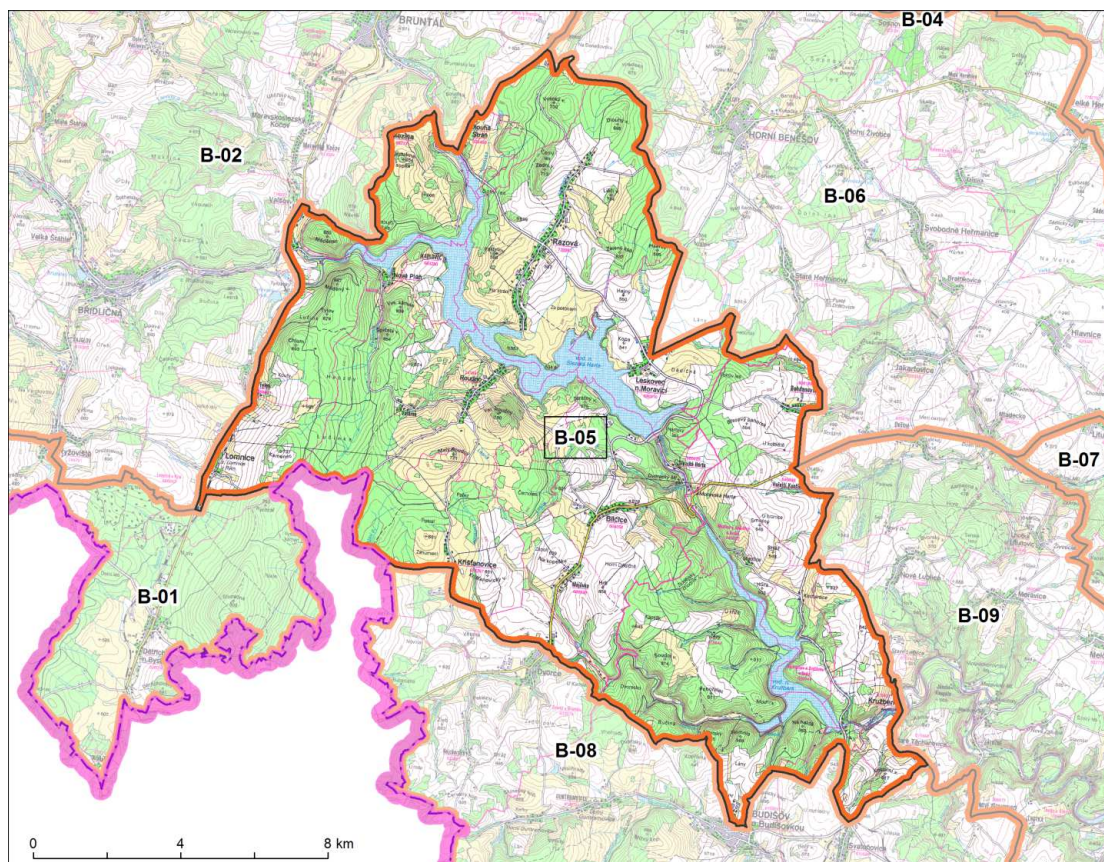
Záměry

- dle ÚAP MSK
  - ⇒ VTE 16 - větrná elektrárna Zátor (1x VTE s výškou osy rotoru 150 m)

- ⇒ VTE 12 - větrný park Čaková (6x VTE s výškou osy rotoru 105 – 140 m) situovaný na území specifické krajiny B-03, riziko ovlivnění dálkových pohledů
- dle ZÚR MSK
  - ⇒ doprovodná přírodě blízká opatření pro snížení povodňových rizik v povodí horního toku Opavy (společně s VN Nové Heřminovy)
  - ⇒ silnice I/45 Nové Heřminovy – Zátor, přeložka

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

B-05 SLEZSKÁ HARTA**1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti****1.1 Plocha**

195 828 038.7 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
B-05	Bruntál	Bílčice	Bílčice
			Májůvka
		Bruntál (část)	Karlovec
			Bruntál-město (část)
		Dlouhá Stráň (část)	Dlouhá Stráň (část)
		Dvorce (část)	Dvorce u Bruntálu (část)
		Křišťanovice (část)	Křišťanovice (část)
		Leskovec nad Moravicí (část)	Slezská Harta
			Leskovec nad Moravicí (část)
		Lomnice (část)	Tylov (část)
			Lomnice u Rýmařova (okrajově)
		Mezina (část)	Mezina (část)
		Milotice nad Opavou (část)	Jelení u Bruntálu (část)
Moravskoslezský Kočov (část)	Moravský Kočov (část)		
Nová Pláň	Nová Pláň		

KO	ORP	OBEC	KÚ	
		Razová (část)	Razová (část)	
		Roudno	Roudno	
		Staré Heřminovy (část)	Staré Heřminovy (část)	
		Valšov (část)	Valšov (část)	
	Opava	Jakartovice (část)		Kerhartice u Budišova nad Budišovkou (část)
				Medlice u Budišova nad Budišovkou
				Jakartovice (část)
				Hořejší Kunčice (část)
				Bohdanovice (část)
	Vítkov	Budišov nad Budišovkou (část)		Lesy
				Guntramovice (část)
				Budišov nad Budišovkou (část)
		Kružberk (část)		Kružberk (část)
			Staré Lublice (část)	
Nové Lublice (část)			Nové Lublice (část)	
Staré Těchanovice (část)		Staré Těchanovice (část)		
Svatoňovice (část)		Svatoňovice (část)		

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Tato oblast částečně sousedí u Lomnice s oblastí B-01, poté její hranice pokračuje po správní hranici MSK až do míst souběhu s krajinným typem B-08, cca 2 km západně od Křišťanovic. Odtud pokračuje jihovýchodním směrem na Dvorce a dále částečně přes Budišov nad Budišovkou a silnici II/443 do Starých Těchanovic. Zde se lomí a směřuje po silnicích III. třídy a silnici II/442 severním až severozápadním směrem až do místa vzdáleného cca 2 km jižně pod Starými Heřminovy. Odtud západním směrem vede do Leskovce nad Moravicí, kde se lomí a v lesním porostu pokračuje severním, posléze severozápadním, směrem až do Milotic nad Opavou (její jižní části). Zde se setkává s hranicí krajinného typu B-02, kterou přes sídelní útvary Dlouhá Stráň, Mezina, Valšov a Lomnice kopíruje až do styku s oblastí B-01.

Jižní hranice odděluje Dětrichovské polesí od otevřeného prostoru údolí Lomnického potoka. Směrem k východu tvoří hranici krajinská hranice a dále rozhraní mezi celky B-05 a B-08. Toto rozhraní se přimyká ke koridoru Lomnice a jeho cílem je zahrnout údolí pravobřežního přítoku Lobník do krajinného celku, ve kterém leží obě velké vodní nádrže na Moravici – Slezská Harta a Kružberk. Hranice mezi oblastí B-05 a B-09 je vedena tak, aby oddělila od lesnaté krajiny kolem Nových Lublic otevřenou a přehlednou plochu zemědělské krajiny, které se sklánějí k lesnatým okrajům údolí vodní nádrže Kružberk. Hranice vůči oblasti B-06 Horní Benešov má uzavřít prostor Horního Benešova s jeho průmyslem a obklopující zemědělskou krajinou a vymezení okolí Slezské Harty se zemědělskými obcemi Razová a Lískovec.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Krajinně, zcela přeměněná výstavbou vodních děl Slezská Harta a Kružberk, přinesla se zánikem obrazu dochované historické kulturní krajiny, resp. scénérií řeky Moravice v hlubokém kaňonu nové hodnoty, vyplývající z atraktivity vodní hladiny (pohledy na vodní nádrž Slezská Harta z Velkého Roudného, scénérie kostela sv. Jana

Nepomuckého v bývalém Karlovci, pohledy na vodní nádrž Kružberk z vyhlídky u Medlic, ze silnice u Kerhartic nebo z hráze). Krajina výrazně změněná výstavbou vodních děl Kružberk a Slezská Harta, přesto s lokálně dochovanými krajinnými strukturami a historickými sídly. Části specifické krajiny na Vítkovsku a Odersku patří k sociálně problémovým oblastem MSK. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Emblematickými znaky této krajiny jsou vizuální kvality a působivost prostoru vodní nádrže Slezská Harta a jedinečná historická krajinná struktura v okolí Velkého Roudného.

B-05/1	Krajinářsky významná zvláště chráněná území přírody: PP Razovské tufity (k.ú. Razová), NPP Velký Roudný (k.ú. Roudno), migračně významné území (Děťřichov na. B., Křístanovice, Lomnice u Rýmařova, Roudno, Tylov, Mezina, Slezská Harta, Májůvka, Budišov n. Budišovkou, Svatoňovice, Kružberk, Staré Těchonovice, Karhanice n. Budišovkou, Lesy)
B-05/2	Přírodní dominanty: vodní nádrž Slezská Harta, vodní nádrž Kružberk, Roudný (780 m n.m.), Měděný vrch (687 m n.m.), Měděnec (650 m n.m.),
B-05/3 EMBL.	Kontrast horizontály vodní plochy nádrže Slezská Harta a vulkanického tvaru kopce Velký Roudný
B-05/4 EMBL.	Jedinečně dochované historická krajinná struktura členění plužiny pozorovatelná z vrchu Velký Roudný
B-05/5	Dynamické scénérie hluboce zaříznutého údolí vodní nádrže Kružberk s kontrastem strmých lesnatých srázů a horizontály vodní hladiny
B-05/6	Vodní dílo Kružberk (vybudováno v letech 1948 až 1955 jako první údolní nádrž v povodí Odry) a Slezská Harta (devátá největší nádrž v České republice vybudovaná v letech 1987 až 1997).

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinná oblast Slezská Harta je členitou leso-zemědělskou krajinnou s významnými vodními plochami Slezská Harta a Kružberk.

Oblast je budována devonskými a spodnokarbonskými drobami a břidlicemi, v centrální části vystupují mladé pleistocénní vulkanity.

Celá oblast náleží ke geomorfologickému celku Nížký Jeseník, podcelku Bruntálská vrchovina. Severní část oblasti (údolí Černého potoka) náleží k okrsku Světlehorská vrchovina. Oblast, ve které se nachází zalesněný hřeben nad údolím Razovského potoka k okrsku Razovská vrchovina. Území v okolí vodní nádrže Slezská Harta, Roudensko a Leskovecko náleží k okrsku Roudenská vrchovina. Jižní a jihozápadní část oblasti, pravobřežní část vodní nádrže Kružberk a zalesněné hřebeny nad údolím potoka Lobník jsou řazeny k podcelku Domašovská vrchovina, okrsku Libavská vrchovina.

Charakter dané oblasti je ovlivněn zejména přítomností dvou údolních vodních nádrží na řece Moravici – Slezské Harty a Kružberku. Hlavní údolí vodní nádrže Slezská Harta je široce rozevřené s pozvolnými svahy. Vysoce dynamický reliéf má oblast, ve které se nachází pravé rameno vodní nádrže mezi Karlovcem a Vlašovem, kde se zvedají dva výrazné vrcholy - Měděný vrch (687 m n.m.) a Měděnec (650 m n.m.). Oba vrcholy jsou zalesněny. Souvislý lesní komplex navazuje jižní směrem a kopíruje hranici oblasti až k obci Křišťanovice. Lesní porosty jsou tvořeny převážně smrkem. Lokálně je vtroušena

jedle. Ve vrcholových partiích jsou místně dochovány bukové porosty. Souvislé lesní porosty se nachází také při sypané hrázi Slezské Harty a tvoří obalovou zónu celé vodní nádrže Kružberk. Údolí vodní nádrže Kružberk je v porovnání se Slezskou Hartou hlubší, se strmějšími svahy. Výrazné je rovněž zalesněné údolí potoka Lobník, který se vlévá do Kružberku.

Území při východní hranici oblasti a Bílčicko mají spíše zemědělský charakter. Nachází se zde poměrně rozsáhlé plochy pastvin, luk a orné půdy.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Území spadající do vlivu vodního díla Slezská Harta (budována 1987-1997) a Kružberk (budováno 1948-1955) náleží ke krajinám poměrně pozdě kolonizovaným. Leží na pomezí Moravy a historického Slezska, v oblasti, kde před druhou světovou válkou převažovalo německé etnikum. Okolí Slezské Harty a navazující území na jihu bylo kolonizováno poměrně pozdě a náleží k novověké sídlení krajině, okolí nádrže Kružberk a území jihozápadně od ní je zařazeno ke krajinám pozdně středověkým, zatímco na severovýchod od vodní nádrže Kružberk již lze hovořit o vrcholně středověké sídelní krajině. Poměrně pestrá krajina je výrazně ovlivněna velkými vodními díly Kružberk a Slezská Harta, jejichž vybudování výrazně změnilo charakter zdejší krajiny středověké kolonizace s údolními lánovými vesnicemi ale i s novověkými parcelačními a rozptýlenými sídly. Krajina na pravém břehu Slezské Harty v okolí Roudna (dolní část obce zatopena nádrží) dosud představuje území se zřetelně dochovanou krajinnou strukturou členění původní historické plůžiny. Jedná se o jeden z nejlépe dochovaných segmentů historického členění krajiny v rámci MSK. V ostatních částech krajiny v okolí vodních děl jsou původní krajinné struktury zachovány jen místy (u Bílčic) a ne tak zřetelně. V krajině se objevují dominantní objekty kostelů (Roudno, kaple a rozhledna na Velkém Roudném, Razová, Mezina, Bílčice). Na hranici se sousedním Budišovskem leží zřícenina hradu Vildštejna, který zřejmě vznikl jako správní středisko budišovského panství a zanikl pravděpodobně koncem 14. století.

4.3 Vizuelní scéna a prostorové vztahy

Ústředním znakem osobitosti krajiny v tomto krajinném celku je koridor řeky Moravice s velkými vodními plochami, který díky zcela rozličným situacím terénního reliéfu vytváří rozdílnou scénu a charakter zapojení Slezské Harty a Kružberku do krajinného rámce. Údolní nádrž Slezská Harta se rozkládá v širokém a přehledném prostoru údolí, které se západně člení do údolí Moravice a údolí Lomnického potoka. Dlouhé lánové vsi v potočném uspořádání – Razová a Roudno připomínají specifický charakter kultivované zemědělské krajiny (zejména Roudno s dochovaným členěním plůžiny). Scénérie jsou korunovány dominantním vulkanickým kopcem Velký Roudný s kaplí a rozhlednou. Uplatnění vodní hladiny v krajinných panoramatech i v dílčích scénériích vytváří atraktivní krajinnou scénu s působivými dílčími scénériemi (např. Kostel sv. Jana Nepomuckého v bývalém Karlovci).

Obce nacházející se v oblasti počtem obyvatel nepřesahují hranici 1000. Tzn. jedná se o území s nízkou hustotou zalidnění tvořené malými venkovskými sídly. Elektrické vedení 110 kV prochází převážně mimo oblast za její severní až severozápadní hranici. Ovlivnění krajinných horizontů a dochované krajinné struktury v okolí Venušiny sopky

Ize v určité míře předpokládat. Krajinou dominantou oblasti je kopec Velký Roudný s rozhlednou a kaplí na vrcholu, nachází se na jihozápadně od vodní nádrže Slezská Harta. Železniční celostátní jednokolejná trať č. 310 prochází po západním až severozápadním okraji (hranici) oblasti s vazbou na Krnov a Olomoucký kraj. Trasa silnice I/46 vede pod vodní nádrží, její širší vazby jsou na Opava a Olomouc. Zbytkem území procházejí již pouze silnice II. a III. třídy.

Prakticky celé území specifické krajiny bude kumulativně zasaženo vizuálními vlivy větrných parků, příp. jednotlivých větrných elektráren, navrhovaných jednak do území této specifické krajiny (VTE 1 - větrný park Křišťanovice, VTE 2 - větrný park Bílčice, VTE 8 – větrná elektrárna Leskovec, VTE 15 Leskovec – též na území specifické krajiny B-06), a jednak do přilehlých partií sousedních krajin B-08 Budišov – Vítkov (VTE 3 Dvorce), resp. B-06 Horní Benešov (VTE 9 Bratřikovice, pouze okrajově), B-07 Brumovice – Štěbořice a B-09 Hradec n. Moravicí – Melč (VTE 10 Moravice-Melč, pouze okrajově) a B-09 Hradec n. Moravicí – Melč (VTE 11 Nové Lublice).). Nejvýrazněji bude exponován prostor Křišťanovic a Bílčic s přesahem až do svahů Velkého a malého Roudného. Rozlehlé otevřené prostory krajiny včetně vodní nádrže Slezská Harta získají silně antropogenní charakter se zřetelnými scénérie technických staveb pohledově exponovaných polohách.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Socio-demografická a ekonomická charakteristika oblasti je velmi silně ovlivněna přítomností dvou vodních nádrží (Slezská Harta, Kružberk). Území má velmi řídkou hustotu zalidnění, bydlení je soustředěno do rodinných domů. Residenční funkce území je velmi slabá, i když dochází k mírnému nárůstu ploch k bydlení. Nezanedbatelný je rekreační potenciál území (zejména v okolí vodní nádrže Slezská Harta), který je zatím využíván jen v omezené míře. Z hlediska struktury osídlení je zde velmi výraznější podíl alochtonního obyvatelstva. Oblast je charakteristická výrazně negativní hodnotou přirozeného přírůstu (nejnižší ze všech sledovaných oblastí), úbytek obyvatelstva nedokáže zvrátit ani mírný příliv obyvatel do území migrací.

Obyvatelstvo má stejný podíl dětské složky a seniorů, s ohledem na výše uvedený trend lze ale očekávat nárůst podílu obyvatel starších 65 let a úbytek obyvatel ve věku 0–14 let. V oblasti je rovněž vyšší výskyt sociálních a ekonomických rizik, která jsou dána především nízkou vzdělanostní úrovní obyvatelstva (více než čtvrtina obyvatel má pouze základní či neukončené vzdělání), vyšším podílem rozvedených a poměrně vysokou mírou nezaměstnanosti (téměř 19 %).

Budoucí trendy vývoje naznačují, že může dojít k dalšímu poklesu obyvatelstva především z důvodu snižující se porodnosti. Pokud nebude dostatečně využít rekreační potenciál území, bude i nadále zeslabovat ekonomická funkce území. Vysoká nezaměstnanost spolu s nižší ekonomickou aktivitou obyvatelstva spolu se stávající nízkou úrovní příjmů povede k obtížné udržitelnosti obslužnosti území veřejnými službami (sociální služby, zdravotnictví, školství, doprava apod.) a snižování aktivit při údržbě staveb a veřejných prostranství.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

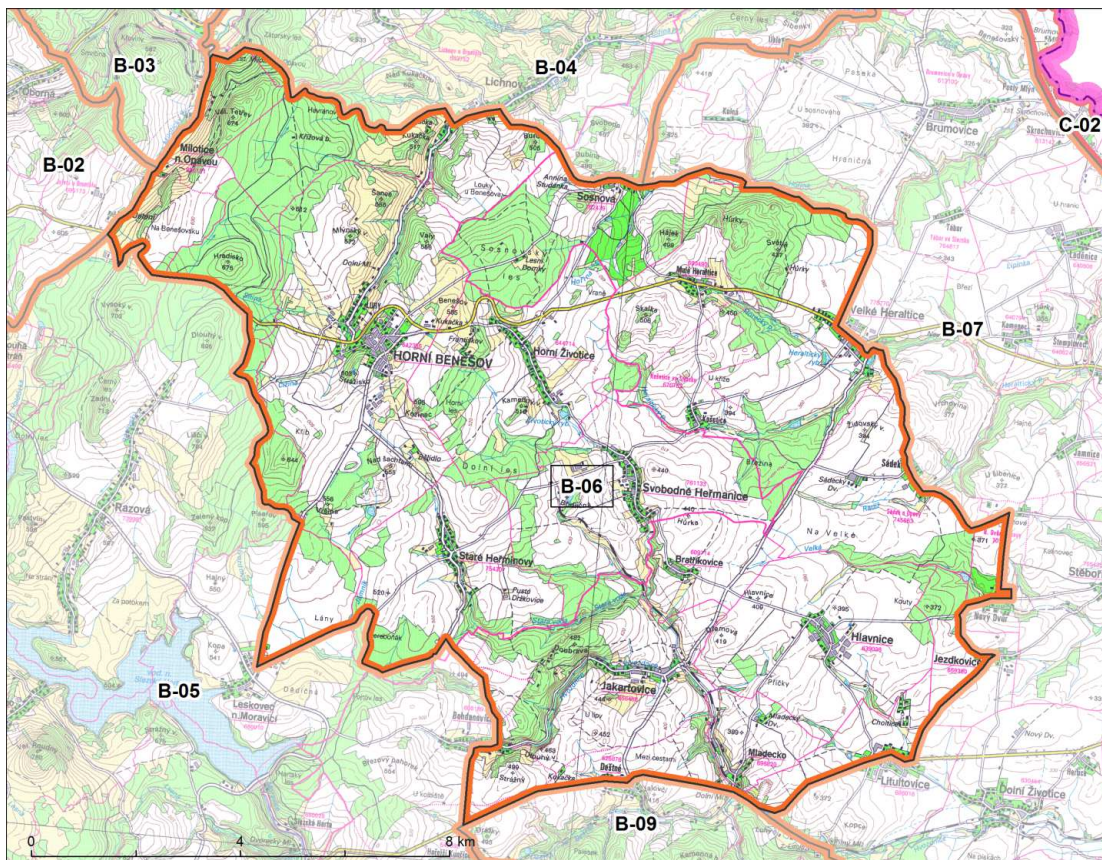
- Rozšiřování ploch pro individuální rekreaci, otevřenost zemědělské krajiny severně od vodní nádrže.

Záměry

- dle ÚAP MSK
  - ⇒ VTE 1 - větrný park Křišťanovice (6x VTE s výškou rotoru 105 m)
  - ⇒ VTE 2 - větrný park Bílčice (9x VTE s výškou osy rotoru 105 m)
  - ⇒ VTE 8 - větrná elektrárna Leskovec nad Moravicí (1x VTE s výškou osy rotoru 119-140 m)
  - ⇒ VTE 15 - větrný park Leskovec (7x VTE s výškou osy rotoru 150 m), situovaný také na území specifické krajiny B-06, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ VTE 3 - větrný park Dvorce (7 x VTE s výškou osy rotoru 85 m), situovaný na území specifické krajiny B-08, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ VTE 9 – větrný park Bratřikovice (5x VTE s výškou osy rotoru 105 m), situovaný na území specifické krajiny B-06, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ VTE 10 – větrný park Moravice-Melč (6x VTE s výškou osy rotoru 105 m), riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ VTE 11 - větrný park Nové Lubice (3x VTE s předpokládanou výškou osy rotoru cca 105 m), situovaný na území specifické krajiny B-09, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒
- dle ZÚR MSK
  - ⇒ VVN 110 kV Břidličná – Moravský Beroun,
  - ⇒ VVN 110 kV Horní Životice (-Moravský Beroun),

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

B-06 HORNÍ BENEŠOV

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

149 784 190.1 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
B-06	Bruntál	Horní Benešov	Horní Benešov
		Horní Životice	Horní Životice
		Leskovec nad Moravicí (část)	Leskovec nad Moravicí (část)
		Milotice nad Opavou (část)	Jelení u Bruntálu (část)
		Milotice nad Opavou (část)	Milotice nad Opavou (část)
		Razová (část)	Razová (část)
		Staré Heřminovy (část)	Staré Heřminovy (část)
	Krnov	Svobodné Heřmanice	Svobodné Heřmanice
		Lichnov (část)	Lichnov u Bruntálu (část)
	Opava	Zátor (část)	Zátor (část)
		Bratřikovice	Bratřikovice
		Hlavnice	Hlavnice
		Jakartovice (část)	Jakartovice (část)
		Deštné (část)	Deštné (část)
		Hořejší Kunčice (část)	

KO	ORP	OBEC	KÚ
			Bohdanovice (část)
		Jezdkovice (část)	Jezdkovice (část)
		Litultovice (část)	Litultovice (část)
		Mladecko	Mladecko
		Sosnová (část)	Sosnová (část)
		Stěbořice (část)	Nový Dvůr u Opavy (část)
		Velké Heraltice (část)	Košetice ve Slezsku
			Malé Heraltice
			Velké Heraltice (část)
			Sádek u Opavy (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Tato oblast svým západním výběžkem cca v 2,5 km úseku sousedí s oblastí B-03 a v úseku cca 1,5 km s B-02. V jižní části Milotic nad Opavou vzniká vazba na krajinný typ B-05, vzájemná hranice těchto oblastí vede skrz lesní porost přibližně jižním až jihovýchodním směrem k silnici II/459. Mimo ostroúhlého výběžku na Leskovec nad Moravicí stejným směrem pokračuje až na silnici I/46 u Hořejších Kunčic. Odtud východním směrem vede na Mladecko a Litultovice, zde severovýchodním směrem dále vede do osady Březová, kde se po silnici III/4607 odklání na Velké Heraltice. Cca 2 km severně nad tímto sídlem se hranice oblasti lomí na západ až severozápad a pokračuje přes Sosnovou a Lichnov do místa železniční stanice Milotice nad Opavou, kde se stýká s krajinou oblastí B-03.

Ohraničení oblasti vůči oblastem B-02 a B-03 je vedeno zřetelným údolím Milotického potoka. Rozhraní vůči oblasti B-04 Lichnov je dána především viditelnou změnou charakteru krajiny od členité až mozaikovitě skladbě Lichnovska k měřítkově většímu členění zemědělské krajiny Horního Benešova. Hranice je vedena poblíže geomorfologického rozhraní z údolí Čižiny u Michnova do údolí Opavy u Nových Heřmínov. Vůči oblasti B-07 Brumovice – Stěbořice sleduje hranice zhruba geomorfologickou hranici Zlatnické pahorkatiny a odděluje výše položený segment zemědělské krajiny s většími lesními celky (Hůrky, Březina, Jezdkovický les) od zemědělské krajiny otevírající se k Opavské nivě a členěné drobnými zelenými koridory údolí vodotečí a lesíků. Hranice vůči oblasti B-05 Slezská Harta má uzavřít prostor Horního Benešova s jeho průmyslem a obklopující zemědělskou krajinou a vymezit okolí Slezské Harty se zemědělskými obcemi Razová a Lískovec.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Jedná o intenzivně využívanou kulturní krajinu většího měřítka s velkoplošnou, místy harmonickou prostorovou strukturou a s dílčími atraktivními scénérie, těžícími z lokálních přírodních a kulturních hodnot. Lesozemědělská krajina s centrem v Horním Benešově tvořená soustavou venkovských sídel středověkého původu uprostřed zemědělských ploch členěných lesními celky. Část území Vítkovska a Oderska, ležící v této specifické krajině, patří mezi sociálně problémové oblasti MSK. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné**

znaky vyjadřující osobitost krajiny. Pro tuto krajinu nebyly definovány emblematické znaky.

B-06/1	Přírodní dominanty: Velký Tetřev (674 m n.m), Strážisko (603 m n.)
B-06/2	Zemědělská vrchovinná krajina většího měřítka rozčleněná menšími lesními celky s přítomností četných kulturních hodnot

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinná oblast Horní Benešov je zemědělskou vrchovinou oblastí.

Oblast je budována spodnokarbonskými drobami a břidlicemi hornobenešovských vrstev. V jižní části oblasti jsou zastoupeny četné denudační zbytky sedimentů v údolích.

Dle geomorfologického členění náleží oblast k celku Nízkého Jeseníku. Severní polovina je řazena k podcelku Bruntálské vrchoviny. V rámci tohoto podcelku jsou vylíšeny 2 okrsky přítomné v dané krajinné oblasti. V části severní a severozápadní se jedná o okrsek Razovská vrchovina, v části centrální, východní a západní k okrsku Hornobenešovská vrchovina. V jižní polovině oblasti jsou zastoupeny dva podcelky. Podcelek Stěbořická pahorkatina resp. její okrsek Heraldická pahorkatina je vymezen v jižní a jihovýchodní části oblasti, podcelek Vítkovská vrchovina, okrsek Leskovecká pahorkatina v jihozápadní části oblasti.

Reliéf oblasti má vrchovinný charakter ukloněný k východu se širokými hřbety a širokými údolím. Více členitá je severní polovina území. Zde se také nachází nejvyšší bod oblasti zalesněný vrch Velký Tetřev (674 m n.m.), který se zvedá nad údolím Milotického potoka utvářejícího severozápadní hranici dané oblasti.

V krajinném pokryvu převažuje zastoupení zemědělských půd, zejména orné půdy, nad lesními porosty. Lesnatější je severní polovina území. Významnější lesní porosty se nachází v severozápadní části oblasti, v prostoru mezi Horním Benešovem a Sosnovou, sv. od Malých Heraldic. V jižní části oblasti jsou lesní porosty plošně méně významné s výjimkou lesů mezi údolím Hvězdnice a Staré vody.

Podíl rozptýlené krajinné zeleně je vyšší v severní polovině oblasti. V jižní části je zastoupena především v podobě doprovodu vodních toků či cest a silnic.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Převážně lesozemědělská krajina leží na pomezí staré sídelní krajiny na východě (na Opavsku) až pozdně středověké sídlení krajiny na západě (na Bruntálsku). Mezi nimi se táhne pás vrcholně středověké sídlení krajiny. Oblast ležící na území historického Slezska (Krnovské knížectví a Opavské vévodství) byla před druhou světovou válkou převážně německá. Zdejší venkovská sídla jsou především údolní lánové vsi středověké kolonizace. Historická krajinná struktura v okolí venkovských sídel, zejména členění původní plužiny, již není výrazná, základní sídelní struktura vč. základního rozložení funkcí lesozemědělské krajiny však dosud zachovává agrární ráz krajiny v okolí Horního Benešova, urbanisticky hodnotného ortogonálního středověkého města založeného roku 1253 na místě starší hornické osady („Perla Slezska“).

Dominanty historických objektů, především kostelů, se objevují i v okolních venkovských sídlech (Malé Heraltice, Košetice). Severně od Horního Benešova prochází široký pás železobetonových objektů lehkého opevnění z 30. let 20. století. Soubor liniového opevnění, tzv. „Lichnovské šance“ na Mlýnském poli severně od Horního Benešova, je památkově chráněný (vojenská památka, vybudováno v období třicetileté či sedmileté války).

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Západní a severní část oblasti je výrazně lesnatá a partie severně od Benešova ještě připomínají členité Lichnovsko. Východně – ke Svobodným Heřmanicím – se však již krajině otevírá širokými údolími a plochými rozvodními hřbety. Velké plochy orné půdy harmonují s velkými lesními celky (Sosnovský les, Horní les, Dolní les, Březina, Hůrky). V krajině se objevují osobité kulturní dominanty – kostely, zámky (Velké Heraltice, Nový Dvůr) a větrné mlýny (Hlavnice, Horní Životice, Svobodné Heřmanice).

Významnějším sídelním centrem v oblasti je Horní Benešov s více jak 2000 obyvateli. Dalšími většími obcemi jsou Jakartovice Velké Heraltice a Lichnov s počtem obyvatel přes 1000, které jsou částečně součástí oblasti. Zbývající obce jsou již menší, počet obyvatel nepřekračuje 1000. Zejména krajinné horizonty jsou po vizuální stránce ovlivněny elektrickým vedením 400 kV, které vede od Horního Benešova k jihovýchodní hranici oblasti a dále vedením 110 kV jehož trasa vede severně nad Horním Benešovem, na úseku cca 69 km je zdvojeno. Především u vedení 400 kV lze ve vyšších polohách na přechodech přes horizonty předpokládat větší pohledovou exponovanost. Územím prochází regionální železniční trať č. 314 vedoucí z Opavy do Svobodných Heřmanic. Dopravními tepnami jsou silnice I/11 a I/46 (vede po jižní hranici oblasti) s širšími vazbami na Olomoucký kraj a Opavu. Zbytkem území procházejí silnice II. a III. třídy.

Na území této specifické krajiny se kumulují vizuální vlivy větrných parků, lokalizovaných v náhorních polohách a v pohledově významně exponovaných lokalitách této specifické krajiny (VTE 9 Bratříkovice, částečně VTE 15 – Leskovec), resp. v sousedních specifických krajinách B-04 Lichnov (VTE 16 Zátor), B-05 Slezská Harta (VTE 2 Bílčice a VTE 8 Leskovec), B-07 Brumovice – Štěbořice a B-09 Hradec n. Moravicí – Mělč (VTE 10 Moravice – Mělč), B-09 Hradec n. Moravicí – Mělč (VTE 11 Nové Lublice). Prakticky celé území specifické krajiny bude vizuálně ovlivněno vlivem větrných elektráren a v kumulativním vlivu zejména v širokém pásu mezi Horním Benešovem, Starými Heřminovými a Litultovicemi. Zemědělská krajina s výraznými celky lesů získá výrazně antropogenní charakter.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Oblast má nižší hustotu zalidnění s bydlením převážně v rodinných domech. Výjimkou je město Horní Benešov, kde je také panelová zástavba. Horní Benešov je ekonomickým i sídelním centrem oblasti. Území má nižší residenční funkci s velmi malým nárůstem ploch k bydlení. Dochází zde k nárůstu komerčních ploch. Oblast je využívána také k rekreaci, zejména k individuální.

Výrazný podíl alochtonního obyvatelstva oblasti značí jistou nestabilitu osídlení. Z hlediska struktury obyvatelstva je v území vyšší podíl dětské složky, který je doprovázen vyšším přirozeným přírůstkem. Území ale ztrácí obyvatelstvo migrací. Jedná se především o odliv mladých obyvatel, zůstává zde vysoký počet osob se základním a neukončeným vzděláním. Oblast je ohrožena výskytem sociálních i ekonomických rizik, která jsou dána zejména vyšší mírou nezaměstnanosti a nedostatkem pracovních míst pro kvalifikovanou pracovní sílu.

Do budoucna lze očekávat další úbytek obyvatelstva migrací, který nedokáže zvrátit ani vyšší míra porodnosti. Vzhledem k tomu, že půjde především o mladé a vzdělané občany, bude se i nadále prohlubovat ekonomický úpadek oblasti, který byl nastartován zejména ukončením těžby v Horním Benešově. Lze očekávat problematické udržení a rozvoj infrastruktury veřejných služeb (sociální a zdravotní služby, vzdělávání, doprava apod.), stejně jako snížení aktivit v péči o údržbu staveb a veřejných prostranství.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Vzdušná vedení VVN a VN s prostorovou koncentrací v blízkosti TR 400/110/22 kV Horní Živořice.

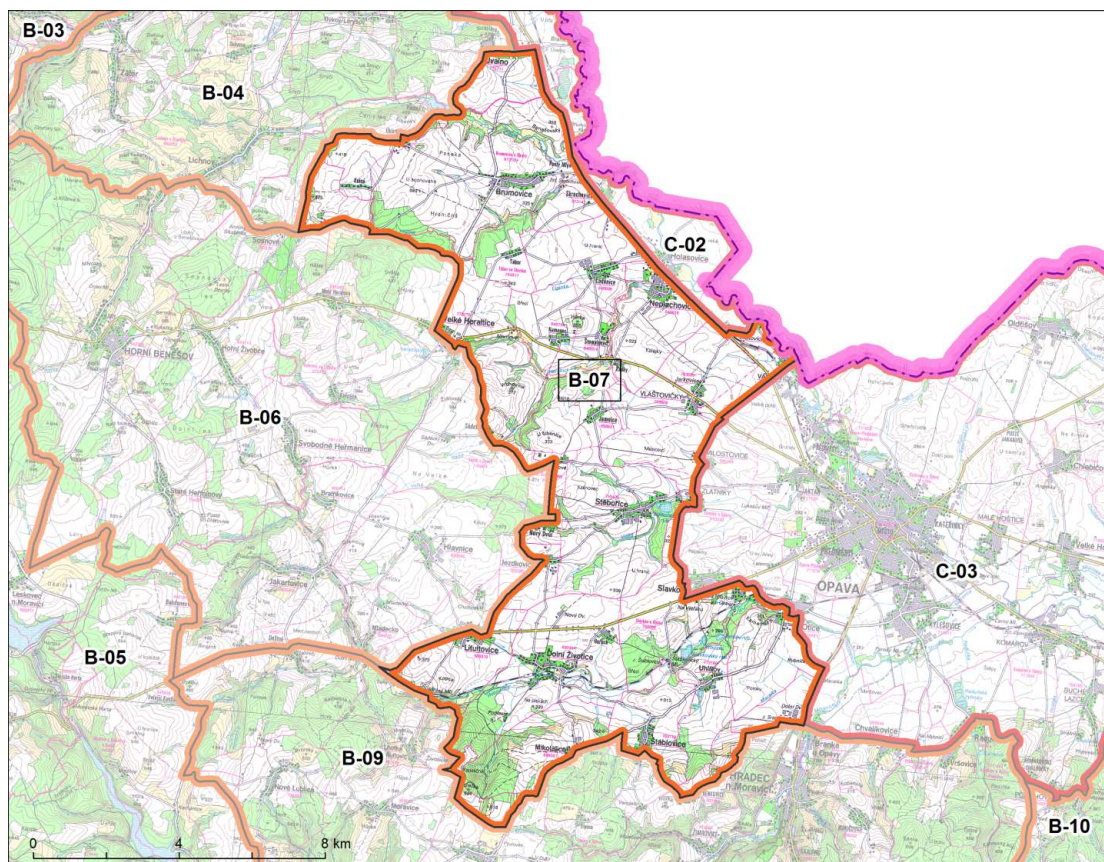
Záměry

- dle ÚAP MSK
  - ⇒ VTE 9 - větrný park Bratříkovice (5 x VTE s výškou osy rotoru 105 m)
  - ⇒ VTE 15 - větrný park Leskovec (7 x VTE s výškou osy rotoru 150 m)
  - ⇒ VTE 2 - větrný park Bílčice (9x VTE s výškou osy rotoru 105 m), situovaný na území specifické krajiny B-05, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ VTE 8 - větrná elektrárna Leskovec nad Moravicí (1x VTE s výškou osy rotoru 119 - 140 m) situovaná na území specifické krajiny B-05, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ VTE 10 - větrný park Moravice-Mělč (6 x VTE s předpokládanou výškou osy rotoru 105 m), situovaný na území specifických krajin B-07 a B-09, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ VTE 11 – větrný park Nové Lublice (3x VTE s výškou osy rotoru 105 m), situovaný na území specifické krajiny B-09, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ VTE 16 - větrná elektrárna Zátor (1 x VTE s výškou osy rotoru 150 m), situovaná na území specifické krajiny B-04, riziko ovlivnění dálkových pohledů
- dle ZÚR MSK
  - ⇒ VVN 400 kV Krasíkov – Tvrdkov – Horní Životice
  - ⇒ VVN 110 kV Horní Životice – Moravský Beroun
  - ⇒ VVN 110 kV Horní Životice - Vítkov

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

B-07 BRUMOVICE – STĚBOŘICE

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

132 105 321.4 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
B-07	Krnov	Úvalno (část)	Úvalno (část)
		Opava	Branka u Opavy (část)
	Brumovice (část)		Skrochovice (část)
			Úblo (část)
			Brumovice u Opavy (část)
	Dolní Životice (část)		Dolní Životice (část)
	Holasovice (část)		Štěmplevec
			Kamenec
			Loděnice (část)
			Holasovice (část)
	Hradec nad Moravicí (část)		Benkovice (část)
	Jezdkovice (část)		Jezdkovice (část)
	Lhotka u Litultovic (část)		Lhotka u Litultovic (část)
Litultovice (část)	Litultovice (část)		
Mikolajice (část)	Mikolajice (část)		

KO	ORP	OBEC	KÚ	
		Neplachovice (část)	Neplachovice (část)	
		Opava (část)	Držkovice (část)	Držkovice (část)
			Vlaštovičky	Vlaštovičky
			Jarkovice	Jarkovice
			Zlatníky u Opavy (část)	Zlatníky u Opavy (část)
			Vávrovice (část)	Vávrovice (část)
			Milostovice (část)	Milostovice (část)
			Otice (část)	Otice (část)
			Slavkov (část)	Slavkov u Opavy (část)
			Sosnová (část)	Sosnová (část)
		Stěbořice (část)	Nový Dvůr u Opavy (část)	Nový Dvůr u Opavy (část)
			Jamnice	Jamnice
			Stěbořice	Stěbořice
		Štáblovice (část)	Štáblovice (část)	
		Uhlířov	Uhlířov	
Velké Heraltice (část)	Tábor ve Slezsku	Tábor ve Slezsku		
	Velké Heraltice (část)	Velké Heraltice (část)		
	Sádek u Opavy (část)	Sádek u Opavy (část)		
Vítkov	Melč (část)	Melč (část)		
	Moravice (část)	Moravice (část)		

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Členitá oblast B-07 ve svých severních výběžcích sousedí s oblastí B-04, tzn. od Úvalna po Sosnovou. Dále hranice pokračuje východním směrem na Velké Heraltice, odtud po silnici III/4607 do osady Březová. Zde převážně po silnicích III. třídy směřuje jižně až jihozápadně na křižovatku III/0466 a I/46 u Litultovic a poté do Mladecka. Odtud vede jihovýchodním směrem do údolí potoka Meleček, při křížení potoka se silnicí II/443 pokračuje hranice ve stopě této komunikace severovýchodním směrem na Štáblovice. Jižně je obchází, poté severně obchází Hradec nad Moravicí až na silnici I/57. Cca po 1,5 km se od této silnice odklání a obchází velkým obloukem ze západní strany Opavu. Ve Vavrovicích se napojuje na Česko-polskou státní hranici, po které pokračuje cca 2,5 km. Poté se od ní odklání a po silnici I/57 lemující údolí řeky Opavy směřuje zpět na severozápad k Úvalnu. Vůči oblasti B-06 Horní Benešov sleduje hranice zhruba geomorfologickou hranici Zlatnické pahorkatiny a odděluje výše položený segment zemědělské krajiny s většími lesními celky (Hůrky, Březina, Jezdkovický les) od zemědělské krajiny otevírající se k Opavské nivě a členěné drobnými zelenými koridory údolí vodotečí a lesíků.

Vůči oblasti B-04 Lichnov hranice odděluje od velmi členité a morfologicky specifické krajiny Lichnovska otevřenou zemědělskou krajinu sklánějící se k Opavské nivě. Proto hranice odděluje výrazné údolí Čižiny s významným bodem krajiny – ústím Čižiny do otevřené krajiny v místě zříceniny hradu Vartnov. Vůči krajinné oblasti C-02 Krnov – Opavská niva je hranice vedena záhuby v souladu s významným geomorfologickým rozhraním. V krajině hranice sleduje koridor železnice a silnice I/57, který odděluje vlastní prostor nivy s meandrujícím tokem Opavy. Zatímco krajina Stěbořicka má v koridorech vodotečí zajímavé lokality (např. soustava drobných rybníků na Hvozdnici), blíže Opavě vzniká okruh (Milostovice, Zlatníky, Otice, Branka), uvnitř kterého jsou již

přírodní partie spíše ojedinělé a převládá nečleněná zemědělská krajina navazující na okrajové partie města. Hranice vůči krajinnému celku C-03 vymezuje právě tuto krajinu.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Segment intenzivně využívané zemědělské krajiny v zájmovém území Opavy na hranici širšího území Ostravské aglomerace. Přítomnost četných cenných staveb a areálů (včetně soustavy opevnění) a drobných krajinných hodnot. Stará zemědělská sídelní krajina s nepříliš výraznou historickou krajinnou strukturou, se starými venkovskými sídly s řadou zámků a dalších památek, pásmem lehkého opevnění a s významnými vojenskými památkami pěchotních srubů. Část území, zahrnující okraje Vítkovska a Oderska patří mezi sociálně problematické oblasti MSK. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Emblematickým znakem této krajiny jsou vojenské památky ležící na hranicích s Opavskem.

B-07/1 EMBL.	Historické vojenské opevnění mezi Milostovicemi a Sádkiem (k.ú. Milostovice, Zlatníky, Stěbořice, Jamnice, Sádek)
B-07/2	Kultivovaná kulturní zemědělská krajina velkého měřítka rozčleněná koridory vodotečí s množstvím drobných lokálních vizuálních dominant kostelů a zámků či zámečků.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinná oblast Brumovice je zemědělskou krajinnou s mírně zvlněným reliéfem.

Oblast je tvořena spodnokarbonskými břidlicemi moravických vrstev a pleistocenními sedimenty (sedimenty kontinentálního zalednění a sprašové hlíny).

Celá oblast geomorfologicky náleží k celku Nížkého Jeseníku. Převážná část oblasti náleží k podcelku Sterbořická pahorkatina, okrsku Zlatnická pahorkatina, v západní části okrsku Heraldická vrchovina. Území při severní hranici (okolí Kolné) je řazeno k podcelku Brantická vrchovina, okrsku Lichnovská pahorkatina. Jižní část oblasti s místním názvem Životické hory náleží ke geomorfologickému podcelku Vítkovská vrchovina, okrsku Melčská vrchovina.

Reliéf oblasti lze charakterizovat jako mírně vlnitý s plošinami. Údolí vodních toků jsou většinou široká. V krajinném pokryvu převládá zemědělská půda, převážně orná půda. Plošně významnější lesní komplexy se v oblasti nevyskytují. Rozptýlená krajinná zeleň je zastoupena zejména v podobě břehových společenstev a liniové zeleně při cestách a silnicích. Oblast je bohatá na drobné vodní toky (Čížina, Hořina, Lipinka, Heraldický potok, Herlička).

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Převážná část zemědělské krajiny rozkládající se západně od Opavy, historického a správního centra bývalého rakouského Slezska (a Opavského vévodství), náleží ke staré sídelní oblasti, osídlené již v předhistorickém období. Leží na území historického Slezska (Opavské vévodství), kam od jihu zasahuje moravská enkláva spravovaná

slezskými úřady. Opavsko bylo i před druhou světovou válkou povětšinou české, sama Opava měla smíšený česko-německý ráz. Vesměs starobylá sídla různorodé kolonizace (návesní, lánové, parcelační, rozptýlené) leží uprostřed zemědělských ploch, v krajině bez výraznějších dochovaných historických krajinných struktur. Tato historická zemědělská krajina, byť bez výraznějších dochovaných struktur, tvoří převážnou část vymezeného území (95,74%), proto je pro celou krajinu charakteristická. Ve zdejších sídlech je přítomna řada kulturních dominant, kostelů (Horní Životice, Brumovice), tvrzí (Horní Životice) či řada zámků (Dolní Životice, Litultovice, Stěbořice, Nový Dvůr s parkem, Neplachovice, Loděnice, Štěplovec). Územím probíhá široký pás železobetonových objektů lehkého opevnění z 30. let 20. století vč. větších pěchotních srubů (Milostovice), které vytvářejí v otevřené krajině historické dominanty. Jedná se o mimořádně zachovalé objekty a celý areál se řadí mezi nejlepší pevnostní muzea v ČR.

4.3 Vizualní scéna a prostorové vztahy

V obrazu krajiny se projevuje mírný sklon terénu, který vytváří velký krajinný amfiteátr, spádující do nivy Opavy a k těžišti území – k městu Opavě. Vizualně otevřená, intenzivně zemědělsky využívaná krajina velkého měřítka, skrývající systém opevnění mezi Opavou a Horním Benešovem, je členěna soustavou vodotečí, svádějící vody do řeky Opavy (Čižina, Hořina, Heraltický potok, Velká, Hvězdnice). Tyto potoky vytvářejí v krajině členící koridory, provázenými lesní i nelesní zelení, vodními plochami a cennými přírodě blízkými lokalitami. Pro tento typ zemědělské krajiny je charakteristický kontrast otevřených nečleněných ploch velkého měřítka umožňujících vnímání širokých panoramat krajiny a drobnějších, uzavřených prostorů v koridorech vodotečí, vynikajících působivými scenériemi. Vizualně se uplatňují zámky a drobné zámečky (Dolní Životice, Litultovice, Stěbořice, Nový Dvůr s parkem, Neplachovice, Loděnice, Štěplovec), sakrální stavby (kostely a kaple) a v dálkových pohledech silueta Opavy.

Díky blízkosti Opavy je hustota zalidnění na velké části oblasti vyšší. Obce Brumovice, Stěbořice, Dolní Životice a dále Velké Heraltice, Holasovice, Slavkov a Otice, které do oblasti také zasahují, překračují hranici 1000 obyvatel. Zbytek území tvoří malé obce pod 1000 obyvatel. Vizualní ovlivnění krajiny a jejích dominant lze předpokládat zejména elektrickým vedením 110 kV, které územím prochází od Brumovic jihovýchodním směrem na Opavu a dále vedení 110 kV směrem na Velké Heraltice, zde je zdvojeno. Elektrické vedení 400 kV do území zasahuje pouze krátkým úsekem u Litultovic v jižním okraji oblasti. Vizualní ovlivnění krajiny se vyskytuje i zde. Železniční síť je tvořena regionální tratí č. 314 z Opavy do Nových Heřminov, část východní hranice oblasti kopíruje regionální trať č. 315 vedoucí do Hradce nad Moravicí. Silnice I/46 a I/11 vykazují širší vazby na Olomoucký kraj, Opavu a dále hraniční přechod ČR/Polsko a Ostravu. Silnice I/57 prochází po severovýchodní hranici oblasti, v širších souvislostech vyazuje vazby na Zlínský kraj, Opavu a Bruntál. Zbytkem území procházejí silnice II. a III. třídy.

Prostor otevřené zemědělské krajiny v okolí Velkých Heraltic a Sádku bude vizualně ovlivněn vlivem v případě realizace větrného parku Bratříkovice (VTE 09), lokalizovaného v sousední specifické krajině B-06. Vizualní vlivy zasáhnou tuto krajinu také vlivem větrného parku VTE 10 (Moravice-Mělč), situovaného na pomezí

specifických B-07 a B-09 a okrajově i v případě větrné elektrárny Zátor (VTE 16) na území specifické krajiny B-04.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Oblast má nižší hustotu zalidnění, která se však stále zvyšuje z důvodu výrazného celkového přírůstku obyvatel. Residenční funkce území je prozatím slabší, obyvatelé bydlí v rodinných domech. Oblast je méně využívána pro individuální rekreaci a zároveň v území nedochází k růstu rezidenčních ani komerčních ploch. V území je vyšší podíl autochtonního obyvatelstva, což naznačuje vyšší stabilitu osídlení. Dále je zde vyšší podíl dětské složky, ale na druhou stranu také nižší podíl seniorů. Podíl osob se základním a neukončeným vzděláním je vyšší než podíl obyvatel s vysokoškolským vzděláním.

V oblasti je nižší výskyt sociálních a ekonomických rizik, která jsou dána vyšší mírou ekonomické aktivity obyvatelstva, nízkou mírou nezaměstnanosti a zvyšováním pracovních míst v území. Silným odvětvím je zemědělství. Spádovost oblasti je rozdělena do dvou mikroregionálních center Krnov a Opava, kde pro většinu území je významnějším Opava. Lze předpokládat migrační příliv obyvatelstva do území z obou těchto center, což způsobí tlak na výstavbu nových rodinných domů a v souvislosti s tím také posílení residenčního potenciálu oblasti.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

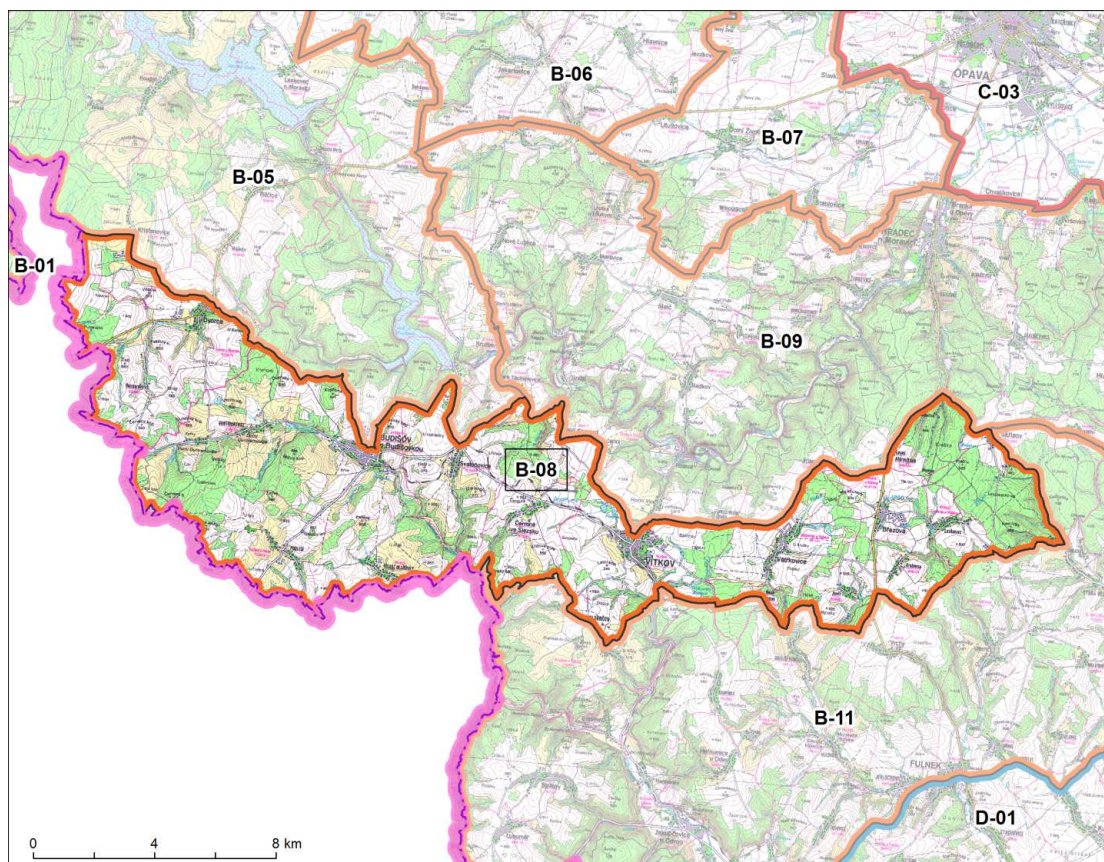
- Residenční suburbanizace v obcích na jz. a z. Opavy (Holasovice, Neplachovice, Štěbořice, Velké Heraltice, Štěbořice, Jezdkovice, Dolní Životice, Uhlířov, Štáblovice).
- Otevřenost zemědělské krajiny, různorodost zástavby v některých obcích.

Záměry

- dle ÚAP MSK:
  - ⇒ VTE 10 - větrný park Moravice – Melč (6x VTE s předpokládanou výškou osy rotoru cca 105 m)⁵
  - ⇒ VTE 16 - větrná elektrárna Zátor (1x VTE s výškou osy rotoru 150 m), situována na území specifické krajiny B-04, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ VTE 9 - větrný park Bratříkovice (5 x VTE s výškou osy rotoru 105 m). situován na území specifické krajiny B-06, riziko ovlivnění dálkových pohledů

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

⁵ Z toho 3 VTE navrženy v oblasti B-09, 3 VTE v oblasti B-07.

B-08 BUDIŠOV – VÍTKOV**1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti****1.1 Plocha**

169 537 707.1 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
B-08	Bruntál	Dvorce (část)	Dvorce u Bruntálu (část)
		Křišťanovice (část)	Rejchartice Křišťanovice (část)
	Odry	Fulnek (část)	Dolejší Kunčice (část)
			Lukavec u Bílovce (část)
	Opava	Skřipov (část)	Skřipov (část)
	Vítkov	Březová (část)	Gručovice
			Leskovec u Vítkova
			Březová u Vítkova (okrajově)
			Jančí
		Budišov nad Budišovkou (část)	Lesní Albrechtice (část)
			Podlesí nad Odrou
			Guntramovice (část)
Staré Oldřůvky Budišov nad Budišovkou (část)			

KO	ORP	OBEC	KÚ
		Čermná ve Slezsku (část)	Čermná ve Slezsku (část)
		Staré Těchanovice (část)	Staré Těchanovice (část)
		Svatoňovice (část)	Svatoňovice (část)
		Větkovice (část)	Nové Vrbno (část)
			Větkovice u Vítkova (okrajově)
			Jelenice (část)
			Lhotka u Vítkova (část)
		Vítkov (část)	Nové Těchanovice (část)
			Klokočov u Vítkova (část)
			Vítkov (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Tento krajinný typ z jižní strany částečně sousedí se správní hranicí MSK. Tato vazba začíná západně od Křišťanovic a trvá až po soutok potoka Budišovka s potokem Čermná cca 2,5 km jižně pod Čermnou ve Slezsku. Poté pokračuje přibližně východním směrem do Klokočova, Nového Vrbna a dále až po křížení se silnicí I/57 u kóty Vrchy (539 m). Poté kopíruje obecní správní hranici (Březová, Skřípov) až do sídelního útvaru Ohrada. Dále vede severním až severozápadním směrem přes Skřípov až na silnici I/57. V její stopě pokračuje do Lesní Albrechtice, kde se napojuje na silnici II/462, po které dále vede až do Vítkova. Kopíruje silnice III/4622, III/4621 a II/443 do Svatoňovic, kde se odklání na silnici II/442. Cca po 2 km se od této komunikace odklání západním směrem na Budišov nad Budišovkou a okolo něj (kromě výběžku zasahujícího do jeho zastavěného území) pokračuje severozápadním směrem na Dvorce a dále údolím Křišťanovického potoka nebo jeho bezejmenných přítoků opět na správní hranici MSK.

Krajinná oblast zahrnuje souvislý segment zemědělské krajiny v náhorní poloze mezi výrazným lesnatým krajinným koridorem zahloubeného údolí Moravice a mezi velmi specifickou krajinou Oderských vrchů. Z toho vyplývá protáhlý tvar oblasti, která zasahuje do dvou geomorfologických podcelků Nížkého Jeseníku – do Domašovské vrchoviny a do Vítkovské vrchoviny. Hranice vůči oblasti B-05 odděluje zemědělskou krajinu vytvářející rámec mohutnému prostoru vodní nádrže Slezská Harta. Hranice vůči oblasti B-09 odděluje krajinu údolí Moravice – okraje zemědělské krajiny s členitými lesnatými hranami strmých pravobřežních svahů Moravice. V prostoru Vítkova je oblast zúžena na náhorní část rozvodí Moravice a Odry a směrem k jihu hranice vymezuje polohy, kde z náhorních částí Vítkovské vrchoviny se k jihu a jihovýchodu začínají zahlubovat údolí horních toků drobných svahových potoků, jejichž údolí člení krajinu Oderských vrchů.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Segment poměrně odloučené kulturní zemědělské krajiny v náhorní poloze mezi koridorem Moravice a Oderskými vrchy. Oblast je rozčleněna jemným reliéfem s plošinami a mělkými údolími na menší krajinné prostory s městečky (Vítkov, Budišov nad Budišovkou), se zemědělskými obcemi s kostely projevujícími se v dílčích prostorech a s cennými stopami historické kultivace krajiny. Lesozemědělská krajina s částečně dochovanou až nevýraznou historickou krajinnou strukturou, lánovými vesnicemi a středověkými městy Budišov a Vítkov. Velká část území patří do sociálně

problémových oblastí MSK – Vítkovska a Oderska. Na základě analýz přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů byly definovány významné znaky vyjadřující osobitost krajiny, přičemž mezi nimi nebyly nalezeny emblematické znaky této specifické krajiny.

B-08/1	Přírodní dominanty: Červená hora (749 m n.m), Mlýný kopec (685 m n.m)
B-08/2	Migračně významné území (celá oblast)
B-08/3	Jemně členitá kulturní zemědělská krajina náhorní polohy členěná lesními porosty a údolím Budišovky na měřítkově menší prostory, ohraničené okraji lesnatých hran údolí Moravice a okrajů Oderských vrchů, dochované fragmenty historických krajinářských úprav v k.ú. Budišov nad Budišovkou, Podlesí

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Oblast je budována převážně spodnokarbonskými břidlicemi. Četné jsou denudační zbytky sedimentů v údolních polohách.

Oblast je geomorfologicky řazena k celku Nízký Jeseník. Její západní část náleží k podcelku Domašovická vrchovina, který je v oblasti zastoupen dvěma okrsky: Libavská vrchovina a Červenohorská vrchovina (oblast jižně od Budišova n.B). Centrální a východní část oblasti je řazena ke geomorfologickému podcelku Vítkovské vrchoviny, okrskům Žermanická vrchovina a Melčská vrchovina (území mezi Vítkovem a Větrkovicemi).

Reliéf oblasti je poměrně dynamický. Hřbety jsou užší, údolí vodních toků místy hluboce zaříznutá se strmými zalesněnými svahy. Lesní porosty vytváří menší až středně velké komplexy, často s bohatě členěnými okraji. Relativně hojně je zastoupena rozptýlená krajinná zeleň ve formě remízů a drobných lesíků, břehových porostů a další liniové zeleně. Území je bohaté na drobné vodní toky (Křišťálovický potok, Lobník, Budišovka, Horní Budišovka, Rychtářský potok, Černá, Horník, Kamenský potok, Gručovka, Hranečník, Bílovka).

Do území okrajově zasahuje přírodní park Moravice.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Pás převážně lesozemědělské krajiny jižně od toku Moravice, na úpatí Oderských vrchů, náleží vesměs ke krajině pozdně středověké kolonizace, pouze nejvýchodnější cíp území v okolí Skřipova se již obrací k sídelní krajině vrcholně středověké, sklánějící se do staré sídelní oblasti Opavska, zatímco nejzápadnější výběžek u Nových Valteřic, ležících již mimo území Moravskoslezského kraje, náleží pozdní, novověké sídlení krajině vymezené v okolí masivu Slunečné. Většina sídel v území je středověké kolonizace, většinou se jedná o lineární lánové vsi. Zatímco západní část zdejší krajina náleží historicky k Moravě, východní část již bývala součástí historického Slezska, Opavského knížectví. Před druhou světovou válkou měl zdejší kraj převážně německý charakter. Města Budišov nad Budišovkou a Vítkov mají charakter ortogonálních středověkých měst, obě jsou poprvé písemně doložena k počátku 14. století. Hodnoty Budišova jsou indikovány prohlášením města za městskou památkovou zónu.

Významné stavby se nacházejí i v ostatních sídlech (kostely ve Svatoňovicích, Čermné ve Slezsku, Dvorcích či Březové). Severně od Budišova se dochovaly zbytky hradu Vildštejna, který zřejmě vznikl jako správní středisko budišovského panství a zanikl pravděpodobně koncem 14. století, severně od Vítkova pak zřícenina Vikštejna (mimo hranice oblasti), který zřejmě sloužil k ochraně jižní části Opavského knížectví. Centrální část území v širším okolí Budišova nad Budišovkou vykazuje v krajině řadu dochovaných stop původních krajinných struktur (Budišov, Podlesí), v ostatních částech oblasti jsou původní krajinné struktury, kromě dochované struktury osídlení, cestní sítě a základního funkčního členění, nepříliš zřetelné. Přesto krajina s částečně dochovanou historickou krajinnou strukturou zabírá 50,54 % území vymezené krajiny.

4.3 Vizualní scéna a prostorové vztahy

Specifickým rysem krajinné scény v oblasti Budišov – Vítkov je náhorní charakter vizuálně otevřené zemědělské krajiny, ohraničené lesnatými okraji krajiny, sklánějící se k severu k údolí Moravice a k jihu a jihovýchodu. V západní části – na Budišovsku je krajina zemědělského charakteru rozčleněna lesním masivem Červené hůry (749 m n.m.), propojujícím lesnatou krajinu Libavé s lesním masivem Soudního vrchu (614 m n.m.) nad pravým břehem vodní nádrže Kružberk. Rychle se zahlubující údolí Budišovky vytváří v krajině výrazný prostorový předěl a odděluje otevřenější krajinu Černé a Vítkova. Východní část oblasti na Vítkovsku je členěna menšími lesními celky a v jemně členitém reliéfu s plošinami a mělkými údolími tak vznikají vzájemně oddělné prostory se zemědělskými obcemi – Větrkovice se soustavou drobných rybníků, Lískovec v enklávě nad Gručovickým potokem, Jančí v náhorní poloze na lesnatém údolím Červenky a pod. Celkově je možno obraz krajiny charakterizovat jako krajinnou scénu jemně členité zemědělské krajiny s rozmanitostí prostorů a s výraznou návazností na zahloubený krajinný koridor Moravice a na jedinečnou prostorovou strukturu Oderských vrchů.

Nejvýznamnějším sídelním centrem a obcí v oblasti s hustějším zalidněním je Vítkov s více jak 5000 obyvateli, v Budišově nad Budišovkou je evidováno přes 2000 obyvatel a v obcích Dvorce, Březová a Skřípov poté přes 1000 obyvatel. Zbytek území této hranice již nedosahuje. Vzhledem k protáhlému charakteru oblasti je řada obcí součástí také sousedních krajinných typů. Vizualní vliv na krajinné horizonty lze předpokládat především vedením 400 kV, které prochází cca 3 km východně od Vítkova a dále vedením 110 kV, na které je město napojeno. Oblastí prochází regionální železniční trať č. 276 do Budišova nad Budišovkou. Východní cíp území protíná silnice I/57, která v širších souvislostech vykazuje vazby na Zlínský kraj a Opavu. Zbývající dopravní síť tvoří silnice II. a III. třídy. Vizualně se uplatňují stožáry VTE (4x) větrného parku situovaného na území obce Dvorce.

Západní část území specifické krajiny bude zasažena velmi silnými kumulativními vlivy navrhovaných větrných parků Křišťanovice (VTE 1) a Bílčice (VTE 2) umístěných v rámci specifické krajiny B-05, které silně prohlubují vlivy z části již existujícího a z části připravovaného větrného parku Dvorce (VTE 03). V okrajových severních partiích specifické krajiny je možné předpokládat vizualní uplatnění VTE 10 umístěné ve specifických krajínách B-07 a B-09. Vlivy jednotlivých strojů, umístěných ve východní části specifické krajiny vizualně ovlivňují náhorní otevřené polohy krajiny, přímo navazující na dynamickou krajinu hlubokého zářezu údolí Moravice. Ve východní části

této specifické krajiny, resp. jejích vrcholových partiích se bude vizuálně uplatňovat připravovaná větrná elektrárna Březová – Gručovice (VTE18)

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Území patří mezi oblasti s nižší hustotou zalidnění, která je v posledních 5 letech výrazně doprovázena poklesem obyvatelstva k celkovému počtu obyvatel. Bydlení je soustředěno v rodinných domech. V území je zřejmá jeho slabá residenční funkce, nedochází ani k růstu residenčních ploch. Oblast je využívána pro individuální rekreaci (je zde vysoký podíl rekreačních objektů pro hromadnou a individuální rekreaci). Například velmi vysoká koncentrace objektů pro individuální rekreaci je v obci Budišov nad Budišovkou a Vítkov.

Jedná se o oblast s vyšším podílem dětské složky, ale i s nízkým podílem počtu seniorů. Území má nízkou úroveň vzdělanosti obyvatelstva, což je spojeno s vyšší mírou nezaměstnanosti. V oblasti je vyšší výskyt sociálních a ekonomických rizik, která jsou dána především vyšším podílem obyvatel pobírající dávky hmotné nouze a vyšší mírou nezaměstnanosti. Na druhou stranu je zde mírně vyšší míra ekonomické aktivity. V oblasti je vyšší podíl romského obyvatelstva soustředěného například ve městě Vítkov nebo v obci Čermná ve Slezsku.

Budoucí trendy vývoje naznačují, že dojde k dalšímu poklesu obyvatelstva především migrací, ale i z důvodu snižující se porodnosti. V této oblasti dochází k sociálním uzavírání komunit. Krajina je využívána k lokálnímu zabezpečení obyvatelstva, v některých případech nejsou respektována vlastnická práva pozemků, především v případě lesů. Existuje zde nižší respekt k institucím a normám. Důraz je kladen na ekonomickou soběstačnost bez ohledu na dopady na krajinu. V oblasti úrovně bydlení dochází ke snižování aktivity při údržbě staveb a jejich okolí, včetně veřejných prostranství. Tuto oblast velice silně zasáhla recese v letech 2008 až 2009, další zhoršující se ekonomická situace v území může být doprovázena vyšším výskytem brownfields včetně objektů občanské infrastruktury.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- 3 – Větrný park Dvorce (4x VTE)
- Vzdušná vedení VVN 110 kV a 400 kV v severojižním směru překračující terénní horizont rozvodí Moravice a Odry, vizuální znečištění krajiny.

Záměry

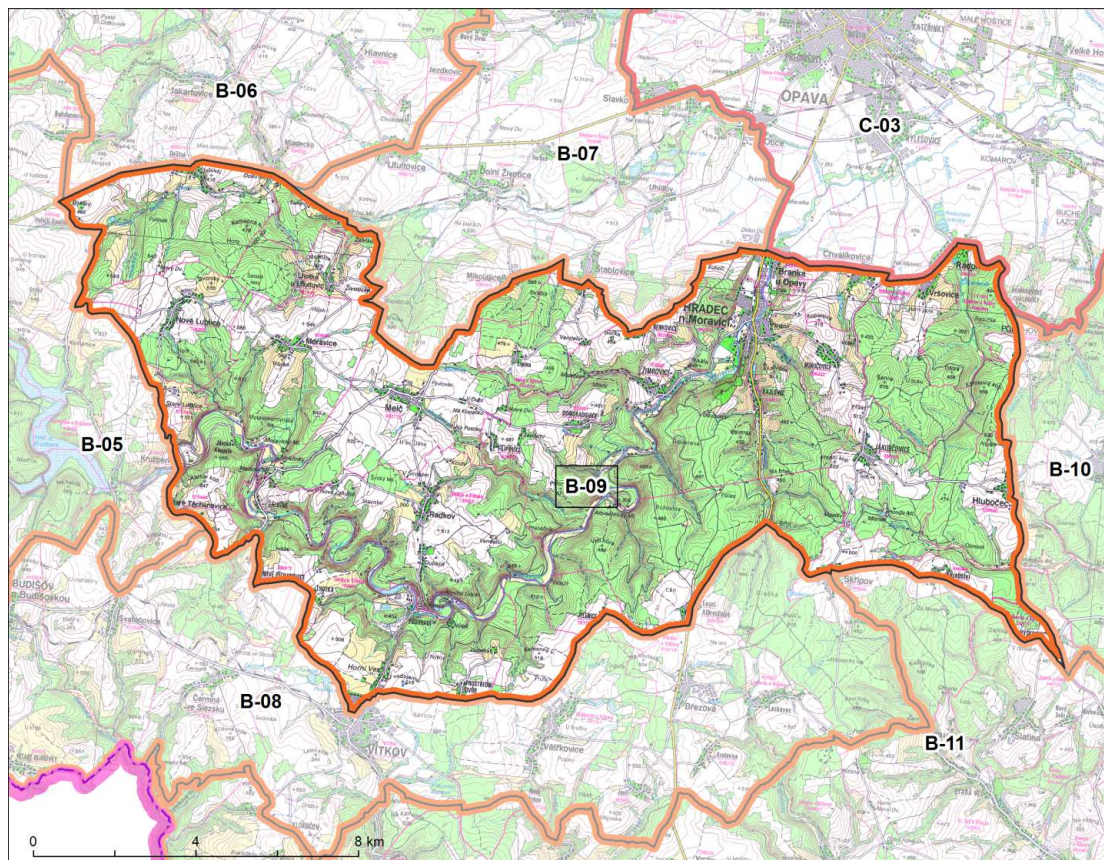
- dle ÚAP MSK
  - ⇒ VTE 3 - větrný park Dvorce (7x VTE s výškou osy rotoru 85 m)
  - ⇒ VTE 18 – větrná elektrárna Březová – Gručovice (2x VTE s předpokládanou výškou rotoru 105 m)
  - ⇒ VTE 1 – větrný park Křišťanovice (6x VTE s výškou osy rotoru 105 m), situovaný ve specifické krajině B-05, riziko ovlivnění dálkových pohledů

- ⇒ VTE 2 – větrný park Bílčice (9x VTE s výškou osy rotoru 105 m), situovaný ve specifické krajině B-05, riziko ovlivnění dálkových pohledů
- ⇒ VTE 10 – větrný park Moravice – Melč (6x VTE s výškou osy rotoru 105 m), situovaný ve specifických krajinách B-07 a B-09, riziko ovlivnění dálkových pohledů
- Záměry dle ZÚR MSK
  - ⇒ VVN 400 kV (Krasíkov) – Tvrdkov – Horní Životice
  - ⇒ I/46 Dvorce, obchvat, dvoupruhová směrově nedělená silnice I. třídy

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

B-09 HRADEC N. MORAVICÍ – MELČ

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

189 376 733.6 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
B-09	Bílovec	Bílovec (část)	Výškovice u Slatiny (část)
		Opava	Branka u Opavy (část)
		Dolní Životice (část)	Dolní Životice (část)
		Hlubočec (část)	Hlubočec (část)
		Hradec nad Moravicí (část)	Kajlovec
			Filipovice
			Bohučovice
			Benkovice (část)
			Žimovice
			Jakubčovice
		Hradec nad Moravicí	Domoradovice
	Chvalíkovice (část)	Chvalíkovice (část)	
	Jakartovice (část)	Kerhartice u Budišova nad Budišovkou (část)	

KO	ORP	OBEC	KÚ
			Deštné (část)
			Hořejší Kunčice (část)
		Lhotka u Litultovic (část)	Lhotka u Litultovic (část)
		Litultovice (část)	Litultovice (část)
		Mikolajice (část)	Mikolajice (část)
		Opava (část)	Podvíhov (část)
			Komárov u Opavy (část)
		Raduň (část)	Raduň (část)
		Skřipov (část)	Hrabství (část)
			Skřipov (okrajově)
		Štáblovice (část)	Lipina u Opavy
			Štáblovice (část)
		Vršovice (část)	Vršovice u Opavy (část)
	Vítkov	Březová (část)	Březová u Vítkova (část)
			Lesní Albrechtice (část)
		Kružberk (část)	Kružberk (část)
			Staré Lublice (část)
		Melč (část)	Melč (část)
		Moravice	Moravice
		Nové Lublice (část)	Nové Lublice (část)
		Radkov	Radkov u Vítkova
		Staré Těchanovice (část)	Staré Těchanovice (část)
		Větkovice (část)	Větkovice u Vítkova (část)
			Jelenice (část)
		Vítkov (část)	Lhotka u Vítkova (část)
			Nové Těchanovice (část)
			Vítkov (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Tato oblast ve svém západním cípu sousedí s krajinnými typy B-06 a B-05, tedy od Mládečka přes Deštné na západ a poté přes Hořejší Kunčice, Kružberk a Staré Těchanovice na jihovýchod. Tímto směrem směřuje dále na Vítkov od kterého ve stopě silnice II/462 pokračuje východním směrem až ke křižovatce se silnicí I/57, po ní údolím Hrádeckého potoka směřuje k silnici II/463. Z křižovatky vede do Skřipova a dále do Výškovic, zde se v ostrém úhlu láme severním směrem a přes Hlubočec pokračuje na Raduň. Odtud vede západním směrem na Hradec nad Moravicí, který z této světové strany také obchází, u Štáblovic se napojuje na silnici II/443, po které vede až do údolí potoka Meleček. Cca 2 km lemuje toto údolí a poté se od něj odklání a směřuje severně do údolí potoka Hvozdnice, kterým pokračuje až na Mladecko.

Hranice oblasti jsou vymezeny tak, aby zahrnuly typické krajinné scenérie koridoru Moravice a navazujících ploch terénních plošin. K severu proto hranice oddělují otevřenou zemědělskou krajinu oblasti B.7 a B.6, na západ hranice oddělující výrazný a velmi specifický prostor zemědělské krajiny změněné vodním dílem Slezská Harta. K jihu hranice oddělují krajinu na pravém břehu koridoru Moravice od jemně členité zemědělské krajiny náhorních plošin Vítkovska. Směrem k východu hranice odděluje krajinu oblasti B-10 – hustě osídlenou a přitom prostorově členitou krajinu pahorkatin severovýchodního okraje Nízkého Jeseníku vůči Poopaví a Opavské pánvi.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Krajina s jedinečnou atraktivností meandrujícího toku Moravice v hlubokém lesnatém zářezu a s areálem zámku Hradec nad Moravicí v zajímavé krajinné poloze představuje jednu z nejvíce osobitých krajín Nížkého Jeseníku, atraktivní pro pěší turistiku, cykloturistiku a kulturní zážitky (Hradec). Lesozemědělská a lesní krajina ve vrcholně středověké sídelní krajině s historickými sídly (Hradec n. Moravicí, Melč, Lipina) a torzy původních krajinných struktur. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Emblematickými znaky krajiny jsou hluboce zaříznuté meandry Moravice a kulturní dominanta zámku v Hradci nad Moravicí.

B-09/2 EMBL.	Jedinečné scenérie zaříznutého údolí Moravice s proměnlivou scénou meandrujícího toku.
B-09/3 EMBL.	Jedinečné scenérie zámku Hradec nad Moravicí a kultivované parkové krajiny v jeho okolí
B-09/4	Kultivovaná kulturní zemědělská krajina s drobnými dominantami kostelů v okolí Melče a Moravice v náhorní poloze nad rychle se zahlubujícími údolími levobřežních přítoků Moravice.
B-09/5	Hradec nad Moravicí a Slezská Kalvárie – historické město (památková zóna) s památkovými objekty (národní kulturní památka zámku) a Slezskou Kalvárií nad Hradcem na stejnojmenném kopci.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Hradec n.M. – Melč je členitou pahorkatinou s vysoce dynamickým reliéfem v jejímž obraze dominuje meandrující řeka Moravice a její hluboce zaříznuté údolí.

Oblast je tvořená spodnokarbonskými drobami a břidlicemi hradeckých a moravických vrstev. Ve východní části též denudační zbytky sedimentů badenu.

Krajinná oblast má charakter Jeseníckého podhůří. Náleží ke geomorfologickému celku Nížký Jeseník, podcelku Vítkovská pahorkatina. Většina oblasti je řazena k okrsku Melčská vrchovina, východní část k okrsku Heřmanická vrchovina.

Velkou část vymezené oblasti překrývá přírodní park Moravice. Řeka Moravice vytváří kaňonovité údolí s jedinečnými meandry. Kaňonovité stěny jsou často vysoké více než 100 m. Strmé stěny údolí jsou zhusta nepřístupné. Údolí je s výjimkou několika krátkých úseků zalesněno. Hluboké údolí má své specifické mikroklima i mezoklima, jehož průvodním jevem je inverze ovlivňující druhovou diverzitu geofundu. Z tohoto důvodu došlo k sestupu horských bučin na svazích až k údolnímu dnu od Zálužného po Hradec n.M., kde jsou zachovány zbytky dubohabrových hájů. V přírodním parku je evidován výskyt řady zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů. Krajinářsky jsou hodnotná rovněž údolí potoků Hradečno, Raduňka, Sedlinka, Ohrozina.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Lesozemědělská a lesní krajina (vázaná na tok Moravice) náleží povětšinou k vrcholně středověké sídelní krajině, která se již sklání do starosídelní oblasti Opavska, Hradec nad Moravicí lze považovat za jeden z nejjihnějších výběžků staré sídelní ekumeny

vázané na Středoevropské nížiny. Jižní zalesněná část oblasti v okolí toku Moravice přechází do pozdně středověké sídelní krajiny Nízkého Jeseníku. Historicky se jedná o území Slezska, a to Opavského vévodství, etnicky o území smíšené, kde se objevoval český i německý vliv. Venkovská sídla náleží vesměs ke středověké kolonizaci (lánové vsi), částečně ke kolonizaci novověké (novověké parcelační a rozptýlené vsi), nechybí ani vsi návesní. V krajině jsou zachované stopy původních krajinných struktur, nejsou však výrazně zřetelné – jedná se spíše o zachování celkové sídelní struktury historických sídel, základní rozložení krajinných funkcí a dopravních tras. Krajina s částečně dochovanou strukturou zabírá 31,53 % území, historická zemědělská krajina bez výraznějších dochovaných struktur pak 52,04 %. Nejvýznamnějším historickým a správním centrem je město Hradec nad Moravicí, středověké město s ulicovým náměstím. První písemná zmínka o starobylém městě pochází již z roku 1060. Hodnota Hradce je zdůrazněna prohlášením za městskou památkovou zónu. Zámek v Hradci nad Moravicí tvořený komplexem budov tzv. Bílého zámku a tzv. Červeného zámku je prohlášen národní kulturní památkou. Součástí krajinářským úprav v okolí města je i Kalvárie na stejnojmenném vrchu s křížovou cestou (tzv. Slezská Kalvárie). Unikátním dokladem původního lidového stavitelství s usedlostmi tzv. východosudetskému typu je ves Lipina, jedna ze dvou vesnických památkových rezervací v Moravskoslezském kraji. Dalšími významnými objekty jsou například zámek a kostel v Melči, zámek Dubová, kostely v Moravici, Nové Lublici, Kružberku či Radkově. Na ostrohu nad Moravicí u osady Podhradí jsou zachovány zbytky hradu Vikštejna, v nivě Moravice jižně od Hradce Weissshuhnův kanál a další vodohospodářské stavby (akvadukt).

4.3 Vizuelní scéna a prostorové vztahy

Rysy vizuelní charakteristiky oblasti určuje hluboký zářez údolí Moravice se zaklesnutými meandry a strmými lesnatými srázy. Proměnlivá krajinná scéna vzájemně vizuelně oddělených prostorů meandru vytváří neobyčejnou bohatost a vizuelní atraktivitu s kontrastem ploché sevřené říční nivy a koridorového prostoru zcela uzavřeného lesnatými horizonty. Významným místem údolí je ostroh se zříceninou hradu Vikštejn a rovněž úzký terénní hřbet s ostrohem mezi Moravicí a Hradečnou dominantou zámku Hradec nad Moravicí. Dalším rysem vizuelní scény je kontrast náhorní plošiny zemědělské krajiny v okolí Melče s lesnatým zářezem údolí Moravice.

Obcemi s větším počtem obyvatel, které mají celou nebo částečnou územní souvislost s oblastí jsou Vítkov a Hradec nad Moravicí s více jak 5000 obyvateli a Branka u Opavy a Skřípov jejichž počet obyvatel překračuje 1000. Zbytek území tvoří řídce osídlené obce pod 1000 obyvatel. Elektrické vedení 400 kV, které prochází západní polovinou oblasti, ovlivňuje především krajinné horizonty, které ve vyšších polohách přechází a v menší míře také dochované krajinné struktury u Lhotky u Litultovic. Silniční tepnou je I/57, která vede vertikálně k jihu přes Hradec nad Moravicí a dále tímto směrem skrz celou oblast. V širších souvislostech spojuje Krnov, Opavu a Zlínský kraj. Zbytek dopravní sítě tvoří silnice II. a III. třídy.

Severozápadní cíp území specifické krajiny bude vizuelně ovlivněn v případě realizace větrných elektráren VTE 11 (větrný park Nové Lublice) stejně jako rozsáhlé území otevřené zemědělské krajiny v okolí Melče (VTE 10 - větrný park Moravice – Melč). Vizuelními vlivy jsou dotčeny svahy příkře zaříznutého kařonu meandrujícího toku

Moravice severně od Těchanovic jakož i dílčí úseky horních partií jeho svahů dále po proudu až do prostoru jižně Hradce nad Moravicí. V téže oblasti dále dojde k vizuálnímu uplatnění větrných parků umístěných v sousedních specifických krajinách B-05 Slezská Harta (VTE 2 Bílčice a VTE 8 Leskovec), B-06 Horní Benešov (VTE 9 Bratříkovice), B-05 Slezská Harta a B-06 Horní Benešov (VTE 15 Leskovec) a v jižní polovině specifické krajiny také větrnou elektrárnou VTE 18 Březová-Gručovice situovanou ve specifické krajině B-08.

5. Socio-demografická charakteristika

Oblast má nižší hustotu zalidnění, která se výrazně zvyšuje z důvodu výrazného přírůstku obyvatel, především migrací doprovázenou i pozitivním přirozeným přírůstkem. Tento nárůst obyvatelstva se projevuje i ve výrazném růstu residenčních ploch. Oblast v okolí Hradce nad Moravicí je vysoce atraktivní pro bydlení bohatších obyvatel, kteří se sem stěhují z Opavy. Dopravní dostupnost Opavy osobním automobilem je 10 minut. Jedná se o stabilní sídelní strukturu, která se projevuje vyšším podíl autochtonního obyvatelstva.

Oblast je využívána pro individuální a hromadnou rekreaci. Rovněž oblast je využívána pro jednodenní rekreaci obyvatel Opavy i Ostravy. Území je charakterizováno vysokým výskytem rekreačních a kulturních zajímavostí zejména kostelů a zámků (zámek a kostel v Melči, zámek Dubová, kostely v Moravici, Nové Lublici, Kružberku či Radkově). U Podhradí jsou zachovány zbytky hradu Vikštejna a v nivě Moravice jižně od Hradce Weissshuhnův kanál s dalšími vodohospodářskými stavbami (akvadukt). Nejvýznamnějším historickým a správním centrem je město Hradec nad Moravicí, známé svou národní památkou - Bílý a Červený zámek, který má bohatý kulturní program nadregionálního významu (např. Beethovenův Hradec).

V oblasti je nižší výskyt sociálních a ekonomických rizik, která jsou dána vyšší mírou ekonomické aktivity obyvatelstva a nízkou mírou nezaměstnanosti. Pro severní a severovýchodní část oblasti je stěžejní koncentrace pracovních míst ve městě Opava. Jižní část patří do spádové oblasti Vítkov, zde roste výskyt sociálních a ekonomických rizik.

Budoucí vývoj naznačuje zvyšující se počet obyvatel, především v severní části oblasti, migrací rodin s vyšší příjmem (částečně se jedná o proces suburbanizace z Opavy). Důvodem je vysoká atraktivita území pro bydlení, což způsobí tlak na výstavbu nových rodinných domů a v souvislosti s tím také posílení residenčního potenciálu oblasti.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující přírodní a krajinné složky

Stav

- Vzdušné vedení VVN 400 kV dotýkající se vizuálních horizontů Melčské vrchoviny

Záměry

- Záměry dle ÚAP MSK

- ⇒ VTE 10 - větrný park Moravice – Melč (6x VTE s předpokládanou výškou osy rotoru cca 105 m)⁶
  - ⇒ VTE 11 - větrný park Nové Lubice (3x VTE s předpokládanou výškou osy rotoru cca 105 m)
  - ⇒ VTE 2 - větrný park Bílčice (9x VTE s výškou osy rotoru 105 m), situován na území specifické krajiny B-05, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ VTE 8 – větrná elektrárna Leskovec nad Moravicí (1x VTE s výškou osy rotoru 119 - 140 m), situována na území specifické krajiny B-05, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ VTE 9 – větrný park Bratříkovice (5x VTE s výškou osy rotoru 105 m), situován na území specifické krajiny B-06, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ VTE 15 - větrný park Leskovec (7x VTE s výškou osy rotoru 150 m), situován na území specifické krajiny B-06, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ VTE 18 – větrná elektrárna Březová – Gručovice (2 x VTE s předpokládanou výškou rotoru 105 m), situována na území specifické krajiny B-08, riziko ovlivnění dálkových pohledů
- Záměry ZÚR MSK
- ⇒ VVN 110 kV, propojení rozvodny Vítkov s rozvodnou Horní Životice
  - ⇒ Silnice I/57 Hradec nad Moravicí, přeložka (varianta 4c)

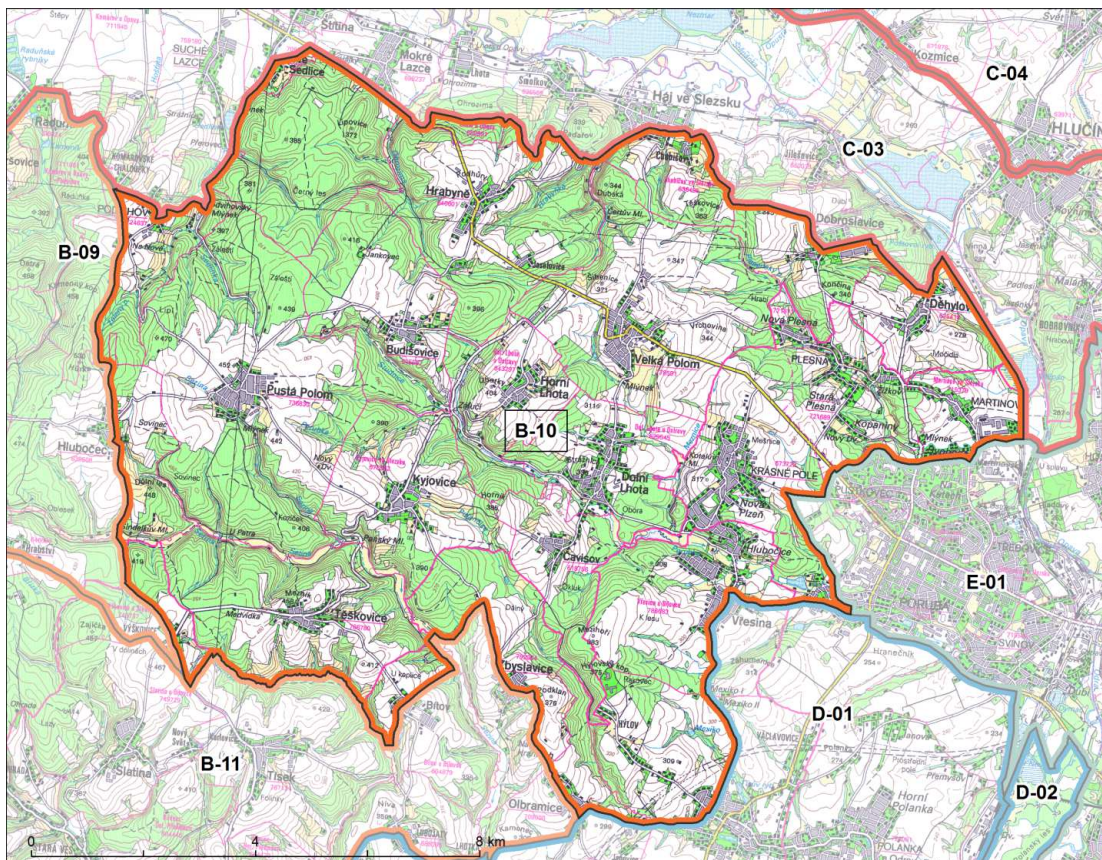
Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

---

⁶ Z toho 3 VTE navrženy v oblasti B-09, 3 VTE v oblasti B-07.

B-10 KYJOVICE - PUSTÁ POLOM

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

135 179 146.7 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
B-10	Bílovec	Bílovec (část)	Výškovice u Slatiny (část)
		Bítov (část)	Bítov u Bílovce (část)
		Slatina (část)	Slatina u Bílovce (část)
		Tísek (část)	Tísek (část)
	Hlučín	Děhylov (část)	Děhylov (část)
		Dobroslavice (část)	Dobroslavice (část)
	Opava	Budišovice	Budišovice
		Háj ve Slezsku (část)	Lhota u Opavy (část)
			Smolkov (část)
			Chabičov ve Slezsku (část)
		Hlubočec (část)	Hlubočec (část)
		Hrabyně (část)	Hrabyně (část)
		Kyjovice	Kyjovice ve Slezsku
Mokré Lazce (část)	Mokré Lazce (část)		
Nové Sedlice (část)	Nové Sedlice (část)		

KO	ORP	OBEC	KÚ	
		Opava (část)	Suché Lazce (část)	
			Podvihov (část)	
			Komárov u Opavy (část)	
		Pustá Polom	Pustá Polom	
		Skřipov (část)	Hrabství (část)	
	Ostrava	Těškovice	Těškovice	
		Čavisov	Čavisov	
		Dolní Lhota	Dolní Lhota u Ostravy	
		Horní Lhota	Horní Lhota u Ostravy	
		Klimkovice (část)	Klimkovice (okrajově)	
		Olbramice (okrajově)	Olbramice (okrajově)	
		Ostrava (část)		Nová Plesná
				Pustkovec (část)
				Poruba-sever (část)
				Martinov ve Slezsku (část)
				Stará Plesná
				Krásné Pole (část)
				Poruba (část)
		Velká Polom	Velká Polom	
		Vřesina (část)	Vřesina u Bílovce (část)	
Zbyslavice (část)	Zbyslavice (část)			

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Od Komárovských chaloupek na jih přes Hlubočec až do Výškovice hranice oblasti sousedí s krajinným typem B-09. Odtud údolím potoka Jemník pokračuje dále na východ až k Bítovu. Zde překračuje údolí potoka Sezina a po silnici II/4654 vede do Olbramic, zde se přes Klimkovice vrací zpět na sever a po silnicích III/4693 a III/4692 přichází k předměstí Ostravy. Ze západu ho obchází až k železniční trati č. 316 a po ní pokračuje severně na Děhylov, odtud dále severozápadním směrem směřuje na Háj ve Slezsku. Skrz lesní porost a poté jeho okraj se vrací k oblasti B-09.

Hranice vymezují oblast, jejíž specifický charakter spočívá v tom, že se jedná o krajinu pahorkatinného okraje Nížkého Jeseníku s velkými vesnicemi ležícími v leso-zemědělské krajině, rozčleněné na jednotlivé prostory lesními porosty a zahloubenými lesnatými údolími Porubky a Seziny. Severní hranice vůči Poopaví je zřetelně dána strmými lesnatými svahy okraj Nížkého Jeseníku vůči Opavské nivě, východní hranice vyjadřuje rozhraní mezi souvislou zástavbou Poruby a okrajem pahorkatiny. Na jihu hranice odděluje velmi členitou krajinu Oderských vrchů a na západě pak převážně lesní krajinu Přírodního parku Moravice.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Specifický charakter členité, silně osídlené krajiny v blízkosti těžišť aglomerace, zachovávající rozmanitost krajinné scény díky prostorovému oddělení vyvýšené pahorkatiny a rozčlenění krajiny lesnatými koridory vodotečí a lesními porosty. Krajina je však ovlivněna civilizačními vlivy a blízkostí těžišť aglomerace – vzdušným vedením VVN, silnicí I/11, velmi přeměněnou urbanistickou sídel. Vrcholně středověká sídlení krajina na pomezí tradiční zemědělské krajiny a předměstské (suburbánní) krajiny Ostravy. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a**

civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Pro tuto krajinu nebyly definovány emblematické znaky

B-10/1	Přírodní park Oderské vrchy: (okrajově) – k.ú. Výškovce u Slatiny (část), Bítov u Bílovce (část), Olbramice (část), Klímkovice (část), Zbyslavice,
B-10/2	Přírodní dominanty: Hluboká zalesněná údolí
B-10/3	Členitá pahorkatina s velkými celky lesních porostů a zahloubenými lesnatými údolími vytváří rozmanitou krajinnou scénu

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Oblast je budována spodnokarbonskými drobnými a břidlicemi hradecko-kyjovického souvrství a denudačními zbytky sedimentů badenu.

Krajinná oblast náleží ke geomorfologickému celku Nízký Jeseník, podcelku Vítkovská pahorkatina. Většina oblasti je řazena k okrsku Těškovická pahorkatina (severní, jižní, západní a centrální část oblasti). Východní část oblasti je řazena k okrsku Děhylovská pahorkatina.

Reliéf je ukloněn k východu až severovýchodu. Hřbety jsou široce zaoblené a údolí hluboká se strmými svahy (Ohrozina, Hrabyňka, Sedlinka). V krajinném pokryvu v severozápadní a jihozápadní části oblasti převládají lesní porosty, lesnaté je rovněž údolí říčky Studnice. V druhové skladbě lesních porostů převládá smrk, místy borovice a jedle. Ve východní části území v krajinném pokryvu přibývá zemědělsky využívaných ploch, zejména orné půdy. Tato část oblasti je rovněž výrazněji urbanizovaná.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Převážně lesozemědělská, místy lesní krajina náleží k vrcholně středověké sídelní oblasti Hercynika, na kterou na východě navazuje vrcholně středověká sídelní krajina Carpatika na Ostravsku. Na severu pak území leží při hranici staré sídelní oblasti (Polonika) na Opavsku. Formy kolonizace jsou zde pestré a různorodé (lánové, návesní, parcelační). Jedná se o krajinu původního historického Slezska, Opavského vévodství. Etnicky se jednalo především o českou oblast. Historické krajinné struktury jsou nepřilíživě zřetelné, západní a jižní část (okolí Pusté a Velké Polomi, Horní a Dolní Lhoty, Budišovic, Hrabyň, Kyjovic, Teskovic, Zbyslavice, Hýlova ad.) má i přes poměrně dynamicky rostoucí zástavbu v okolí tradičních venkovských vsí dosud zachovaný základní krajinný rámec sídel uprostřed svých plužin vymezených lesními celky, východní část směrem k Ostravě (Krásné Pole, Vřesina, Plesná) nabývá díky rychlé suburbanizaci a plošnému růstu původně zemědělských sídel charakter předměstské zástavby Ostravy. V historických sídlech se dochovaly cenné a krajinářsky zajímavé objekty (kostel a zřícenina tvrze ve Velké Polomi, kostel v Plesné, zámek Kyjovice ad.).

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Krajinná scéna je ovlivněna dvěma aspekty. Jedná se o přírodní podmínky území oblasti, dané především výrazným terénním ohraničením vůči Ostravské pánvi a zejména vůči Poopavské nížině, množstvím lesních porostů zajímavých nejenom

západní část oblasti, ale v menších celcích členících i vytvářejících dílčí krajinné prostory i ve východní části oblasti a dále pak zaříznuté lesnaté koridory Porubky a Seziny. Druhým aspektem je charakter osídlení s velkým nárůstem zástavby původních zemědělských vesnic a přítomností rekreačních chat v atraktivních místech krajiny.

Tato oblast sousedí na východě s Ostravskou aglomerací, z tohoto důvodu je hustota zalidnění v její blízkosti větší čemuž odpovídá i počet obyvatel v jednotlivých obcích. Ostrava zasahuje do oblasti předměstím Krásné Pole. Přes 2000 obyvatel mají Vřesina a Klimkovic, přes 1000 obyvatel poté obce Pustá Polom, Hrabyně, Velká Polom a Dolní Lhota. Západní část oblasti je osídlena méně. Vizuální ovlivnění krajinných horizontů, zejména ve vyšších partiích, lze předpokládat elektrickým vedením 110 kV, které prochází severní až severovýchodní částí oblasti. V souběhu s touto trasou vede silnice I/11, jejími širšími vazbami jsou Bruntál a hraniční přechod ČR/Polsko v Českém Těšíně. Dálnice D1 do oblasti zasahuje pouze v jejím jižním cípu severozápadně od Klimkovic. Zbývající dopravní síť je tvořena silnicemi II. a III. třídy.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Území patří mezi oblasti s vyšší hustotou zalidnění, která je v posledních 5 letech výrazně doprovázena zvýšením počtu obyvatelstva migrací. V území dochází k růstu ploch individuálního bydlení a ploch komerčních. Bydlení je soustředěno zejména v rodinných domech a dochází zde k dynamickému rozvoji zástavby v tradičním venkovském prostředí. Oblast je též hojně využívána pro individuální rekreaci v chatových osadách.

V oblasti je vysoký podíl seniorů, jeden z nejvyšších, daný i lokalizací domova pro seniory nadmístního významu v Kyjovicích. Zvýšení počtu obyvatel je dáno především procesem suburbanizace z Ostravy, jedná se především o migraci produktivních obyvatel s vyšším příjmem a vyšším vzděláním za atraktivním bydlením.

V oblasti je nižší výskyt sociálních a ekonomických rizik, které mohou být ohroženy nesoudržností přistěhovaných obyvatel nemajících vztah k oblasti. Podíl osob s vysokoškolským vzděláním je výrazně vyšší než podíl obyvatel se základním a neukončeným vzděláním, což ovlivňuje i vyšší míru ekonomické aktivity a nižší míru nezaměstnanosti.

Budoucí vývoj naznačuje zvyšující se počet obyvatel, především migrací rodin z důvodu příznivého životního prostředí a podmínek k bydlení. Lze tedy předpokládat další migrační příliv obyvatelstva do území, což způsobí tlak na výstavbu nových rodinných domů a v souvislosti s tím také posílení residenčního potenciálu oblasti. V oblasti poroste tlak na využití území i pro komerční účely z důvodu komerční suburbanizace.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Vzdušné vedení VVN 110 kV, (v ose Opava - Ostrava, + odb. na Dolní Benešov), optické znečištění.

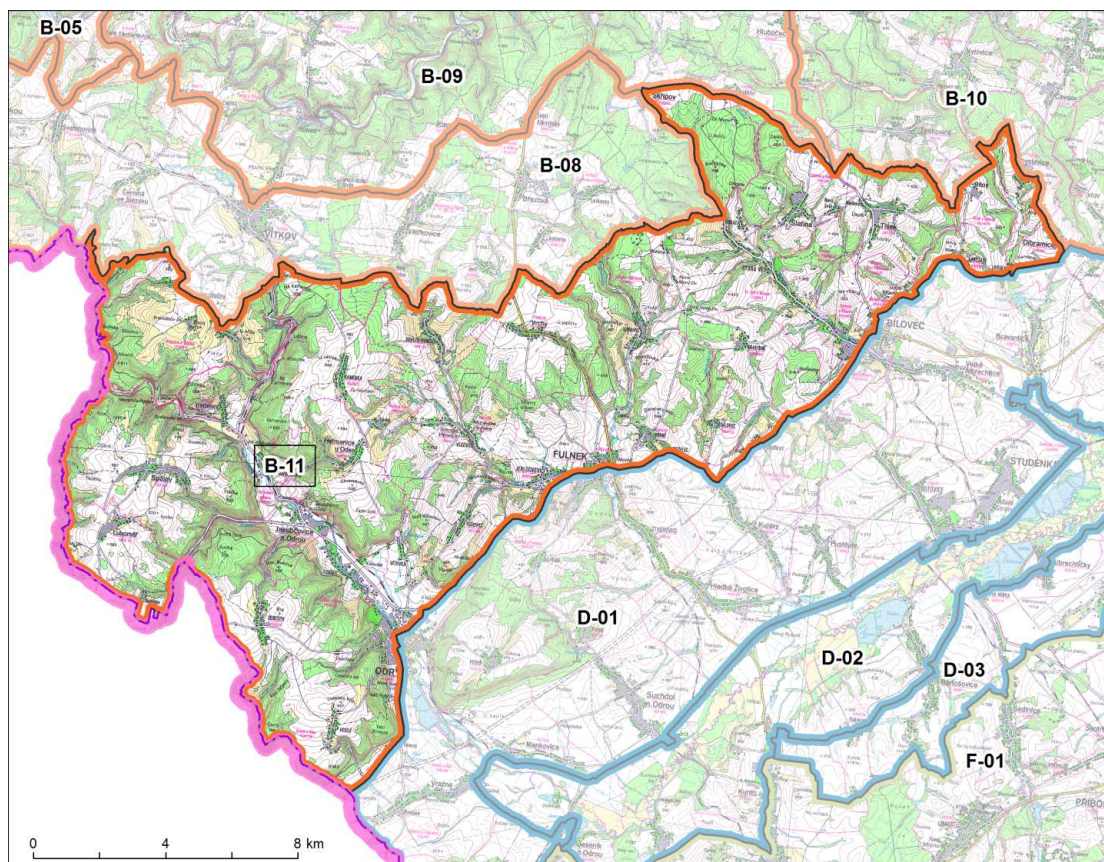
- Rezidenční suburbanizace a měnící se struktura sídel v atrakčním okruhu Ostravy, rozšiřování ploch pro individuální rekreaci (chatoviště).

Záměry

- Záměry dle ÚAP MSK
  - ⇒ nejsou sledovány
- Záměry dle ZÚR MSK
  - ⇒ VVTL Děhylov – Hať
  - ⇒ VVTL Příbor (Libhošť) – Děhylov
  - ⇒ I/11 Mokrý Lazce – Hrabyně – Velká Polom
  - ⇒ I/11 hranice okresu Opava – Rudná
  - ⇒ I/11 Lazce - Vřesina

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

B-11 ODESKÉ VRCHY

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

248 904 421.2 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ	
B-11	Bílovec	Bílov (část)	Bílov (část)	
		Bílovec (část)	Radotín u Bílovce	Radotín u Bílovce
			Labuť u Bílovce (část)	Labuť u Bílovce (část)
			Bílovec-Horní Předměstí	Bílovec-Horní Předměstí
			Bílovec-Dolní Předměstí	Bílovec-Dolní Předměstí
			Výškovice u Slatiny (část)	Výškovice u Slatiny (část)
			Bílovec-město (část)	Bílovec-město (část)
			Lubojský (část)	Lubojský (část)
			Bravinné	Bravinné
			Stará Ves u Bílovce	Stará Ves u Bílovce
			Bítov (část)	Bítov u Bílovce (část)
		Kujavy (část)	Kujavy (část)	
		Slatina	Slatina u Bílovce	
Tísek (část)	Tísek (část)			
Velké Albrechtice (část)	Velké Albrechtice (část)			

KO	ORP	OBEC	KÚ
	Odry	Fulnek (část)	Pohořílky u Kujav (část)
			Jílovec
			Moravské Vítkovice
			Fulnek (okrajově)
			Slezské Vítkovice
			Jestřabí u Fulneku (část)
			Dolejší Kunčice
			Jerlochovice (okrajově)
			Děrné (část)
			Lukavec u Bílovce
		Heřmanice u Oder	Véska u Oder
			Heřmanice u Oder
		Heřmánky	Heřmánky nad Odrou
		Jakubčovice nad Odrou	Jakubčovice nad Odrou
		Luboměř	Luboměř
		Odry (část)	Klokočůvek
			Loučky nad Odrou
			Tošovice (část)
			Kamenka
			Dobešov
			Odry (část)
			Veselí u Oder
		Spálov	Spálov
		Vražné (část)	Hynčice u Vražného (část)
			Vražné u Oder (část)
		Vrchy	Vrchy
		Opava	Skřipov (část)
Skřipov (část)			
Ostrava	Olbramice (část)	Olbramice (část)	
	Zbyslavice (část)	Zbyslavice (část)	
Vítkov	Březová (část)	Leskovec u Vítkova (část)	
		Jančí (část)	
	Budišov nad Budišovkou (část)	Nové Oldřůvky	
	Černá ve Slezsku (část)	Černá ve Slezsku (část)	
	Větkovice (část)	Nové Vrbno (část)	
		Větkovice u Vítkova (část)	
Vítkov (část)	Klokočov u Vítkova (část)		
	Vítkov (část)		

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Od oblasti B-08 v údolí potoka Černá až po oblast D-01 v místě kontaktu se silnicí I/47 vede tento krajinný typ údolími po správní hranici MSK. Dále kopíruje stopu silnice I/47 vedoucí severním až severovýchodním směrem přes město Odry, Fulnek až do Bílovce. Stejným směrem dále pokračuje po silnici III/46414 do Olbramic. Po silnici III/4654 směřuje do Zbyslavic, za kterými se odklání přes Bítov do údolí potoka Jemník. Tím vede dál do Výškovic a poté do Skřipova. Odtud podél toku Bílovce směřuje jihovýchodním směrem k sídelnímu útvaru Ohrada, kde se odklání přibližně na západ a při hranici s oblastí B-08 pokračuje dále tímto směrem okolo Vítkova až k správní hranici MSK.

Oblast vytváří pás na jihovýchodním okraji Nížkého Jeseníku, která zahrnuje střední tok Odry, jeho údolí je ohraničeno lesnatými výšinami. Ve východní části se pak jedná o rozčleněné svahy s Fulneckou kotlinou a údolím okrajů Těškovické pahorkatiny. Vůči oblasti B8 směrem k severu hranice vymezuje polohy, kde z náhorních částí Vítkovské vrchoviny se k jihu a jihovýchodu začínají zahlubovat údolí horních toků drobných svahových potoků, jejichž údolí člení krajinu Oderských vrchů. Vůči oblastem B-9 a B-10 hranice odděluje převážně lesnatou část okolí údolí Moravice a lesnaté okraje silně osídlené krajiny Těškovické a Děhylovské pahorkatiny.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Otevřená mírně zvlněná a prostorově členitá zemědělská krajina postupně klesajícího okraje Nížkého Jeseníku k okrajům sníženiny Oderské brány. Větší průmyslová města na hranicích Oderské brány při úpatí Vítkovské vrchoviny. Poloha v území Přírodního parku Oderské vrchy. Možnosti ochrany krajinných hodnot a nenarušenosti krajiny v dosahu pro příměstskou rekreaci aglomerace a významné území v možných regionálních rekreačních propojeních na údolí Moravice a na Slezskou Hartu. Lesozemědělská krajina pozdně středověké kolonizace s částečně zachovaným tradičním výrazem agrární kulturní krajiny a středověkými městy s výraznou dominantou Fulneku. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Emblematickým znakem krajiny je historická silueta města Fulnek.

B-11/1	Přírodní dominanty: údolí řeky Odry, Fidlův kopec (680 m n.m.), Strážisko (675 m n.m.), Strážná (641 m n.m.)
B-11/2	Petrova skála (staré důlní dílo), vrásky v lomu u Staré Vsi, migračně významné území (celá oblast s výjimkou k.ú. Bítov u Bílovce, Olbramice, Radotín u Bílovce, Labuť u Bílovce, Jílovec, Jerlochovice, Odry)
B-11/3	Údolími vodotečí a zelenými koridory přítoků rozčleněné území Oderských vrchů s průhledy do prostoru Oderské brány a na siluety Beskyd.
B-11/4	Výrazné údolí středního toku Odry s Oderskou kotlinou v lesnatém rámci.
B-11/5 EMBL.	Fulnek – středověké město s výraznou dominantou zámku na kopci nad městem na místě původního gotického hradu.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Oblast má charakter členité zemědělské krajiny s dynamickým reliéfem, jejíž obraz je výrazně ovlivněn tokem řeky Odry, jejím hlubokým údolím a zalesněnými svahy.

Oblast je budována spodnokarbonskými břidlicemi a drobnými moravickými a hradeckými vrstev, východní a jihovýchodní část též denudačními zbytky sedimentů badenu.

Krajinná oblast náleží ke geomorfologickému celku Nížký Jeseník, podcelku Vítkovská pahorkatina. Centrální část oblasti náleží k okrsku Heřmanická vrchovina, západní a jihozápadní část k okrsku Poštátská vrchovina a část východní a jihovýchodní k okrsku Těškovická pahorkatina.

Charakter reliéfu je erozně denudační s plošinami a široce zaoblenými hřbety zarovnaného povrchu a hluboce zaříznutými údolím.

Téměř na celém území vymezené oblasti je vyhlášen přírodní park Oderské vrchy. Svahy Oderských vrchů pokrývají rozlehlé smíšené lesy s dominantním zastoupením buku, které mají místy až pralesovitý charakter. Kolem neregulovaného toku řeky Odry se rozkládají pestré lužní lesy s nivami.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Lesozemědělská krajina náleží k oblasti pozdně středověké kolonizace, pouze východní výběžek území náleží ke krajině vrcholně středověkého osídlení. Jedná se o krajinu na pomezí historického Slezska (Opavského vévodství) a Moravy, etnicky se zde objevovaly německé i české lokality. Historické krajinné struktury jsou částečně dochované, částečně již méně čitelné, omezené na základní sídlení strukturu, komunikační síť a základní rozvržení krajinných funkcí. Přesto si téměř celé území zachovává tradiční výraz zemědělské kulturní krajiny se sídly rozloženými uprostřed svých pluzin, často vymezených lesními plochami. Sídla většinou středověkého původu mají charakter lánových vsí i novověkých parcelačních a rozptýlených forem. V kulturní krajině je rozloženo několik významných historických sídel. Bílovec, Odry a Fulnek ležící na hranici Oderské brány jsou městskými památkovými zónami, středověkými ortogonálními městy, poprvé písemně zmiňovanými od 13. (Odry a Fulnek) a 14. století (Bílovec). Významnými stavbami z krajinářského hlediska jsou mj. i kostely v Luboměři, Spálově, Heřmánkách, Vésce či Olbramicích, zámek a kostel ve Slatině, zámek v Bílovci, Fulneku a další, bratrský sbor ve Fulneku (památník Jana Ámose Komenského) je prohlášen národní kulturní památkou. Zámek ve Fulneku je mimořádně významnou krajinnou dominantou.

4.3 Vizualní scéna a prostorové vztahy

Specifické vizuální rysy krajiny spočívají ve dvou aspektech. Prvním aspektem je rozčlenění okrajů Nízkého Jeseníku na jednotlivé v části, zahloubené do okrajů Vítkovské vrchoviny. Je to krajina povodí středního toku Odry s mohutným údolím a oboustrannými přítoky ve výrazném lesním rámci, krajina Fulnecké kotliny vymezená lesnatými okraji mezivodních hřbetů a náhorních plošin a velmi členitá krajina povodí Gručovky a Bílovky s drobnými zelenými koridory vodotečí, členících zemědělskou krajinu. Je to krajina většího měřítka, bez výrazných terénních dominant, zato s dominantami kulturními (kostely, větrný mlýn, zámek ve Fulneku). Druhým aspektem je pohledová vazba krajiny do sníženiny Oderské brány a pohledy na siluety okrajů Západních Beskyd. Krajina se nevyznačuje velkou heterogenitou, ani prostorovou členitostí, což je typické pro krajiny bez rozptýlené zástavby a s většími celky zemědělské půdy a lesních prostorů. S výjimkou měst v okrajové poloze u okrajů sníženiny Oderské brány (Odry, Fulnek, Bílovec) se jedná o krajinu poměrně nenarušenou, zatíženou jenom komunikací I/57 mezi Hradcem nad Moravicí a Fulnekem a vizuálně zasaženou trasami vzdušných vedení VV N jihozápadně od Fulneku.

Významnými sídelními centry, která do oblasti zasahují jsou města Odry, Fulnek a Bílovec s více jak 5000 obyvateli. Toto území s vazbou na Ostravu a dálnici D1 je také nejhustěji zalidněno. Zbylé obce v oblasti nepřekračují 1000 obyvatel. Krajinnou dominantou je výškový bod Jelenice (348 m) ležící na východ od Fulneku. Vizuální vlivy

na krajinu a její horizonty, případně dominanty, lze předpokládat elektrickým vedením 400 kV a 110 kV, která stejným směrem procházejí západně od Fulneku. Západní částí oblasti prochází regionální železniční trať č. 276. Silnice I/57 v širších vazbách spojuje Zlínský kraj s Opavou, ve stopě silnice I/47 je vymezena jihovýchodní hranice oblasti. Zbývající dopravní síť tvoří silnice II. a III. třídy.

Četné vrcholové a svahové partie střední části specifické krajiny B-11 budou ovlivněny vizuální přítomností větrných elektrárny, ležící v sousední krajině B-08 (VTE 18 - Březová – Gručovice) a též již existující větrnou elektrárnou Veselý u Oder na jižním okraji specifické krajiny (Veselský kopec).

5. Socio-demografická charakteristika

Oblast má nižší hustotu zalidnění, jedná se většinou o bydlení v rodinných domech s výjimkou měst Bílovec, Fulnek a Odry, jejichž část leží v krajinné oblasti. Je zde záporné migrační saldo, z obcí v oblasti se tedy vystěhovává obyvatelstvo. Oblast naopak získává obyvatelstvo přirozeným přírůstkem. Oblast, především její jižní část, není zatím výrazně využívána pro rekreační účely.

V oblasti je stabilní osídlení (nadpoloviční podíl autochtonní složky) s relativně nízkým podílem seniorů a vyšší podíl dětské složky. Prozatím je struktura obyvatelstva příznivá, v oblasti žije vysoký podíl obyvatel se vztahem k území, ale časem se to může z důvodu záporné migrace změnit.

V oblasti je relativně vysoká míra nezaměstnanosti (přes 15 %), což spolu se špatnou vzdělanostní strukturou (nízký podíl obyvatel s vysokoškolským vzděláním a naopak vysoký podíl obyvatel, kteří mají základní nebo neukončené vzdělání) poukazuje na vyšší výskyt sociálních a ekonomických rizik.

Pokud bude pokračovat současný trend vývoje, tedy vystěhovávání obyvatelstva a zároveň kladný přirozený přírůstek, a nezlepší se sociální a ekonomická struktura obyvatelstva (vzdělanostní struktura, vysoká nezaměstnanost) může dojít ke kumulaci sociálně slabších obyvatel a ke vzniku sociálně problémových lokalit a to především jižní části oblasti.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- 1 - Větrná elektrárna Veselý u Oder (2x VTE)
- Vzdušné vedení VVN 400 a 110 kV dotýkající se vizuálních horizontů, optické znečištění

Záměry

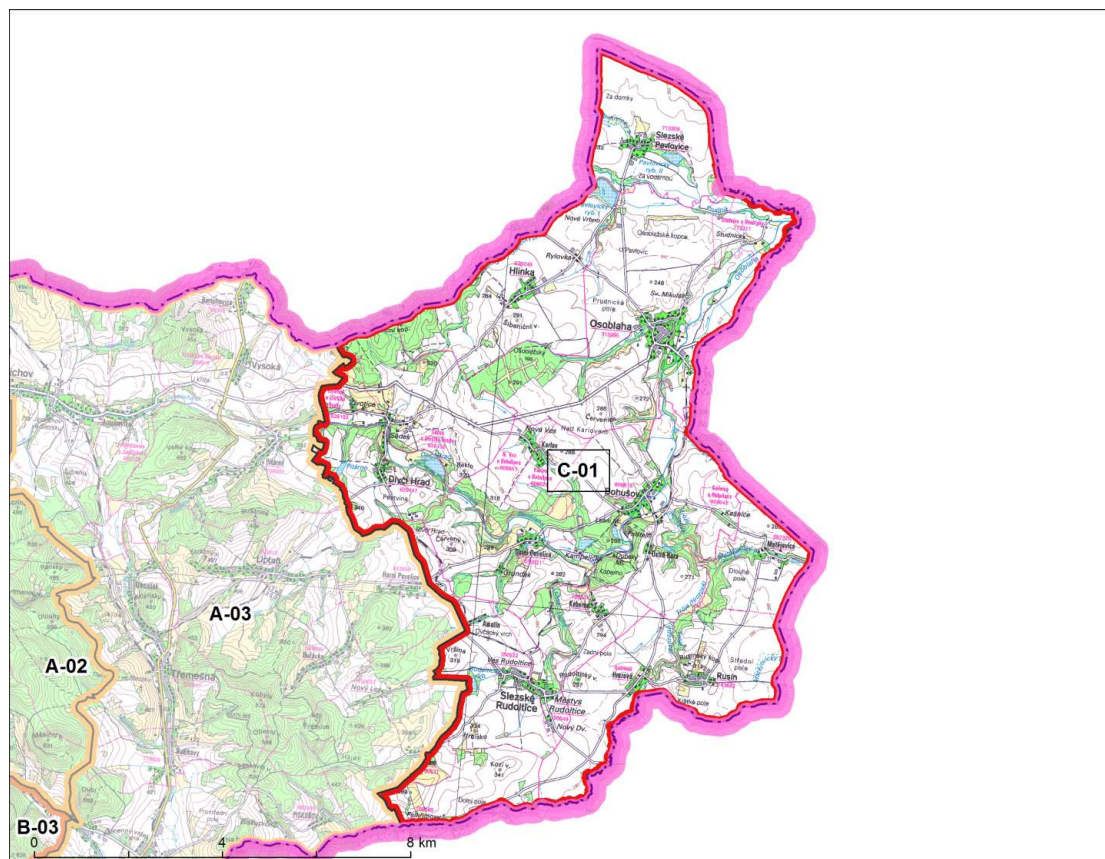
- Dle ÚAP MSK
  - ⇒ VTE 18 – větrná elektrárna Březová – Gručovice (2 x VTE s předpokládanou výškou rotoru 105 m), situována na území specifické krajiny B-08, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ plochy občanské vybavení – západně od Tošovic
- Dle ZÚR MSK

⇒ nejsou sledovány

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

C. Specifické krajiny Opavské pahorkatiny

C-01 OSOBLAHA

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

95 330 854,6 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
C-01	Krnov	Bohušov	Bohušov
			Dolní Povelice
			Karlov u Bohušova
			Kašnice u Bohušova
			Nová Ves u Bohušova
		Dívčí Hrad (část)	Dívčí Hrad (část)
			Sádek u Dívčího Hradu
			Životice u Dívčího Hradu
		Hlinka	Hlinka
		Liptaň (část)	Horní Povelice (část)
Osoblaha	Osoblaha		
	Studnice u Osoblahy		

KO	ORP	OBEC	KÚ
		Rusín	Hrozová
			Matějovice
			Rusín
		Slezské Pavlovice	Slezské Pavlovice
		Slezské Rudoltice (část)	Koberno
			Městys Rudoltice
			Pelhřimovy (část)
			Ves Rudoltice (část)
			Víno (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Oblast Osoblaha se nachází v nejsevernějším cípu MSK. Její obvod je převážně tvořen Česko-polskou státní hranicí. Hranice oblasti procházející vnitrozemím kraje je ve vazbě pouze s krajinným typem A-03. Tzn. od kóty Bor (352 m) ležící na státní Česko-polské hranici vede jižním směrem po správní hranici obcí Vysoká a Liptaň až k železniční trati č. 298, po které pokračuje cca 1 km na východ. Poté se odklání jihovýchodním směrem na silnici III. třídy, cca 1,5 km před Slezskými Rudolticemi je opouští a údolím Lužné směřuje jižním až jihozápadním směrem opět k Česko-polské státní hranici.

Hranice krajinné oblasti Osoblaha vůči krajinné oblasti A-03 – Jindřichov –Albrechtice signalizuje přechod okrajů Zlatohorské vrchoviny do Osoblažské nížiny. Je ohraničena geomorfologickým rozhraním a odděluje krajinu s velkým obloukem toku Osoblahy s výraznými sídly, ležícími v nížině – Slezské Rudoltice, Bohušov, Osoblaha a Dívčí Hrad.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Odloučený charakter zemědělské krajiny velkého měřítka s kontrastem drobných prostorů koridorů mírně zahloubených údolí. Zemědělským využitím přeměněná krajina s kulturní tradicí a bez výraznějších rušivých vlivů. Periferní charakter ovlivněný vývojem pohraničního regionu po odsunu Němců po druhé světové válce. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. V krajině nebyly definovány emblematické znaky.

C-01/1	Přírodní dominanty: Hraniční kopec (352 m n.m)
C-01/2	Meandrovité údolí Osoblahy a jejích přítoků s převážně zalesněnými svahy v úseku mezi Sádkiem a Bohušovem
C-01/3	Kulturní zemědělská krajina velkého měřítka s kontrastujícími scénériemi zelených koridorů podél vodotečí, prostorově izolovanými menšími celky lesních porostů a se zelenými horizonty okraje Zlatohorské vrchoviny na jihozápadě.
C-01/4	Úzkorozchodná dráha Třemešná – Osoblaha, nejstarší úzkokolejka ve střední Evropě otevřená v roce 1898.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinnou oblast Osoblaha lze charakterizovat jako rovinatou zemědělskou krajinu bez významného zastoupení lesních porostů.

Oblast je budována zvrásněnými spodnokarbonskými břidlicemi a drobami, pískovci a slepenci moravických a benešovských vrstev.

Krajinná oblast Osoblaha patří ke geomorfologickému celku Zlatohorská vrchovina, podcelku Jindřichovická pahorkatina okrsku Amalínská pahorkatina. Nevyšší bodem v oblasti je vrchol Hraničního kopce (352 m n.m.) v jihozápadní části oblasti při hranici s Polskem, pod jehož úbočím protéká Sádecký potok. Obraz krajinné oblasti Osoblaha ovlivňuje tok říčky Osoblaha a potoky Prudník a Pavlovický potok. Vodní toky jsou lokálně doprovázeny kvalitními lužními porosty. V severní části oblasti se nachází dvě významné vodní plochy – Pavlovický rybník I. a II. Pavlovický rybník I. Jedná se o obtokové rybníky napájené vodou Sádeckého potoka s rozsáhlými porosty rákosu. Pobřežní části vodních plochy jsou významným refugiem avifauny a tahovou zastávkou ptáků.

Lesní porosty jsou v oblasti zastoupeny minimálně

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Převážně zemědělská krajina Osoblažské nížiny se obrací do staré sídelní oblasti Polonika, zatímco na jihu navazující Jindřichovická pahorkatina byla kolonizována později a patří k vrcholně středověké sídelní krajině. Osoblažsko, ač ležící ve Slezsku, patřilo mezi moravské enklávy spravované slezskými úřady. Etnicky se jednalo o krajinu s převahou německého obyvatelstva. Charakter kulturní krajiny Osoblažska, výběžku českého území do polského území, je výrazně ovlivněn vývojem regionu po druhé světové válce, především odsunem většiny německého obyvatelstva. V současnosti přetrvává periferní charakter oblasti spojený se špatnou dopravní dostupností a tradičně zemědělským zaměřením. Významnými stavbami v rovinaté otevřené zemědělské krajině jsou zámek ve Slezských Pavlovicích či kostely v Osoblaze a Hlince.

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Okraje Liptaňské pahorkatiny – nejzazší výběžky mohutného masivu Zlatohorské vrchoviny - vytvářejí přirozenou hranici prostoru výběžku sníženiny Slezské nížiny. V jeho západní části vzniká velmi zajímavý koridor asymetrického údolí toku Osoblaha, lemovaný lesními prosto na strmých nevysokých svazích, od nichž již klesá terén k severovýchodu do rovinatého terénu otevřených zemědělských ploch. Na koridor Osoblaha jsou vázána i tři sídla, která v krajině vytvářejí specifická místa s kulturním i vizuálním významem – Je to Dívčí Hrad, Bohušov a Osoblaha. Na pravobřežním přítoku Osoblaha leží další významné místo krajiny – Slezské Rudoltice. Krajina Osoblažska vyniká kontrastem otevřených nečleněných zemědělských ploch a zelených koridorů pravobřežních přítoků říčky Osoblaha.

Tato oblast je řídce osídlena, pouze obec Osoblaha překračuje hranici 1000 obyvatel. Územím směrem na východ až severovýchod prochází regionální železniční trať č. 298

spojující Osoblažsko se zbytkem území kraje. Zbývající dopravní síť tvoří silnice II. a III. třídy.

Charakter zemědělské krajiny na území celé specifické krajiny bude ovlivněn vizuálním významem větrných parků Dívčí Hrad (VTE 7), Hlinka (VTE 6) a Slezské Pavlovice (VTE 13). V rovinaté krajině bude vliv větrných elektráren na ráz krajiny silný, budou se kumulovat vlivy větrných parků a bude vznikat dynamický charakter urbanizované krajiny se zřetelným antropogenním vlivem. To se bude týkat i okrajů Liptaňské pahorkatiny v sousední specifické krajině A-03.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Charakter Osoblažska je výrazně ovlivněn jeho polohou a odsunem většiny německého obyvatelstva po druhé světové válce. V současnosti přetrvává periferní charakter oblasti spojený se špatnou dopravní dostupností. Hustota osídlení je velmi nízká (31 obyvatel na km², 8,7 budov na km²). Nedochozí zde k růstu residenčních, ani komerčních ploch.

Rekreační využití území je velmi slabé. Atraktivita cestovního ruchu (kulturní a historické) jsou ve špatném technickém stavu a jsou pro turisty nedostupné. Rovněž v oblasti chybí infrastruktura pro cestovní ruch.

Na základě historického vývoje je obyvatelstvo relativně výrazně alochtonní, s tím je spojená i nestabilita osídlení v této oblasti a slabá vazba k okolnímu prostředí (slabá vazba k půdě a obecně k soukromému vlastnictví). Pozitivem je věková struktura obyvatelstva s relativně vysokou převahou dětské složky nad složkou seniorů, přesto že v Osoblaži je umístěn domov pro seniory nadmístního významu. V oblasti je nižší naděje na dožití, která je ovlivněna životním stylem obyvatelstva.

Charakteristická je pro Osoblažsko špatná vzdělanostní struktura - poměrně vysoký je podíl osob se základním a neukončeným vzděláním, naopak podíl vysokoškolsky vzdělaných osob je zde velmi nízký. V oblasti se vyskytují sociální a ekonomická rizika, spojená s vysokým podílem rozvedených osob, vysokou mírou nezaměstnanosti, přesahující 20 %, a nízkou mírou ekonomické aktivity.

V území dochází k poklesu počtu obyvatel jak na základě záporného přirozeného přírůstku, tak záporného migračního salda. Na základě charakteristik území a jeho perifernosti je pravděpodobné, že bude v dalších letech stále převažovat emigrace obyvatel nad imigrací a počet obyvatel se bude dále snižovat. V souvislosti s vylidňováním oblasti lze předpokládat zhoršující se ekonomickou udržitelnost obslužnosti území veřejnými službami.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Vysoký stupeň zornění zemědělské půdy v severní části území (k. ú. Hlinka, Slezské Pavlovice, Osoblaha, Studnice u Osoblahy, Bohušov, Rusín, Matějovice,)

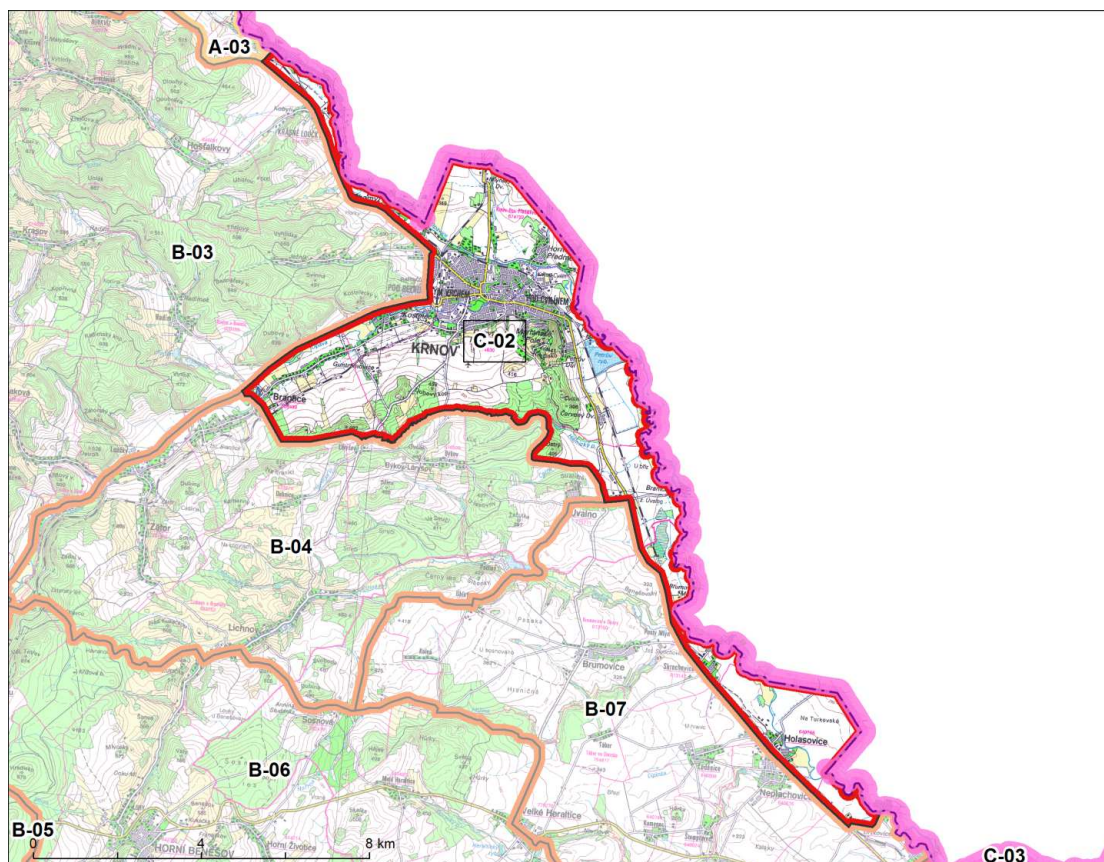

Záměry

- Záměry dle ÚAP MSK:
  - ⇒ VTE 6 - větrný park Hlinka (5x VTE s výškou osy rotoru 119 – 140 m)
  - ⇒ VTE 7 - větrný park Dívčí Hrad (3x VTE s výškou osy rotoru 119 – 140 m)
  - ⇒ VTE 13 - větrný park Slezské Pavlovice (7x VTE s výškou osy rotoru 94 – 140 m)
- Záměry dle ZÚR MSK
  - ⇒ nejsou evidovány

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

C-02 KRNOV - OPAVSKÁ NIVA

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

47 987 627.1 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
C-02	Krnov	Brantice (část)	Brantice (část)
		Krnov (část)	Krásné Loučky (část)
		Město Albrechtice (okrajově)	Opavské Předměstí
		Úvalno (část)	Krnov-Horní Předměstí (část)
		Úvalno (část)	Linhartovy (okrajově)
	Opava	Brumovice (část)	Skrochovice (část)
		Holasovice (část)	Brumovice u Opavy (část)
		Neplachovice (část)	Loděnice (část)
		Opava (část)	Holasovice (část)
		Opava (část)	Neplachovice (část)
		Opava (část)	Držkovice (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Úzký liniový západní výběžek oblasti C-02 kopíruje Česko-polskou státní hranici, probíhá údolím řeky Opavice. Vnitrozemská hranice prochází ve stopě silnice I/57 až do Krnova, kde se napojuje na silnici I/45 a jihozápadním směrem pokračuje do Brantic. Zde se převážně skrz lesní porosty vrací zpět na východ a vede do Úvalna. Odtud pokračuje jižním až jihovýchodním směrem po silnici I/57 do Holasovic a Držkovic. Po Česko-polské státní hranici se poté vrací zpět na sever a vytváří podél údolí Opavy úzký výběžek. Po státní hranici dále pokračuje až do Krnova a napojuje se na severní výběžek tohoto krajinného typu.

Krajinná oblast zahrnuje prostor Krnova s částí širokého údolí Opavy a dále pak úzké pásy nivy Spavice a Opavy při hranici s Polskem. Hranice je vymezena jako v krajině viditelné rozhraní mezi Opavickou nivou a okraji Krasovské vrchoviny. Stejně tak je vymezen i prostor údolí Opavy ze severní strany z jižní strany tvoří hranici okraj členitých výběžků Lichnovské vrchoviny. Vůči krajinné oblasti B-07 je hranice vedena v souladu s významným geomorfologickým rozhraním. V krajině hranice sleduje koridor železnice a silnice I/57, který odděluje vlastní prostor nivy s meandrujícím tokem Opavy.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Urbanizovaná oblast města s průmyslovými plochami, s významnými železničními tratěmi a silničními komunikacemi I/45 a I/57. Prostor města má výrazný krajinný rámeček okraje Nízkého Jeseníku a významných výšin – krajinných dominant. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Emblematickými znaky krajiny jsou kulturně historické hodnoty a dominanty Krnova a Mariánského Pole.

C-02/1	Přírodní dominanty: řeka Opava a Opavice, Cvilín (411 mn.m.)
C-02/2	Charakteristické scenérie Opavské nivy s kontrastem otevřených rovin Polska a východních okrajů Nízkého Jeseníku
C-02/3 EMBL.	Významná scenérie vztahu historického města Krnova a kulturní dominanty poutního místa v Mariánském Poli
C-02/4 EMBL.	Krnov – historické město z 13. století s dominantou Cvilínské rozhledny nad městem

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinnou oblast Krnov – Opavská niva lze charakterizovat jako zemědělskou až lesopřírodní zemědělskou krajinu, jejíž charakter je významně ovlivněn vodními toky.

Nivy Opavy a Opavice jsou budovány mladopleistocenními a holocenními fluvialními sedimenty. Území západně od Krnova spodnokarbonskými drobami a břidlicemi hornobenešovských a moravických vrstev.

Oblast je vymezena na rozhraní tří geomorfologických celků. Niva řeky Opavice, město Krnov a území severně nad sídlem náleží ke geomorfologickému celku Zlatohorská vrchovina, podcelku Jindřichovská pahorkatina a okrsku Opavická niva. Území

jihozápadně, jižně a jihovýchodně od Krnova náleží ke geomorfologickému celku Nízký Jeseník, podcelku Brantická vrchovina, okrsku Lichnovská pahorkatina. Hraniční území v nivě Opavy náleží ke geomorfologickému celku Opavská pahorkatina, podcelku Poopavská nížina, okrsku Opavsko-moravická niva.

Krajinná oblast je z velké části vymezena v nivách řek (Opavice a Opava), v této části má rovinný charakter. Opava přitéká na území vymezené oblasti od západu, stéká se s Opavicí a stáčí se k jihu. Koryta obou řek jsou upravena. Vyšší dynamiku má reliéf v jihovýchodní, jižní a jihozápadní části oblasti. Zde se nachází 3 zalesněné vyvýšeniny této krajinné oblasti - Dubový kopec (439 m n.m.), V lískách (482 m n.m.) a Na skalce (482 m n.m.). Při jihovýchodním okraji Krnova se nachází kopec Cvilín (411 m n.m.) s rozhlednou. V území kromě ploch urbanizovaných mají vysoké zastoupení plochy polí a trvalých travních porostů.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Úzký pás z velké části urbanizované krajiny (Krnov) při hranici s Polskem náleží vesměs k vrcholně středověké sídelní krajině, která vytváří přechod mezi starosídelní krajinou Středoevropských nížin a pozdně středověkou sídelní krajinou podhůří Jeseníků. Údolí Opavy u Holasovic a navazující zemědělská krajina Opavska se z hlediska osídlení již jednoznačně váže na starou sídelní oblast Polonika. Historicky se jedná o slezské území Krnovského knížectví. Před druhou světovou válkou zde převažovalo německé obyvatelstvo, směrem k Opavě se však měnilo složení obyvatel, přičemž okolí Opavy již bylo převážně české. Krajinná struktura bezprostředního pohraničí je značně pozměněná a z velké části silně urbanizovaná (Krnov). První zmínka o urbanisticky cenném městě Krnově s řadou památek pochází ze 13. století. Po rozdělení Slezska v roce 1742 se Krnov stal pohraničním městem, v 19. století pak nabyl průmyslového charakteru, na což odkazuje i budova bývalé přádelny s dílnou vzorkovny – dezinatura vč. strojového vybavení v areálu továrny Alois Larisch v Krnově, prohlášené za národní kulturní památku. Cvilínská rozhledna nad Krnovem otevřená v roce 1903 je významnou krajinnou dominantou.

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Vizuální scéna je specifická především obrazem města Krnova, ležícím na okraji Nízkého Jeseníku a zároveň na okraji Slezské nížiny. Jeho poloha však těží z blízkosti okrajů vrchovin a to kontrastem rovinné polohy města vůči výrazným terénním dominantám, akcentovaným rozhlednami (Vyhlídka 553 m n.m., Cvilín) a poutním kostelem Povýšení sv. Kříže na Mariánském Poli. Význam krajinné oblasti podtrhují kulturní a architektonické hodnoty samotného města Krnova.

Významným sídelním centrem, které zaujímá značnou část oblasti, je Krnov s více jak 20000 obyvateli. Obcemi, které překračují hranici 1000 obyvatel a které částečně spadají do území jsou Brantice, Holasovice a Brumovice. Krajinnou dominantou oblasti je Mariánské pole s kostelem na vrcholu nacházející se na jihovýchodním okraji Krnova. Vizuální ovlivnění krajinných horizontů lze předpokládat především v jihozápadním cípu oblasti elektrickým vedením 110 kV, které zásobuje město Krnov. Přibližně v jeho souběhu vede údolím Opavy jednokolejná celostátní železniční trať č. 310, která v širších vazbách spojuje Olomoucký kraj a Opavu. Severozápadním směrem od města

vede dvoukolejná celostátní trať č. 292, která propojuje ČR s Polskem. Městem procházejí silnice I/45 a I/57 s vazbami na Polsko, Opavu a Bruntál. Zbývající dopravní síť tvoří silnice II. a III. třídy.

V západním cípu krajinné oblasti je možné předpokládat vizuální uplatnění větrným parkem a elektrárnou umístěných v sousedních specifických krajinách B-03 Krasov (VTE 12 Čaková) a B-04 Lichnov (VTE 16 Zátor).

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Oblast má vyšší hustotu zalidnění danou městem Krnovem, který do této oblasti spadá. Residenční funkce území je silnější, obyvatelé bydlí převážně v bytových domech. Území je velmi málo využíváno pro individuální rekreaci. Město Krnov výrazně ztrácí obyvatelstvo a to především migrací. Tento proces ovlivňuje celé území. Je zde i větší zastoupení romských obyvatel. Věková struktura je průměrná s mírně výraznějším podíl seniorů. Z důvodu charakteru území (vyšší podíl zátopových oblastí v okolí řeky Opavy) nedochází k růstu ploch pro bydlení.

V oblasti je vyšší výskyt sociálních a ekonomických rizik, což je dáno nízkou mírou ekonomické aktivity a vyšší mírou nezaměstnanosti a vysokou mírou rozvodovosti. Rozvojovým ekonomickým potenciálem oblasti je spolupráce s Polskem s využitím spádovosti oblasti. Budoucí trendy vývoje naznačují, že dojde k dalšímu poklesu obyvatelstva především migrací, která je dána nedostatkem pracovních příležitostí.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných hodnot

Stav

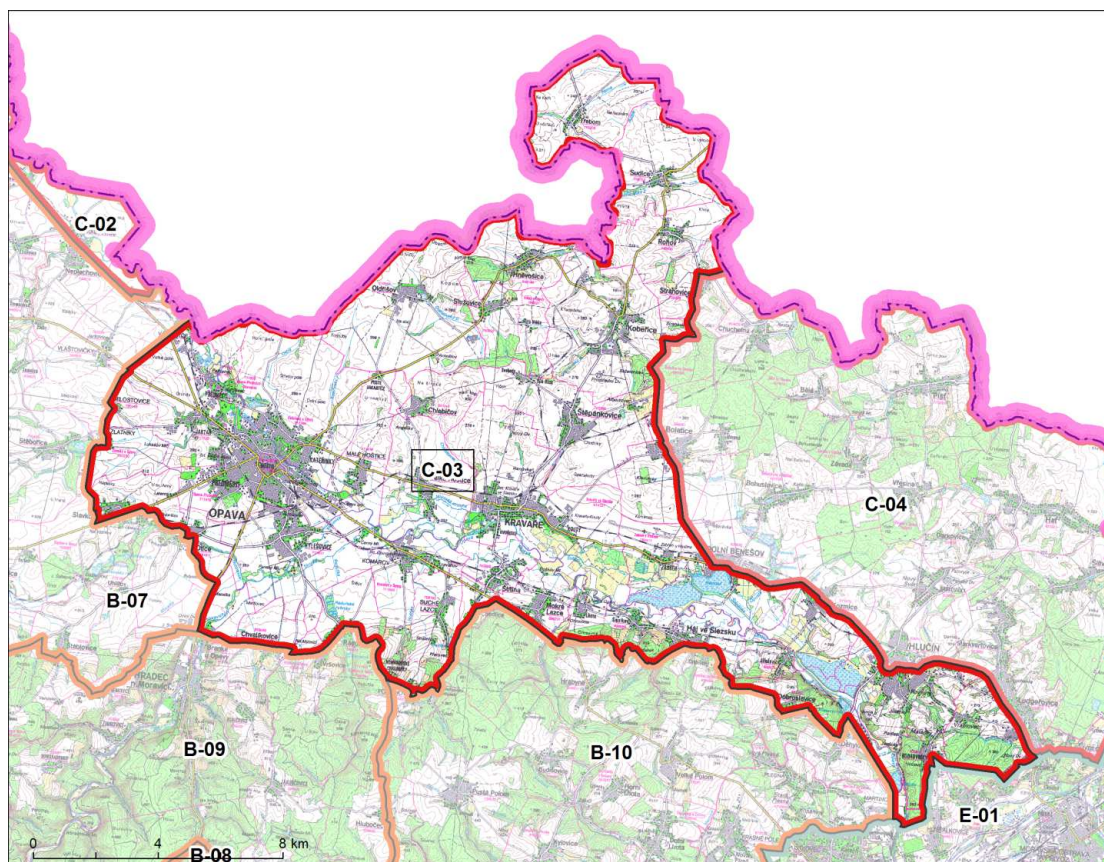
- Vysoká míra urbanizace (zástavba města Krnov, zvýšený podíl zastavěných a ostatních ploch).
- Vzdušné vedení VVN 110 kV, vizuálně zasahuje pravobřežní svah a údolní část údolí Opavy (zde v souběhu se silnicí I/45 a železniční tratí) před jeho vyústěním do Albrechtické kotliny, prostorová koncentrace vedení VVN a VN v okolí TR 110/22 kV Krnov.

Záměry

- dle ÚAP MSK
  - ⇒ VTE 12 - větrný park Čaková (6x VTE s výškou osy rotoru 105 – 140 m), situován na území specifické krajiny B-03, riziko ovlivnění dálkových pohledů
  - ⇒ VTE 16 větrná elektrárna Zátor (1x VTE s výškou osy rotoru 150 m), situován na území specifické krajiny B-04, riziko ovlivnění dálkových pohledů
- dle ZÚR MSK
  - ⇒ doprovodná přírodě blízká opatření pro snížení povodňových rizik v povodí horního toku Opavy (společně s VN Nové Heřminovy)

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

C-03 OPAVA – KRAVAŘE

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

265 453 160.6 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
C-03	Hlučín	Děhylov (část)	Děhylov (část)
		Dobroslavice (část)	Dobroslavice (část)
		Dolní Benešov (část)	Zábřeh u Hlučína (část)
			Dolní Benešov (část)
		Hlučín (část)	Bobrovníky (část)
			Hlučín (část)
		Kozmice (část)	Kozmice (část)
		Ludgeřovice (část)	Ludgeřovice (část)
	Markvartovice (část)	Markvartovice (část)	
	Kravaře	Bolatice (část)	Bolatice (část)
		Kobeřice (část)	Kobeřice ve Slezsku (část)
		Kravaře	Kravaře ve Slezsku
		Rohov	Rohov
		Strahovice (část)	Strahovice (část)
Sudice		Sudice	

KO	ORP	OBEC	KÚ	
Opava		Štěpánkovice (část)	Štěpánkovice (část)	
		Třebom	Třebom	
	Branka u Opavy (část)	Háj ve Slezsku (část)	Branka u Opavy (část)	Branka u Opavy (část)
				Lhota u Opavy (část)
				Jilešovice
				Smolkov (část)
				Chabičov ve Slezsku (část)
				Hněvošice
				Hrabyně (část)
				Chlebičov
				Chvalíkovice (část)
				Mokrý Lazce (část)
				Nové Sedlice (část)
				Oldřišov
				Palhanec
				Opava-Město
				Zlatníky u Opavy (část)
				Suché Lazce (část)
				Vávrovce (část)
				Milostovice (část)
				Malé Hoštice
				Jaktař
		Podvihov (část)		
		Komárov u Opavy		
		Opava-Předměstí		
		Kateřinky u Opavy		
		Kylešovice		
		Otice (část)		
		Raduň (část)		
		Slavkov (část)		
		Služovice		
		Štítina		
	Velké Hoštice			
	Vršovice (část)			
Ostrava	Ostrava (část)		Martinov ve Slezsku (část)	
			Petřkovice u Ostravy (část)	
			Hošťálkovice (část)	

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Od Strahovic při hranici s oblastí C-04 až po Vávrovce na západě u hranic s oblastí B-07 vede tento krajinný typ po Česko-polské státní hranici. Dále převážně po silnici III/46011 pokračuje jihozápadním směrem na Slavkov, odtud poté směřuje po silnici II/461 a III/44346 k železniční trati č. 315. Širokým obloukem tedy obchází ze západní strany město Opavu. Od Branky u Opavy až do Podvihova pokračuje východním směrem podél hranice s oblastí B-10. Odtud stejným směrem prochází nebo obchází lesní porosty až do Háje ve Slezsku, odkud již více jihovýchodním směrem pokračuje k železniční trati č. 316, po které vede na okraj Ostravy. Ve výběžcích se vyhýbá jejím předměstí a poté se napojuje na silnici I/56. Kopíruje její stopu severozápadním směrem

přes Hlučín až do Dolního Benešova, kde dále pokračuje na sever po silnici III/4671 cca 1,5 km před Kobeřice. Odtud se stejným směrem vede k Česko-polské státní hranici.

Krajinný celek zahrnuje Opavsko a Kravaňsko mezi státní hranicí a okrajem Nízkého Jeseníku a zahrnuje jak Opavu jakožto jedno z ekonomických, kulturních a sídelních těžišť aglomerace, ale také celou urbanizační osu s městy Kravaře a Hlučín. Hranice na jihu, vůči krajinným oblastem B-09 a B-10 je v krajně zcela zřetelná a je tvořena výraznými svahy Nízkého Jeseníku a změnou charakteru krajiny v lesnatou zvlněnou krajinu s hlubokými zářezy údolí vodotečí. Hranice vůči oblasti C-04 je tvořena rozhraním velmi otevřené zemědělské krajiny Kobeřicka poněkud jiného charakteru krajiny Bohuslavicka, ve které se již nacházejí velké lesní celky a vesnice leží v enklávách, ohraničených z větší části lesními okraji. Zatímco na západě sousedící krajina Stěbořicka má v koridorech vodotečí zajímavé lokality (např. soustava drobných rybníků na Hvozdnici), blíže Opavě vzniká okruh (Milostovice, Zlatníky, Otice, Branka), uvnitř kterého jsou již přírodní partie spíše ojedinělé a převládá nečleněná zemědělská krajina navazující na okrajové partie města. Hranice vůči krajinnému celku B-07 vymezuje právě tuto krajinu.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Výrazně pozměněná urbanizovaná krajina s historicky významnými sídly v údolí Opavy a zemědělská intenzivní krajina severně od Opavy. Urbanizované území v těžišti aglomerace s velkým podílem intenzivní zemědělské krajiny, ohraničené těsně při okraji Poopavské nížiny lesnatými svahy Nízkého Jeseníku. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**.

C-03/1	Přírodní dominanty: Padařov (339 m n.m.), vodní plochy po těžbě štěrkopísku u Dolního Benešova a Hlučína
C-03/2	Urbanizovaný charakter krajiny s meandrujícím tokem řeky Opavy a výraznými historickými scenériemi města Opavy a dalších měst Poopavské nížiny.
C-03/3	Opava – kulturní, správní a historické centrum Opavska
C-03/4	Intenzivně využívaná zemědělská krajina s nečleněnými plochami velkého měřítka

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinná oblast Opava – Kravaře je zemědělskou oblastí s mírně zvlněným reliéfem.

Oblast je budována na pleistocénních sedimentech kontinentálního zalednění a sprašových hlínách.

Většina plochy vymezené oblasti je geomorfologicky řazena k oblasti Slezská nížina, celku Opavská pahorkatina, podcelku Hlučínská pahorkatina, okrsku Kobeřická pahorkatina (severní, západní, východní a centrální část oblasti). Pouze jihovýchodní okraj oblasti je řazen k oblasti Jesenické, celku Nízký Jeseník.

Reliéf oblasti je mírně vlnitý s širokými hřbety a širokými údolími. Osou oblasti procházející ve směru severozápad – jihovýchod je řeka Opava. Řeka Opava je cenným

přírodním prvkem oblasti, zejména její meandrující úseky. Z přírodovědného hlediska jsou vysoce ceněna zachovalá nivní společenstva luk vázaná na tok Opavy. Unikátní luční společenstva vytvořená mezi tokem Opavy a Štěpánky jsou chráněna. V obraze krajiny se výrazně uplatňují rovněž vodní plochy ve východní části oblasti. Jedná se o rybník Nezmar, vodní plocha zatopené šterkovny u Dolního Benešova, zatopená šterkovna u Hlučina a Poštovní rybník.

V krajinném pokryvu převažují středně velké bloky zemědělské půdy. Zastoupení krajinné zeleně je minimální zejména v centrální části oblasti (Opavsko, Kravařko). Její podíl a také zastoupení lesních porostů je mírně vyšší ve východním výběžku oblasti (Dobroslavicko, Bobrovnicko).

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Intenzivně využívaná kulturní krajina, zčásti zemědělská, zčásti urbanizovaná (Opava), patří do staré sídelní oblasti Polonika (Slezsko). Opavsko se nachází na území Slezska, Opavského vévodství. Etnicky zde i před druhou světovou válkou převažovalo české obyvatelstvo, sama Opava byla etnicky smíšená, česko-německá. Kravařsko a celá severní část oblasti patřily k Hlučínsku, historickému území Pruského Slezska, které bylo k Československu připojeno až na základě Versailleské mírové smlouvy v roce 1920. Koridor řeky Opavy je výrazně urbanizovaný a představuje značně přeměněnou krajinnou strukturu s dochovanými historickými jádry měst (Opava – Kravaře – Dolní Benešov – Hlučín) změněnou nejen velkoplošnou zástavbou různých funkcí a forem vč. infrastruktury, ale i velkými vodohospodářskými úpravami v nivě Opavy (rozsáhlé vodní plochy u Dolního Benešova a Hlučina). Severně od údolí Opavy má zemědělská krajina tradičnější výraz, kde se venkovská sídla různorodé kolonizace (lokační i nelokační) rozprostírají uvnitř zemědělské krajiny. Ve staré sídelní oblasti kontinuálně osídlení již od prehistorického období je zachována řada kulturních a historických hodnot, což je mj. indikováno tím, že bývalé královské a hlavní zemské město Opava (jako město poprvé zmiňována ve 12. století) a historické centrum Hlučínska Hlučín (poprvé zmiňován ve 13. století) jsou městskými památkovými zónami, kaple sv. Kříže a kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opavě jsou národními kulturními památkami, krajinářsky významnými stavbami jsou i další kostely a zámky v Hněvošicích, Sudicích, Bolaticích, Velkých Hošticích a další. Krajinou severně od Opavy prochází pás železobetonových lehkých opevnění vč. krajinářsky výrazných pěchotních srubů u Milostovic či Malých Hoštic (sруб Křížovatka).

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Vizuální scéna krajinného celku je specifická charakterem urbanizovaného území, jehož těžištěm je Opava a které se táhne pes Kravaře k Hlučínu, tvořeno soustavou drobnějších osídlených ploch a dopravními koridory, provázejícími nivu s meandrujícím tokem Opavy. Ekonomické hodnoty území se spojují s negativními civilizačními vlivy a s významnými kulturními hodnotami, tkvícími v kulturně-společenském významu sídel a v cennosti jejich urbanistické struktury a architektonických hodnot. S tímto charakterem urbanizované krajiny kontrastuje intenzivně využívaná zemědělská krajina vytvářející prstence kolem Opavy a taktéž zemědělská krajina Hlučínské pahorkatiny s velkými vesnicemi v nečleněné zemědělské krajině. Velmi specifickou krajinou je niva Opavy,

tvořící pás mezi urbanizovanými koridory a skrývajícím cenné scenérie (Zábřežské louky, Koutské louky).

Hustota zalidnění této oblasti je díky přítomnosti větších sídelních center vysoká. Počet obyvatel Opavy přesahuje 50000, zbylými většími městy jsou Kravaře (přes 5000 obyvatel) a Hlučín (přes 10000 obyvatel). Z východní strany tato oblast sousedí s Ostravskou aglomerací. Obcí pod 1000 obyvatel se zde nachází minimum, především se jedná o severní výběžek území. Oblast je vymezena v nížinném terénu v okolí řeky Opavy, v kterém lze díky koncentraci technické a dopravní infrastruktury předpokládat kumulaci vizuálních vlivů na krajinný obraz. Zejména se jedná o elektrické vedení 110 kV, celostátní jednokolejnou železniční trať č. 310 s vazbou na Krnov, regionální tratě č. 314, 316, 317 a 318. Dále tímto územím procházejí silnice I. třídy I/11, I/46, I/57 a I/56, které v širších vazbách spojují Olomoucký a Zlínský kraj a dále pohraničí ČR/Polsko. Dopravní síť je doplněna silnicemi II. a III. třídy.

Otevřená, mírně zvlněná zemědělská krajina Oldřišova a Chlebičova bude ovlivněna vizuálním vlivem připravované větrné elektrárny Oldřišov (VTE 4 Oldřiš) a to včetně dalších četných mírně vyvýšených poloh zvlněného terénu v okolí Štěpánovic a Kobeřic.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Oblast má průměrnou hustotu zalidnění a průměrnou residenční funkci území, v území dochází k nárůstu residenčních ploch. Jedná se o oblast s nižším podílem dětské složky, ale na druhou stranu vysoký podíl počtu seniorů. Dochází k mírnému růstu ploch pro bydlení a komerčních ploch. Oblast je v malé míře využívána k individuální rekreaci.

Obyvatelstvo žijící v této oblasti má výrazný podíl autochtonní složky, které ukazuje na stabilitu osídlení. Jedná se o tzv. „Prajzko“, tzn. obyvatelstvo má v sobě obětivost německý, respektive pruský model chování. Tento model chování se projevuje větší pracovní aktivitou, větší religiozitou a konzervativností obyvatel, velkou aktivitou při úpravě vlastních i veřejných ploch a prostranství (silná vazba k půdě). Tato oblast je charakteristická dodržováním kulturních tradic.

Území má vysokou úroveň vzdělanosti obyvatelstva. V této oblasti je nižší výskyt sociálních a ekonomických rizik, která je dána vysokou mírou ekonomické aktivity, nízkou mírou nezaměstnanosti. Současné trendy naznačují, že dojde k dalšímu poklesu obyvatelstva z důvodu migrace a to především v západní části oblasti, klíčové prvky pro stabilizaci této části oblasti je rozvoj malého a středního podnikání včetně dobudování dopravního napojení do jádra Ostravské aglomerace. Ve východní oblasti v okolí města Hlučína bude docházet k nárůstu počtu obyvatel z důvodu suburbanizačních tlaků iniciovaných městem Ostravou.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Vysoká míra urbanizace související hustou sítí sídel a městem Opavou jako regionálně významného spádového centra, fragmentace území hustou silniční sítí (I/11, I/56) zejména v okolí Opavy.

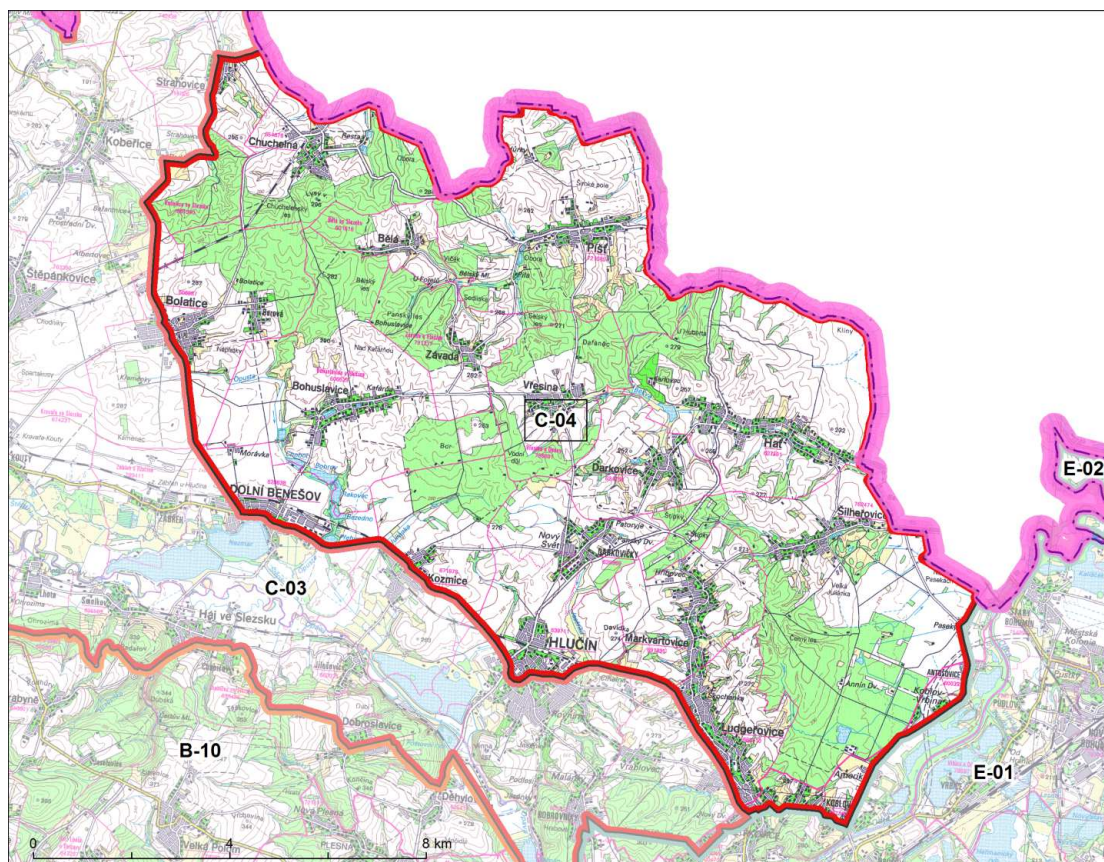
- Intenzivní zemědělské využití krajiny v západní části území (Oldřišov, Chlebičov), s vysokým stupněm zornění zemědělské půdy.
- Suburbanizační vlivy okraje Ostravska ve východní části území (Hlučín).

Záměry

- dle ÚAP MSK
  - ⇒ VTE 4 - větrná elektrárna Oldřišov (1x VTE s výškou osy rotoru 105 m)
- dle ZÚR MSK
  - ⇒ doprovodná přírodě blízká opatření pro snížení povodňových rizik v povodí horního toku Opavy (společně s VN Nové Heřminovy)
  - ⇒ I/11 Mokrý Lazce - Hrabyně - Velká Polom, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy
  - ⇒ západní část jižního obchvatu Opavy, úsek I/11 – I/57, dvoupruhová směrově nedělená silnice I. třídy
  - ⇒ silnice I/56 (Opava – Ludgeřovice) vč. severního obchvatu Opavy, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

C-04 BOHUSLAVICE – ŠILHEŘOVICE

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

142 624 401.1 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
C-04	Hlučín	Bělá	Bělá ve Slezsku
		Bohuslavice	Bohuslavice u Hlučína
		Darkovice	Darkovice
		Dolní Benešov (část)	Zábřeh u Hlučína (část) Dolní Benešov (část)
		Hať	Hať
		Hlučín (část)	Darkovičky Hlučín (část)
		Kozmice (část)	Kozmice (část)
		Ludgeřovice (část)	Ludgeřovice (část)
		Markvartovice (část)	Markvartovice (část)
		Píšť	Píšť
		Šilheřovice (část)	Šilheřovice (část)
		Vřesina	Vřesina u Opavy
		Závada	Závada u Hlučína

KO	ORP	OBEC	KÚ
	Kravaře	Bolatice (část)	Bolatice (část)
		Chuchelná	Chuchelná
		Kobeřice (část)	Kobeřice ve Slezsku (část)
		Strahovice (část)	Strahovice (část)
		Štěpánkovice (část)	Štěpánkovice (část)
Ostrava	Ostrava (část)		Antošovice (část)
			Petřkovice u Ostravy (část)
			Koblov (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Přibližně od Starého Bohumína u oblasti E-01 až po Strahovice na západě při oblasti C-03 vede tato oblast po Česko-polské státní hranici. Odtud jižním směrem vede převážně po silnici III/4671 do Dolního Benešova a dále jihovýchodním směrem po silnici I/56, přes Hlučín, do Ludgeřovic na předměstí Ostravy. Zde se odklání na východ a cca po 2 km se napojuje na silnici III/01136 v jejíž stopě pokračuje v podstatě až na Česko-polskou státní hranici.

Krajinná oblast má výraznou hranici okrajů Hlučínské pahorkatiny vůči sníženině Ostravské pánve. Okraje Černého lesa a Ludgeřovického lesa vůči toku Odry s vodními plochami u Vrbice a Antošovic tuto hranici činí v krajině viditelnou. Hranice vůči oblasti CC-03 je tvořena rozhraním velmi otevřené zemědělské krajiny Kobeřicka poněkud jiného charakteru krajiny Bohuslavicka, ve které se již nacházejí velké lesní celky a vesnice leží v enklávách, ohraničených z větší části lesními okraji. Jižní hranice zřetelně ohraničuje urbanizovaný koridor mezi Hlučínem a Dolním Benešovem a odděluje ploché dno nivy Opavy.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Leso - zemědělská krajina ve vazbě na těžiště aglomerace s rozsáhlou nízkopodlažní zástavbou v obcích. Pravidelné rozložení obcí, ve východní části propojených do liniové struktury (Hať – Darkovice, Darkovičky, Markvartovice – Ludgeřovice - Petřkovice. Významné kulturní hodnoty v obcích (Bolatice, Bohuslavice, Šilheřovice). Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Emblematickým znakem krajiny je zámek v Šilheřovicích.

C-04/1	Leso-zemědělská krajina, ve které se střídají plochy lesa s otevřenými plochami zemědělské krajiny, velké obce s liniovou strukturou ve východní části oblasti (Hať, Šilheřovice, Markvartovice, Ludgeřovice)
C-04/2 EMBL.	Zámek v Šilheřovicích a přírodně krajinářský zámecký park
C-04/3	Svérázný historický region Hlučínska, připojený k ČSR až v roce 1920.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Oblast je budována na pleistocénních sedimentech kontinentálního zalednění a sprašových hlínách.

Většina plochy vymezené oblasti je geomorfologicky řazena k oblasti Slezská nížina, celku Opavská pahorkatina, podcelku Hlučínská pahorkatina, okrsku Vřesinská pahorkatina. Pouze východní okraj oblasti náleží ke geomorfologické oblasti Severních vněkarpatských sníženin, celku Ostravská pánev.

Reliéf oblasti je mírně vlnitý s širokými hřbety a širokými údolími. Oblast má charakter leso-zemědělské krajiny. Bloky zemědělské půdy jsou středně velké až velké. Lesní porosty jsou soustředěny do poměrně velkých lesních komplexů (Chuchelná, Černý les u Ludgeřovic, Bor u Vřesiny, Dařanec). Ve dřevinné skladbě dominuje smrk. V některých částech lesních porostů jsou dochovány porosty, jejichž druhová skladba odpovídá původní skladbě lesa (Chuchelná - dubohabrové háje a březové doubravy, Dařanec – dubohabrové porosty). Okraje lesů jsou bez významného členění. Krajinná zeleň je zastoupena sporadicky.

Krajinou oblastí protéká několik menších vodních toků. V krajinném obraze se uplatňuje soustava rybochovných rybníků na říčce Opusta u Dolního Benešova.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Lesozemědělská krajina, místy s většími lesními celky (u Šilheřovic, u Bělé a Chuchelné a jinde), na jihu i s většími zemědělskými plochami patří na západě ke staré sídelní oblasti Polonika (Opavsko), na východě k vrcholně středověké sídelní krajině. Historicky náleží k Hlučínsku, historickému území, které bylo od roku 1742 součástí Pruského Slezska, a to až do roku 1920, kdy bylo na základě Versailleské mírové smlouvy připojeno k Československu. Delimitační práce na Hlučínsku byly dokončeny definitivně až v roce 1923 připojením obcí Hať a Píšť. Téměř dvě století tak měl zdejší kraj poněkud jiný společenský a ekonomický vývoj, který se podepsal na kultuře a myšlení zdejšího obyvatelstva a jeho stopy můžeme vysledovat až do dnešních dnů. Připojování území k jinému státnímu celku bylo spojeno s obrovskými problémy (tzv. hlučínská otázka) a oblast se stala v meziválečném období silně problémovým územím nového Československa (hospodářské obtíže, sociální neklid atd.). Zdejší sídla jsou různého původu a různé kolonizační formy. Krajina zde místy zachovává řadu historických krajinných struktur, které se vesměs omezují na zachování základních urbanistických a krajinných struktur starosídelní a vrcholně středověké sídelní oblasti. Okrajově sem od jihu zasahuje Hlučín, jakožto historicky významné správní centrum Hlučínska. Prochází tudy pás železobetonových objektů československého opevnění ze 30. let 20. století (vč. pěchotních srubů). Významnými stavbami a strukturami je zámek v Šilheřovicích s rozsáhlým parkem, kostel v Hati, kostel v Píšti, zámek v Chuchelné, kostel v Bohuslavicích, zámek a kostel v Bolaticích a další. Území směrem k Ostravě (Markvartovice) nabývá forem suburbánní velkoplošné zástavby a předměstského charakteru.

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Na prvních vyvýšeninách Hlučínské pahorkatiny jsou rozloženy velké vesnice s plochami nové rodinné zástavby a s tradičními kulturními dominantami (Bohuslavice, Bolatice). Za nimi se rozkládají velké souvislé lesní porosty, v jejichž otevřených enklávách jsou rozloženy další obce. Vzniká zajímavá prostorová skladba s dojmem lesnaté, jemně zvlněné krajiny. Pro východní část území jsou charakteristické velké vesnice protáhlých půdorysů (Markvartovice, Hať) a krajině vynikají Šilheřovice s významným zámekem a parkem. Na charakteru zástavby – jeho rozsahu a různorodosti zástavby - v krajině oblasti je patrný vliv bezprostřední blízkosti okraje Ostravy.

Hustěji osídlená oblast, obce velmi často překračují hranici 2000 obyvatel. Největším sídelním centrem je Hlučín s více jak 10000 obyvateli, který do území zasahuje z jižní strany. Z východu oblast sousedí s Ostravskou aglomerací. Vizuelní ovlivnění krajině obrazu lze potencionálně předpokládat z jižní až jihozápadní strany, z kterých sem mohou zasahovat kumulativní vlivy dopravní a technické infrastruktury sousední oblasti C-03. Dopravní síť tvoří regionální železniční tratě č. 317, 318 a silnice II. a III. třídy.

Navrhovaná větrná elektrárna u obce Hať (VTE 14) posílí vizuelní vliv těchto urbánních jevů na otevřené a přehledné plochy zemědělské krajiny společně s již existující větrnou elektrárnou situovanou na území téže obce.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Oblast má vyšší hustotu zalidnění, která je zesilována migrací a doprovázena nárůstem residenčních ploch. Residenční funkce území roste, i když obyvatelé bydlí v převážné většině v rodinných domech. Oblast se nevyužívá k individuální rekreaci.

Obyvatelstvo žijící v této oblasti má výrazný podíl autochtonní složky, které ukazují na stabilitu osídlení. Jedná se o tzv. „Prajzko“, tzn. obyvatelstvo má v sobě obětivost německý, respektive pruský model chování. Tento model chování se projevuje větší pracovní aktivitou, větší religiozitou a konzervativností obyvatel, velkou aktivitou při úpravě vlastních i veřejných ploch a prostranství (silná vazba k půdě). Tato oblast je charakteristická dodržováním kulturních tradic.

V jižní části oblasti (Ludgeřovice, Markvartovice a Hlučín) je zřejmý suburbanizační proces kde se stěhuje obyvatelstvo z Ostravy. Lze tedy předpokládat stále se zvyšující migrační příliv obyvatelstva do celého území, což způsobí tlak na výstavbu nových rodinných domů a v souvislosti s tím také posílení residenčního potenciálu oblasti.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajině složek

Stav

- 2 - Větrná elektrárna Hať (1x VTE)
- Intenzivní zemědělské využití se zvýšeným stupněm zornění zemědělské půdy v jižní a severní části území specifické krajiny.

- Urbanizační a suburbanizační vlivy Ostravska ve východní a střední části území (Hlučín, Ludgeřovice, Markvartovice, Šilheřovice, Darkovice, Vřesina, Bohuslavice).

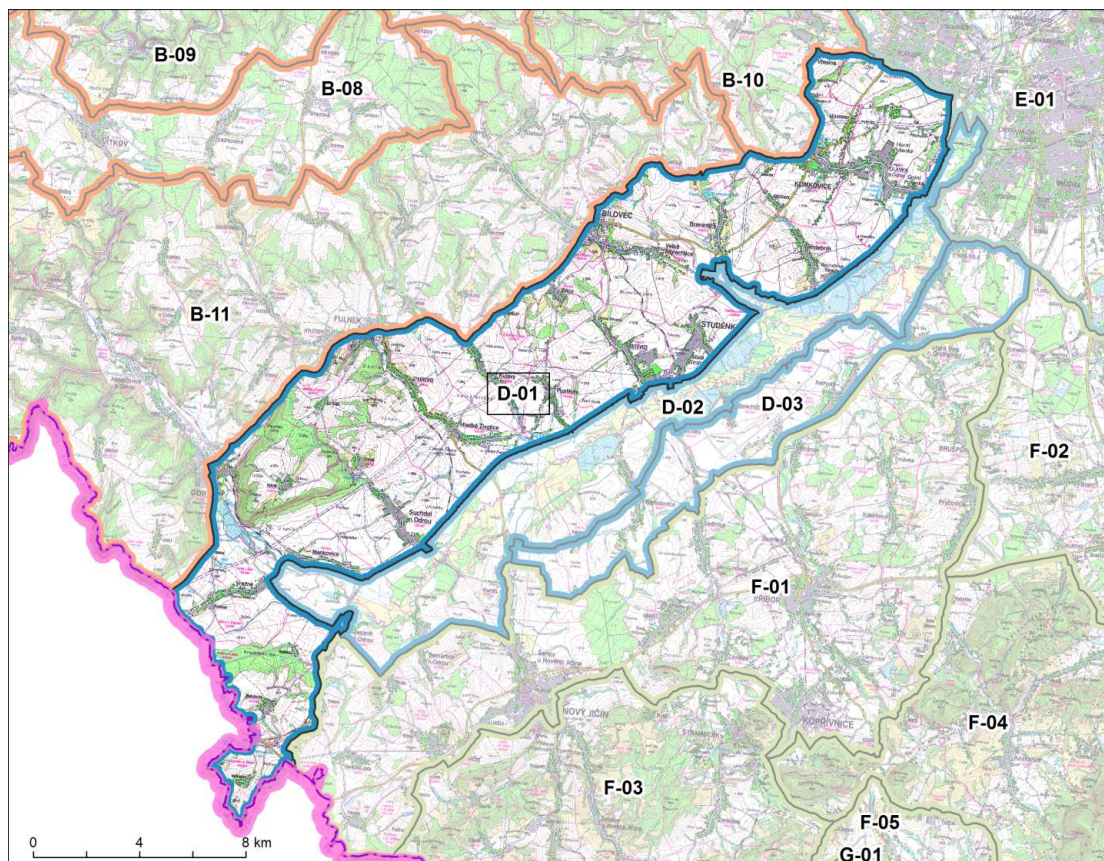
Záměry

- dle ÚAP MSK
  - ⇒ VTE 14 - větrná elektrárna Hať (1x VTE, výška dřívku 100 m, průměr listu rotoru 92 m)
- dle ZÚR MSK:
  - ⇒ silnice I/56 (Ostrava – Opava) čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy v jižní okrajové poloze této specifické krajiny (úsek Hlučín – Dolní Benešov)

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

D. Specifické krajiny Moravské brány

D-01 KLIMKOVICE – SUCHDOL

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

218 845 158.9 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
D-01	Bílovec	Bílov (část)	Bílov (část)
		Bílovec (část)	Labuť u Bílovce (část)
			Bílovec-město (část)
		Lubojaty (část)	
		Bravantice (část)	Bravantice (část)
		Jistebník (část)	Jistebník (část)
		Kujavy (část)	Kujavy (část)
		Pustějov (část)	Pustějov (část)
		Studénka (část)	Butovice (část)
	Studénka nad Odrou (část)		
Velké Albrechtice (část)	Velké Albrechtice (část)		
Nový Jičín	Hladké Životice (část)	Hladké Životice (část)	

KO	ORP	OBEC	KÚ	
		Jeseník nad Odrou (část)	Polouvsí (část)	
			Hrabětice nad Odrou (část)	
			Blahutovice	
			Jeseník nad Odrou (okrajově)	
		Starý Jičín (část)	Dub u Nového Jičína (část)	
			Heřmanice u Polomi	
		Suchdol nad Odrou (část)	Kletné	
			Suchdol nad Odrou (část)	
		Odry	Fulnek (část)	Pohořílky u Kujav (část)
				Fulnek (část)
	Jestřábí u Fulneku (část)			
	Stachovice			
	Jerlochovice (část)			
	Děrné (část)			
	Mankovice (část)		Mankovice (část)	
	Odry (část)		Tošovice (část)	
			Odry (část)	
	Vražné (část)		Pohoř	
		Hynčice u Vražného (část)		
	Ostrava	Klimkovice (část)	Vražné u Oder (část)	
Klimkovice (část)				
Olbramice (část)		Olbramice (část)		
Ostrava (část)		Svinov (část)		
		Polanka nad Odrou (část)		
Vřesina (část)	Poruba (část)			
		Vřesina u Bílovce (část)		

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

V úseku od silnice I/47 u styku s oblastí B-11 až po ves Dub při hranici s oblastí F-01 tento krajinný typ kopíruje správní hranici MSK. Odtud pokračuje na sever po silnicích III/0485 a III/0484 do Jeseníku nad Odrou. Západním směrem na Mankovice tvoří výběžek podél hranice CHKO Poodří a dále v souladu s touto hranicí a také ve stopě železniční trati č. 270 směřuje nivou řeky Odry severovýchodním směrem až do Studénky. Za Studénkou vytváří výběžek okolo potoka Bílovka ve směru na Velké Albrechtice a Bravantice. Odtud pokračuje opět severovýchodním směrem podél železniční tratě č. 270 a hranice CHKO Poodří až na okraj Ostravy. Zde dále směřuje ve stopě silnice I/11 a silnice III/4692 okolo města přibližně na západ. Poté se sklání na jih ke Klimkovicím, odkud směřuje jihozápadním směrem na Bílovec. Zde se napojuje na silnici I/47, po které vede přes Fulnek a Odry až na správní hranici MSK.

Krajinný celek vytváří dlouhý pás mezi úpatím Nízkého Jeseníku a okrajem Oderské nivy. Hranice odděluje krajinu sníženiny od postupně se zvedající a příčně zvlněné krajiny Oderských vrchů – otevřenou zemědělskou krajinu s městy a průmyslem při úpatí a krajinu lesozemědělskou s bohatým členěním lesními plochami a lesnatými údolími. Vůči oblasti D-02 je oblast vymezena hranicemi CHKO Poodří, resp. jejich navrhovanou polohou.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Koridor poměrně urbanizované krajiny mezi úpatím Nízkého Jeseníku a Oderskou nivou s četnými liniemi technické a dopravní infrastruktury, s průmyslovými městy a velkými obcemi. Cenností je koridor Odry s bohatými vegetačními doprovody toku řeky a vodních ploch, průhledy na okraje Podbeskydí a Beskyd a pohledy na okraje Nízkého Jeseníku. Krajina na pravém břehu Odry členěná dlouhými potočními lánovými vesnicemi s částečně dochovanou historickou krajinnou strukturou výrazně ovlivněná novostavbami dopravní infrastruktury. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Pro tuto krajinu nebyly definovány emblematické znaky.

D-01/1	Přírodní dominanty: údolí Odry se soustavou rybníků u Oder, Životický vrch (284 m n.m.)
D-01/2	Zemědělská a urbanizovaná krajina velkého měřítka v kontaktu s cennou krajinou Poodří a s vizuálními vazbami na panorama Vítkovské vrchoviny, údolní nivu Odry, západní okraj Moravskoslezských Beskyd
D-01/3	Specifická struktura osídlení v podobě sídelních pásů, paralelně s liniemi vodních toků, rovnoměrně členící levobřežní svah sníženiny Oderské brány.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinnou oblast Klimkovice – Suchdol lze charakterizovat jako zemědělskou krajinu se silným vlivem antropogenní činnosti.

Oblast je budována pleistocenními sedimenty kontinentálního zalednění a eolitickými sprašovými hlínami.

Území vymezené oblasti systémově zasahuje na území 2 geomorfologických celků. Převážná část oblasti náleží k Moravské bráně, podcelku Oderská brána, okrsek Klimkovická pahorkatina. Severozápadní a severní část oblasti je řazena k celku Nízkého Jeseníku, podcelku Vítkovská pahorkatina, okrsku Těšovická pahorkatina. Okrajová část v okolí Heřmanic je řazena k celku Podbeskydská pahorkatina, podcelku Příborská pahorkatina, okrsku Hluzovská pahorkatina.

Reliéf oblasti nese stopy periglaciální činnosti. Je utvářen převážně plošinami, široce zaoblenými rozvodními hřebeny a širokými rozevřenými údolími. Lokálně se v reliéfu objevují poměrně vysoce dynamické tvary (ostroh nad Odrou u Pohoře, Pohořské vrchy), celkově však dynamika reliéfu není vysoká. V krajinném pokryvu převládají zemědělské plochy, převážně orná půda a urbanizované plochy. Významnější lesní porosty se nachází v jihozápadní části oblasti (Hrabětický les), u Pohoře (Letenský les, Pohořský les), Krajinná zeleň je výrazněji zastoupena v západní polovině oblasti.

V území se nachází relativně vysoký počet rybníků a rybníčních soustav (rybníční soustava u Oder, Bílovecký rybník, Bravantické rybníky, Klimkovické rybníky).

Oblast Bílovecka a Pohořečska jsou součástí přírodního parku Oderské vrchy.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Převážně zemědělská, v jižní části i lesozemědělská krajina, náleží k vrcholně středověké sídlení krajině, a to převážně Hercynika, v jižní části Carpatika, tzn. k oblasti nepřetržitě osídlené od vrcholného středověku, tj. od 13. až 14. století. Historicky se nachází na pomezí Moravy a Slezska, Opavského vévodství, etnicky zde převažovalo německé obyvatelstvo. Dlouhé lánové lineární vsi středověké kolonizace jsou vesměs vázány na pravé přítoky Odry směřující z Nízkého Jeseníku do Oderské brány. Historické krajinné struktury jsou dochovány především v urbanistických stopách venkovských sídel a základní struktuře krajiny vč. členění zemědělských pozemků původní lánové struktury. Krajinářsky zajímavé objekty představují mj. kostely v Jistebníku, Klimkovicích, v Butovicích, Hladkých Životicích, Suchdole nad Odrou, Mankovicích či zámek Studénka. Výraznou novodobou stoupou v území, která nenavazuje na původní členění krajiny, je trasa dálnice D1 s veškerými navazujícími prvky (křižovatky, sjezdy, tunely). Nejvýznamnějším sídlem na severu jsou Klimkovice, malé slezské město při jihozápadním okraji Ostravy písemně doložené od 14. století, naproti tomu mají jižní části území výrazně zemědělský ráz (Heřmanice).

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Vizuálně otevřená krajina má na severozápadě jasné vymezení okrajů Oderských vrchu. V pohledech přes nivu Odry se objevují siluety okrajů Beskyd a Podbeskydí. Krajina je členěna pásy osídlení (Suchdol nad Odrou, Hladké Životice, Kujavy a další), které sledují levobřežní přítoky Odry a člení otevřenou krajinu velkého měřítká na menší části, protnuté trasou dálnice D1. V panoramatech krajiny se objevují civilizační vlivy – trasy VVN, hustá silniční síť včetně dálnice a siluety měst a další prvky zástavby zračící blízkost těžiště aglomerace.

Oblast je vymezena na levém břehu Odry. Největšími obcemi, které jsou součástí anebo alespoň zasahují do oblasti jsou Studénka (přes 10000 obyvatel), Bílovec, Fulnek a Odry s více jak 5000 obyvateli. Ze severovýchodní strany oblast sousedí s Ostravskou aglomerací. Vizuální vlivy na krajinu a její horizonty s možnou kumulací lze předpokládat elektrickým vedením 400 kV a 220 kV, která procházejí jihozápadní částí území a dále vedením 110 kV, které vede osou oblasti od správní hranice MSK do Ostravy. V souběhu s touto trasou územím prochází dálnice D1, která v širších souvislostech spojuje Polsko, Brno a Prahu. Silnice I/57 (vazba na Zlínský kraj a Opavu) a I/47 jsou na tuto páteřní komunikaci napojeny. Dvoukolejná celostátní železniční trať č. 270 Bohumín-Přerov vede po jihovýchodní hranici oblasti, regionální tratě č. 276, 277 a 279 jsou na ní napojeny a zpřístupňují Odry, Fulnek a Bílovec.

V nejjihnější části území specifické krajiny se v případě realizace vizuálně uplatní větrná elektrárna Starý Jičín – Heřmanice u Polomi (VTE 17) a ze specifické krajiny B-08 Budišov-Vítkov též okrajově větrná elektrárna Březová-Gručovice (VTE 18).

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Oblast má vysokou hustotu zalidnění s bydlením v rodinných domech. V území dochází k nárůstu residenčních a především komerčních ploch. Vyšší residenční funkci území

má rostoucí trend. Jedná se o oblast s vyšším podílem dětské složky a nízkým podílem počtu seniorů.

Rekreační využití území je především v okolí lázní sanatoria Klímkovice, která je doprovázená výraznou architekturou budov, postavených v letech 1991 až 1994. Oblast není ve velké míře využívána pro individuální rekreaci (je zde nízký podíl rekreačních objektů pro individuální rekreaci).

Území má vyšší úroveň vzdělanosti obyvatelstva (nižší podíl osob s nedokončeným nebo základním vzděláním a na druhou stranu vyšší podíl vysokoškolsky vzdělaného obyvatelstva). V dané oblasti je vyšší míra ekonomické aktivity obyvatelstva a nízká míra nezaměstnanosti. Nízký výskyt sociálních a ekonomických rizik je dán blízkostí Ostravy, jako centra pracovních příležitostí. Budoucí trendy vývoje dané oblasti jsou výrazně ovlivněné dálnicí D1. Bude docházet k vyššímu tlaku na území v oblasti komerční výstavby. Rovněž se zesílí tlak na residenční plochy z důvodu dobré dopravní dostupnosti.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Intenzivní zemědělské využití krajiny vysokým stupněm zornění.
- Suburbanizační vlivy vyplývající z blízkosti města Ostravy (Bílovec, Velké Albrechtice, Bravantice, Klímkovice, Olbramice, Kyjovice, Zbyslavice, Vřesina).
- Dálnice D1 v ose Vrážné – Suchdol n. O. – Bílovec – Klímkovice (- Ostrava), fragmentace krajiny, snížení migrační prostupnosti území.
- Optické působení tras VVN 400 a 110 kV v ose Vrážné - Studénka n. O. – Klímkovice, resp. Suchdol n. O. – Vítkov, s prostorovou koncentrací v okolí TR 400/110/22 kV na k.ú. Kletné.

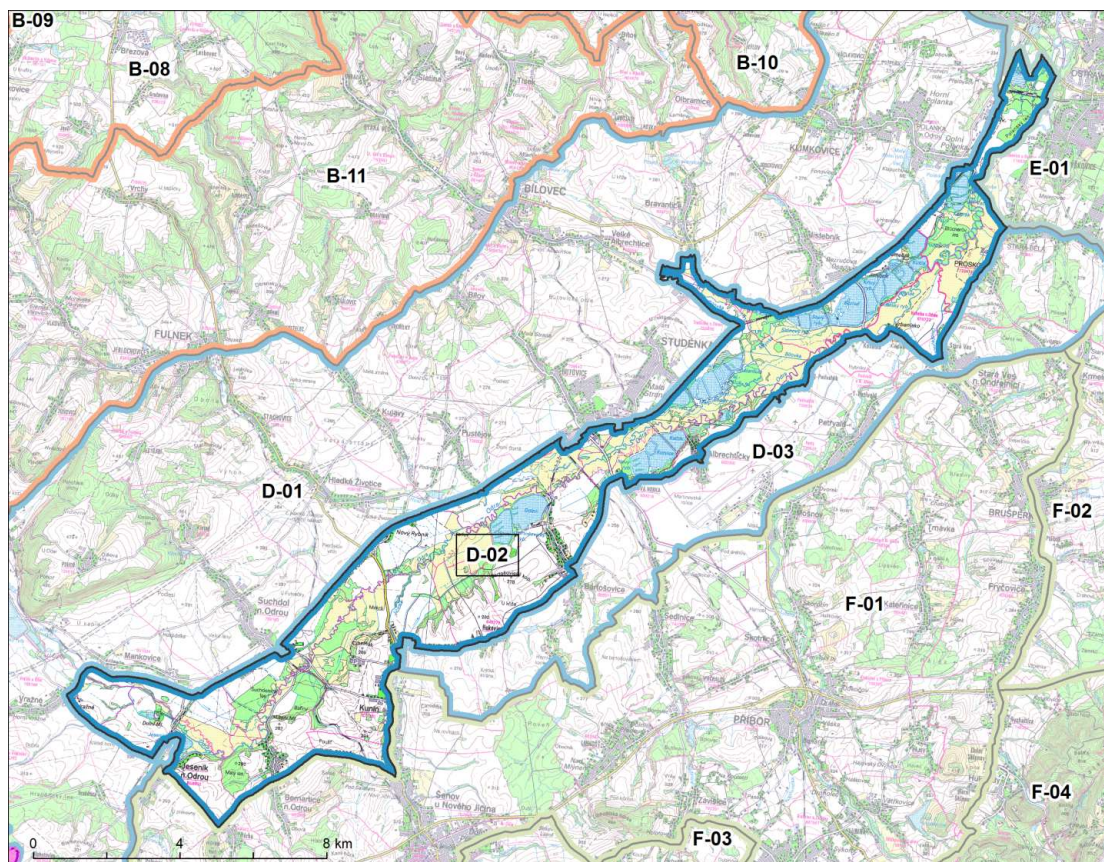
Záměry

- dle ÚAP MSK
  - ⇒ VTE 17 - větrná elektrárna Starý Jičín – Heřmanice (1 x VTE s výškou osy rotoru 150 m)
  - ⇒ VTE 18 – větrná elektrárna Březová – Gručovice (2x VTE s předpokládanou výškou rotoru 105 m), situována na území specifické krajiny B-08, riziko ovlivnění dálkových pohledů
- dle ZÚR MSK
  - ⇒ VVTL plynovod DN 700, PN63 (Hrušky) – Příbor (Libhošť)
  - ⇒ VVTL plynovod DN 700, PN63 Příbor (Libhošť) – Děhylov

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

D-02 POODŘÍ

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

81 852 173.7 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
D-02	Bílovec	Albrechtičky (část)	Albrechtičky (část)
		Bravantice (část)	Bravantice (část)
		Jistebník (část)	Jistebník (část)
		Pustějov (část)	Pustějov (část)
		Nová Horka (část)	Nová Horka (část)
		Studénka (část)	Butovice (okrajově) Studénka nad Odrou (část)
		Velké Albrechtice (část)	Velké Albrechtice (část)
	Kopřivnice	Petřvald (okrajově)	Petřvaldík (okrajově)
	Nový Jičín	Hukovice (část)	Hukovice (část)
		Bartošovice (část)	Bartošovice (část)
		Bernartice nad Odrou (část)	Bernartice nad Odrou (část)
		Hladké Životice (část)	Hladké Životice (část)
		Jeseník nad Odrou (část)	Hůrka (část) Jeseník nad Odrou (část)

KO	ORP	OBEC	KÚ
		Kunín (část)	Kunín (část)
		Suchdol nad Odrou (část)	Suchdol nad Odrou (část)
		Šenov u Nového Jičína (část)	Šenov u Nového Jičína (část)
	Odry	Mankovice (část)	Mankovice (část)
		Vražné (část)	Vražné u Oder (část)
	Ostrava	Ostrava (část)	Výškovice u Ostravy (část)
			Proskovice (část)
			Zábřeh nad Odrou (část)
			Svinov (část)
			Stará Bělá (část)
Polanka nad Odrou (část)			
	Stará Ves nad Ondřejnicí (část)	Košatka nad Odrou (část)	
		Stará Ves nad Ondřejnicí (část)	

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Tento krajinný typ svým vymezením většinou kopíruje hranici CHKO Poodří představující nivu řeky Odry. U Jeseníku nad Odrou a Mankovic na jihu oblasti vytváří západní výběžek. Dále podél železniční tratě č. 270 směřuje severovýchodním směrem, nad Studénkou vytváří druhý výběžek okolo potoka Bílovka a stejným směrem pokračuje na okraj Ostravy. Cca 1,5 km vede po silnici I/11, od které se odklání a vede zpět na jihozápad po hranici CHKO Poodří přes Albrechticky a Kunín až do Jeseníku nad Odrou.

Hranice krajinného celku jsou vedeny podél hranic CHKO, resp. podél hranic rozšířeného území CHKO a vymezují zcela specifickou krajinu nivu s meandrujícím tokem Odry, rybníky a lužními lesy vůči zemědělské a částečně urbanizované krajině okraje sníženiny pod úpatími Oderských vrchů a vůči zemědělské krajině přechodu sníženiny Oderské brány do mírně zvlněných okrajů Podbeskydského podhůří.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Jedinečná krajina CHKO Poodří vytvářející krajinnou osu sníženiny mezi okrajem Nížkého Jeseníku a Podbeskydí se vyznačuje jedinečnými přírodními a krajinářsko estetickými hodnotami. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Emblematickým znakem jsou cenné přírodě blízké scenérie meandrujícího toku Odry.

D-02/1	Přírodní dominanty: meandrující tok Odry, vysychavé tůně, lužní lesy, systémy mrtvých ramen
D-02/2	Určující krajinná osa Oderského úvalu s významnou funkcí údolní nivu jako plochy přirozené inundace (záplavová území).
D-02/3 EMBL.	Jedinečné scenérie meandrujícího toku Odry s vegetačními doprovody a partiemi lužního lesa, jedinečné scenérie historických rybníků s břehovými porosty a dalším vegetačním doprovodem, kontrast otevřených a neprostupných ploch v krajinné scéně

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Oblast tvoří zachovalá údolní niva řeky Odry s typických vodním režimem s každoročním zaplavováním rozsáhlých částí nivy.

Krajinná oblast Poodří se nalézá na rozhraní dvou základních geologických celků – Českého masivu a Západních Karpat. Oblast Poodří patří ke geomorfologickému celku Moravská brána, podcelku Oderská brána. Většina území oblasti náleží ke geomorfologickému okrsku Oderská niva. Pouze část pravobřežní části nivy Odry náleží k okrsku Bartošovická pahorkatina. Samotná struktura Moravské brány je terciérního založení. Třetihorní a starší horninové komplexy však nevycházejí nikde na povrch a jsou překryty sedimenty kvartéru, během něhož byl dotvářen současný reliéf krajiny.

Hranice oblasti jsou totožné s hranicí CHKO Poodří, jejíž změna byla v době zpracování této Studie připravována.

Osou oblasti je řeka Odra. Území CHKO tvoří zachovalá údolní niva řeky Odry s pestrým mikroreliéfem. Poodří je typické a ojedinělé zachovalým vodním režimem s každoročním zaplavováním rozsáhlých částí nivy. Unikátní je meandrující tok Odry s navazujícími systémy mrtvých ramen a tůní, značným podílem trvalých travních porostů s hojnou rozptýlenou zelení, lužními lesy a rozlehlými rybníčními soustavami. K přírodně mimořádně hodnotným mokřadním ekosystémům patří trvalé a periodické (vysýchavé) tůně v lužních lesích a loukách. Dalším přirozeným ekosystémem jsou lužní lesy. Většina z nich bývá buď pravidelně nebo alespoň ve víceletém cyklu zaplavována. Nejčastějšími dřevinami jsou: jasan ztepilý, lípa malolistá, které doplňuje dub letní, habr obecný, javory a jilmy.

V okrajových částech oblasti se nachází zemědělská především orná půda. Přítoky Odry jsou ve většině případů vodohospodářsky upraveny.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Velmi úzký pás krajiny lemující tok řeky Odry od Jeseníku nad Odrou po Ostravu (CHKO Poodří) patří k vrcholně středověké sídlení krajině na pomezí Hercynika a Carpatika. Historicky se nachází na pomezí Moravy a Slezska, Opavského vévodství, etnicky zde převažovalo německé obyvatelstvo. Jedná se o středověkou sídelní krajinu, ovšem minimálně osídlenou, neboť její jádro tvoří meandrující Odra se slepými rameny, rybníky, lužními lesy a nivními lukami. Hlavními kulturními prvky jsou tak rozsáhlé soustavy rybníků (u Jistebnice, u Studénky, u Bartošovic) vybudované ve vazbě na tok Odry. Sídla se objevují pouze na okraji CHKO (Bartošovice, Kunín, Bernartice nad Odrou, Jeseník nad Odrou).

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Vizuální charakteristika je daná specifickými rysy nivní krajiny, kde obraz krajiny meandrujícího toku řeky Odry, provázený vegetačními doprovody a lužními lesy se otevírá do velkých vodních ploch rybníků. Krajina přeměněná rybníčními soustavami vyniká přítomností přírodě blízkých scénérií a jedinečnou strukturou vizuálně otevřených a uzavřených ploch projevujících se v proměnlivé a bohaté krajinné scéně.

Oblast je vymezena v těsné blízkosti řeky Odry, z tohoto důvodu je území řídko osídleno. Výjimkou jsou obce Bartošovice a Kunín jejichž počet obyvatel překračuje 1000, které do oblasti částečně zasahují. Elektrická vedení 400 kV, 220 kV a 110 kV, která procházejí jihozápadním okrajem oblasti a dále dvojité vedení 110 kV v severovýchodním okraji oblasti vizuálně mohou ovlivňovat okolní říční krajinu. Severozápadní hranice území je vymezena ve stopě celostátní železniční tratě č. 270 (dvoukolejná) s vazbou na Bohumín a Přerov, na ní jsou napojeny regionální tratě č. 278, 325 a dále celostátní dvoukolejná trať č. 321 Ostrava-Český Těšín. Silnice I/57 procházející jihozápadní částí oblasti u Kunína v širších souvislostech spojuje Zlínský kraj a Opavu. Zbývajícími komunikacemi jsou silnice II. a III. třídy.

5. Socio-demografická charakteristika

Celá oblast má pro svůj charakter (okolí řeky Odry a dalších říčních toků) nízkou hustotu zalidnění. Residenční funkce území je velmi slabá a jedná se především o bydlení v rodinných domech. Jedná se o oblast s vysokým podílem dětské složky a nízkým podílem počtu seniorů. Území má horší úroveň vzdělanosti obyvatelstva. V území nedochází k růstu residenčních, ani komerčních ploch. Území má výrazné rekreační využití pro turistiku, jelikož se zde vyskytuje chráněná krajinná oblast Poodří. Na druhou stranu to způsobuje omezení pro individuální rekreaci (nižší podíl rekreačních objektů).

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

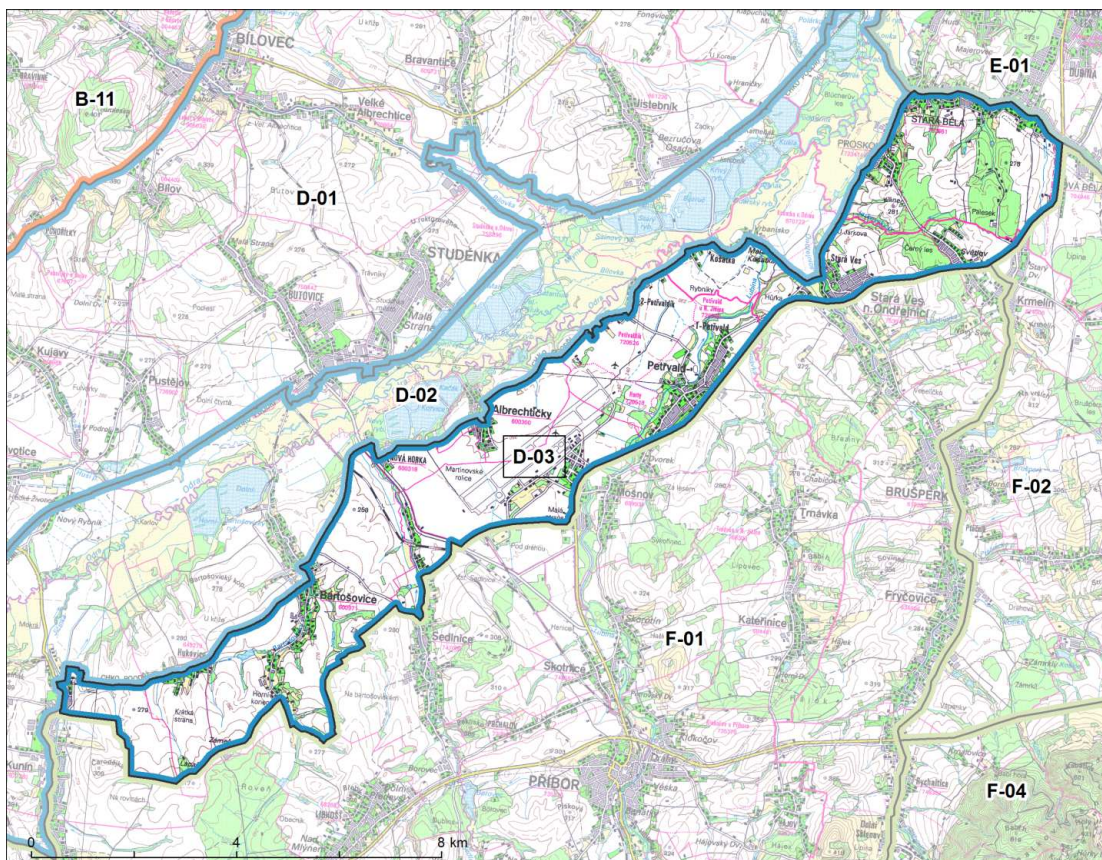
Stav

- Trasy elektrického vedení 400 kV č. 459 a 220 kV č. 253/4, vizuálně zasahují území mezi Kunínem, Suchdolem nad Odrou a Jeseníkem nad Odrou.

Záměry

- Dle ÚAP MSK
  - ⇒ nejsou evidovány
- Dle ZÚR MSK
  - ⇒ VVTL plynovod DN 700, PN63 (Hrušky) – Příbor (Libhošť), rozšíření stávajících lesních průseků
  - ⇒ VVTL plynovod DN 700, PN63 Příbor (Libhošť) – Děhylov, rozšíření stávajících lesních průseků

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

D-03 BARTOŠOVICE**1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti****1.1 Plocha**

47 821 507.5 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
D-03	Bílovec	Albrechtický (část)	Albrechtický (část)
		Studénka (část)	Nová Horka (část)
	Frýdek-Místek	Krmelín (část)	Krmelín (část)
		Mošnov (část)	Mošnov (část)
	Kopřivnice	Petřvald (část)	Harty
			Petřvaldík (část)
			Petřvald u Nového Jičina (část)
	Nový Jičín	Bartošovice (část)	Hukovice (část)
			Bartošovice (část)
			Kunín (část)
			Libhošť (část)
	Ostrava	Stará Ves nad Ondřejnicí (část)	Sedlnice (část)
			Proskovice (část)
Nová Bělá (část)			
Stará Bělá (část)			
Košatka nad Odrou (okrajově)			
		Stará Ves nad Ondřejnicí (část)	

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Od Kunína hranice této oblasti směřuje východním směrem, překračuje Bartošovický potok a těsně za ním se lomí směrem na severovýchod na Sedlice a Mošnov. Přibližně stejným směrem ve stopě silnice I/58 pokračuje přes Starou Ves nad Ondřejnicí až do Nové Bělé ležící na jižním kraji Ostravy. Starobělským potokem směřuje na západ k hranici CHKO Poodří. Souběžně s touto hranicí lemující nivou řeky Odry pokračuje na jihozápad a přes Albrechticky se vrací zpět do Kunína.

Krajinná oblast Bartošovice vytváří pás mezi hranicemi CHKO a okrajem Podbeskydské pahorkatiny. Z toho vyplývá její vymezení, které je na severozápadu směrem k toku Odry tvořeno hranicemi navrhovaného rozšíření CHKO Poodří a na jihovýchodě pak v krajině čitelnými hranicemi, sledujícími okraje pahorkatiny, vstupující nad tokem Lubiny nad rovinu okrajů Oderské nivy. V severní části hranice zahrnuje do území oblasti i lesnatou enklávu mezi Starou Bělou a Proskovicemi.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Pás otevřené krajiny nesoucí stopy blízkosti těžišť aglomerace. Vizuální kontakt s okrajem CHKO Poodří přináší do krajinných panoramat zajímavost zeleného masivu v nivě Odry. Rovněž pohledy na okraje Beskyd nad zvlněnou krajinou a zástavbou okraje Podbeskydí tvoří zajímavá panoramata. Střední část výrazně ovlivněna rozsáhlými plochami mezinárodního letiště. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**.

D-03/1	Urbanizovaný prostor Letiště Leoše Janáčka s navazující průmyslovou zónou napojený na novou přeložku silnice I/58 v dosud málo narušené venkovské krajině.
D-03/2	Otevřená krajina ohraničená mohutným i vegetačními doprovody meandrující Odry a k jihozápadu vystupujícími okraji Podbeskydské pahorkatiny.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinná oblast Bartošovice je zemědělskou krajinou v jejímž obraze převládající scelené bloky zemědělských půd a urbanizované plochy.

Oblast je budována pleistocenními sedimenty kontinentálního zalednění a fluvialními a eolitickými sedimenty.

Téměř celá kraj. oblast Bartošovice patří ke geomorfologickému celku Moravská brána, podcelku Oderská brána, okrsku Bartošovická pahorkatina. Pouze jihozápadní cíp vymezené oblasti systémově náleží ke geomorfologickému celku Podbeskydská pahorkatina, podcelku Příborská pahorkatina, okrsku Novojičinská pahorkatina.

Reliéf je plochý bez výrazných tvarů. V krajinném pokryvu převládající zemědělské půdy, převážně orná půda a urbanizované plochy. Lesní porosty a rozptýlená krajinná zeleň jsou v oblasti zastoupeny pouze v silně redukované podobě. Krajinná zeleň se zde vyskytuje ve formě břehových doprovodů při vodních tocích (řada z nich je vodohospodářsky upravena) a jako liniová zeleň při komunikacích. Plošně významnější

plochy zeleně se nachází při severovýchodním okraji oblasti mezi sídly Stará Bělá a Stará Ves n.O.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Velmi úzký pás převážně zemědělské krajiny lemující na jihovýchodě CHKO Poodří od Bartošovic po Ostravu náleží k vrcholně středověké sídelní krajině Carpatika. Historicky se nachází na hranicích Moravy a historického Slezska, Opavského vévodství, etnicky se zde prolíná český a německý živel. V krajině středověké kolonizace převládají lineární lánové vsi. V Bartošovicích vyniká zámek a kostel na hranici s CHKO, podobně leží na hranici s CHKO Poodří zámek Nová Horka. Zdejší krajina je výrazně ovlivněna a její struktura setřena v lokalitě mezinárodního Letiště Leoše Janáčka Ostrava (od roku 1939 polní letiště, stálý areál budován 1956 až 1959).

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Vzhledem k protáhlému charakteru oblasti vymezené na pravém břehu Odry do území zasahuje relativně malý počet obcí. Největší je Stará Ves nad Ondřejnicí s více jak 2000 obyvateli a dále Petřvald a Bartošovice jejichž počet obyvatel překračuje 1000. Severovýchodní cíp oblasti již spadá do Ostravské aglomerace (Proskovice, Stará Bělá). Potencionální vizuální vlivy na krajinu lze předpokládat v případě dvojitého elektrického vedení 110 kV, které prochází severovýchodním okrajem oblasti. V úseku Mošnov-Stará Bělá je hranice území vymezena ve stopě silnice I/58, která v širších souvislostech spojuje Zlínský kraj s Ostravou. Regionální železniční trať č. 325 vede skrz oblast přes obce Bartošovice a Sedlice. Zbývající dopravní síť je tvořena silnicemi II. a III. třídy.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Oblast má průměrnou hustotu osídlení. Bydlení je soustředěno do rodinných domů. Oblast je využívána i pro individuální rekreaci. Obyvatelstvo žijící v této oblasti má nižší podíl dětské složky a vyšší podíl seniorů. Oblast je migračně atraktivní, má i vyšší úroveň vzdělanosti obyvatelstva, která je migračním procesem dále posilována. V oblasti dochází k mírnému růstu residenčních ploch a k výraznému růstu komerčních ploch (výstavba průmyslová zóna Mošnov).

V této oblasti je nižší výskyt sociálních a ekonomických rizik, která jsou dána vysokou mírou ekonomické aktivity a nižší mírou nezaměstnanosti. Jedná se o spádovou oblast Ostravy. V oblasti bude docházet k růstu obyvatel především migrací obyvatel z Ostravy. V území je patrný proces komerční suburbanizace. Z těchto důvodů bude v oblasti zesílený tlak na využívání pozemku pro bydlení i pro komerční účely.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Různorodost zástavby, urbanizační tlaky aglomerace na sídla na okrajích CHKO, úbytek rozptýlené krajinné zeleně.
- Areál Mezinárodního letiště Leoše Janáčka Ostrava včetně přilehlé průmyslové zóny.

- silnice I/58 v úseku Příbor – Petřvald přeložka vč. záp. Obchvatu Mošnova sledovaná ve vydaných ZÚR MSK již byla realizována.

Záměry

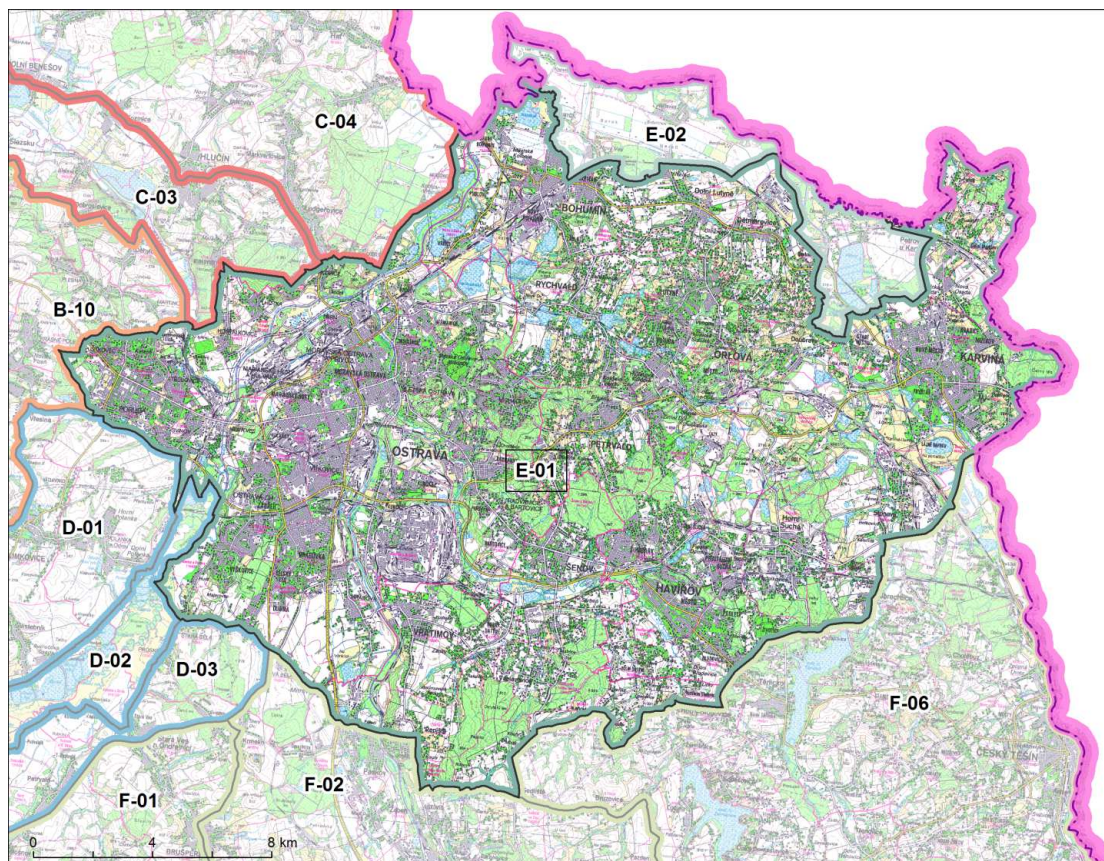
- dle ÚAP MSK
  - ⇒ nejsou evidovány
- dle ZÚR MSK
  - ⇒ silnice I/58 v úseku Petřvald – Krmelín vč. obchvatu Krmelína (jižní tangenta Ostravy)

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

E. Specifické krajiny Ostravské pánve

E-01 OSTRAVA – KARVINÁ

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

435 712 131.0 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ	
E-01	Bohumín	Bohumín (část)	Nový Bohumín (část)	
			Pudlov	
			Skřečoň (část)	
			Starý Bohumín	
			Vrbice nad Odrou	
			Záblatí u Bohumína	
	Rychvald	Rychvald		
	Frýdek-Místek		Bruzovice (část)	Bruzovice (část)
			Frýdek-Místek (část)	Lískovec u Frýdku-Místku (část)
			Kaňovice (část)	Kaňovice (část)
Paskov (část)			Paskov (část)	
		Řepiště (část)	Řepiště (část)	

KO	ORP	OBEC	KÚ	
	Havířov	Sedliště (část)	Sedliště ve Slezsku (část)	
		Albrechtice (část)	Albrechtice u Českého Těšína (část)	
		Havířov (část)	Bludovice (část)	Dolní Datyně
			Dolní Suchá	Havířov-město
			Prostřední Suchá	Šumbark
			Horní Bludovice (část)	Horní Bludovice (část)
			Prostřední Bludovice (část)	
	Horní Suchá	Horní Suchá		
	Hlučín	Hlučín (část)	Bobrovniky (část)	
		Ludgeřovice (část)	Ludgeřovice (část)	
		Šilheřovice (část)	Šilheřovice (část)	
	Karviná	Dětmarovice (část)	Dětmarovice (část)	
			Koukolná (část)	
		Karviná (část)	Darkov (část)	
			Karviná-Doly	
			Karviná-město	
			Louky nad Olší (část)	
			Ráj	
	Staré Město u Karviné (část)			
	Petrovice u Karviné (část)	Dolní Marklovice		
		Petrovice u Karviné (část)		
		Prstná		
		Stonava (část)	Stonava (část)	
	Orlová	Dolní Lutyně (část)	Dolní Lutyně (část)	
		Doubrava (část)	Doubrava u Orlové (část)	
		Orlová	Horní Lutyně	
			Lazy u Orlové	
			Orlová	
		Poruba u Orlové		
		Petřvald	Petřvald u Karviné	
	Ostrava	Ostrava (část)	Antošovice (část)	
			Bartovice	
			Dubina u Ostravy	
Heřmanice				
Hošťálkovice (část)				
Hrabová				
Hrabůvka				
Hrušov				
Koblov (část)				
Krásné Pole (část)				
Kunčice nad Ostravicí				
Kunčičky				
Lhotka u Ostravy				
Mariánské Hory				
Martinov ve Slezsku (část)				
Michálkovice				
Moravská Ostrava				

KO	ORP	OBEC	KÚ
			Muglinov
			Nová Bělá (část)
			Nová Ves u Ostravy
			Petřkovice u Ostravy (část)
			Polanka nad Odrou (část)
			Poruba (část)
			Poruba-sever (část)
			Přívoz
			Pustkovec (část)
			Radvanice
			Slezská Ostrava
			Stará Bělá (část)
			Stará Plesná (část)
			Svinov (část)
			Třebovice ve Slezsku
			Vítkovice
			Výškovice u Ostravy (část)
			Zábřeh nad Odrou (část)
			Zábřeh-Hulváky
			Zábřeh-VŽ
		Šenov	Šenov u Ostravy
		Václavovice	Václavovice u Frýdku-Místku
		Vratimov	Horní Datyně
			Vratimov

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Od zástavby Šunychlu ležícího na silnici III/46814 až do Starého Bohumína (u oblasti C-04) kopíruje tato oblast Česko-polskou státní hranici. Odtud jihozápadním směrem pokračuje po silnicích III. třídy na jižní okraj Ludgeřovic. Skrz Ludgeřovský les a podél Plesenského potoka směřuje dále stejným směrem až před Krásné Pole. Zde se lomí v ostrém úhlu na jihovýchod a vede po silnici I/11 do údolí řeky Odry. U městské části Ostrava-jih se odklání na jihozápad, tvoří výběžek a u Staré Bělé se opět vrací na jihovýchod. Silně urbanizovaným prostředím pokračuje dále stejným směrem přes Novou Bělou a Řepiště do Sedliště. Zde se napojuje na silnici II/473, z které cca po 2,5 km odbočuje na silnici III/4734 a východním až severovýchodním směrem pokračuje do Horních Bludovic. Dále po silnicích III. třídy severně obchází vodní nádrž Těrlicko, za kterou se odklání ještě více k severu, pod Stonavou se napojuje na silnici II/475 a směřuje po ní k Česko-polské státní hranici. Po ní pokračuje do Petrovic u Karviné, kde se od ní odklání jižním směrem. Po hranici silněji urbanizovaného území obchází z jihovýchodu a jihu vodní plochy, za kterými se obrací na sever až severozápad a vede k železniční trati č. 320. V její stopě pokračuje stejným směrem dále, obchází elektrárnu u Dětmarovic, za kterou se opět vrací do stopy tratě a směřuje po ní do Bohumína. Zde se odklání přibližně na sever a pokračuje korytem Bohumínské Stružky do Šunychlu a k Česko-polské státní hranici.

Krajinná oblast zaujímá těžištní území aglomerace a vyplňuje velkou část Ostravské pánve. Jeho severozápadní hranice je tvořena okraji velkých lesních porostů u Petřkovic, za kterými stoupá terén do okrajů Hlučínské pahorkatiny. Na severu je

hranice tvořena poměrně zřetelným okrajem Orlovské plošiny vůči nivě Olše, která zde představuje samostatnou krajinnou oblast E-02. Rozhraní směrem jihovýchodním je zdůvodněno nejenom geomorfologicky jako okraj ostravské pánve resp. Havířovské plošiny a Těšínské pahorkatiny, ale také jako rozhraní kompaktnější zástavby Havířova, Václavovic, Horní Suché a těžební oblasti Stonavy vůči volnější slezské zástavbě rozprostřené v povodí Stonávky a Lučiny.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Těžiště aglomerace se segmenty velkoměstského charakteru, segmenty průmyslové a těžební krajiny, brownfieldy a partiemi krajiny s rozptýlenou slezskou zástavbou propojujícími městskou výstavbu bytových domů. Výrazné hodnoty v krajině představují vodní toky a plochy a partie opuštěné postindustriální krajiny. Svěbytná urbanizovaná a industrializovaná krajina s ostrovy původních urbanistických a krajinných struktur. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**. Emblematickým znakem krajiny je obraz těžební a industriální krajiny s technickými stavbami a památkami.

E-01/1 EMBL.	Hustě osídlená industriální krajina s vysokým zastoupením antropogenních tvarů a struktur včetně enkláv nelesní zeleně vzniklé primární sukcesí na antropicky přeměněných plochách, pohledové dominanty průmyslových a těžebních areálů, výrazné liniové struktury sítí dopravní a technické infrastruktury
E-01/2	Památkově a urbanisticky hodnotné soubory městské zástavby (Karviná, Ostrava-Poruba, Ostrava-Přivoz a Ostrava-Vítkovice, Havířov, Hrabůvka)
E-01/3	Slezská zástavba v území mezi řekou Ostravicí a státní hranicí
E-01/4	Hustá síť vodních toků (Odra, Opava, Ostravice, Lučina) a vodních ploch (rybníční soustavy podél Vrbické, resp. Rychvaldské stružky mezi Vrbicí, Novým Bohumínem a Orlovou, zatopené poklesové kotliny, odkaliště)
E-01/5	Enklávy lesních celků v prostoru mezi Ostravou, Vratimovem, Havířovem a Orlovou

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinná oblast Ostrava – Karviná je silně urbanizovanou krajinou, významně pozměněnými původními tvary reliéfu a antropogenní činnosti ovlivněnými přírodními složkami.

Geologicky patří řešené území ke dvěma soustavám – Karpatské (na východ od Odry) a Hercynské (na západ od Odry). Hranicí je široké údolí Odry, které je budováno fluviálními písčitohlinitými holocenními sedimenty. Vyskytují se podél řeky Ostravice, Opavy a Lučiny a dále vybíhají podél drobnějších toků hluboko mezi bloky sprašových hlín. Největší část území pokrývají pleistocenní sprašové hlíny, pahorkatina Jesenického podhůří je budována výrazně odlišným hradeckým souvrstvím, tvořeným vrstvami drob, prachovců a břidlic. V prostoru Ostravské pánve a moravské brány se vyskytují sedimenty kontinentálního zalednění v podobě gacifluviálních písků a štěrků na svazích údolnic drobných toků.

Vymezená oblast je součástí Ostravsko-karvinského revíru. Jedná se o moravskoslezský úsek hornoslezské černouhelné pánve, která leží v předpolí

flyšoidních spodnokarbonských sedimentů Nízkého Jeseníku a představuje čelní hlubinu variského horstva, vyplněnou svrchnokarbonskými sedimenty. Jejich celková mocnost dosahuje až 3 800 m a obsahují četné uhelné sloje o souhrnné mocnosti asi 120 m (z převážné části koksovatelné uhlí). Spodnější ostravské souvrství obsahuje ještě vložky mořských sedimentů (tzv. mořská patra), a je intenzivně zvrásněno (západní část pánve); Mladší karvinské souvrství (asi 1000 m mocné) je již celé sladkovodního původu, je málo zvrásněné, obsahuje méně uhelných slojí, avšak větší mocnosti. Dále k jihu leží podbeskydská černouhelná pánev krytá příkrovy Beskyd.

Oblast Ostrava-Karviná náleží ke geomorfologické Severní vněkarpatské oblasti, celku Ostravská pánev a podcelku Ostravská pánev. Centrální část náleží k okrsku Orlovská plošina, část jižní k okrsku Havířovská plošina, severní k okrsku Ostravská niva a severní okraj oblasti k okrsku Karvinská plošina.

Reliéf oblasti má charakter roviny a ploché pahorkatiny. Původní reliéfní tvary jsou ve velké míře přeměněny antropogenní činností. Přeměněny jsou i ostatní přírodní prvky dané oblasti. Původní lesní ekosystémy byly odstraněny. Stávající nevelké plochy lesních porostů mají přeměněnou druhovou skladbu (Datyňský les, Černý les, Velký les). V některých částech oblasti jsou zakládány v rámci rekultivačních úprav plochy zeleně formou lesnické rekultivace.

Oblast je poměrně bohatá na vodní toky. Město Ostrava leží na soutoku Lučiny, Odry, Opavy a Ostravice. Krajinářsky významnými toky jsou zejména meandrující úseky Odry a Olše při hranicích s Polskem. Úseky uvedených a dalších drobných vodních toků (Petruvka, Mlýnka, Lutyňka, Stonávka) protékajících oblastí jsou z velké části na území oblasti vodohospodářsky upraveny. V oblasti je vybudováno několik umělých vodních stok.

Z krajinářského hlediska jsou cenné rybníční soustavy v severozápadní části oblasti (rybníční soustava a zatopené pískovny u Vrbice) napájené Vrbickou stružkou, Rychvaldská rybníční soustava (napájena Rychvaldskou stružkou), soustava rybníků mezi Karvinou a Dětmovicemi, Heřmanský stav (soustava rybníků a mokřadů s rozsáhlými rákosinami). Uvedené rybníční soustavy jsou významnými botanickými a ornitologickými lokalitami.

V oblasti se nachází řada vodních ploch vzniklých v důsledku důlní činnosti. Specifickým jevem oblasti je vznik unikátních přírodních společenstev na rekultivovaných plochách a plochách po těžební činnosti, na kterých se v rámci sukcesí procesů utváří zcela specifická společenstva.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Rozsáhlá oblast silně urbanizované krajiny s ostrůvky krajiny lesozemědělské náleží k vrcholně středověké sídelní krajině Carpatika. Historicky se jedná o krajinu Moravy (Moravská Ostrava) a Slezska (Slezská Ostrava) – Opavského vévodství a Těšínského knížectví, zasahuje i na Hlučínsko, historickou součást Pruského Slezska. Etnicky zde v minulosti převažovalo české obyvatelstvo, na západě pak německé a na východě polské. Krajina leží na pomezí mezi oblastmi středověké kolonizace s lánovými lineárními vesnicemi a novověkou kolonizací s parcelační a rozptýlenou vsí, historická města Karviná, Ostrava či Starý Bohumín jsou původně ortogonální středověká města,

písemně zmiňovaná od 13. století, Bohumín ležící na křižovatce obchodních cest solné a jantarové ještě o století dříve. Již v 18. století bylo na Ostravsku objeveno bohaté ložisko kvalitního černého uhlí, což předznamenalo výraznou proměnu původně zemědělské krajiny, proměněné v silně urbanizovanou oblast spojenou s těžbou, průmyslem (ocelové srdce republiky), rozvinutou infrastrukturou (dopravní křižovatka) i bydlením vč. výstavby nových měst – Havířov. Většina zdejší krajiny tedy nabyla zcela nových intenzivních forem, kdy se ve zcela změněné struktuře dochovaly ostrovy původních struktur (např. stopy původního zemědělského členění krajiny v okolí Rychvaldu), ale i dnes cenné doklady dynamického rozvoje regionu v posledních dvou stoletích, přičemž Karviná, Ostrava-Poruba, Ostrava-Přívoz a Ostrava-Vítkovice jsou prohlášeny za městské památkové zóny, urbanistické hodnoty vykazuje i Havířov vystavěný ve formách socialistického realismu či Hrabůvka. Na území Ostravy je prohlášeno několik národních kulturních památek, které dokládají historický význam prvků a struktur spojených s érou rychlé industrializace a urbanizace regionu – Důl Hlubina a vysoké pece a koksovna Vítkovických železáren, Důl Michal v Ostravě, Lískova vila v Ostravě, Památník Rudé armády – mauzoleum v Ostravě. Národní kulturní památkou je i Památník obětem nacistického teroru v Životicích. V okrajových částech silně urbanizované krajiny se objevují další významné objekty (dřevěný kostel v Dolních Markovicích, kostely v Petrovicích u Karviné, Dětmarovicích, Dolní Lutyni či zámek Doubrava). Územím prochází i systém železobetonového opevnění z 30. let 20. století (pěchotní srub Na Trati). Vznikla zde unikátní krajina s rozsáhlými plochami těžby a rekultivací, průmyslu, infrastruktury, bydlení, ostrovů původních krajinných struktur, jader historických obcí a měst, svérázné jsou i industriální památky (doly, těžební věže).

4.3 Vizualní scéna a prostorové vztahy

Ostravská pánev představuje těžiště aglomerace s neobyčejně rozmanitou strukturou zástavby, průmyslových ploch a krajiny. V území se rozkládá město na soutoku Odry s Opavou. Ostrava je 3.. nejlidnatější město České republiky. Struktura městských částí je vůči toku Odry rozložena asymetricky – na západě se do pahorkatinných okrajů Nížkého Jeseníku opírá zástavba Poruby, Svinova a Třebovic, na východním břehu se rozkládá různorodá struktura města promísená průmyslovými, těžebními - postindustriálními i funkčními plochami. Za robustním průmyslovým územím Kunčic v klínu mezi toky Ostravice a Lučiny se dále k severu a východu rozkládá složitá struktura měst, rozsáhlých ploch slezské zástavby, industriálních a postindustriálních ploch, lesních porostů, vodních ploch a vodotečí. Specifické a pozitivní rysy krajiny můžeme hledat v krajinných osách vodotečí a ve struktuře historických rybníčních soustav U Rychvaldu a Bohumína, doplněných vodními plochami industriálního původu – odkalovacích a usazovacích nádrží. Druhou cennou strukturou je zmiňovaná struktura slezské zástavby s pravidelně uspořádanými domky a usedlostmi. Třetí strukturou jsou plochy těžební krajiny s technickými dominantami těžních zařízení a staveb a s množstvím zajímavých partií ruderalizované krajiny se sukcesí.

Tato velmi silně urbanizovaná oblast patří mezi nejhustěji zalidněná území v rámci kraje. Ostrava překračuje 100 000 obyvatel, dalšími významnými centry jsou Karviná a Havířov s více jak 50 000 obyvateli. Přes 20 000 obyvatel mají Bohumín a Orlová. Východní polovina oblasti je ovlivněna stávající i minulou důlní činností, tzn. doly,

výsypkami a odkališti (doly Darkov, ČSM, Karviná, Dukla, František, atd.). Z hlediska prvků technické a dopravní infrastruktury a výškových staveb energetických závodů lze předpokládat vznik kumulativních vlivů s potencionálním projevem do krajinného obrazu. Elektrické vedení 400 kV prochází východními okrajovými partiemi oblasti, zbytek území je pokryt sítí 110 kV. Ke koncentraci vlivů dochází především v místě rozveden (obec Albrechtice) a energetických závodů. Celostátní dvoukolejná železniční trať č. 270 a 320 (v úseku Karviná-Louky tříkolejná) vedou po obvodu severní poloviny oblasti, v širších vazbách spojují státní hranici, Bohumín a Přerov. Celostátní trať č. 321 a 323 jsou na tyto hlavní tratě napojeny, zprostředkovávají kolejové spojení na Frýdecko-Místecko, Novojičínsko a Český Těšín. Dálnice D1 prochází severozápadní částí oblasti, v širších vazbách spojuje Polsko, Brno a Prahu. Dopravními tepnami umožňujícími spojení s Olomouckým a Zlínským krajem, pohraničím a významnými sídelními centry na území kraje jsou především silnice I. třídy I/11, I/58, I/56, I/59 a I/67. Zbytek oblasti je zpřístupněn sítí silnic II. a III. třídy.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Celá oblast má vysokou residenční funkci, dána i vysokou hustotou zalidnění. Východní část oblasti od řeky Ostravice a Odry je ovlivněná rozvolněnou slezskou zástavbou. Tato nekompaktní zástavba je zahušťována a dochází k růstu residenčních ploch. Území nemá výrazné rekreační využití, přičemž je patrný vyšší podíl individuální než hromadné rekreace.

Jedná se o oblast s nízkým podílem dětské složky (třetí nejnižší hodnota u krajinných oblastí), ale s vysokým podílem počtu seniorů. Území má dobrou úroveň vzdělanosti obyvatelstva, je zde vyšší podíl vysokoškolsky vzdělaného obyvatelstva a na druhou stranu střední podíl osob s nedokončeným nebo základním vzděláním.

Obyvatelstvo žijící v této oblasti má výraznější podíl alochtonní složky. Východní části území (Karviná, Orlová) vykazují zvýšený výskyt sociálních, bezpečnostních a ekonomických rizik. Tyto procesy zesilují nestabilitu osídlení. Další ukazatel nestability lze pozorovat v nejvyšší míře počtu rozvedených osob ze všech krajinných oblastí. Výskyt ekonomických rizik ve východní části oblasti je dána i nižší mírou ekonomické aktivity obyvatelstva, zvýšenou mírou nezaměstnanosti, snižováním pracovních míst v území. Současně snižování kupní síly obyvatelstva utlumuje rozvoj dalších podnikatelských aktivit malého a středního podnikání.

V tomto území bude zeslabována residenční funkce, s výjimkou zahušťování zástavby v obcích sousedících s Ostravou např. ve městech Rychvaldě a Petřvaldu. Bude docházet k poklesu obyvatelstva, jak z důvodu stále se snižující porodnosti, tak odchodem obyvatelstva v produktivním věku do obcí s lepším životním prostředím. Ve východní části oblasti je odchod obyvatel motivován i nedostatkem pracovních příležitostí.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

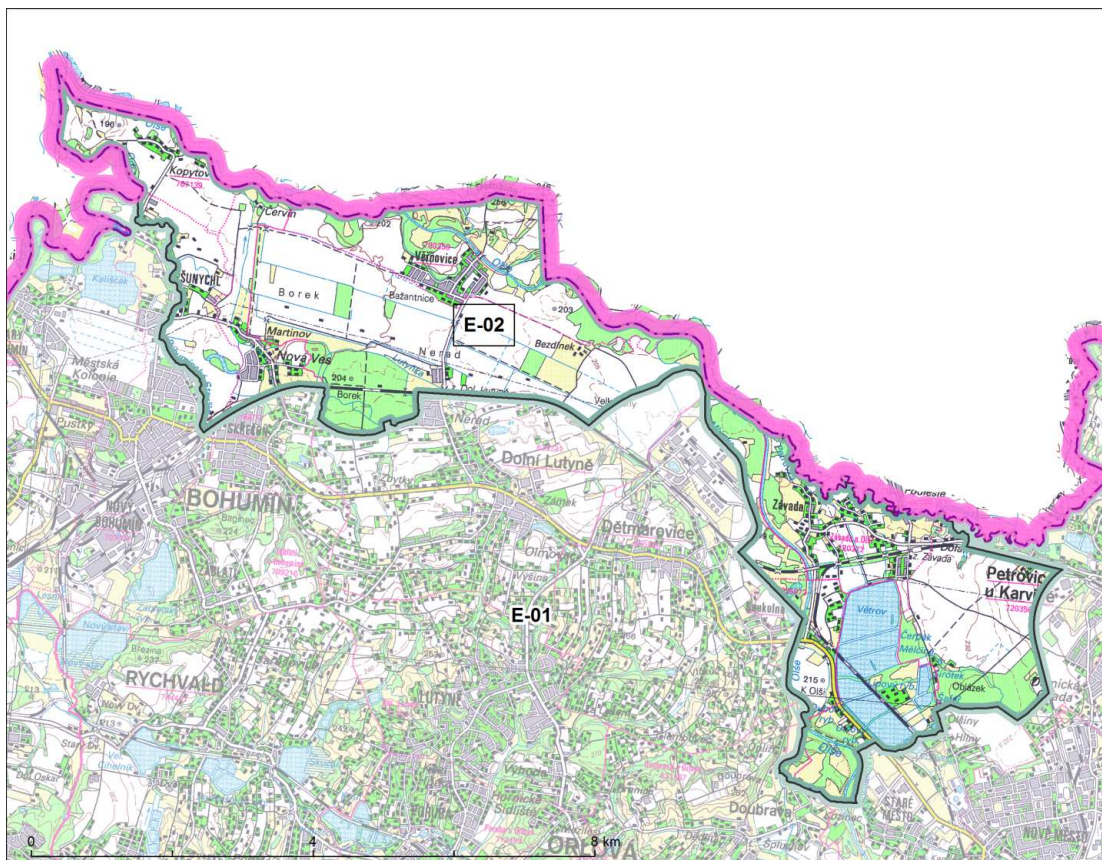
- Vysoká zátěž území průmyslem (brownfields, skládky) a těžbou a úpravou uhlí (poklesové kotliny, odvaly, odkaliště), zejména v prostoru Karviná – Doubrava - Dětmárovice – Orlová – Petřvald – Havířov– Horní Suchá – Stonava – Albrechtice.
- Koncentrace zařízení a koridorů energetické infrastruktury.
- Suburbanizace - vznik nových obytných zón nebo areálů komerční občanské vybavenosti často bez vazby na stávající sídelní strukturu a veřejnou infrastrukturu v území na obvodu velkých měst (Ostrava, Bohumín, Havířov).

Záměry

- dle ÚAP MSK
  - ⇒ Nejsou evidovány
- dle ZÚR MSK
  - ⇒ rozšíření elektrárny Dětmárovice, rozšíření výrazné antropogenní dominanty
  - ⇒ trasy elektrických vedení VVN 400 a 110 kV

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

E-02 NIVA OLŠE

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

33 020 821.8 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
E-02	Bohumín	Bohumín (část)	Kopytov
			Nový Bohumín (část)
			Skřečoň (část)
			Starý Bohumín (část)
	Karviná	Dětmárovice (část)	Dětmárovice (část)
			Koukolná (část)
			Staré Město u Karviné (část)
	Orlová	Dolní Lutyně (část)	Petrovice u Karviné (část)
			Závada nad Olší
Orlová	Dolní Lutyně (část)	Dolní Lutyně (část)	
		Věřňovice	
		Doubrava (část)	Doubrava u Orlové (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Od Petrovic u Karviné na východě až po Šunychl na západě vede hranice oblasti po Česko-polské státní hranici. Zde se odklání na jih a podél toku Bohumínské Stružky pokračuje do Bohumína. Zde se napojuje na železniční trať č. 320, po které pokračuje východním směrem až k elektrárně u Dětmarovic (kromě lesního porostu Borek). Vyhýbá se elektrárně ze severní a severovýchodní strany a opět se napojuje na trasu železniční tratě. Cca po 1 km ji opouští a odklání se více k jihu, podél Olše a dále po přibližné hranici urbanizovaného území obchází vodní plochy, za nimi se obrací na severovýchod a později na sever. Tímto směrem poté vede do Petrovic u Karviné a Česko-polské státní hranici.

Severní hranici oblasti tvoří státní hranice, jižní hranici tvoří okraj Orlovské a Havířovské plošiny se zřetelnými okraji zástavby Dolní Lutyně, Doubravy a Karviné. Rozhraní obou oblastí – E-01 a E-02 je v krajině zřetelné a je zdůrazněno rozlehlostí nivy Olše zejména v prostoru východně od soutoku s Odrou – v prostoru zaniklých velkých rybníků.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Specifická krajina nížiny – Ostravské nivy – navazující na hustou a různorodou strukturu Orlovské plošiny. Krajina v nivě Odry, Olše a Petrovky vytváří specifický okraj jádra aglomerace. Na základě analýz **přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů** byly definovány **významné znaky vyjadřující osobitost krajiny**.

E-02/1	Meandrující toky Olše a Petrůvky s doprovodnými porosty nivy a zbytky slepých ramen
E-02/2	Vizuálně otevřené plochy velkého měřítka mezi Lutyňkou a Olší, drobnější struktura krajiny na pravém břehu Olše při toku Petrovky
E-02/3	Výrazné antropogenní prvky - dominantní areál elektrárny Dětmarovice (těsně za hranicí této specifické krajiny) a těleso dálnice D1

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Specifická krajina zahrnuje v západní části území Ostravské nivy, která je nejnižší částí Ostravské pánve. Jedná se zde o náplavovou rovinu řeky Olše s velkými bloky zemědělské půdy s drobnými vegetačními celky (Bažantnice) a zemědělskými farmami Nerad a Bezdínek. Tok Olše vytváří výrazný koridor se zbytky slepých ramen a lužními porosty. Tyto smíšené listnaté porosty reprezentuje Přírodní památka Věrnovice u stejnojmenné obce.

Od Bezdínku až po Koukolnou je Olše skryta v širokých doprovodných porostech. Otevřené plochy zemědělské krajiny západně od Elektrárny Dětměřovice leží na místě zaniklých velkých rybníků zcela pravidelných tvarů. Historická rybníční soustava, která poznamenala dnešní strukturu krajiny, se rozkládala i východněji až ke Koukolné a navazovala na rybníční soustavu u Nového Města.

Ve východní části krajina zahrnuje část Karvinské plošiny na pravém břehu Olše, resp. mezi Olší a meandrujícím tokem Petrovky. Nevelké území je pokryto rozptýlenou zástavbou, svou strukturou navazující na charakter husté rozptýlené zástavby kolem

polských Golkowic. Specifická krajina Nivy Olše má velmi osobitý charakter, odlišný od navazující krajiny Ostravské pánve a to sice kontrastem otevřených zemědělských ploch a uzavřených krajinných lokalit lužních porostů koridoru Olše.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Lesozemědělská krajina při státní hranici s Polskem, jižně od Závady krajina rybníční, patří k vrcholně středověké sídelní krajině Carpatika. Historicky se jedná o území Slezska, kde převažovalo polské obyvatelstvo. Krajina náleží k územím středověké kolonizace s převahou lineárních lánových vsí, ale objevuje se zde i novověký typ parcelační a rozptýlené vsi. Venkovská krajina nevykazuje výrazně dochované historické struktury (lánové plužiny), jejichž zbytky se objevují pouze ve výběžku severně u Věřňovic, na pravém břehu Olše. Přesto je celková sídelní struktura a hlavní rozložení krajiny založeno na původních základech doložených mapami z první poloviny 19. století, a to včetně soustavy rybníků u Petrovic (Větrov, Čerpák, Mělčina, Lipový, Dubový, Olšový, Vdovec, Panic, Šafář, Sirotek), ortogonálního členění zemědělských pozemků či železničních tratí z druhé poloviny 19. století. Územím prochází systém lehkého opevnění z období první československé republiky („řopíky“). Přestože především příhraniční část má dosud charakter harmonické zemědělské krajiny, kde vesnice leží uprostřed svých plužin (Věřňovice), projevuje se zde blízkost výrazně urbanizovaných ploch Orlovska a Karvinska na jihu a především elektrárny Dětmarovice.

Úzký pruh lesozemědělské krajiny mezi výrazně urbanizovaným územím Ostravska a nivou Olše s částečně dochovanou krajinnou strukturou.

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Otevřená krajina mezi Putynkou a Olší je krajinou s velkým měřítkem, odlišujícím se od rozdrobené krajinné struktury okrajů Orlovské plošiny. V krajině se projevují doprovodné porosty toku Olše v její hraniční poloze naproti tomu i industriální dominanty Bohumína a Dětmarovic. Velmi zajímavá je velmi členitá a rozdrobená struktura východní části oblasti, kde za velkou historickou rybníční soustavou severně od Karviné vynikají v krajině meandry hraničního toku Petrovky a scenérie drobného měřítka v enklávě Prstné s drobnými vodními plochami, lesíky rozptýlenou zelení a slezskou zástavbou.

Oblast je vymezena mimo urbanizované území Ostravské aglomerace v nivě Olše. Součástí jsou pouze malé sídelní útvarry (části obcí). Potencionální vizuální dopady důlní činnosti lze předpokládat převážně ve vztahu k lokalitám nacházejícím se v sousední oblasti E-01. Promítnutí do krajinného obrazu je možné v případě energetického závodu v Dětmarovicích (ležícího mimo oblast), elektrického vedení 400 kV ve východní části území a 110 kV v západní polovině oblasti. Jižní a jihovýchodní hranice oblasti jsou vymezeny ve stopě celostátní dvoukolejné tratě č. 320, která spojuje Bohumín s Česko-polskou a Česko-slovenskou státní hranicí v Mostech u Jablůnkova. Dálnice D1 prochází západním cípem územím v úseku Bohumín-státní hranice. Zpřístupnění oblasti je dále zprostředkováno především silnicemi III. třídy, kromě cca 2 km úseku silnice I/67.

5. Socio-demografická charakteristika

Celá oblast má pro svůj charakter (okolí řeky Olše) nízkou hustotu zalidnění. Residenční funkce území je velmi slabá a jedná se především o bydlení v rodinných domech. V území dochází k nejvyššímu přírůstku komerčních ploch, ale k velmi nízkému přírůstku ploch residenčních. S tím souvisí také velice nízký podíl rekreačních objektů, zejména nízký počet objektů pro individuální rekreaci.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Velkoplošné členění krajiny s industriální dominantou velkého měřítka elektrárny Dětmarovice a liniovou strukturou dálnice D1.

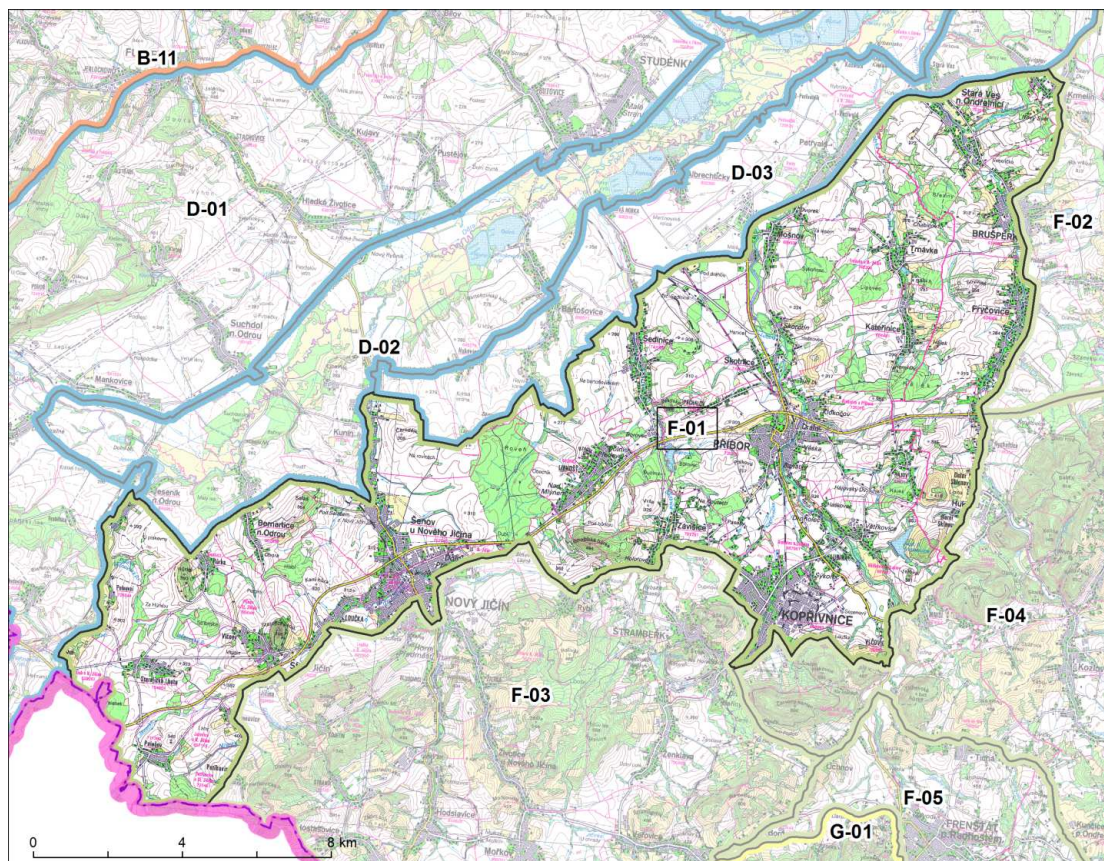
Záměry

- ZÚR MSK ani ÚAP MSK v současné době nesledují záměr spojený s rizikem ohrožení hodnot této specifické krajiny.

F. Specifické krajiny Beskydského podhůří

F-01 PŘÍBOR - NOVÝ JIČÍN

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

195 278 582.7 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
F-01	Frýdek-Místek	Brušperk (část)	Brušperk (část)
		Fryčovice (část)	Fryčovice (část)
		Hukvaldy (část)	Sklenov (část)
		Krmelín (část)	Rychaltice (část)
	Koprivnice	Kateřinice	Kateřinice
		Koprivnice (část)	Drnholec nad Lubinou
			Mniší (část)
			Větkovice u Lubiny
			Vičovice (část)
			Koprivnice (část)
Mošnov (část)	Mošnov (část)		

KO	ORP	OBEC	KÚ
		Petřvald (část)	Petřvald u Nového Jičína (část)
		Příbor	Prchalov
			Hájov
			Klokočov u Příbora
			Příbor
		Skotnice	Skotnice
	Trnávka	Trnávka u Nového Jičína	
	Závišice (část)	Závišice (část)	
	Nový Jičín	Bartošovice (část)	Hukovice (část)
			Bartošovice (část)
		Bernartice nad Odrou (část)	Bernartice nad Odrou (část)
		Jeseník nad Odrou (část)	Polouvsí (část)
			Hrabětice nad Odrou (část)
			Hůrka
			Jeseník nad Odrou (část)
		Kunín (část)	Kunín (část)
		Libhošť	Libhošť
		Nový Jičín (část)	Nový Jičín-město
			Nový Jičín-Dolní Předměstí (část)
			Nový Jičín-Horní Předměstí (část)
			Loučka u Nového Jičína (část)
			Žilina u Nového Jičína (část)
		Rybí (část)	Rybí (část)
Sedlnice (část)		Sedlnice (část)	
Starý Jičín (část)	Dub u Nového Jičína (část)		
	Petřkovice u Starého Jičína (část)		
	Jičína (část)		
	Starý Jičín (část)		
	Janovice u Nového Jičína (část)		
	Palačov		
	Vlčnov u Starého Jičína		
Starojická Lhota			
Šenov u Nového Jičína (část)	Šenov u Nového Jičína (část)		
Ostrava	Stará Ves nad Ondřejnicí (část)	Stará Ves nad Ondřejnicí (část)	

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Hranice této oblasti od vesnice Dub (u oblasti D-01) až po silnici III/04812 pod Petřkovici probíhá po správní hranici MSK. Odtud severovýchodním směrem vede na Nový Jičín, za kterým se napojuje na silnici II/482 a směřuje po ní do Kopřivnice, kterou z jihozápadu obchází. Cca po 3 km za Kopřivnicí se odklání severním až severovýchodním směrem a směřuje přes Hukvaldy do údolí toku Ondřejnice. Za Brušperkem tvoří východní výběžek okolo potoka Machůvka a poté se ve stopě silnice I/58 obrací na jihozápad, v které pokračuje do Mošnova. Stejným směrem dále pokračuje přes Sedlnice do Kunína, kopíruje hranici CHKO Poodří do Jeseníku nad Odrou, v kterém po silnicích III/0484 a III/0485 vede na jih až jihozápad ke správní hranici MSK.

Úpatí Příborské pahorkatiny vyznačuje hranici vůči oblastem D-02 a D-03, ležícím v nivě řeky Odry. Hranici směrem k jihovýchodu tvoří rovněž zřetelné terénní rozhraní – okraj Štramberské vrchoviny, kde lesnaté strmé svahy Libotínských a Petřkovických vrchů

představují výrazně odlišný charakter krajiny. Západní hranici tvoří tok Ondřejnice a odděluje tak krajinu Frýdecka – Místecka a jižněji pak dynamickou krajinu Palkovických vrchů. Hranice Podeskydí pak hraje roli i při vymezení hranice krajinné oblasti F-01 vůči oblasti F-03. Rozdíl mezi charakterem obou krajin je markantní.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Urbanizované území Podbeskydí se středně velkými průmyslovými městy a s členitou zemědělskou krajinou je přimknuté k dynamické krajině okraje Beskyd a těží z otevřenosti směrem ke krajinné ose Poodří. Lesozemědělská krajina s rozsáhlými urbanizovanými plochami v okolí velkých měst a významných komunikací a s dosud zemědělským charakterem zejména v jižní části. Na základě analýz přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů byly definovány významné znaky vyjadřující osobitost krajiny. Pro tuto krajinu byl definován emblematický znak – Starojičínský hrad.

F-01/1	Přírodní dominanty: Salaš (364 m n.m.), Hůrka (380 m n.m.), Starojický kopec (496 m n.m.), Peklisko (305 m n.m.) a pohledovou siluetou Štramborské vrchoviny (specifická krajina F-03)
F-01/2	Zvlněná zemědělsko-průmyslová krajina s mírným úklonem od Štramborské vrchoviny k údolní nivě Odry, rozčleněná údolními vodními toků s doprovodem břehových porostů a převahou lineárních lánových vsí v sídelní struktuře.
F-01/3	Hustá struktura osídlení podél silnice R48 s významnými průmyslovými centry (Kopřivnice, Příbor, Nový Jičín) a hustou sítí dopravní a technické infrastruktury
F-01/4	Zachovaná historická jádra velkých měst (Nový Jičín, Příbor)
F-01/5 EMBL.	Starojičínský hrad – majestátní zřícenina hradu složitého stavebního vývoje, jehož počátky sahají až do poloviny 13. století, tyčící se na výrazném Starojickém kopci (496,2 m) nad městečkem Starý Jičín.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Oblast je budována zvrásněnými flyšovými pískovci, slepenci, jílovci a jílovitými břidlicemi ždánického podslezského a slezského příkrovu, vápenci a vyvělinami těšínitů.

Krajinná oblast Příbor – Nový Jičín náleží z velké části ke geomorfologické oblasti Západobeskydské podhůří, celku Podbeskydská pahorkatina, podcelku Příborská pahorkatina. Z nižších jednotek geomorfologického členění jsou v území zastoupeny okrsky Staříčská pahorkatina (východ a jihovýchod oblasti), Libhošťská pahorkatina (jižní a centrální část) a Novojičínská pahorkatina (západní a jihozápadní část). Severní a severovýchodní okrajová část vymezené oblasti náleží ke geomorfologické oblasti Západní vněkarpatské sníženiny, celku Moravská brána, okrsku Bartošovická pahorkatina.

Reliéf oblasti má pahorkatinný mírně zvlněný reliéf. Oblast má charakter zemědělské oblasti, převládají zde středně velké bloky zemědělské, převážně orné půdy. Zastoupení lesních porostů není významné. V oblasti se nachází několik menších až středně velkých lesních porostů. V dřevinné skladbě dominuje smrk. Jejich okraje nejsou výrazně členité. Mozaika krajinné rozptýlené zeleně není výrazná. Zeleň je vázána převážně na četné vodní toky a cesty. V území se nachází několik významnějších

menších toků – Ondřejnice, Sedlnice, Lubina, Zrzávka a Trnávka. Z přírodovědného hlediska je cenný meandrující úsek řeky Sedlnice.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Lesozemědělská krajina s rozsáhlými urbanizovanými plochami (Kopřivnice, Nový Jičín) patří k vrcholně středověké sídelní krajině Carpatika. Historicky se jedná o území Moravy, kde se před druhou světovou válkou mísilo české a německé obyvatelstvo, sám Příbor byl smíšeným česko-německým městem, zatímco v Novém Jičíně převažovalo německé etnikum. Krajina náleží k územím středověké kolonizace s převahou lineárních lánových vsí, středověká města (Příbor, Nový Jičín, Brušperk) jsou vesměs ortogonálního založení, vzniklá zejména v průběhu 13. a 14. století. Cennost jejich historických jader je indikována prohlášením centra Brušperka městskou památkovou zónou, Nového Jičína a Příboru dokonce městskými památkovými rezervacemi s řadou památek a významných staveb. Venkovská krajina nevykazuje výrazně dochované historické struktury (plužiny), ačkoli celková sídelní struktura a hlavní rozložení krajiny je založeno na starých základech. Především jižní část území v okolí Starého Jičína má dosud charakter harmonické zemědělské krajiny, kde vesnice leží uprostřed svých plužin, oddělené lesíky, zalesněnými svahy, remízky vegetačními doprovody cest a vodotečí, zatímco koridor podél silnice I/48 je mnohem více urbanizovaný a propojuje větší města. Vedle řady poměrně velkých venkovských sídel se zde nachází několik měst, jejichž okolí je značně pozměněné plošnou urbanizací a industrializací (Kopřivnice, Příbor, Nový Jičín). Hradní zřícenina na Starojickém kopci nad Starým Jičínem je výraznou krajinnou dominantou nadregionálního významu, z místního pohledu jsou v krajině významné i další stavby (kostely ve Starém Jičíně, Sedlnicích, Fryčovicích, zámek Trnávka, zámek a kostel v Kuníně, kostel v Šenově, v Jeseníku nad Odrou ad.).

4.3 Vizuelní scéna a prostorové vztahy

Jemně členitá zemědělská krajina s lesíky na oblých výšinách tvoří přechod od dynamické krajiny Podbeskydí k ploché krajině Oderské nivy. Je patrná velká intenzita zastavění v širším území aglomerace, kde soustředění bydlení a průmyslu (Nový Jičín, Příbor, Kopřivnice) přináší také rozvoj venkovských sídel, Členitost krajiny Příborské pahorkatiny s obcemi soustředěnými podél vodotečí a s množstvím malých lesíků, luk a pastvin vytváří velmi působivý obraz krajiny, která také těží z průhledů přes zelený koridor Poodří na okraje Oderských vrchů.

Největšími obcemi, které do území zasahují jsou Nový Jičín a Kopřivnice s více jak 20000 obyvateli a Příbor přesahující 5000 obyvatel. Oblast je celkově hustě zalidněna, obce pod 1000 obyvatel se nacházejí zpravidla v severní části. Krajinnou dominantou oblasti je Starojický kopec (496 m) se zříceninou Starojičínského hradu (severní okraj Starého Jičína). Vizuelní ovlivnění krajinného obrazu, zejména ve vyšších polohách, lze předpokládat elektrickým vedením 400 kV (krátký úsek severně až severovýchodně od Nového Jičína) a 220 kV, které dále vede severovýchodním směrem na Frýdek-Místek. K souběhu těchto vedení dochází na cca 3,5 km v délce trasy 400 kV u Nového Jičína, v blízkosti se dále nachází vedení 110 kV vedoucí do Příboru, zde dochází v blízkosti rozvodny ke koncentraci tras 110 kV. Odtud severovýchodním směrem k Brušperku

vedou v souběhu trasy 220 kV a 110 kV. Oblastí procházejí regionální železniční tratě č. 278 a 325 vedoucí do Nového Jičína a Kopřivnice. Dopravními tepnami jsou silnice I/57 (vazba na Opavu a Zlínský kraj), I/58 (vazba na Ostravu a Zlínský kraj) a I/48 s vazbami na Polsko a Olomoucký kraj. Zbývající dopravní síť tvoří silnice II. a III. třídy.

Jižní část území specifické krajiny bude vizuálně ovlivněno případnou realizací větrné elektrárny v sousedící krajině D-01 (VTE 17 Starý Jičín – Heřmanice u Polomi). V mírně zvlněné krajině, rozčleněné údolími provázenými drobnými lesy a lesíky, bude VTE vytvářet novou technickou dominantu.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Oblast má vyšší hustotu zalidnění s převahou bydlení v bytových domech a vyšším počtem budov na km², což odpovídá území s výraznější rezidenční funkcí. Současně v území dochází k vyššímu přírůstku komerčních ploch než ploch k bydlení. Oblast je velmi málo využívána pro individuální rekreaci. Jedná se o oblast s vyšším podílem dětské složky, a s nižším podílem počtu seniorů. Území má vyšší úroveň vzdělanosti obyvatelstva. V této oblasti je nižší pravděpodobnost výskytu sociálních a ekonomických rizik než v ostatních krajinných oblastech, jelikož je zde vyšší míra ekonomické aktivity a nižší míra nezaměstnanosti (např. v městě Kopřivnici roste počet pracovních míst). Současné trendy na druhou stranu naznačují možnost poklesu počtu obyvatel zejména migrací. v případě útlumu nebo stagnace ekonomických aktivit.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Vysoce urbanizovaná krajina s velkými sídelními centry a rozsáhlými průmyslovými areály (Kopřivnice, Příbor, Nový Jičín) a hustou sítí dopravní a technické infrastruktury.
- Suburbanizace - vznik nových obytných zón nebo areálů komerční občanské vybavenosti často bez vazby na stávající sídelní strukturu a veřejnou infrastrukturu.

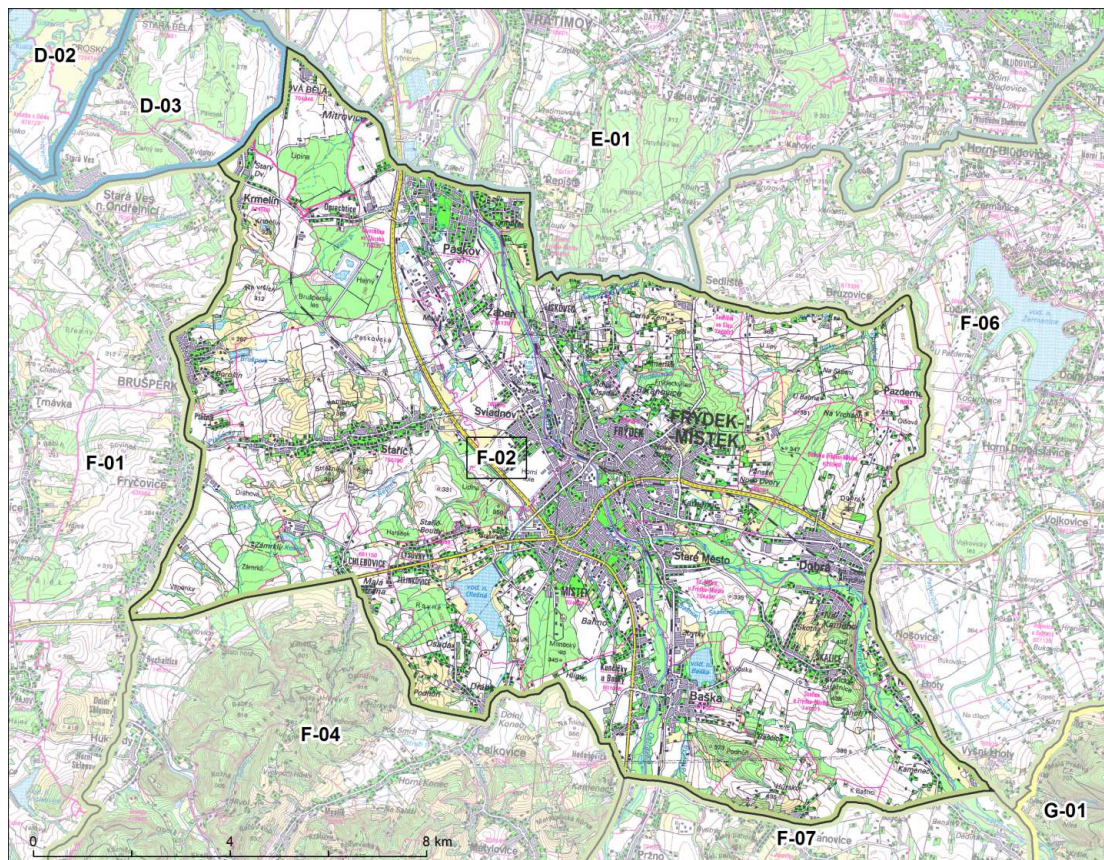
Záměry

- Dle ÚAP MSK
  - ⇒ VTE 17 – větrná elektrárna Starý Jičín - Heřmanice u Polomi (1x VTE s výškou osy rotoru 150 m, situována na území specifické krajiny D-01, riziko ovlivnění dálkových pohledů)
- Dle ZÚR MSK
  - ⇒ R48 Nový Jičín – Rybí, stavební úpravy, čtyřpruhová směrově dělená rychlostní silnice
  - ⇒ I/58 Petřvald - Krmelín, nová stavba - jižní tangenta Ostravy, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy
  - ⇒ I/58 Petřvald, přeložka, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

F-02 FRÝDEK- MÍSTEK

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

146 003 278.0 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
F-02	Frýdek-Místek	Baška (část)	Hodoňovice (část)
			Kunčičky u Bašky (část)
			Baška (část)
		Brušperk (část)	Brušperk (část)
		Bruzovice (část)	Bruzovice (část)
		Dobrá (část)	Dobrá u Frýdku-Místku (část)
		Fryčovice (část)	Fryčovice (část)
			Lysůvky
			Panské Nové Dvory
			Lískovec u Frýdku-Místku (část)
	Chlebovice (část)		
	Frýdek		
	Místek		
	Skalice u Frýdku-Místku		
	Hukvaldy (část)	Rychaltice (část)	

KO	ORP	OBEC	KÚ
		Krmelín (část)	Krmelín (část)
		Nižní Lhoty (část)	Nižní Lhoty (část)
		Nošovice (část)	Nošovice (část)
		Palkovice (část)	Palkovice (část)
		Paskov (část)	Oprechtice ve Slezsku Paskov (část)
		Pazderna (část)	Pazderna (část)
		Raškovice (část)	Raškovice (část)
		Řepiště (část)	Řepiště (část)
		Sedliště (část)	Sedliště ve Slezsku (část)
		Staré Město	Staré Město u Frýdku-Místku
		Staříč	Staříč
		Sviadnov	Sviadnov
		Vyšní Lhoty (část)	Vyšní Lhoty (část)
		Žabeň	Žabeň
	Frýdlant nad Ostravicí	Janovice (část)	Janovice u Frýdku-Místku (část)
	Ostrava	Ostrava (část)	Nová Bělá (část) Stará Bělá (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Od Krmelína přes Brušperk až po silnici I/48 tato oblast sousedí s oblastí F-01. Po této komunikaci dále vede do Chlebovic, kde se odklání jihovýchodním směrem a po silnici III/4849 obchází vodní nádrž Olešná. Přibližně stejným směrem dále pokračuje přes Janovice do Vyšní Lhoty ležící v údolí řeky Morávky. Lemuje toto údolí severním směrem do Dobré, kde po silnici III/4733 dále směřuje do Bruzovic, v kterých se odklání na západ a údolními potoků Bruzovka a Ostravická Datyňka směřuje přes Sedliště dále do Řepiště. Odtud severozápadně pokračuje do Nové Bělé, kde se lomí na jih a u Krmelína se stýká s oblastí F-01.

Osobitá krajina Frýdecka Místecka je ohraničena na západě mírně zvlněnou krajinu Staříčska od zemědělské krajiny povodí Ondřejnice a Lubiny. Krajina poznamenaná těžbou západně a severozápadně od Frýdku Místku je přirozeně ohraničena i vůči Palkovickým hůrkám i dalším vyvýšeným polohám, oddělujícím Frýdlantský prostor Frenštátské brázdy. Východní hranice vychází nejenom z charakteru georeliéfu, ale zejména z přechodu do okrajů slezské zástavby v povodí Řepníku a Lučiny. Linie zástavby Bruzovic odděluje krajinu s rozptýlenou zástavbou a celky Datyňského lesa a lesa Studeník, za kterými již navazuje silně urbanizované území Vratimova, Datyně a Šenova. Vymezení oblasti sleduje oddělení urbanizačního centra Frýdku – Místku a jeho přechodu do zemědělské krajiny od okolních odlišných typů krajiny Podbeskydí a Ostravské pánve.

3. Rozhodující a emblematické znaky krajiny

Značně urbanizovaná a industrializovaná krajina Frýdku-Místku s dochovanými urbanistickými i krajinnými strukturami ve městě i jeho venkovském zázemí se vyznačuje velmi rozmanitou strukturou urbanizovaného území průmyslové aglomerace. Na základě analýz přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů byly

definovány významné znaky vyjadřující osobitost krajiny. Pro tuto krajinu nebyly definovány emblematické znaky.

F-02/1	Přírodní dominanty: Kamenná (385 m n.m.), Podhůří (373 m n.m.), Strážnice (391 m n.m.), vodní nádrž Baška, vodní nádrž Olešná
F-02/2	Historická jádra měst Frýdku a Místku s četnými kulturními dominantami a částečně dochovanou urbanistickou strukturou
F-02/3	Krajinná panoramata urbanizované krajiny s industriálními a těžebními územími v kontrastu s vesnickou zástavbou a s dochovanými stopami historického členění krajiny
F-02/4	Území s vysokou hustotou zalidnění a vysokou koncentrací urbanizovaných nebo antropicky přeměněných ploch.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Oblast je budována křídovými a paleogenními flyšovými horninami ždánicko-podslezského a slezského příkrovu s vyvělinami těšínitů, krami kulmských a brady jurských hornin a neogenními a kvartérními sedimenty.

Oblast Frýdek – Místek náleží ke dvěma geomorfologickým oblastem – Západobeskydské podhůří, celek Podbeskydská pahorkatina a okrajově do oblasti Severní vněkarpatské sníženiny (sv.část). Dle nižšího členění náleží do Podbeskydské pahorkatiny severovýchodní část oblasti, náležící k podcelku Těšínská pahorkatina, okrsku Bruzovická pahorkatina, východní a jihovýchodní část k podoblasti Třínecká brázda, okrsek Frýdecká pahorkatina, jižní a jihozápadní část k podcelku Příborská pahorkatina, okrsku Palkovické podhůří. Severovýchodní část je řazena k celku Ostravská pánev, okrskům Ostravská niva a Novobělská rovina.

Oblast má charakter vrchoviny, erozně denudační reliéf na hluboce denudované příkrovové struktuře.

Osu oblasti tvoří řeka Ostravice. Dalším významným tokem je její pravostranný přítok řeka Morávka. Území je významně urbanizováno, je zde koncentrována řada průmyslových činností a plochy ovlivněné těžební činností.

Zemědělská půda je významněji zastoupena v západní části oblasti v okolí obce Staříč. V severovýchodní části u Pazderné a jihovýchodní části u Bašky. Plošně významnější lesní porosty se nachází v severní části oblasti u Krmelína, při severním okraji Frýdku-Místku a v okolí vodní nádrže Baška. V obraze krajiny hraje významnou roli rozptýlená krajinná zeleň. Její významnější segmenty se nachází jako doprovod vodních toků (Ostravice, Morávka, Olešná, Bruzovka, Podšajarka, Ostravická Dahyňka, Říčky, Potůček, Baštice aj.), ve formě liniové zeleně při komunikacích a ve formě izolované zeleně v okolí sídel a průmyslových areálů). V území je řada drobných lesíků.

Z přírodních prvků se v jižní části oblasti významně uplatňují 2 vodní nádrže. Vodní nádrž Baška na řece Baštice a Olešná na stejnojmenné říčce.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Z velké části značně urbanizovaná, na okrajích lesozemědělská krajina je součástí vrcholně středověké sídelní krajiny Carpatika, tzn. oblasti nepřetržitě osídlené od

vrcholného středověku, tj. od 13. a 14. století. Historicky se zde nacházela hranice mezi Moravou a Slezskem (stavovské panství Frýdek) – zatímco Místek byl na Moravě, Frýdek byl ve Slezsku. Zdejší obyvatelstvo bylo vesměs české. Ve středu území se nachází rozsáhlá aglomerace Frýdku-Místku, která díky plošné urbanizaci a industrializace představuje značně pozměněnou krajinu, ovšem s dochovanými urbanistickými strukturami – Frýdek i Místek, obce zmiňované již ve 13. století, jsou původně ortogonálními středověkými městy, jejichž centra jsou prohlášena za městské památkové zóny. Venkovské osídlení leží na pomezí středověkých lineárních lánových typů a novověkých forem parcelačních a rozptýlených vsí. Dlouhé údolní lánové vsi Staříč a Bruzovice (příp. Skalice) obklopují krajinné segmenty, které zčásti zachovávají původní historickou strukturu vč. pozůstatků původního členění plůžiny. Vyniká v nich i několik staveb (kostely vč. dřevěného kostela v Bruzovicích). V krajině v okolí Frýdku-Místku vznikly v průběhu 20. století rozsáhlejší vodní plochy vodních nádrží Olešná (1960–1964) a Baška (1958–1961).

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Vizuální scéna krajiny je rozmanitá neboť zahrnuje urbanizované a industrializované území Frýdku Místku a jeho bezprostředního okolí stejně jako partie zemědělské krajiny kolem Staříče a partie, obracející se do údolí Ondřejnice. Určité uvolnění od urbanizační zátěže je patrné v jihovýchodním cípu oblasti, kde je již patrná blízkost bezprostřední blízkost okrajů Beskyd. Nejvýznamnější znaky vizuální scény však tkví v urbanizovaném prostředí dvojměstí Frýdku a Místku s historickými jádry a četnými kulturními dominantami. Na městskou zástavbu navazují industriální a postindustriální plochy.

Oblast je hustě zalidněna, největším sídelním centrem je Frýdek-Místek s více jak 50000 obyvateli. Okolní obce v jeho blízkosti většinou překračují hranici 1000 obyvatel. Významnějšími antropogenními prvky s předpokladem vizuálních dopadů na krajinný obraz zejména ve vyšších polohách (např. na území obce Staříč krajinný horizont a částečně dochované krajinné struktury) jsou elektrická vedení 220 kV a 110 kV, která se potkávají v rozvodně v obci Žabeň severozápadně od Frýdku-Místku. Dochází zde ke koncentraci jejich tras, které se následovně paprskovitě rozbíhají, často ve vzájemném souběhu. K podobné situaci dochází ve východním okraji území, rozvodna však již leží v sousední oblasti F-06. V jižní okrajové partii území ve vzájemném souběhu vedou dvě trasy 400 kV. Dopravními tepnami jsou rychlostní silnice a silnice I. třídy R56, R48, I/56 a I/48, které oblastí procházejí od severu k jihu a od západu k východu. Ke křížení dochází v Místku, jejich širší vazby jsou směřovány na Zlínský a Olomoucký kraj, Opavu a Český Těšín. V přibližném souběhu s těmito silnicemi vede celostátní dvoukolejná trať č. 323 (vazba na Ostravu a Zlínský kraj) a regionální trať č. 322 vedoucí do Českého Těšína. Zbývající dopravní síť je tvořena silnicemi II. a III. třídy. Západně od Frýdku-Místku lze předpokládat možné vizuální projevy po důlní činnosti (např. doly Staříč I, Staříč II a Staříč III).

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Území patří mezi oblasti se třetí nejvyšší hustotou zalidnění, která je doprovázena vyšším přírůstkem ploch bydlení. Současně vysoký počet budov na km² zvyšuje výraznou rezidenční funkci území. Oblast je v nižší míře využívána pro individuální

rekreaci. V území je vysoký podíl lidí s vysokoškolským vzděláním a nižším podílem osob se základním či neúplným vzděláním. Na území existuje nižší pravděpodobnost výskytu sociálních a ekonomických rizik.

Největším městem v oblasti Frýdek-Místek, jehož velké migrační ztráty ovlivňují migrační vývoj v celé oblasti, ostatní obce v oblasti jsou migračně ziskové. Důvodem migračního zisku je suburbanizační proces a to jak z Ostravy, tak i z Frýdku-Místku. V oblasti lze předpokládat stabilní vývoj obyvatelstva migrační ztráty města Frýdek-Místek, jsou zmírněny migrační zisky dalších obcí v oblasti a dále jsou ovlivněny kladnými hodnoty přirozeného přírůstku v celé oblasti. Současně krátká dojezdová vzdálenost do Ostravy snižuje tlak na komplexní rozvoj veřejných služeb.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

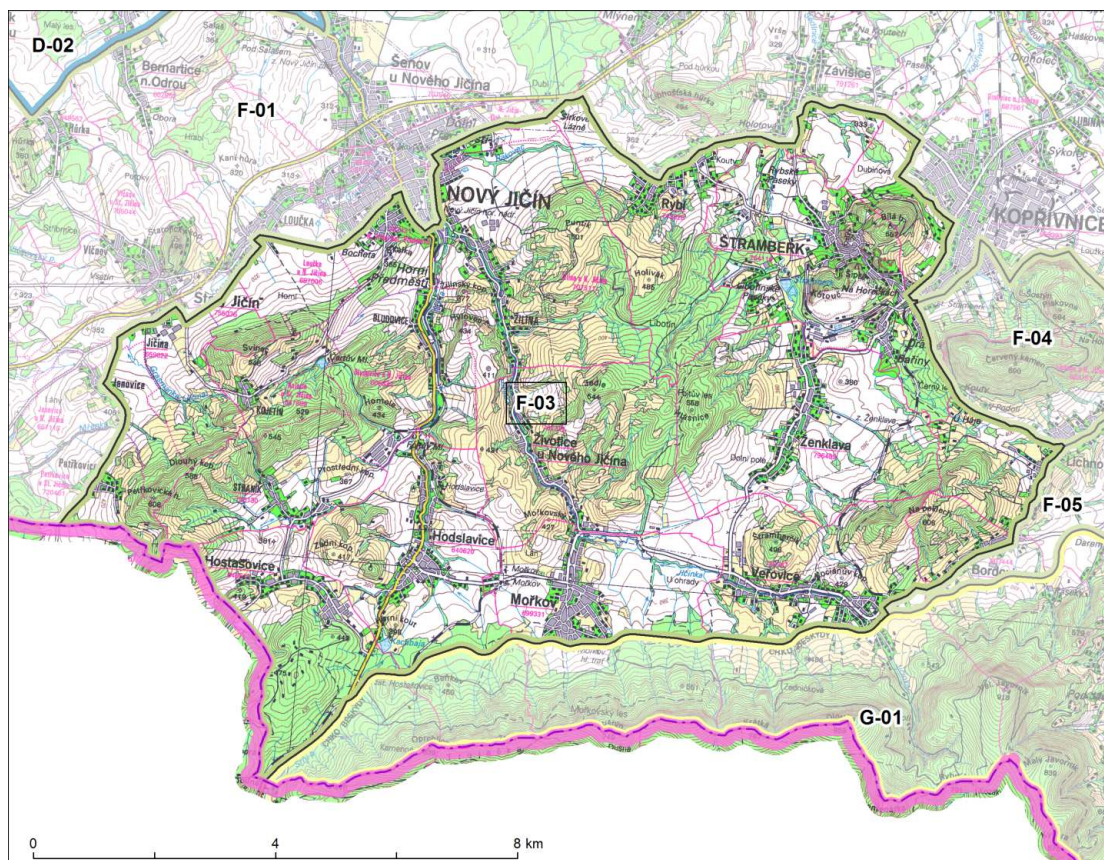
- Vysoce urbanizovaná a výrazně pozměněná krajina městské aglomerace Frýdku – Místku.
- Průmyslové a těžební areály (Paskov, Staříč I. – III.) s četnými trasami technické infrastruktury (zejména vedení VVN 400 kV).
- Vysoký podíl zastavěných a ostatních ploch na výměře obcí.
- Suburbanizace - vznik nových obytných zón nebo areálů komerční občanské vybavenosti často bez vazby na stávající sídelní strukturu a veřejnou infrastrukturu.

Záměry

- Dle ÚAP MSK
  - ⇒ nejsou evidovány
- Dle ZÚR MSK
  - ⇒ (EDĚ) – Vratimov – Nošovice, vedení 400 kV pro výkon EDĚ 600 MW
  - ⇒ (EDĚ) – Nošovice – Albrechtice - vedení 400 kV v souběhu se stávající trasou
  - ⇒ R48 Frýdek-Místek, jižní obchvat, nová stavba, čtyřpruhová směrově dělená rychlostní silnice
  - ⇒ I/58 Krmelín, obchvat, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy
  - ⇒ I/58 Krmelín - Paskov (křiž. I/56), nová stavba - jižní tangenta Ostravy, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

F-03 ŠTRAMBERK

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

106 047 778.5 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
F-03	Frenštát pod Radhoštěm	Bordovice (část)	Bordovice (část)
		Lichnov (část)	Lichnov u Nového Jičína (část)
		Veřovice (část)	Veřovice (část)
	Kopřivnice	Kopřivnice (část)	Kopřivnice (část)
		Štramberk	Štramberk
		Závišice (část)	Závišice (část)
		Ženklaava	Ženklaava
	Nový Jičín	Hodslavice (část)	Hodslavice (část)
		Hostašovice (část)	Hostašovice (část)
		Mořkov (část)	Mořkov (část)
		Nový Jičín (část)	Kojetín u Starého Jičína
			Nový Jičín-Dolní Předměstí (část)
			Nový Jičín-Horní Předměstí (část)
	Straník		
	Bludovice u Nového Jičína		

KO	ORP	OBEC	KÚ
			Loučka u Nového Jičína (část)
			Žilina u Nového Jičína (okrajově)
		Rybí (část)	Rybí (část)
		Starý Jičín (část)	Petřkovice u Starého Jičína (část)
			Jičína (část)
			Starý Jičín (část)
		Šenov u Nového Jičína (část)	Šenov u Nového Jičína (část)
		Životice u Nového Jičína	Životice u Nového Jičína

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Tento krajinný typ od Petřkovic ležících na hranici s oblastí F-01 až po silnici I/57 kopíruje správní hranici MSK. Zde v souladu s hranicí CHKO Beskydy pokračuje na východ okolo Mořkova do Veřovic. Zde se odklání od hranice CHKO Beskydy a podél Lichnovského potoka směřuje do Lichnova, kde dále vede severozápadním směrem na okraj Kopřivnice, kterou obchází až k silnici II/482. Po ní vede západním směrem k Novému Jičínu, v kterém se odklání jihozápadním směrem a přes starý Jičín pokračuje ke správní hranici MSK.

Krajina je na jihu ohraničena zřetelně hranicí CHKO Beskydy, která ohraničuje úpatí severních svahů Beskyd. Ve východní části se hranice vzdaluje k Lichnovu, aby mohla projít po úpatí srázů Červeného kamene. Těžištěm oblasti je prostor Štramberka s vrchy Kotouč a Bílá hora a se segmentem otevřené krajiny s tokem Sedlnice a jejích přítoků. Hranice vymezuje rozdíl ve výrazných charakterech krajiny Libotínských vrchů, Petřkovických vrchů a mírně zvlněné otevřené krajiny Příborské pahorkatiny.

3. Významné a emblematické znaky krajiny

Lesozemědělská krajina se sídly středověké kolonizace, částečně dochovanými krajinnými strukturami a historickým městem Štramberk s jedinečnou dominantou a cennou urbanistickou a architektonickou strukturou. Na základě analýz přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů byly definovány významné znaky vyjadřující osobitost krajiny. Pro tuto krajinu byly definovány emblematické znaky – Štramberk s věží Trúba a jeskyně Šipka.

F-03/1	Protažené krajinné struktury Veřovické brázdy, Ženkavské kotliny a údolí Jičínky oddělují dynamická panoramata přilehlých částí Štramberské vrchoviny a Radhošské hornatiny (G-01), osídlení je soustředěno v údolních partiích podél vodních toků (Jičínka, Sedlnice), vyšší partie krajiny si vzhledem k dynamickému reliéfu zachovaly svůj přírodní charakter
F-03/2	Přírodní dominanty: Petřkovická hora (607 m n. m.), Strážnice (545 m n. m.), Hlásnice (558 m n. m.), Bílá Hora (557 m n. m.), Červený Kámen (690 m n. m.), Na Peklách (602 m n. m.), Štramberčík (498 m n. m.), Zadní Kopec (417 m n. m.), Včelín (432 m n. m.), Mořkovský vrch (427 m n. m.)
F-03/3 EMBL.	Štramberský kras – jeskyně Šipka (NPP)
F-03/4 EMBL.	MPR Štramberk s věží Trúba – Štramberská Trúba je věž původního štramberského hradu, založeného koncem 13. století.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinná oblast Štramberk je podhorskou leso-zemědělskou krajinnou s mírně až středně zvlněným reliéfem.

Krajinná oblast náleží ke geomorfologické oblasti Západobeskydské podhůří, celku Podbeskydská pahorkatina. Jižní a jihozápadní část oblasti náleží ke geomorfologickému podcelku Frenštátská brázda, okrsku Veřovická brázda. Ostatní části oblasti náleží ke geomorfologickému podcelku Štramberská vrchovina, okrskům Libotínské vrchy (centrální a severní část oblasti), Petřkovické vrch (z. a sz. část oblasti) a Šostýnské vrchy ve východní části oblasti.

Oblast je budována zvrásněnými flyšovými pískovci, slepenci, jílovci a jílovitými břidlicemi ždánického podslezského a slezského příkrovu, vápenic a vyvělinami těšínitů.

Téměř celé území vymezené oblasti je součástí přírodního parku Podbeskydí.

Reliéf oblasti je pahorkatinný, mírně až středně zvlněný. Územím s vyšší dynamikou reliéfu je západní část oblasti - Kojetínsko – ostrý hřeben s příkřejším severozápadním svahem - Petřkovická hora (608 m n.m.), Dlouhý kopec (585 m n.m.), Homola (434 m n.m.), centrální část oblasti (hřeben Hlásnice) a jihovýchodní část oblasti s výraznými vyvýšeninami Na peklech (606 m n.m.) a Štramberčik (498 m n.m.). V těchto prostorech s vyšší členitostí terénu se nachází souvislejší lesní porosty oblasti Štramberk. V jejich druhové skladbě převládá smrk s příměsí buku a jedle. Okraje lesních porostů jsou většinou členité.

Specifický charakter má město Štramberk a jeho okolí, kde se zdvihají významné vápencové vrcholy Bílá hora, Kotouč, Červený kámen, Štramberk.

Centrální části oblasti protéká řeka Jičínka a její pravostranný přítok připojující se u N.Jičína Zrzávka.

Zemědělské půdy oblasti jsou většinou orné.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Lesozemědělská, místy lesní krajina náleží vesměs k vrcholně středověké sídelní krajině Carpatika. Historické území Moravy bylo před druhou světovou válkou česko-německé, Štramberk byl převážně český, Novojičínsko spíše německé. Území náleží k oblasti středověké kolonizace s venkovskými sídly s převahou lineární lánové formy. Zemědělská sídla ležící uprostřed svých plužin jsou vesměs obklopena kulturní krajinou s částečně dochovanými historickými krajinnými strukturami. Historicky nejcennější lokalitou, kulturní dominantou nadregionálního významu, archeologickou rezervací (jeskyně Šipka) a jednou ze tří městských památkových rezervací na území Moravskoslezského kraje (samotné jádro města a dřevěná zástavba na předměstí) je město Štramberk. Městu založenému ve 14. století dominuje gotická věž Trúba. Unikátním sídlem jsou i Hodslavice s několika kostely a rodným domem Františka Palackého (národní kulturní památka), krajinářsky zajímavé kostely jsou i jinde (Ženkla, Rybí).

4.3 Vizuelní scéna a prostorové vztahy

Krajina Podbeskydské pahorkatiny je velmi dynamická a proměnlivá. Krajinný celek je zahrnut do Přírodního parku Podbeskydí a výrazností terénního reliéfu, kde nad sníženinou Frenštátské brázdy vystupuje na jihu masiv Velkého Javorníku (918 m n.m.) a k západu se táhnoucí horizontálně hřebene Trojačka se strmými lesnatými severními srázy. Oproti tomuto prostorovému uzavření se na severu od sníženiny zvedá neobyčejně živý a členitý terén Libotínských vrchů s loukami a pastvinami vystupujícími vysoko do vrcholových a hřbetních poloh. Za široce rozevřeným údolím Jičínky se zvedá velmi členitý a dynamický terén Petřkovických vrchů. Město Štramberk s jedinečnou kulturní dominantou gotického hradu – válcovou věží Štramberská trúba, která je nejenom jedinečnou krajinnou dominantou, ale také symbolem – emblémem celé oblasti.

Oblast je hustě osídlena, největší obcí, která se zde nachází je Nový Jičín s více jak 20000 obyvateli, Mořkov a Štramberk překračují hranici 2000 obyvatel. Malých obcí pod 1000 obyvatel se zde vyskytuje malé množství. Krajinnou dominantou oblasti je Bílá hora (557 m) s rozhlednou nacházející se na východním okraji Štramberku. Vizuelní vlivy na krajinu a její horizonty lze předpokládat především elektrickým vedením 400 kV, které vede od Nového Jičína na jih do Mořkova a dále trasami vedení 400 kV, která vedou horizontálním směrem přes jižní polovinu oblasti. Železniční síť tvoří regionální tratě č. 325 a 326, jižní hranice oblasti je vymezena ve stopě celostátní dvoukolejné tratě č. 323 (vazba na Ostravu a Zlínský kraj). Silnice I/57 v širších souvislostech spojuje Zlínský kraj a Opavu, prochází západní polovinou území. Zbývající dopravní síť je tvořena silnicemi II. a III. třídy.

Do vrcholových partií západního okraje území této specifické krajiny bude dosahovat vizuelní vliv případné realizace větrné elektrárny v krajině D-01 (VTE 17 Starý Jičín – Heřmanice u Polomi).

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Oblast získává obyvatelstvo hlavně procesem suburbanizace (z měst Nový Jičín, Kopřivnice). Residenční funkce území je prozatím slabší, lidé žijí hlavně v rodinných domech (kromě města Štramberk). Oblast je atraktivní z hlediska jejího využití pro cestovní ruch, vyšší výskyt atraktivit např. Štramberská Trúba, jeskyně Šipka, botanická zahrada v prostorech bývalého lomu, Bíla hora. V oblasti je nižší výskyt rekreačních objektů pro individuální rekreaci.

Obyvatelstvo žijící v této oblasti má nadpoloviční podíl autochtonní složky. Oblast ale má relativně vysoký podíl seniorů. Oblast má relativně nízkou míru nezaměstnanosti a na druhé straně nadprůměrný podíl osob s vysokoškolským vzděláním. Oblast není sociálně a ekonomicky problematická, protože je v zázemí větších sídel v regionu. Severozápadní část patří do spádové oblasti Nového Jičína, severovýchodní část pak do spádové oblasti města Štramberk, potažmo již mimo oblast ležící Kopřivnice. Současné trendy naznačují, že oblast může nadále získávat obyvatelstvo, jak přirozeným přírůstkem, tak migrací, dojde k posílení residenční funkce oblasti růstem ploch k bydlení.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

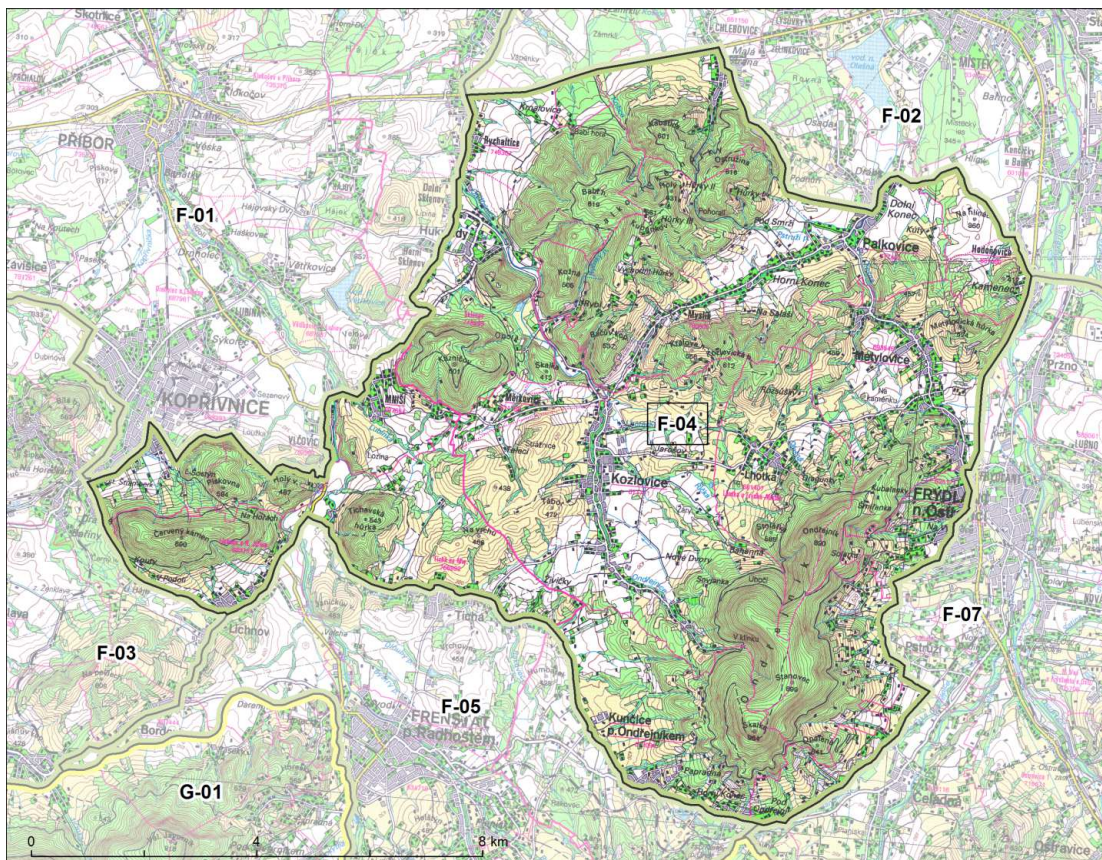
Stav

- Vzdušná vedení VVN 400 kV - výrazné antropogenní linie v krajině
  - ⇒ vedení č. 459 v ose Životice u N. Jičína – Mořkov – Ženklaava – Lichnov
  - ⇒ vedení č. 403 v ose Hodslavice – Mořkov – Věřovice - Bordovice
- Vápencový lom Kotouč, odtěžena část úbočí kóty Šipka
- Suburbanizace směřující z Nového Jičína a Kopřivnice (vznik nových obytných zón bez vazby na stávající sídelní strukturu a veřejnou infrastrukturu).

Záměry

- VTE 17 – větrná elektrárna Starý Jičín (1x VTE s výškou osy rotoru 150 m), situovaná na území specifické krajiny D-01, riziko ovlivnění dálkových pohledů

F-04 ONDŘEJNÍK - PALKOVICKÉ HŮRKY

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

116 981 420.7 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
F-04	Frenštát pod Radhoštěm	Lichnov (část)	Lichnov u Nového Jičina (část)
		Tichá (část)	Tichá na Moravě (část)
	Frýdek-Místek	Baška (část)	Hodoňovice (část)
		Fryčovice (část)	Kunčičky u Bašky (část)
		Fryčovice (část)	Fryčovice (část)
		Frýdek-Místek (část)	Chlebovice (část)
		Hukvaldy (část)	Sklenov (část)
			Rychaltice (část)
		Kozlovice	Měrkovice
		Kozlovice	
	Lhotka	Lhotka u Frýdku-Místku	
	Palkovice (část)	Myslík	
		Palkovice (část)	
	Frýdlant nad Ostravicí	Čeladná (část)	Čeladná (část)
Frýdlant nad Ostravicí (část)		Frýdlant nad Ostravicí (část)	

KO	ORP	OBEC	KÚ	
		Kunčice pod Ondřejníkem (okrajově)	Kunčice pod Ondřejníkem (okrajově)	
		Metylovice (část)	Metylovice (část)	
		Pstruží (část)	Pstruží (část)	
	Kopřivnice		Kopřivnice (část)	Mniší (část)
				Vlčovice (část)
				Kopřivnice (část)
				Štramberk (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Jižně pod Kopřivnicí tvoří tato oblast západní výběžek okolo vrchu Červený kámen (690 m). Od silnice I/58 pokračuje jihovýchodním směrem údolím Tichávky přes Tichou a Kunčice pod Ondřejníkem do údolí Frýdlandské Ondřejnice. Tímto údolím vede dále severovýchodním směrem až k silnici III/48314, v její stopě pokračuje do Frýdlantu nad Ostravicí. Napojuje se na silnici I/56, po které směřuje na sever a po cca 3,5 km se od ní odklání na severozápad. Přes Palkovice vede k silnici I/48 a v její stopě pokračuje k jižnímu okraji Fryčovic. Údolím Ondřejnice a Sklenovského potoka dále směřuje k jihozápadu ke Kopřivnici.

Tři lesnaté masivy výšin vytvářejí ve Štramberské vrchovině viditelnou a neobyčejně výraznou skupinu, vymezující vnitřní - poměrně vysoko položené – prostory. Hranice proto obkroužila na východě v krajině jasně zřetelné úpatí Ondřejníku, na severovýchodě zahrnula výšinu Na hlínách (360,8 m n.m.) vůči Místeckému lesu a sleduje úpatí severního výběžku Palkovických hůrek – Ostružinu (616,3 m n.m.) i Kabátici (601,1 m n.m.). Rovněž západní hranice sleduje úpatí Palkovických vrchů a v západním výběžku oblasti je těsně ohraničen masiv Červeného kamene (690 m n.m.).

3. Významné a emblematické znaky krajiny

Lesnaté masivy výrazných výšin Ondřejníku, Palkovických a Šostýnských hůrek vymezují vnitřní prostory lesozemědělské krajiny se specifickými formami osídlení – Palkovice – Kozlovice. Jedinečná krajinná dominantu zříceniny hradu Hukvaldy představuje znak osobitosti této krajiny. Na základě analýz přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů byly definovány významné znaky vyjadřující osobitost krajiny.

F-04/1	Přírodní dominanty: Hradní vrch a obora Hukvaldy, Kubánkov (661 m n.m.), Babí hora (619 m n.m.), Ostružná (616 m n.m.), Kazničov (601 m n.m.), Červený Kámen (690 m n.m.), Kozlovická hora (612 m n.m.), Ondřejník (890 m n.m.), Úbočí (864 m n.m.), Stanovec (899 m n.m.), Skalka (964 m n.m.)
F-04/2	Lesozemědělská krajina uzavřená mezi (převážně) lesnaté masivy výrazných výšin Ondřejníku, Palkovických hůrek a Šosnovských vrchů, na členité okraje lesních porostů plynule navazují struktury nelesní zeleně
F-014/3	Hustá síť vodních toků (pramenná oblast Ondřejnice a Olešné) s doprovodem břehových porostů
F-04/3	Specifické formy osídlení v prostoru Kozlovic, Palkovic a Lhotky (tradiční charakter dlouhé údolní lánové vsi s částečně dochovanou krajinnou strukturou původní plužiny a četnými prvky nelesní zeleně).
F-04/4 EMBL.	Hukvaldy – historické sídlo s výraznou dominantou zříceniny hradu

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinná oblast Ondřejník – Palkovické vrchy je dynamickou krajinou s významným zastoupením lesních porostů s dochovanou dřevinou skladbou. Osu oblasti tvoří řeka Ondřejnice.

Oblast je budována zvrásněnými flyšovými pískovci, slepenci, jílovci a jílovitými břidlicemi ždánického podslezského a slezského příkrovu, vápenic a vyvřelinami těšínitů.

Krajinná oblast Ondřejník – Palkovické vrchy náleží ke geomorfologické oblasti Západobeskydské podhůří, celku Podbeskydská pahorkatina. Severní část náleží ke geomorfologickému podcelku Příborská pahorkatina, okrsku Pálkovické podhůří; východní část k podcelku Štramberská vrchovina, okrsku Metylovická pahorkatina, jižní a jihovýchodní část k podcelku Štramberská vrchovina, okrsku Ženklovská pahorkatina, západní část k okrsku Palkovské hůrky a jihozápadní výběžek k okrsku Hostýnské vrchy.

Osu oblasti tvoří řeka Ondřejnice. Přírodní dominantou oblasti jsou Pálkovické hůrky vytvořené slezským příkrovem, ze kterého díky silnému zarovnání povrchu ve třetihorách a začátkem čtvrtohor zůstal jen zbytek – tzv. příkrovová troska. Ve střední části hůrek vytvořila řeka Ondřejnice průlomové údolí s prudkými svahy. V západní části oblasti se nachází rozsáhlý zalesněný hřeben Pálkovické hůrky s několika výraznými vrcholy (nejvyšší Kubánkov (661 m n.m.), Babí hora (619 m n.m.), Ostružná (616 m n.m.). Hřeben je přerušen údolím potoka Košice. Druhová a věková skladba lesních porostů je velmi pestrá. V členitém terénu převažují staré bučiny s vtroušenou jedlí. V nižších polohách též smrk a borovice.

Nad meandrem Ondřejnice na skalním ostrohu při západní hranici oblasti se zvedá hradní vrch se zříceninou hradu Hukvaldy a vrchol Kazničova (601 m n.m.). Oba vrcholy jsou zalesněny a jsou součástí Hukvaldské obory. Jádrem obory tvoří unikátní komplex bukových porostů s přírodně krajinářskou úpravou.

Další výrazné vrcholy oblasti se nachází při jejím jihozápadním okraji – Tichanovská hůrka (542 m n.m.) a na levém břehu meandrující Lubiny (Tichávky) Červený Kámen (690 m n.m.), Pískovna (584 m n.m.). Vrcholy jsou zalesněné. Jihozápadní část oblasti je součástí přírodního parku Podbeskydí.

V severovýchodní části oblasti se rozprostírá Metylovická pahorkatina rozdělená na dvě části; na severu potokem Olešná, na jihu jejím přítokem Metylovou. Svahy pahorkatiny jsou tvořeny zejména pastvinami, vyšší polohy jsou zalesněny a vytváří souvislý krajinářsky významný lesní komplex. Nejvyšším vrcholem je Kozlovická hora (612 m n.m.). Okraje lesních porostů jsou výrazně členité.

Jihovýchodní část vymezené oblasti zaujímá výrazný masiv Ondřejníku s vrcholy Ondřejník (890 m n.m.), Úbočí (864 m n.m.), Stanovec (899 m n.m.) a nejvyšším vrcholem Skalka (964 m n.m.).

Celá oblast se vyznačuje vysokým podílem rozptýlené krajinné zeleně, okraje lesů jsou členité, zemědělské půdy jsou zastoupeny především pastvinami a trvalými travními porosty.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Vesměs lesozemědělská krajina s rozsáhlými lesními celky (masiv Ondřejníku, Červeného kamene, Palkovické hůrky) patří ve svém celku k vrcholně středověké sídelní krajině Karpatika, masiv Ondřejníku a navazující území na východě již náleží ke krajině pozdní kolonizace – k novověké sídelní krajině Karpatika, tzv. oblasti osídlené až v novověku, tj. nejdříve od 16. století. Historicky je zdejší krajina součástí Moravy, etnicky zde převažovalo před druhou světovou válkou české etnikum. Z hlediska sídel se v území objevují sídla středověké kolonizace (lineární lánové vsi), tak sídla kolonizace novověké (parcelační a rozptýlené vsi). Za masivem Ondřejníku směrem k Beskydům již zcela převažuje charakter novověké rozptýlené zástavby. Okolí Kozlovic, Tiché a Lhotky zachovává tradiční charakter dlouhé údolní lánové vsi s částečně dochovanými krajinnými strukturami členění původní plužiny a četnými prvky nelesní zeleně (krajina s částečně dochovanou historickou strukturou tvoří 62,66% vymezeného území). Kulturně a historicky nejvýznamnější lokalitou (architektonické památky, památníky), místem spjatým s Leošem Janáčkem a především dominantou nadregionálního významu jsou Hukvaldy se zříceninou jednoho z nejmohutnějších hradů na Moravě, který byl vybudován ve 13. století při důležité komunikaci spojující Olomouc s Krakovem.

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Neobyčejně malebná a rozmanitá krajina s mohutným lesnatým kompaktním masivem Ondřejníku (Skalka 964 m n.m.) oddělujícím od širokého a hustě osídleného prostoru údolí Ostravice (400 m n.m.) kultivovanou zemědělskou krajinu Kozlovicka s dlouhými lánovými vesnicemi v potočném, resp. silničním uspořádání a s další rozptýlenou zástavbou v krajině členěné množstvím lesní i nelesní zeleně. Jedinečným segmentem krajiny je průlomové údolí Ondřejnice v Palkovských hůrkách, vymezení Hradní vrch Hukvaldy a Kazničov (601 m n.m.). Vzniká krajinná scéna, atraktivní převýšením lesnatých hůrek na kultivovanou zemědělskou krajinou a umožňující jedinečné výhledy do krajiny z významných míst krajiny (Hukvaldy, Červený kámen, Skalka).

Oblast je hustěji zalidněna, největšími obcemi jsou Palkovice, Kozlovice a Kunčice pod Ondřejníkem, které překračují hranici 2000 obyvatel. Svým západním cípem do území také zasahuje obec Frýdlant nad Ostravicí (více jak 5000 obyvatel). Krajinnou dominantou je hradní vrch Hukvaldy (479 m) se stejnojmenným hradem nacházející se na jihovýchodním okraji Hukvald. Vizuální dopady na krajinné horizonty lze předpokládat především elektrickým vedením 400 kV a 220 kV, která procházejí severovýchodním směrem přes centrální partii oblasti. Cca na úseku 5 km dochází k souběhu tras 400 kV a 220 kV a dále k souběhu dvou vedení 400 kV (cca v délce 3 km ve východní okrajové části oblasti). Vedení 110 kV může mít potencionální vizuální dopad na Metylovickou hůrku (524 m), s částečně dochovanými fragmenty původní krajinné struktury, díky průchodu vyššími polohami vrchu (východní okraj území). Skrz hrdlo západního

výběžku oblasti prochází silnice I/58 s vazbou na Ostravu a Zlínský kraj. Zbývající dopravní síť je tvořena převážně silnicemi III. třídy, v menší míře pak silnicemi II. třídy.

5. Socio-demografická charakteristika

Oblast má nízkou residenční funkci, obyvatelstvo žije hlavně v rodinných domech. Dochází k nárůstu ploch k bydlení, nárůst komerčních ploch je minimální. Roste počet obyvatel jak přirozeným přírůstkem, tak zejména migrací. Oblast je residenčním zázemím pro města Frýdek-Místek i Ostrava.

Oblast je intenzivně využívána k rekreačním účelům, zejména k individuální rekreaci. Je zde třetí nejvyšší podíl rekreačních objektů na budovách celkem (24 %) a druhý nejvyšší počet rekreačních objektů pro individuální rekreaci na plochu (13 objektů/km²) ze všech krajinných oblastí vymezených v kraji.

Obyvatelstvo žijící v této oblasti má nadpoloviční podíl autochtonní složky (tj. podíl osob, které se zde narodily) a v oblasti je poměrně nízký podíl rozvedených (7,2 %), což dává příznivou strukturu obyvatelstva se vztahem k území. V oblasti ale je relativně vysoký podíl seniorů. V oblasti je nízká nezaměstnanost (8,5 %), pátá nejnižší mezi krajinnými oblastmi v Moravskoslezském kraji. Oblast má příznivou sociální a ekonomickou strukturu obyvatel.

Budoucí trendy vývoje jsou další růst počtu obyvatel jak přirozeným přírůstkem, tak migrací zejména ze severního směru (Frýdek-Místek, Ostrava). Tyto trendy zejména v souvislosti s přistěhovalectvím do oblasti mohou vytvořit tlak na zajištění technické i sociální infrastruktury a její budoucí údržbu.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

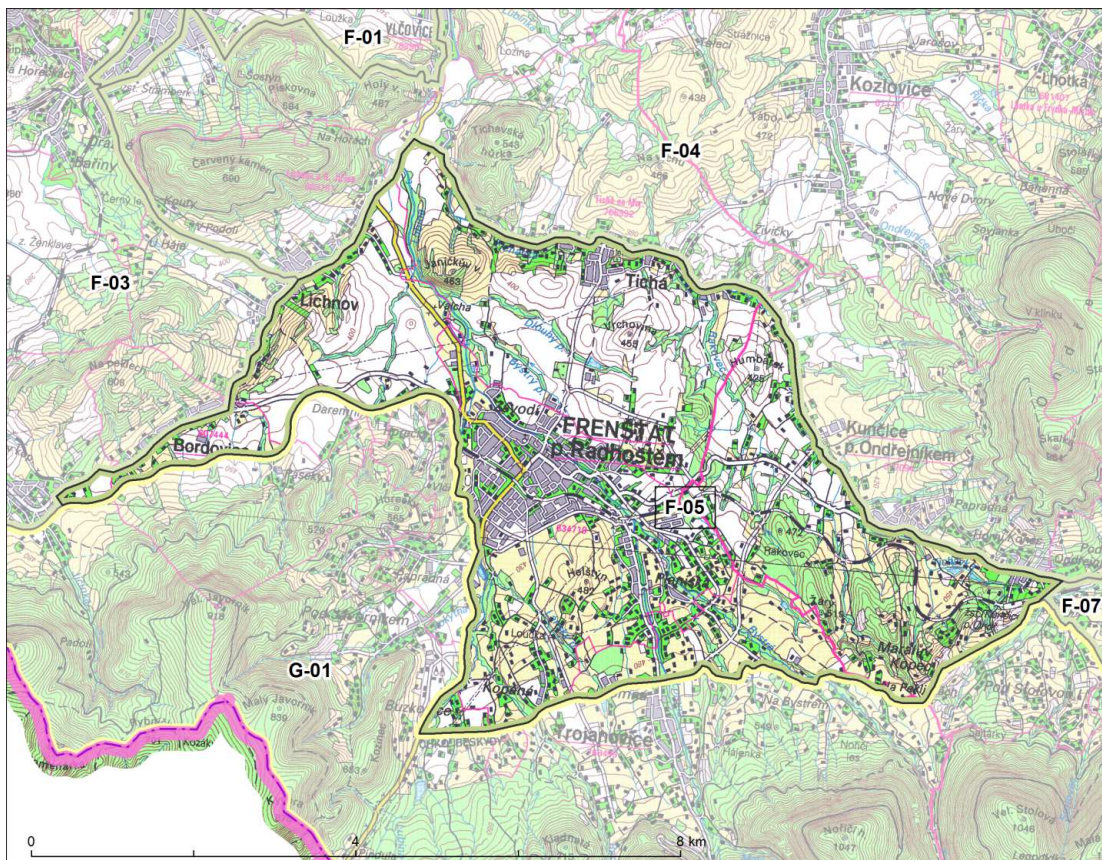
Stav

- Silná residenční suburbanizace ve správních obvodech všech obcí této specifické krajiny.
- Vzdušná vedení VVN 400 a 220 kV - výrazné antropogenní linie v krajině
  - ⇒ vedení V 459 v ose (Kopřivnice -) Tichá – Měrkovice – Myslík – Palkovice (-Hodoňovice)
  - ⇒ vedení V 403 v ose (Frenštát p. R. -) Tichá – Kozlovice – Myslík – Palkovice (-Hodoňovice)
  - ⇒ vedení V 270 v ose (Frenštát p. R. -) Tichá – Kozlovice – Myslík – Palkovice (-TR Lískovec)

Záměry

- dle ÚAP MSK
  - ⇒ Fotovoltaická elektrárna Hukvaldy.
- dle ZÚR MSK
  - ⇒ nejsou evidovány

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

F-05 FRENŠTÁT POD RADHOŠTĚM**1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti****1.1 Plocha**

34 264 415.0 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
F-05	Frenštát pod Radhoštěm	Bordovice (část)	Bordovice (část)
		Frenštát pod Radhoštěm (část)	Frenštát pod Radhoštěm (část)
		Lichnov (část)	Lichnov u Nového Jičína (část)
		Tichá (část)	Tichá na Moravě (část)
		Trojanovice (část)	Trojanovice (část)
		Veřovice (část)	Veřovice (část)
	Frýdlant nad Ostravicí	Čeladná (část)	Čeladná (část)
		Kunčice pod Ondřejníkem (okrajově)	Kunčice pod Ondřejníkem (okrajově)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Ohraničení charakteristické krajiny (typu krajiny) Frenštátska je v obrazu krajiny zřetelné proto, že tato krajina zaujímá polohu mezi úpatím Moravskoslezských Beskyd

(signalizovaným hranicemi CHKO Beskydy) a okraji masivu Ondřejníku a Palkovských vrchů. Výrazné je také soustředění zástavby do poměrně malého urbanizovaného prostoru, kontrastujícího s málo osídlenými segmenty zemědělské krajiny Lichnovska a s terénním hřbetem Rakovce (472 m n.m.) a výšin Vrchovina (455 m n.m.) a Janíčkův vrch (464 m n.m.), oddělujících široké údolí Lubiny od měřítkově menšího údolí Tichávky.

U Bordovic tato oblast vytváří ostroúhlý výběžek. Od železniční tratě č. 325 u Veřovic její hranice vede východním směrem podél hranice CHKO Beskydy až na západní okraj Frenštátu pod Radhoštěm. Zde se lomí na jih a před Trojanovicemi se odklání opět na východ, tímto směrem pokračuje do údolí toku Frýdlantské Ondřejnice. Přechází do údolí Tichávky a severozápadním směrem vede přes Kunčice pod Ondřejníkem a Tichou až k silnici I/58. Cca 1 km pokračuje v její stopě a poté přechází do stopy silnice III/4865, která lemuje údolí Lichnovského potoka a směřuje na jihozápad zpět do výběžku u Bordovic.

3. Významné a emblematické znaky krajiny

Urbanizovaná krajina Frenštátu pod Radhoštěm s navazující předměstskou krajinou zemědělského charakteru navazuje na úpatí výrazných lesnatých výšin okrajů Beskyd (masiv Velkého Javorníku, 918 m n.m.), výběžků Palkovských a Šostýnských hůrek (Masiv Tichavské hůrky, 544 m n.m.) a Ondřejníku. Na základě analýz přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů byly definovány významné znaky vyjadřující osobitost krajiny. Pro tuto krajinu nebyly definovány emblematické znaky.

F-05/1	Přírodní dominanty: Janíčkův vrch (463 m n.m.) Pekliska (547 m n.m.) a dále dominanty okolních specifických krajin G-01 (Velký Javorník, Kýčera, Radhošť, Kněhyně), F-04 (Ondřejník, Tichavská hůrka) a F-03 (Červený Kámen)
F-05/2	Mozaika luk a pastvin, rozčleněná liniovými strukturami břehových porostů podél vodních toků, zeleně podél cest, příp. rozhraničující zeleně (remízky a meze).
F-05/3	Pohledové dominanty historického jádra města Frenštát p. R. na pozadí krajinného rámce svahů Beskyd

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Oblast je budována flyšovými jílovci a jíly a pískovci slezského příkrovu, vyvělinami těšínitů a kvartérními sedimenty.

Oblast náleží ke geomorfologické oblasti Západobeskydské podhůří, celku Podbeskydská pahorkatina, podcelku Frenštátská brázda, okrsku Radhoštské podhůří.

Jádrovým územím oblasti je město Frenštát ležící na soutoku podhorských říček Lubiny a Bystré. Reliéf oblasti má pahorkatinný charakter, je ukloněn k severu až k severovýchodu. V krajinném pokryvu převládají zemědělské půdy, zejména pastviny a trvalé travní porosty. Oblast je relativně bohatá na krajinnou zeleň, která se zde vyskytuje především ve formě břehových doprovodů vodních toků, liniové zeleně podél cest, zeleně členící louky (remízky a meze).

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Lesozemědělská krajina v okolí Frenštátu pod Radhoštěm je zařazena k vrcholně středověké sídelní krajině Karpatika. Historicky je zdejší krajina součástí Moravy, etnicky zde převažovalo před druhou světovou válkou české etnikum. Jedná se o část krajiny bezprostředně obklopující město Frenštát pod Radhoštěm. Osídlení kotliny probíhalo zřejmě do období velké kolonizace ve 13. a 14. století a do této doby lze klást také počátky města, jehož centrum je prohlášeno krajinnou památkovou zónou. Většina území je urbanizovaná a snad jen krajina obklopující Frenštát na severu může vykazovat stopy původních struktur zemědělské podhorské krajiny.

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Vizuální scéna je ovlivněna především prostorovými vazbami na okolní horské hřbety, dominanty a lesnaté svahy a výšiny, vymezující prostor Frenštátu. Jedná se o výhledy na masiv Radhoště (1129 m n.m.) a hřbet Velkého Javorníku (918 m n.m.) s výšinou Horečky (565 m n.m.) nad západním okrajem města. Okolní krajina až k hranicím charakteristické oblasti, vymezeným vodotečemi a lánovými vesnicemi Lichnov a Tichá v potočním uspořádání jsou málo osídlené a kontrastují se siluetami průmyslového města s některými historickými dominantami.

Hustěji obydlená oblast jejímž hlavním sídelním centrem je Frenštát pod Radhoštěm s více jak 10000 obyvateli. Okolní obce také vykazují vyšší počet obyvatel. Územím procházejí elektrická vedení 400 kV a 220 kV severně a jihovýchodně pod Frenštátem. Vedení 110 kV vede jižními partiemi oblasti. V těchto případech lze očekávat vizuální dopady na krajinný obraz. V horizontálním směru centrální částí oblasti vede železniční celostátní dvoukolejná trať č. 323, která v širších souvislostech spojuje Ostravu a Zlínský kraj. Hlavní silnicí zpřístupňující Frenštát je I/58 s vazbami podobnými jako trať č. 323. Zbytkem oblasti procházejí silnice II. a III. třídy.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Většina území specifické oblasti je urbanizovaná, s čímž souvisí vysoká hustota osídlení (401 obyvatel na km², 94 budov na km²). Charakter území (atraktivní prostředí, dostupnost Ostravska, rekreační potenciál spojený s objekty jak pro hromadnou, tak individuální rekreaci) je důležitým faktorem vedoucím k růstu ploch pro bydlení i komerčních ploch a k růstu počtu obyvatel díky kladnému migračnímu saldu. Přirozený přírůstek je zde mírně záporný.

Alochtonní a autochtonní složka obyvatelstva jsou zde v rovnováze. Problémem je věková struktura, ve které má vysoký podíl složka seniorů, z čehož plynou vyšší nároky na poskytování sociálních služeb.

Vzdělanostní úroveň je velmi vysoká (s necelými 12 % vysokoškolsky vzdělaného obyvatelstva). Ekonomická úroveň oblasti není problémem – míra nezaměstnanosti je nízká, míra ekonomické aktivity pak průměrná. Charakteristické pro oblast je ekonomicky silné obyvatelstvo, což je mj. dáno imigrací osob s vyššími příjmy.

Vzhledem k charakteru území a dosavadnímu vývoji lze předpokládat, že zde bude docházet k další imigraci osob. Růst počtu obyvatel však bude pravděpodobně snižovat nevyhovující věková struktura a z ní plynoucí záporný přirozený přírůstek. Zásadní vliv i

na sociodemografickou a ekonomickou stránku oblasti by mělo rozhodnutí o vytěžení zdejších zásob černého uhlí a zemního plynu.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

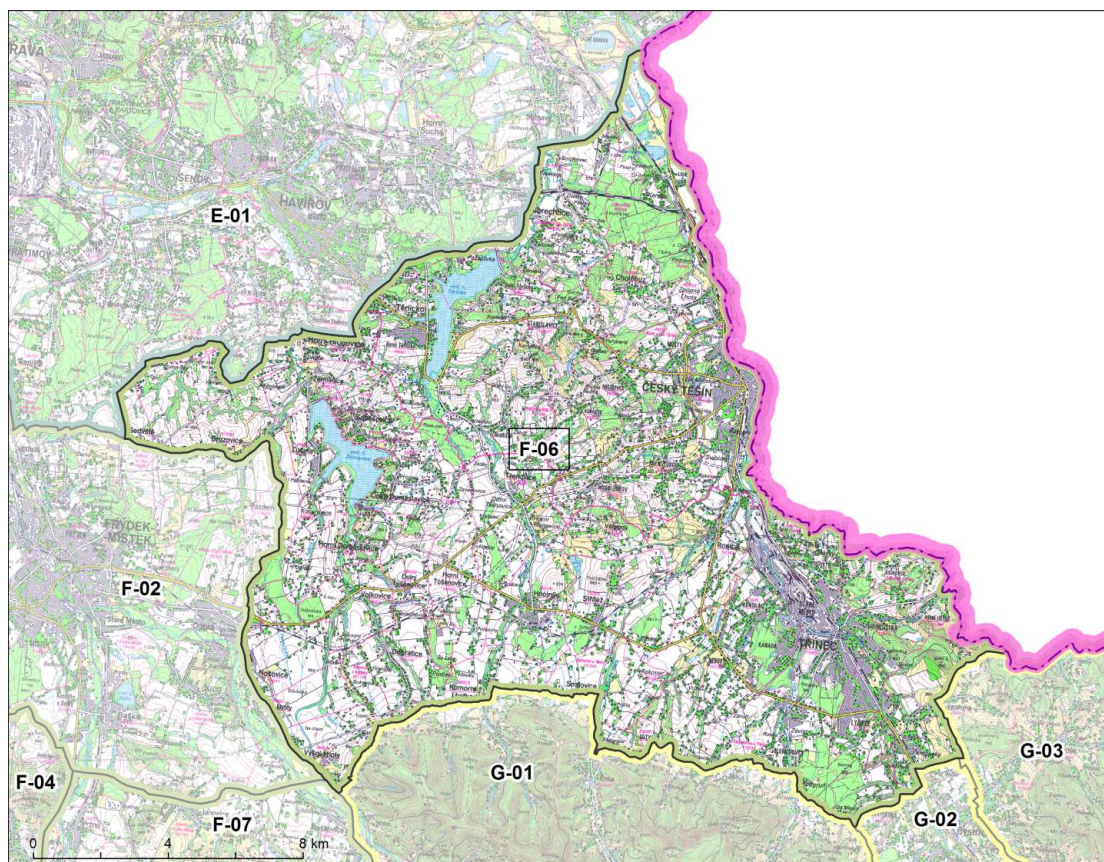
Stav

- Silná urbanizace sídelního a průmyslového prostoru Frenštátu pod Radhoštěm.
- Vzdušná vedení VVN 400 a 220 kV- výrazné antropogenní linie v krajině
  - ⇒ vedení V 403 v ose (Lichnov -) Tichá (- Kozlovice)
  - ⇒ vedení V 270 v ose (Rožnov p. R. -) Frenštát p. R. - Tichá (- Kozlovice)
- Vysoká koncentrace rekreačních objektů na úpatí Beskyd (k. ú. Frenštát p. R. a Trojanovice).

Záměry

ÚAP MSK 2011 ani vydané ZÚR MSK neevidují záměry s rizikem významných negativních vlivů na krajinu.

F-06 TŘINEC – TĚŠÍN

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

272 523 065.3 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ	
F-06	Český Těšín	Český Těšín	Koňákov	
			Mistřovice	
			Stanislavice	
			Mosty u Českého Těšína	
			Dolní Žukov	
			Horní Žukov	
			Český Těšín	
		Chotěbuz	Zpupná Lhota	
			Podobora	
			Chotěbuz	
	Frýdek-Místek	Bruzovice (část)	Bruzovice (část)	
			Dobrá (část)	Dobrá u Frýdku-Místku (část)
			Dobratice (část)	Bukovice u Dobratic
Dolní Domaslavice			Dobratice (část)	
		Dolní Domaslavice	Dolní Domaslavice	

KO	ORP	OBEC	KÚ
			Volovec
		Dolní Tošanovice	Dolní Tošanovice
		Horní Domaslavice	Horní Domaslavice
		Horní Tošanovice	Horní Tošanovice
		Kaňovice (část)	Kaňovice (část)
		Lučina	Kocurovice
			Lučina
		Nižní Lhoty (část)	Nižní Lhoty (část)
		Nošovice (část)	Nošovice (část)
		Pazderna (část)	Pazderna (část)
		Sedliště (část)	Sedliště ve Slezsku (část)
			Horní Soběšovice
		Soběšovice	Pitrov
			Dolní Soběšovice
		Třanovice	Třanovice
		Vojkovice	Vojkovice
		Vyšní Lhoty (část)	Vyšní Lhoty (část)
		Žermanice	Žermanice
	Havířov	Albrechtice (část)	Albrechtice u Českého Těšína (část)
		Havířov (část)	Bludovice (část)
		Horní Bludovice (část)	Horní Bludovice (část)
			Prostřední Bludovice (část)
		Těrlicko	Dolní Těrlicko
			Hradiště pod Babí horou
			Horní Těrlicko
	Karviná	Karviná (část)	Darkov (část)
			Ráj (část)
			Louky nad Olší (část)
		Stonava (část)	Stonava (část)
	Třinec	Bystřice (část)	Bystřice nad Olší (část)
		Hnojník	Hnojník
		Komorní Lhotka (část)	Komorní Lhotka (část)
		Ropice	Ropice
		Řeka (část)	Řeka (část)
		Smilovice (část)	Rakovec
			Smilovice u Třince (část)
		Střítež	Střítež
			Kojkovice u Třince
			Horní Líštná
			Český Puncov
			Lyžbice
			Dolní Líštná
		Třinec (část)	Karpentná (část)
			Nebory
			Třinec
			Oldřichovice u Třince (část)
			Konská
			Guty (část)
		Vělopolí	Vělopolí
		Vendryně (část)	Vendryně (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Tento krajinný typ v úseku od toku Vedryňka, na hranici s oblastí G-03, až po styk řeky Olše s Česko-polskou státní hranicí na severu kopíruje právě tuto administrativní hranici. Od Olše vede jihozápadním směrem po silnici II/475 do Stonavy, zde se stáčí na jih a pokračuje do Albrechtic. Odtud opět pokračuje většinou po silnicích III. třídy jihozápadním směrem okolo vodní nádrže Těrlicko a dále přes Horní Bludovice až do Sedliště. Zde se stáčí na východ a za Bruzovicemi na jih, dále údolím Pazderůvky směřuje do Dobré, kde se napojuje na silnici III/4774 a údolím Morávky směřuje do Vyšní Lhoty. Odtud pokračuje po hranici CHKO Beskydy na východ podél paty okolních svahů až k silnici I/11 mezi Třincem a Bystřicí. Poté vede severovýchodním směrem přes Vendryni k Česko-polské státní hranici.

Hranice charakteristické krajiny/krajinné oblasti jsou v poměrně zřetelné neboť se v nich projevuje rozhraní Třinecké brázdy a úpatí strmých lesnatých severních svahů Moravskoslezských Beskyd na jihu, přechod mírně zvlňené a velmi členité krajiny Těšínské pahorkatiny se zcela charakteristickou rozptýlenou strukturou osídlení slezské zástavby do urbanizované krajiny Havířovské plošiny na severu a na východě pak koridor řeky Olše nejenom jako hraniční řeky v urbanizovaném prostoru Českého Těšína, ale též jako krajinná osa průmyslové oblasti Třinecka. Vzniká velmi specifická krajina, ohraničená horizonty výběžků Slezských Beskyd a výraznějšími horizonty Moravskoslezských Beskyd s dominantou Lysé hory, jejíž charakter se mění od urbanizované a industrializované osy na východě k líbezně jemně členité a hustě osídlené zemědělské krajině rozkládající se až k okraji Frýdecka – Místecka.

3. Významné a emblematické znaky krajiny

Jedná se jak o krajinu výrazně urbanizovanou a industrializovanou, s výraznými změnami v krajinné struktuře, tak zemědělskou krajinu s typickou rozptýlenou zástavbou slezského typu. Na základě analýz přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů byly definovány významné znaky vyjadřující osobitost krajiny.

F-06/1	Vodní nádrže Žermanice a Těrlicko
F-06/2	Slezská zástavba
F-06/3	Hustá síť vodních toků s doprovodem břehových porostů (Olše, Tyra, Stonávka, Ropičanka, Lučina a jejich přítoky)
F-06/4 EMBL	Výrazný krajinný rámeček okrajů Moravskoslezských a Slezských Beskyd

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Oblast je budována křídovými a paleogenními flyšovými horninami ždanicko-podslezského a slezského příkrovu s vyvělinami těšínitů, krami kulmských a bradly jurských hornin a neogenními a kvarterními sedimenty.

Oblast náleží ke geomorfologické oblasti Západobeskydské podhůří, celku Podbeskydská pahorkatina. Jižní, jihovýchodní a východní část oblasti náleží ke geomorfologickému podcelku Třinecká brázda, který je v oblasti zastoupen okrskem

Ropická plošina a Frýdecká pahorkatina. Severní, severovýchodní, centrální a východní část náleží k podcelku Těšínská pahorkatina, okrskům Hornožukovská pahorkatina a Bruzovická pahorkatina.

Reliéf oblasti je erozně denudační na hluboce denudované příkrovové struktuře s četnými příkrovovými troskami, průlomovými údolími a tvary vzniklými v důsledku kontinentálního zalesnění. Ve sníženinách se nachází velké náplavové kužele.

Přírodní prvky krajinné oblasti Třinec – Těšín jsou významně ovlivněny antropogenní činností. Ve vymezené oblasti se nachází 3 osy, které částečně určují její charakter. Východní osu tvoří řeka Olše, která je zároveň v části svého toku hraničním tokem a jsou v její nivě soustředěny zásadní urbanizační aktivity a také velká část průmyslové činnosti dané oblasti. Na řece Olši leží města Těšín a Třinec, které je hlavním průmyslovým centrem oblasti. Krajina v jeho okolí je značně přeměněná a její funkce narušeny výrobní činností. Další osou je řeka Stonávka procházející přibližně centrální části oblasti a osu při západní hranici oblasti vytváří řeka Lučina.

Krajina v jižní části oblasti (mimo průmyslové okolí města Třince) se vyznačuje vysokým podílem zemědělské půdy (malé a středně velké bloky) a poměrně vysokým podílem krajinné liniové zeleně. Liniová krajinná zeleň tvoří doprovod vodních toků, cest a odděluje jednotlivé pozemky. Lesní porosty jsou zastoupeny pouze v malé míře ve formě menších lesů nepůvodní druhové skladby. Směrem k centrální části oblasti se zvětšuje velikost půdních bloků a klesá podíl krajinné zeleně. Výraznými přírodními a krajinnými prvky oblasti jsou vodní nádrže Žermanice a Těrlicko.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Lesozemědělská krajina s rozsáhlými urbanizovanými plochami leží na pomezí vrcholně středověké sídelní krajiny Karpatika na Českotěšínsku, tzn. oblasti nepřetržitě osídlené od vrcholného středověku, tj. od 13. až 14. století, a novověké sídlení krajiny Karpatika na Třinecku, tzn. oblasti osídlené až v novověku, tj. nejdříve od 16. století. Historicky se jedná o krajinu Slezska, Těšínského knížectví, etnicky se před druhou světovou válkou jednalo ve východní části o oblast s převahou českého a na většině území o oblast s převahou původně polského obyvatelstva. Sám Těšín měl smíšená německo-polský charakter. Kolonizace zde probíhala jak ve středověku (lineární lánové vsi), tak v novověku (parcelační a rozptýlené vsi). Výrazně změněnou strukturu má silně urbanizovaná a industrializovaná krajina v koridoru Třinec – Český Těšín (dále třeba rozsáhlá zóna Nošovice). Krajina západně od tohoto značně urbanizovaného pásu vyniká svébytnou rozptýlenou zástavbou slezského typu pokrývající téměř celou krajinu severně od masivu Beskyd, přičemž u osídlení v podhůří Beskyd lze vysledovat stopy původních krajinných struktur. Charakter zdejší krajiny byl změně i vybudování rozsáhlých vodních nádrží Žermanice (1951–1958) a Těrlicko (1955–1964) vystavěných za účelem zásobování dolů a průmyslových závodů na Ostravsku a Třinecku provozní vodou. Komorní Lhotka na úpatí Beskyd je vesnickou památkovou zónou, z dalších historických objektů s určitým významem pro zdejší krajinu lze uvést zámek a kostel v Hnojníku, kostel a zámek v Ropicích, zámky v Horních a Dolních Tošanovicích či kostel ve Vidíkově.

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Obraz krajiny je dán působivými kontrasty – kontrastem výrazných okrajů horských masivů vůči mírně a jemně členité krajině Těšínské pahorkatiny. Rovněž kontrast silně urbanizovaného a industriálního území koridoru řeky Olše v prostoru Třinec – Český Těšín vůči kultivované a hustě osídlené krajině s rozptýlenou Slezskou zástavbou na Třinecku a Těšínsku a též kontrasty mírně zvlněné zemědělské, hustě osídlené krajiny Třinecké brázdy a Těšínské pahorkatiny a mírně zahloubených koridorů vodotečí (Lučina, Stonávka, Ropičanka, Bystrý potok, Tyra), členících v severojižním směru otevřenou krajinu. Pro krajinnou scénu jsou významné rozeznatelné dominanty Lysohorské hornatiny - zejména Lysé hory, ale také vrcholů v okrajových partiích – Ropice (1082 m n.m.), Javorový (1031 m n.m.), Ostrý (1044 m n.m.). V krajině se objevují kulturní dominanty drobných kostelíků a mohutná civilizační dominanty Třineckých železáren.

Oblast je hustě obydlena, hlavními sídelními centry jsou Český Těšín a Třinec s více jak 20000 obyvateli. Obce s vyšším počtem obyvatel se nacházejí ve směru na oblast E-01 (jádrová část Ostravské aglomerace), V osídlení mezi Českým Těšínem a Frýdkem-Místkem převažují malé obce s počtem okolo 1000 obyvatel. Vizuální vlivy na krajinný obraz lze předpokládat zejména hustou sítí elektrického vedení 400 kV a 110 kV, která se zpravidla sbíhají v rozvodně na území obce Nošovice (západní okraj oblasti). Odtud se jejich trasy rozbíhají do ostatních partií území. Výjimkou je vedení 220 kV, které oblastí pouze prochází v její severní polovině. Rozvodna na napětí 110 kV se dále nachází severozápadně nad Třincem. Železniční celostátní trať č. 320 (převážně dvoukolejná kromě úseku Karviná-Louky), která vede v blízkosti východní hranice oblasti (státní hranice), vykazuje širší vazby na Bohumín a hraniční přechod v Mostech u Jablunkova. Na tuto trať je dále napojena celostátní dvoukolejná trať č. 321 (vazby na Ostravu a Český Těšín) a regionální trať č. 322 vedoucí do Frýdku-Místku. Silničními tepnami jsou zejména rychlostní silnice R48, I/11, I/67 a I/68. V širších souvislostech tyto komunikace spojují pohraničí ČR/Polsko a ČR/Slovensko, Ostravu a Opavu. Dopravní síť dále dotváří silnice II. a III. třídy. Ve vztahu dopravní a technické infrastruktury a krajiny lze předpokládat určitou míru kumulativních vlivů z hlediska vizuálního vnímání krajiny.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Oblast má vysokou hustotu zalidnění (320 obyvatelstvo/km²) a zejména města Třinec a Český Těšín mají residenční funkci. Oblast obyvatelstvo i přes záporný přirozený přírůstek mírně získává. Je to způsobeno suburbanizačním procesem z města Havířov, naopak existuje trend stěhování obyvatel z Třince do oblastí Jablunkov a Slezské Beskydy. V oblasti rostou jak residenční plochy, tak zejména zástavba komerčních ploch (třetí největší nárůst komerčních ploch mezi krajinnými oblastmi Moravskoslezského kraje).

Více než polovina obyvatelstva v této oblasti je autochtonní (tj. osoby, které se zde narodily), existuje poměrně významný vztah obyvatelstva k území. Míra nezaměstnanosti je přes existenci významného zaměstnavatele (Třinecké železářny) vyšší než 10 %, na druhé straně v oblasti je příznivá vzdělanostní struktura obyvatelstva

(nadprůměrný podíl vysokoškolsky vzdělaných a naopak podprůměrný podíl osob se základní a neukončeným vzděláním).

Dá se předpokládat, že budoucím trendem bude stěhování obyvatel do oblastí z oblastí Ostrava – Karviná a Frýdek-Místek. Naopak vystěhování obyvatel z oblastí bude do oblastí Slezské Beskydy a Jablunkov.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Výrazně urbanizovaná a industrializovaná krajina, s výraznými změnami v krajině struktuře v koridoru Třinec – Český Těšín (k. ú. Lyžbice, Staré Město, Dol. Líštná, Konská, Český Těšín).
- Koridory vedení VVN 400 a 220 kV
  - ⇒ vedení 400 kV V404 v ose: (TR Nošovice) - Hor. Domaslavice – Komorní Lhotka – Smilovice – Oldřichovice - (Bystřice – Mosty u Jablunkova – st. hranice)
  - ⇒ vedení 400 kV V 444 v ose: (TR Nošovice) - Hor. Domaslavice – Dol. Domaslavice (Mušalec) – Do. Těrlicko – Albrechtice – (Karviná)
  - ⇒ vedení 400 kV V 460 v ose: (TR Nošovice) – Lučina – Hor. Těrlicko – (TR Albrechtice)
  - ⇒ vedení 220 kV V 245/6 v ose: (TR Lískovec) – Bruzovice – Hor. Bludovice – Hradiště – Chotěbuz – st. hranice.
- Pátevní dopravní tah silnice R48 v ose (Dobrá -) Hor. Tošanovice – Třanovice – Český Těšín.
- Suburbanizace - vznik nových obytných zón nebo areálů komerční občanské vybavenosti často bez vazby na stávající sídelní strukturu a veřejnou infrastrukturu v periferní poloze velkých měst (Třinec)
- Vysoká koncentrace objektů individuální rekreace v okolí vodních nádrží Žermanice (k. ú. Žermanice, Pitrov, Soběšovice, Volovec, Dol. Domaslavice, Hor. Domaslavice, Kocurovice, Lučina) a Těrlicko (k. ú. Hor. Těrlicko, Dol. Těrlicko, Životice).

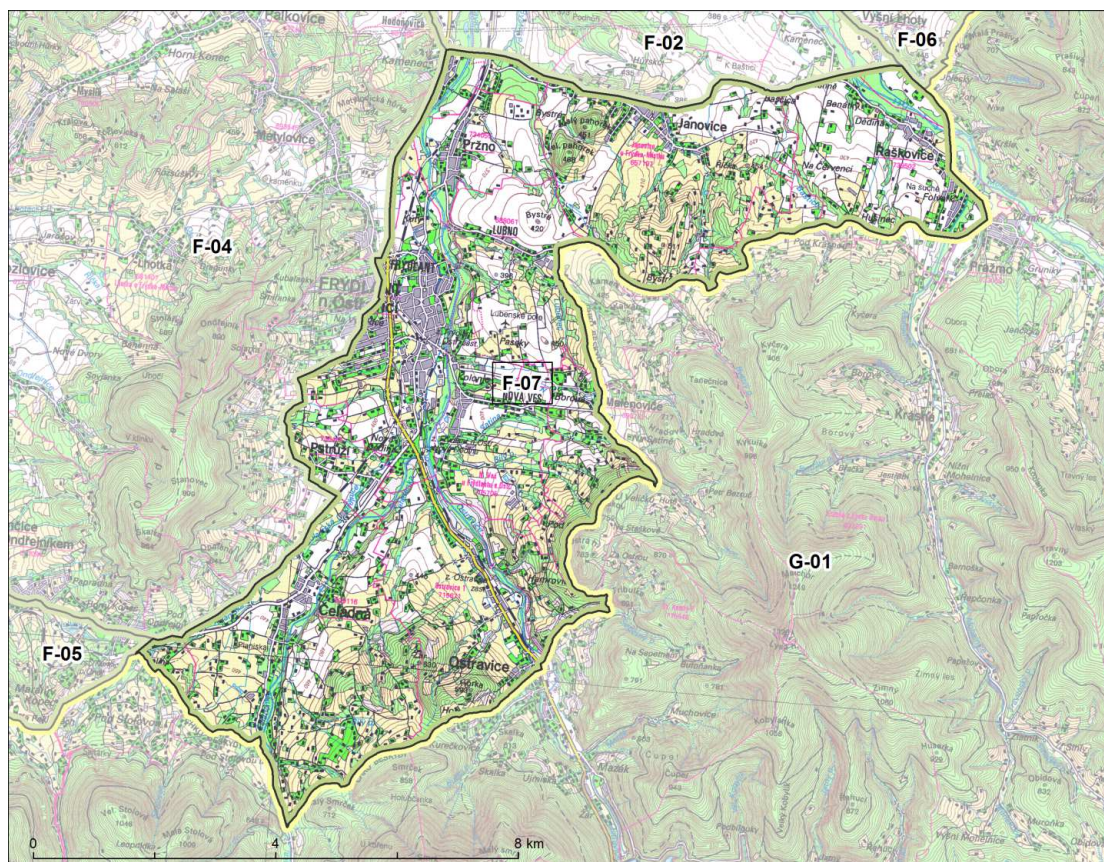
Záměry

- Dle ÚAP MSK
  - ⇒ Nejsou evidovány
- Dle ZÚR MSK
  - ⇒ Vedení 400 kV
    - * EDĚ – Vratimov – Nošovice, vedení 400 kV pro výkon EDĚ 600 MW
    - * TR Nošovice – Mosty u Jablunkova – Varín (SR), souběžné vedení se stávající trasou 400 kV
    - * EDĚ – Nošovice – Albrechtice - vedení 400 kV v souběhu se stávající trasou
  - ⇒ Čtyřpruhové směrově dělené silnice I. třídy
    - * III/47210 – II/474 (Životice), nová stavba, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy - návrh dvoupruh (územní rezerva – rozšíření na čtyřpruh)

- * Těrlicko - Třanovice, nová stavba, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy
- * Třanovice - Hnojník, přeložka, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy
- * Hnojník - Bystřice n. O., obchvat, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

F-07 FRÝDLANT NAD OSTRAVICÍ

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

65 740 698.1 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
F-07	Frýdek-Místek	Baška (část)	Hodoňovice (část)
			Baška (část)
		Krásná (část)	Krásná pod Lysou Horou (část)
		Pražmo (část)	Pražmo (část)
		Raškovice (část)	Raškovice (část)
	Frýdlant nad Ostravicí	Vyšní Lhoty (část)	Vyšní Lhoty (část)
		Čeladná (část)	Čeladná (část)
			Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí
		Frýdlant nad Ostravicí (část)	Lubno (část)
			Frýdlant nad Ostravicí (část)
		Janovice (část)	Janovice u Frýdku-Místku (část)
		Kunčice pod Ondřejníkem (část)	Kunčice pod Ondřejníkem (část)
		Malenovice (část)	Malenovice (část)
Metylovice (část)	Metylovice (část)		
Ostravice (část)	Staré Hamry 2 (část)		

KO	ORP	OBEC	KÚ
			Ostravice 1 (část)
		Pržno	Pržno
		Pstruží (část)	Pstruží (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Tato oblast sousedí u železniční stanice Kunčice na trati č. 323 s krajinným typem F-05. Odtud hranice vede jihovýchodním směrem po hranici CHKO Beskydy do údolí Čeladenky, které překračuje a stále podél CHKO pokračuje na severovýchod do Ostravice. Za ní se odklání na sever a vede do Lubna, které leží na okraji Frýdlantu nad Ostravicí, zde uhýbá na východ a pokračuje do Pražma. Odtud směřuje na sever podél řeky Morávky do Vyšní Lhoty, zde opouští hranici CHKO Beskydy. Vrací se zpět na západ, vede k silnici I/56 a po ní dále na jih údolím Ostravice až do Frýdlantu nad Ostravicí. Odtud ve stopě silnice III/48314 pokračuje na jihozápad k Frýdlantské Ondřejnici a jejím údolím zpět do železniční stanice Kunčice.

Území je z velké části ohraničeno na jihu a jihovýchodě hranicemi CHKO Beskydy vedoucími po úpatí strmých lesnatých svahů Lysohorské hornatiny. Směrem západním je přirozenou hranicí úpatí mohutného masivu Ondřejníku. Severní hranici tvoří rozhraní úpatí Beskyd od hustě osídlení Frýdecka – Místecka – od krajiny jiného charakteru.

3. Významné a emblematické znaky krajiny

Krajinná oblast zahrnuje úpatí Lysohorské hornatiny mezi Čeladnou na západě a Raškoviciemi na východě. Kultivovaná, silně osídlená lesozemědělská krajina na úpatí Beskyd s řadou dochovaných historických krajinných struktur a s výběžkem urbanizované krajiny Frýdlantu. Na základě analýz přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů byly definovány významné znaky vyjadřující osobitost krajiny.

F-07/1	Přírodní dominanty: Velký pahorek (468 m n.m.), Malý pahorek (452 m n.m.), Žár (630 m n.m.), Horka (593 m n.m.), údolí Ostravice a Čeladenky
F-07/3	Kultivovaná zemědělská krajina na úpatí Beskyd a Ondřejníku, zachovávající fragmenty historických krajinných struktur a rozptýlené struktury zástavby v mozaice menších lesních celků a liniových struktur nelesní zeleně podél vodních toků
F-07/3	Krajinné osy údolí Ostravice a Čeladenky
F-07/4 EMBL	Výrazný krajinný rámec okrajů Moravskoslezských Beskyd a Ondřejníku

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Oblast je budována křídovými a paleogenními flyšovými hornatinami ždánicko-podslezského a slezského příkrovu s vyvělinami těšínitů, krami kulmských a bradly jurských hornin a neogenními a kvartérními sedimenty.

Oblast náleží ke geomorfologické oblasti Západobeskydské podhůří, celku Podbeskydská pahorkatina. Severní, severovýchodní a centrální část oblasti náleží ke

geomorfologickému podcelku Frenštátská brázda, okrsku Lysolajské podhůří. Část jižní a jihozápadní k podcelku Lysohorská hornatina, okrsek Lysohorská rozsocha.

Reliéf oblasti má podhorský charakter je mírně až středně vlnitý. Vyšší dynamikou reliéfu se vyznačují okrajové části na jihovýchodně oblasti Ostravice – Harmonice – Malenovice. Dominantami severní části oblasti jsou zalesněné vyvýšeniny s příkrými svahy Velký a Malý pahorek. Významnou roli v obraze krajiny hrají toky Ostravice a Čeladěnky, podél jejichž toků jsou soustředěny hlavní urbanizační aktivity, a jejich četné přítoky podhorských potoků a bystřín. Koryta vodních toků jsou z velké části kamenitá. V obraze krajiny se významně uplatňují louky a pastviny, v menší míře také bloky orné půdy střední velikosti.

Oblast je bohatá na rozptýlenou krajinnou zeleň a lesní porosty menšího plošného rozsahu. V jejich druhové skladbě převládá smrk. Okraje lesních porostů jsou většinou členité. Krajinná zeleň tvoří doprovod vodních toků, cest a odděluje jednotlivé pozemky (meze).

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Lesozemědělská krajina v podhůří Beskyd rozkládající se v okolí Frýdlantu nad Ostravicí se nachází na hranicích mezi vrcholně středověkou sídlení krajinou Karpatika (Frýdlant nad Ostravicí) a novověkou sídlení krajinou Karpatika, kam jsou zařazeny části krajiny na úpatí Beskyd. Historicky leží zdejší krajina na pomezí Moravy a historického Slezska, stavovského panství Frýdek, etnicky zde převažovalo před druhou světovou válkou české etnikum. Do podhůří Beskyd zasahuje dosud typ lineární lánové vsi středověké kolonizace, který přechází na úpatí hor v novověký typ rozptýlené zástavby. Osídlením tohoto území na přelomu 13. a 14. století vzniká léno Místecko-Frýdlantské. Jedná se o výběžek značně proměněné urbanizovaná krajiny táhnoucí se od Frýdku-Místku podél silnice I/56. Zbytek území představuje zemědělská krajina, která především na úpatí Beskyd (jižně od Čeladné) zachovává řadu původních krajinných struktur různých typů kolonizace, přičemž v rámci vymezeného území tvoří krajina s částečně dochovanou historickou krajinnou strukturou 79,57 % území.

4.3 Vizuelní scéna a prostorové vztahy

Prostorovou osou krajiny je tok Ostravice, míjející Frýdlant a rozdělující území na hustě osídlené svahy stoupající k okrajům lesnatého masivu Ondřejníku. Rozptýlená zástavba Pstruží a Pasek zde vytváří působivé scénérie ohraničené hřebenem Ondřejníku a těžící z pohledů k východu na dominantu Lysé Hory (1323 m n.m.). Úpatí Beskyd má působivou rozptýlenou strukturu osídlení s četnými stopami historických krajinných struktur v prostoru Janovic a Raškovic, ale také v některých partiích Čeladenska.

Hustěji osídlená oblast jejímž hlavním sídelním centrem je Frýdlant nad Ostravicí, který překračuje hranici 5000 obyvatel. Obce Čeladná a Ostravice dosahují více jak 2000 obyvatel, zbývající obce této hranice zpravidla nedosahují. Vizuelní ovlivnění okolní krajiny lze předpokládat elektrickým vedením 110 kV, které vede západní okrajovou částí oblasti. V horizontálním směru územím prochází celostátní dvoukolejná trať č. 323 s vazbou na Ostravu a Zlínský kraj a regionální trať č. 324 vedoucí do Ostravice. Silniční

tepnu je I/56 procházející Frýdlantem, která v širších souvislostech spojuje Zlínský kraj s Ostravou. Zbývající dopravní síť tvoří silnice II. a III. třídy.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

I přesto, že tato oblast přiléhá k CHKO Beskydy a je pro ni typická vyšší zalesněnost, je zde vyšší míra hustoty zalidnění s osídlením soustředěným převážně do města Frýdlant. Oblast je turisticky atraktivní, s vysokým počtem rekreačních objektů pro individuální i hromadnou turistiku, především na území CHKO. Město Frýdlant slouží jako výchozí bod pro turistické trasy po Beskydech.

Je zde nejvyšší míra migračního salda v kraji a celkový přírůstek je výrazně kladný. Na tuto situaci reaguje zvýšený přírůstek ploch pro bydlení. Vzdělanostní úroveň je velmi dobrá, neboť je zde nejvyšší podíl vysokoškolských obyvatel v kraji a nejmenší podíl obyvatel bez vzdělání. Tito vzdělaní obyvatelé se zde stěhují převážně z Ostravy toužící po čistém životním prostředí a díky dobrému a rychlému dopravnímu napojení není pro ně problém s rychlou dopravou za prací do Ostravy, případně Frýdku – Místku. Typickou bohatou rezidenční obcí je Čeladná s komplexním občanským vybavením i nabídkou služeb a atrakcí pro vysokopříjmovou klientelu.

Problémem je jeden z nejvyšších úbytků populace přirozenou měrou, což již nyní zvyšuje podíl alochtonní složky obyvatel a snižuje soudržnost a soudržnost obyvatel s územím. V budoucnu tento stav může vyvolávat i konfliktnost mezi starousedlíky a novými rezidenty. Situaci zhoršuje i nepříznivá věková struktura, která se bude nadále zhoršovat.

Tato krajinná oblast je typická soustředěním většiny ekonomických aktivit do města Frýdlant nad Ostravicí. Míra nezaměstnanosti i vzhledem ke spádovosti do Frýdku – Místku a Ostravy je v krajském hledisku nižší.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Silná rezidenční suburbanizace ve správních obvodech všech obcích této specifické krajiny.
- Vysoká koncentrace rekreačních objektů na úpatí Beskyd a Ondřejníku (k.ú. Frýdlant n.O., Nová Ves, Malenovice, Ostravice, Staré Hamry 2, Čeladná, Pstruží).

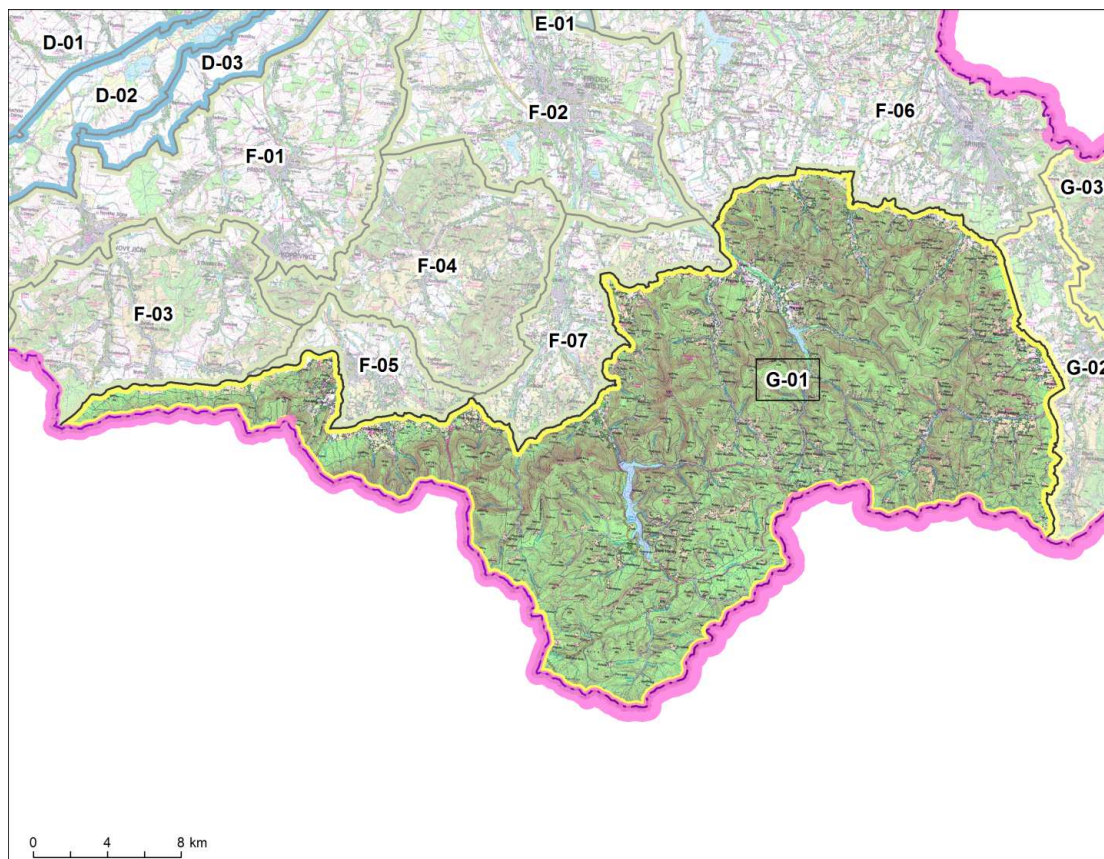
Záměry

- ZÚR MSK ani ÚAP MSK v současné době neevidují záměr spojený s rizikem ohrožení hodnot této specifické krajiny.

G. Specifické krajiny Moravskoslezských a Slezských Beskyd

G-01 MORAVSKOSLEZSKÉ BESKYDY

1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti

1.1 Plocha

580 188 189.2 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
G-01	Frenštát pod Radhoštěm	Bordovice (okrajově)	Bordovice (okrajově)
		Frenštát pod Radhoštěm (část)	Frenštát pod Radhoštěm (část)
		Lichnov (část)	Lichnov u Nového Jičína (část)
		Trojanovice (část)	Trojanovice (část)
		Veřovice (část)	Veřovice (část)
	Frýdek-Místek	Dobratice (část)	Bukovice u Dobratic (část) Dobratice (část)
		Krásná (část)	Krásná pod Lysou Horou (část)
		Morávka	Morávka
		Pražmo (část)	Pražmo (část)
		Raškovice (část)	Raškovice (část)
		Vyšní Lhoty (část)	Vyšní Lhoty (část)

KO	ORP	OBEC	KÚ	
	Frýdlant nad Ostravicí	Bílá	Bílá	
		Čeladná (část)	Čeladná (část)	
		Frýdlant nad Ostravicí (část)	Lubno (část)	
		Janovice (část)	Janovice u Frýdku-Místku (část)	
		Kunčice pod Ondřejníkem (část)	Kunčice pod Ondřejníkem (část)	
		Malenovice (část)	Malenovice (část)	
		Ostravice (část)	Staré Hamry 2 (část) Ostravice 1 (část)	
		Staré Hamry	Staré Hamry 1 Ostravice 2	
	Jablunkov	Bocanovice (část)	Bocanovice (část)	
		Dolní Lomná (část)	Dolní Lomná (část)	
		Horní Lomná	Horní Lomná	
		Jablunkov (okrajově)	Jablunkov (okrajově)	
		Milíkov (část)	Milíkov u Jablunkova (část)	
		Mosty u Jablunkova (část)	Mosty u Jablunkova (část)	
		Návsí (část)	Návsí (část)	
	Nový Jičín	Hodslavice (část)	Hodslavice (část)	
		Hostašovice (část)	Hostašovice (část)	
		Mořkov (část)	Mořkov (část)	
	Třinec	Komorní Lhotka (část)	Komorní Lhotka (část)	
		Košařiska (část)	Košařiska (část)	
		Řeka (část)	Řeka (část)	
		Smilovice (část)	Smilovice u Třince (část)	
		Třinec (část)		Karpentná (část)
				Oldřichovice u Třince (část)
				Guty (část)
				Tyra
	Vendryně (část)	Vendryně (část)		

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Tato oblast od železniční tratě č. 323 a silnice I/57 (sousedících také s oblastí F-03) až k silnici I/35 u Česko-slovenské státní hranice kopíruje správní hranici MSK. Odtud k silnici III/01179 jižně pod Mosty u Jablunkova je vymezena v souladu s Česko-slovenskou státní hranicí. Od tohoto místa směřuje po hranici CHKO Beskydy na sever k Jablunkovu, před kterým se odklání více na západ a pokračuje k Třinci. Západním směrem stále po hranici CHKO směřuje do Smilovic, Komorní Lhoty a dále do Vyšní Lhoty. Zde se na úseku cca 2,5 km odklání k jihu podél řeky Morávky a dále pokračuje přibližně západním směrem k Frýdlantu nad Ostravicí. Širším obloukem od východu k jihu obchází jeho údolní polohu a dále vede na západ až do Trojanovic. Zde vytváří severní výběžek k Frenštátu pod Radhoštěm a poté dále pokračuje na západ po hranici CHKO k Mořkovu. Za ním se napojuje na silnici I/57 a železniční trať č. 323. V jejich linii pak pokračuje k správní hranici MSK.

Vymezení hranic je v této charakteristické krajině dáno na jižní straně státní hranicí a na severní straně pak hranicí CHKO Beskydy. Hranice CHKO Beskydy je ovšem v krajinném obrazu zřetelně seznatelná. Vyjadřuje přechod úpatí pod srázy Lysohorské hornatiny do mírně zvlněné a přehledné krajiny Třinecké brázdy a také přechod lesnaté horské krajiny do zemědělské krajiny s charakteristickým rozptýleným osídlením.

3. Významné a emblematické znaky krajiny

Převážně lesní krajina s rozvolněným osídlením úpatních poloh Beskyd a zaříznutých údolí a s horskými usedlostmi. Na základě analýz přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů byly definovány významné znaky vyjadřující osobitost krajiny. Emblematickými znaky jsou krajinné dominanty horských vrcholů a jedinečné scenérie horského masivu a jeho údolí.

G-01/1 EMBL.	Přírodní dominanty: Lysá hora (1324 m n.m.), Radhošť (1129 m n.m.), Kněhyně (1251 m n.m.), Smrk (1276 m n.m.), Travný (1203 m n.m.), Ropice (1082 m n.m.), Velký polom (1067 m n.m.),
G-01/2	Beskydský pseudokras, původní pralesovité porosty, esteticky mimořádně působivé louky a pastviny, roztroušená zeleň na pastvinách a loukách, vodní nádrže - morávka, šance
G-01/3 EMBL.	Jedinečné scenérie horského masivu s výraznými hřbety a krajinnými dominantami a se strukturou hlubokých údolí (Morávka)

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Krajinná oblast je krajinou horských hřebenů, hlubokých údolí, potoků, říček, rozsáhlých lesních komplexů a luk.

Území oblasti je součástí flyšového pásma Západních Karpat. Z hlediska složení a tektonické stavby se jedná o pásmo, které se vyznačuje mnohonásobným rytmickým střídáním jílovců, prachovců, pískovců a slepenců. Tektonická stavba karpatského flyše je výsledkem horotvorných pohybů druhé fáze alpínského vrásnění. Vrásněné hmoty flyšových usazenin vytvořily velké příkrovy, které byly sunuty přes sebe, převážně severním směrem. Po dokončení příkrovové stavby se uplatňovaly především pohyby podél zlomů. K výzdvihovým pohybům dochází i ve čtvrtohorách.

Oblast náleží ke geomorfologické oblasti Západní Beskydy. V jejich reliéfu dominují výrazné svahy nad vnitrohorskými sníženinami. Maximálních výšek dosahují v nepatrné vzdálenosti od strmého svahu ve frontálním pásmu Předních hor, které bylo proraženo hlubokými, na tektonických poruchách založenými průlomovými údolními k severu tekoucích řek, které je rozčlenily na izolované masivy. Zadní část Radhošťské hornatiny tvoří Veřovické vrchy, na které navazuje masiv Radhošť – Kněhyně. Za údolím Čeladenky se rozprostírá masiv Smrku. Směrem k východu navazuje Lysohorská hornatina s nejvyšším vrcholem Beskyd Lysou horou (1324 m n.m.). Na východě jsou Moravskoslezské Beskydy lemovány zvlněnou pahorkatinou Jablunkovské brázdy, na severu je obklopuje sníženina Podbeskydských pahorkatin (Třinecká a Frenštátská brázda). Od Vsetínských vrchů táhnoucích se jižně od hornatiny odděluje Moravskoslezské Beskydy úval Rožnovské brázdy. Jižní hranici oblasti prochází po hřebeni Javorníků.

Na území oblasti se nachází řada unikátních povrchových a podzemních pseudokrasových tvarů.

Mezi nejvýznamnější přírodní hodnoty oblasti patří zejména původní pralesovité porosty a esteticky mimořádně působivé louky a pastviny. Nejrozšířenějším vegetačním stupněm je jedlobukový (60 %), dále pak smrkobukový (cca 6%) a pouze nejvyšší

polohy oblasti náleží k bukosmrkovému a smrkovému vegetačnímu stupni. Jsou zde dochovány fragmenty původních porostů pralesovitého charakteru, jejichž věk se pohybuje v rozmezí 160 – 250 let.

Významné prvky v krajině tvoří roztroušená zeleň na pastvinách a loukách, podél vodních toků a komunikací, na rozhraní obhospodařovaných pozemků charakterizovaná liniovým uspořádáním nebo ve formě větších remízů či soliterů. Tyto prvky jsou významně zastoupeny zejména v jižní části oblasti (valašská část).

Vodní toky oblasti mají charakter divočicích štěrkonosných toků. Středem území probíhá ve směru východ – západ hlavní evropské rozvodí. Toky od linie Veřovické vrchy – Radhošť – Čertův Mlýn – Bumbálka – Velký polom – Jablunkovský průsmyk náleží do povodí řeky Odry a toky jižně od této linie do povodí Dunaje. K pravým přítokům řeky Odry patří např. Jičínka, Lubina, Ostravice a Olše. Ostravice vzniká v Zadních horách soutokem Bílé a Černé Ostravice, jejími přítoky jsou až po Frýdlant prudké krátké potoky.

V oblasti se nachází 2 vodní plochy - vodárenské nádrže Morávka a Šance.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Převážně lesní krajina Moravskoslezských Beskyd leží uvnitř novověké sídelní krajiny Karpatika. Historicky leží zdejší krajina na pomezí Moravy a historického Slezska, Těšínského knížectví a stavovského panství Frýdek, etnicky zde převažovalo před druhou světovou válkou české, na východě pak polské etnikum. Krajina CHKO Beskydy je z velké části zalesněná, neosídlená, existující drobná sídla (osady a samoty) jsou novověkého původu a mají charakter rozptýlených horských usedlostí. Na jihu, především za hranicemi Moravskoslezského kraje, navazuje oblasti typické valašské řetězové vsi. Více osídlení je rozloženo na úpatí hor a v hlubokých údolích zabíhajících do masivu (Krásná, Morávka, Komorní Lhotka, Řeka, Tyra), kde se rozvolněná zástavba uplatňuje poměrně zřetelně a lze zde hovořit o zachované urbanistické a krajinné struktuře. Výrazným zásahem do původní horské krajiny jsou vodní nádrže Šance (1964–1969) a Morávka (1961–1967). Památník partyzánského hnutí „Noční přechod“ v Morávce je prohlášen národní kulturní památkou.

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Obraz horské lesnaté krajiny vyniká jedinečnými scenériemi dynamické krajiny s výraznými hřbety, plošinami a zaříznutými údolními s vodopády a peřejemi v Lysohorské hornatině, s přítomností četných specifických tvarů georeliéfu a přírodě blízkých scenérií v lokalitách, převážně zahrnutých do maloplošných zvláště chráněných území. Hlubokým údolím Morávky s jedinečnými scenériemi vodní nádrže Morávka navazuje krajina Ropické rozsochy s plochými hřbety a plošinami ve vrcholových polohách, hluboce se zařezávajícími údolními a zejména s velmi rozčleněným severním okrajem, spadajícím strmými lesnatými svahy do okrajů Třinecké brázdy. Vznikají jedinečné scenérie z lesních interiérů s průhledy do velkých prostorů údolí a s výraznými terénními dominantami a prostorovými akcenty. Z okrajových poloh hornatiny se otevírají působivé pohledy do Podbeskydí a na Ostravsko.

Jde o velmi řídko osídlenou oblast, vymezenou na území CHKO Beskydy. Větší sídelní útvary jednotlivých obcí se zpravidla vyskytují pouze v hraničních partiích sousedících s ostatními krajinnými oblastmi. Uvnitř se nacházejí pouze obce s méně jak 1000 obyvateli, výjimkou je obec Morávka, která tuto hranici překračuje. Krajinnými dominantami jsou vrcholy Radhošť (1129 m), Kněhyně (1257 m) a Lysá Hora (1328 m), které leží na hlavním horizontu Beskyd. Potencionální vizuální vliv na krajinné horizonty může mít souběh elektrických vedení 220 kV a 110 kV, která na úseku cca 2,5 km procházejí obcí Trojanovice v západním cípu oblasti. Částečně do oblasti také zasahuje vedení 400 kV, které místy vede v blízkosti východní hranice území. Skrz CHKO Beskydy procházejí silnice I/56 a I/58 s vazbami na Zlínský kraj a Ostravu. Zpřístupnění obcí nacházející se v oblasti je zprostředkováno především silnicemi III. třídy.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Celá oblast má výrazně hornatý charakter s několika horskými hřebeny výrazným zalesněním. Z tohoto důvodu je oblast velmi řídko osídlena. Obce, které jsou situovány do hlubokých údolí, mají roztržitou zástavbu s vysokým podílem luk a lesů. Rezidenční funkce bydlení je slabá s převahou bydlení v rodinných vícegeneračních domech. Růst komerčních i rezidenčních ploch je téměř nulový, což je vyvoláno existencí CHKO Beskydy, která omezuje větší zábor ploch.

V území žije přibližně vyrovnaný podíl alochtonní i autochtonní složky obyvatel. Věková struktura je nepříznivá s převahou podílu seniorů nad dětskou složkou. Tento poměr se bude nadále prohlubovat, neboť území má velký přirozený úbytek obyvatel. Na druhou stranu se zde mnoho lidí stěhuje za lepším životním prostředím a celkový přírůstek je výrazně kladný. Východní část má spádovost do Třince, západní je silně závislá na městech Frýdlant nad Ostravicí, Frenštát a Frýdek – Místek.

I přes nízkou míru podnikatelské aktivity a o něco menší podíl vysokoškolsky vzdělaných obyvatel je sociální i ekonomická situace poměrně příznivá, neboť na území je průměrná míra nezaměstnanosti. Pracovní příležitosti jsou soustředěny převážně do cestovního ruchu, neboť oblast je vysoce turisticky atraktivní jak pro letní tak zimní turistiku a sporty (Lysá Hora, Smrk, středisko Bílá, vodní nádrže Morávka a Šance apod.), čemuž odpovídá i počet rekreačních objektů, kterých je nejvíce v kraji.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Vzdušné vedení 400 kV č. 404 vizuálně ovlivňující úpatí Moravskoslezských Beskyd ve směru od Podbeskydské pahorkatiny a Jablunkovské brázdy.
- Vysoká koncentrace objektů individuální rekreace v horských údolích.

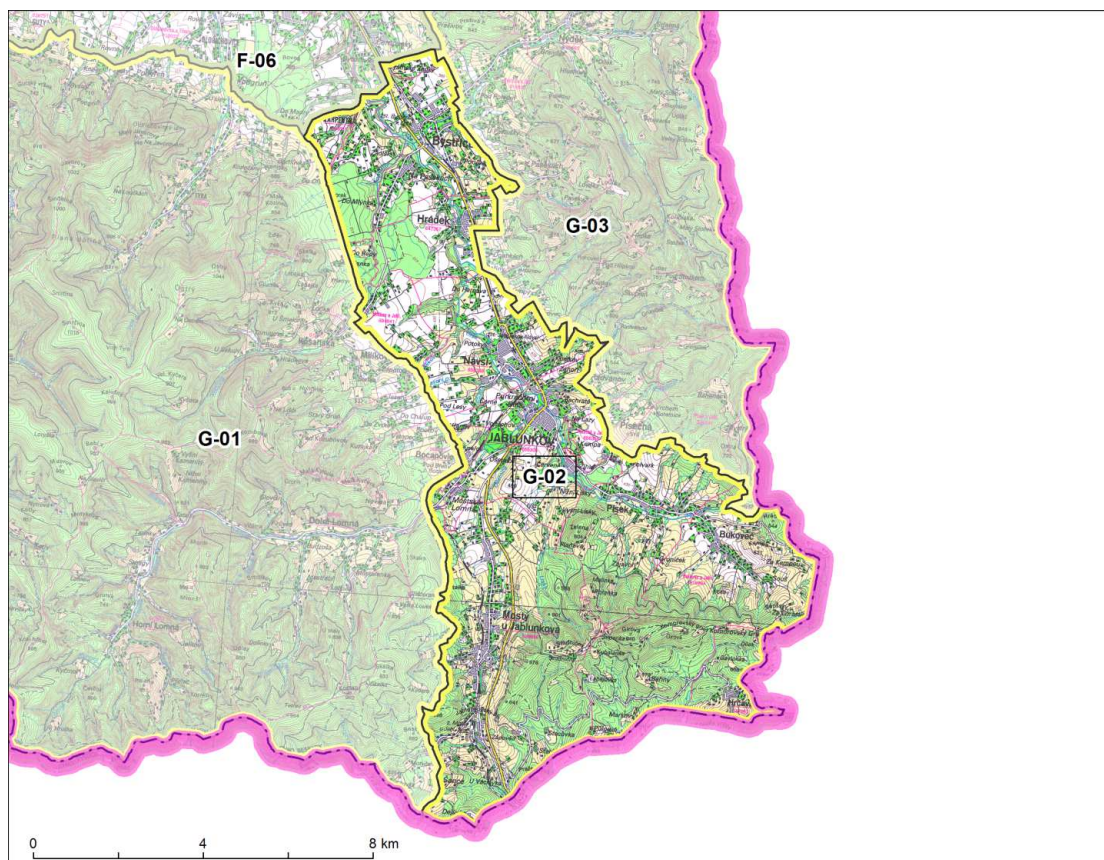
Záměry

- Dle ÚAP MSK
  - ⇒ nejsou evidovány
- Dle ZÚR MSK

- ⇒ Souběžné vedení VVN Nošovice – Mosty u Jablunkova souběžně s trasou VVN 400 kV.

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

G-02 JABLUNKOV**1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti****1.1 Plocha**

88 772 864.6 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
G-02	Jablunkov	Bocanovice (část)	Bocanovice (část)
		Bukovec (část)	Bukovec u Jablunkova (část)
		Dolní Lomná (část)	Dolní Lomná (část)
		Hrádek (část)	Hrádek (část)
		Hrčava	Hrčava
		Jablunkov (část)	Jablunkov (část)
		Milíkov (část)	Milíkov u Jablunkova (část)
		Mosty u Jablunkova (část)	Mosty u Jablunkova (část)
		Návší (část)	Návší (část)
		Písečná (část)	Písečná u Jablunkova (část)
		Písek (část)	Písek u Jablunkova (část)
	Třinec	Bystřice (část)	Bystřice nad Olší (část)
		Košařiska (část)	Košařiska (část)
		Třinec (část)	Karpenčná (část)
Vendryně (část)		Vendryně (část)	

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Od hranice CHKO Beskydy (hranice s oblastí G-01) až po Hřčavu tento krajinný typ kopíruje Česko-slovenskou státní hranici. Odtud na sever k řece Olše pak respektuje Česko-polskou státní hranici. Dále vede severozápadním směrem přes Písečnou k Jablunkovu, ten obchází z východní strany podél lesních okrajů až k silnici I/11. Cca 1 km jde v její stopě a poté se odklání více na sever a částečně obchází Bystřici. Odtud západním až jihozápadním směrem vede k CHKO Beskydy a po její hranici pokračuje zpět přibližně na jih podél paty zalesněných vrchů k Česko-slovenské státní hranici.

Základem pro vymezení hranic je především změna v geomorfologii krajiny, změna v prostorové struktuře krajiny dané využitím krajiny a též změna v intenzitě využití krajiny – např. přechod struktury osídlení koridoru Olše až po Bystřici do sídlení Třince jeho suburbií. V obrazu krajiny jsou hranice charakteristické krajiny poměrně zřetelné na okrajích hornatin – Moravskoslezských Beskyd a Slezských Beskyd, kde přechod velmi strmých, převážně lesnatých strání s loukami a okraji zástavby při hranicích do jasně vymezeného prostoru dna Jablunkovské brázdy s osídlením.

3. Významné a emblematické znaky krajiny

Krajina novověké kolonizace s výrazným urbanizovaným koridorem i s vesnicemi s objekty lidové architektury uprostřed krajiny s dochovanými stopami historických struktur. Na základě analýz přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů byly definovány významné znaky vyjadřující osobitost krajiny. Pro tuto krajinu nebyly definovány emblematické znaky.

G-02/1	Výrazně protažená krajinná struktura údolní sníženiny pohledově ohraničená panoramaty horských hřbetů Moravskoslezských a Slezských Beskyd. Údolní část výrazně urbanizována, sídla ve vyšších partiích horských svahů si zachovala svůj venkovský charakter včetně památek lidové architektury (Dolní Lomná, Bukovec, Hřčava) a s dosud částečně dochovanými fragmenty plužiny (k.ú. Jablunkov Mosty u Jablunkova, Písek, Bukovec u Jablunkova)
G-02/2	Přírodní dominanty: řeka Olše, Girová (839 m n.m.), Studničny (717 m n.m.), Komorovský Grůň (733 m n.m.)
G-02/3	Velmi členité okraje lesních porostů navazující v různé nadmořské výšce na liniové struktury nelesní zeleně členící svažité polohy pastviny a luk, které směřují až k okrajům převážně rozptýlené zástavby.

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Oblast je budována souvrstvím paleogenních pískovců a jílovců v příčné, zlomy zdůrazněné synklinále godulské digitace slezského příkrovu. Při okrajích oblasti erozně denudační reliéf se stopami pliocenního zarovnaného povrchu. Dno sníženiny tvořeno pleistocenními akumulacími plošinami přerušeny četnými říčními erozními terasami.

Oblast náleží ke geomorfologické oblasti Západní Beskydy, celku Jablunkovská brázda. Západní a severozápadní část oblasti náleží ke geomorfologickému okrsku Milíkovská plošina, východní, severovýchodní a jihovýchodní část k okrsku Náveská pahorkatina, část jihozápadní k podcelku Lysohorská hornatina, okrsku Zadní hory.

Jablunkovská brázda rozděluje moravskoslezské a slezské Beskydy. Osu oblasti tvoří řeka Olše. V údolí řeky je zachována přirozená vegetace v podobě jasanovo – olšových

břehových porostů a fragmentů dubohabřin a acidofilních bučin na hospodářsky nevyužitelných prudkých svazích říčních teras. Většina oblasti má charakter podhorské hustě osídlené kulturní odlesněné krajiny. V severní polovině oblasti v krajinném pokryvu dominují urbanizované plochy a plochy pastvin a trvalých travních porostů. Oblast je relativně bohatá na rozptýlenou krajinnou zeleň zastoupenou ve formě zeleně na pastvinách a loukách, podél vodních toků a komunikací, na rozhraní obhospodařovaných pozemků charakterizovaná liniovým uspořádáním nebo ve formě větších remízů či soliterů. Okraje lesních porostů jsou velmi členité, protože navazují na okraje zástavby, stoupající do svažitéch poloh a na liniovou zeleň členící pastviny a louky ve svazích.

Jižní a jihovýchodní část oblasti tvoří Jablunkovská vrchovina zvedající se nad Jablunkovskou brázdou. Západní svahy kopců vrchoviny jsou poměrně strmé. V této části oblasti dominují lesní porosty ve 3-4. vegetačním stupeň. Lesní porosty mají pozměněnou druhovou skladbu ve prospěch smrku. Nejvyšším bodem vrchoviny je vrch Girová 839 m n.m., která z dálky svým kuželovitým tvarem připomíná sopku. Ve vrcholových partiích Jablunkovské vrchoviny se nachází cenná luční společenstva.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Pás zčásti lesozemědělské, zčásti silně urbanizované krajiny v koridoru řeky Olše od hranic se Slovenskem (Mosty u Jablunkova) po Třinec, vymezené od východu i od západu zalesněnými masivy Moravskoslezských a Slezských Beskyd, náleží k sídelním krajinám pozdní, novověké kolonizace Karpatika. Historicky leží zdejší krajina ve Slezsku, Těšínském knížectví, etnicky zde před druhou světovou válkou převažovalo polské etnikum. Z hlediska osídlení zde převažuje typ rozptýlených vsí novověké kolonizace, zasahuje se však od severu i typ lineární lánové vsi středověké kolonizace. Zatímco krajina u Jablunkova a Bystřice je značně pozměněná a představuje výběžek silně urbánní a industrializované krajiny spojené s dopravním koridorem, který pokračuje přes Třinec až k Českému Těšínu, jsou okolní venkovská sídla s přítomnými památkami lidové architektury (Dolní Lomná, Bukovec, Hřava) doprovázena krajinou s dosud částečně dochovanou historickou strukturou

4.3 Vizuální scéna a prostorové vztahy

Vizuální scéna je v krajině, sevřené mezi dva horské masivy, dána především kontrastem otevřené, mírně zvlněné krajiny Jablunkovské brázdy a výrazných vymežujících prvků – okrajů Moravskoslezských a Slezských Beskyd s jejich lokálními a regionálními dominantami, s lesnatými strmými svahy. Urbanizovaná osa koridoru Olše, provázená dopravním koridorem frekventované silnice a železní tratě je tvořena převážně nízkopodlažní, velmi rozmanitou a kvalitativně různorodou zástavbou se strukturou, ve které se mísí různé funkce využití území, s přechodem zástavby do zemědělské krajiny a k úpatím horských masivů. Vzniká obraz osídlené a intenzivně využívané krajiny dna Jablunkovské brázdy, přecházejícího údolím Olše do Polska a stoupajícího údolím Osenice k Jablunkovskému průsmyku.

Oblast je hustěji osídlena, kromě zalesněného území okolo vrchu Girová (840 m). Obcemi s více jak 5000 obyvateli je Jablunkov a Bystřice, Mosty u Jablunkova a Návsí počtem obyvatel překračují hranici 2000 obyvatel, zbývající obce jí již nedosahují.

Údolími Olše a Olešnice procházejí elektrická vedení 400 kV a 110 kV, která ze západní a východní strany rámuje urbanizované údolní partie. Zde lze předpokládat vizuální vlivy na krajinný obraz. V jejich souběhu dále vede celostátní dvoukolejná trať č. 320 (vazba na Bohumín a Slovenskou republiku) a silnice I/11, která v širších souvislostech spojuje Opavu, Ostravu a taktéž Slovenskou republiku. Zbývající dopravní síť tvoří silnice II. a III. třídy.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

V oblasti je vyšší hustota zalidnění, která nadále poroste, neboť lokalita má kladné jak migrační saldo, tak přirozený přírůstek. Obyvatelstvo je ve větší míře koncentrováno do správního střediska města Jablunkov, v území se nachází také několik větších obcí (Bystřice, Vendryně, Hrádek). Z tohoto důvodu má oblast rezidenční funkci se smíšeným bydlením. Přírůstek ploch k bydlení i komerčních ploch je dostatečný. Území má dostatečný rekreační potenciál, ale v současnosti nemá významné rekreační využití pro individuální ani hromadnou rekreaci (nízký podíl rekreačních objektů).

V území převažuje podíl osob, kteří se zde narodili (jedna z nejvyšších měr autochtonnosti obyvatelstva v kraji). Oblast má pozitivní věkovou strukturu, kdy podíl dětské složky převažuje nad počtem seniorů, tudíž v nejbližší době nelze předpokládat výskyt sociálních rizik.

Podíl osob s vysokoškolským vzděláním dosahuje 10 %, což spolu s nižším podílem osob se ZŠ a neukončeným vzděláním představuje střední úroveň vzdělanosti obyvatelstva. Oblast má nižší míru ekonomické aktivity obyvatelstva, na druhou stranu je zde nejméně nezaměstnaných lidí v kraji, což je vyvoláno zejména velkou spádovostí dojížděky za prací do Třince. Nízká míra rozvodovosti spolu s vysokým podílem autochtonní složky vypovídá o silné sociální soudržnosti. Je pravděpodobné, že se oblast bude postupně rozvíjet v oblasti cestovního ruchu, pro který má dobré lokalizační podmínky, přičemž lze očekávat i návštěvníky z Polska a Slovenska.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Silně urbanizovaný a industriální pás osídlené krajiny v údolní sníženině Jablunkovské brázdy s koridory pátečních sítí dopravní (silnice I/11, koridorová železniční č. 230) a technické infrastruktury (VVN 400 a 110 kV).
- Suburbanizační procesy v obcích jižního zázemí Třince, prohlubování procesu fragmentace krajiny dopravní a technickou infrastrukturou.
- Přeložky silnice I/11 a obchvat Jablunkova (záměry dle patných ZÚR MSK) jsou již realizovány (posílení fragmentace krajiny).

Záměry

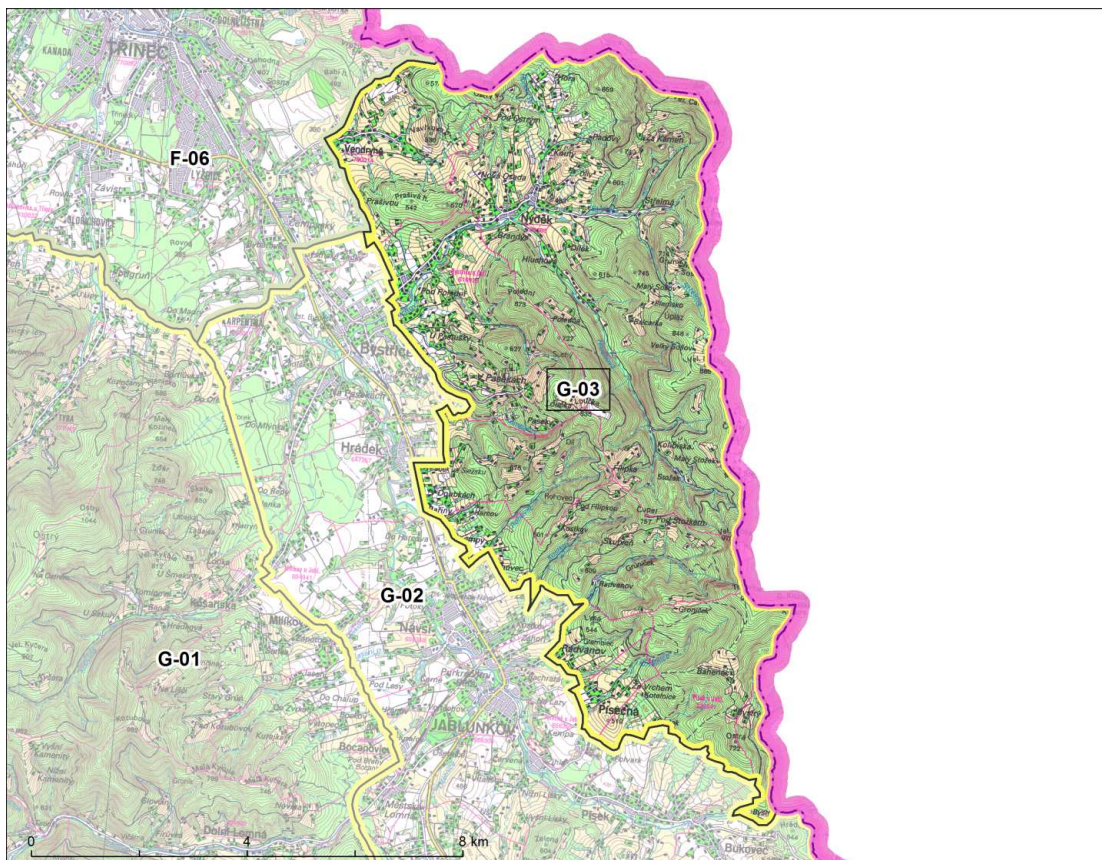
- Dle ÚAP MSK
  - ⇒ nejsou evidovány

➤ Dle ZÚR MSK

- ⇒ VVN 400 kV Nošovice – Mosty u Jablunkova, Varín
- ⇒ I/11 Bystřice n. O. – Hrádek, přeložka (čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy)

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

G-03 SLEZSKÉ BESKYDY**1. Základní údaje specifické krajiny / krajinné oblasti****1.1 Plocha**

67 297 487.3 ha

1.2 Správní členění

KO	ORP	OBEC	KÚ
G-03	Jablunkov	Bukovec (část)	Bukovec u Jablunkova (část)
		Hrádek (část)	Hrádek (část)
		Jablunkov (část)	Jablunkov (část)
		Návsí (část)	Návsí (část)
		Písečná (část)	Písečná u Jablunkova (část)
		Písek (část)	Písek u Jablunkova (část)
	Třinec	Bystřice (část)	Bystřice nad Olší (část)
		Nýdek	Nýdek
		Vendryně (část)	Vendryně (část)

2. Vymezení hranic specifické krajiny / krajinné oblasti a odůvodnění

Od řeky Olše na hranici s oblastí G-02 po tok Vedryňka na severu tato oblast kopíruje Česko-polskou státní hranici. Údolím tohoto toku pokračuje do Vendryně, kde se odklání

přibližně jižním směrem na Bystřici. Za tímto sídelním útvarem se na krátký úsek napojuje na silnici I/11, od které se poté odklání na jihovýchod a okolo lesních porostů vede do Písečné a dále k Česko-polské státní hranici.

Zatímco západní a severní hranice charakteristické krajiny/krajinné oblasti je tvořena státní hranicí a probíhá v západní části po hraničním hřebenu Kyčera (986,6 m n.m.) – Velká Čantoryje (994,5 m n.m.), západní hranice vyjadřuje nejenom přechod mezi typy georeliéfu – strmými zlomovými svahy horského masivu a mírnými svahy úpatí a dnem sníženiny, ale také změna využití území mezi lesní krajinou a okraji zástavby vybíhající mezi louky a pastviny do svahů na úpatí Slezských Beskyd a poměrně hustou zástavbou sledující koridor Olše a dopravní koridor směřující do Jablunkovského průsmyku. Hlavními hledisky pro vymezení této charakteristické krajiny byly přírodní podmínky a změna ve využití krajiny.

3. Významné a emblematické znaky krajiny

Zalesněná horská krajina novověké kolonizace s rozptýlenou zástavbou na svazích a v údolích zařezávajících se do masivu Slezských Beskyd. Na základě analýz přírodních podmínek, kulturně historických a civilizačních charakteristik a analýzy vizuální charakteristik včetně prostorových vztahů byly definovány významné znaky vyjadřující osobitost krajiny. Emblematickým znakem je Čantoryjský hraniční hřeben s jednotlivými přírodními dominantami (viz tabulka níže).)

G-03/1 EMBL.	Jedinečné scenérie hřbetu Čantoryjského hřbetu s přírodními dominantami: Velká Čantoryje (995 m n.m.) Kyčera (989 m n.m.), Velký Stožek (978 m n.m.), Ostrá (722 m n.m.), Trkavice, (977 m n.m.), Velký Sošov (886 m n.m.)
G-03/2	Hluboce zaříznuté údolí říčky Hlučová, migračně významné území
G-03/3	Jedinečné výhledy na Moravskoslezské Beskydy, Jablunkovskou brázdou, Třinecko a Těšínsko
G-03/4	Lokality Kouty, Goral a Padová v povodí Horského potoka s působivou strukturou vesnické zástavby a fragmenty historických krajinných struktur
G-03/5	Harmonické scenérie rozptýlené zástavby, samot a usedlostí ve vyšších polohách horských strání

4. Odůvodnění významných a emblematických znaků

4.1 Přírodní charakteristika

Pro oblast, které utváří pohoří Slezských Beskyd, jsou charakteristická hluboká údolí, zalesněné hřbety s výrazným převýšením mezi některými vrcholy a oblé hřbety, strmé severní svahy a hluboká údolí.

Oblast buduje převážně pískovcové souvrství istebňanských a godulských vrstev.

Oblast náleží ke geomorfologické oblasti Západní Beskydy, celku Slezské Beskydy, podcelku Čantoryjská hornatina. Východní část oblasti náleží k okrsku Čantoryjský hřeben, část západní k okrsku Nýdecká hornatina. Pro oblast je charakteristický převážně erozně denudační reliéf denudačního čela vrásového příkrovu, který nese stopy tří stupňů mladotřetihorních zarovnání reliéfu a periglaciální modelace zastoupené mrazovými sruby, balvanovými proudy, strukturními terasami a sesuvy.

Oblast je utvářena třemi výraznými hřebeny. Hřeben Čantoryjským s nejvyšším vrcholem Slezský Beskyd Velká Čantoryje (995 m n.m.), který se zvedá severovýchodně od Nýdku nad údolím říčky Střelma a pokračuje dále na polské straně.

Hřeben Čantoryjský je oddělen od hřebenu Sošovského s nejvyšším s vrcholem Velký Sošov (886 m n.m.) Beskydským sedlem. Sošovský hřeben je rozdělen hlubokým údolím říčky Hlučová. Hřebeny Slezských Beskyd jsou zalesněné, v druhové skladbě dominuje smrk. Lokálně jsou dochovány původní bučiny. Slezské Beskydy leží ve 4.-6. vegetačním stupni. Okraje lesů jsou členité. V bezlesích částech je zemědělská půda využívána především jako pastviny a louky. Oblast je relativně bohatá na rozptýlenou krajinnou zeleň zastoupenou ve formě zeleně na pastvinách a loukách, podél vodních toků a komunikací, na rozhraní obhospodařovaných pozemků charakterizovaná liniovým uspořádáním nebo ve formě větších remízů či soliterů.

Oblast je pramennou oblastí řady potoků a horských říček – Radvanov, Kostkov, Kotelnice, Rohovec, Kompařov, Horský p.

4.2 Kulturní a historická charakteristika

Lesní a lesozemědělská krajina Slezských Beskyd náleží jako celá jihovýchodní část Moravskoslezského kraje k novověké sídlení krajině, tj. krajině kontinuálně osídlené až od novověku. Historicky leží zdejší krajina ve Slezsku, Těšínském knížectví, etnicky zde před druhou světovou válkou převažovalo polské etnikum. Zatímco horní partie pohraničních hor jsou převážně zalesněné, s ojedinělou zástavbou horských samot a usedlostí, svahy spadající do Jablunkovské brázdy a údolí zařezávající se do horského masivu (Nýdek) pokrývají rozvolněné vesnice novověké kolonizace. U těchto sídel lze spatřovat řadu dochovaných krajinných struktur spojených s rozptýlenou zástavbou. Krajina s částečně dochovanou krajinnou strukturou zabírá 44,9 % řešeného území. Kostel v Nýdku lze považovat za krajinářsky významnou stavbu uvnitř rozptýlené zástavby.

4.3 Vizuelní scéna a prostorové vztahy

Obraz krajiny Slezských Beskyd je velmi působivý a skýtá řadu jedinečných scenérií. Má dva hlavní aspekty – scenérie vnitřních prostorů a pohledů na krajinné dominanty (zejména hraničního hřbetu) na jedné straně a scenérie panoramatických pohledů přes Jablunkovskou brázdu na Moravskoslezské Beskydy a směrem severozápadním do Těšínské pahorkatiny a na Ostravsko.

Rozčlenění krajinné oblasti hlubokých údolím říčky Sluchové na masiv hraničního hřbetu a na masiv Loučky vytváří vnitřní prostor, obohacující prostorovou strukturu krajiny a vytvářející jedinečné scenérie. Zatímco jižní část území je převážně lesnatá s drobnými nelesními enklávami se samotami a usedlostmi vysoko v horách, v severní části vytváří říčka sluchová a vějíř jejích pravobřežních přítoků kotlinu s obcí Nýdek s rozptýlenou zástavbou v terénním amfiteátru, vytvářející spolu s dochovanými fragmenty historických krajinných struktur jedinečné harmonické scenérie. Směrem podél toku Hlučové k západnímu okraji území se zástavba zahušťuje do obce Bystřice. Obdobnou, i když méně výraznou, situaci má horní tok Vendryňky s pravobřežním přítokem Vápenky, kde vzniká velmi rozptýlená a vzájemně oddělená zástavba, zahušťující se směrem do Vendryně, kde okraj území přechází do charakteristické krajiny Třinecka.

Spíše řídké osídlená lesnatá oblast, zastavěná území obcí se nacházejí převážně v sousedních krajinných oblastech G-02 a F-06 nebo v jejích hraničních partiích. Výjimkou je obec Nýdek s více jak 1000 obyvateli ležící uvnitř. Potencionální vizuální dopad na krajinný obraz může představovat elektrické vedení 110 kV, které zpravidla prochází mimo oblast v těsné blízkosti její západní hranice. Obce jsou zpřístupněny pouze silnicemi III. třídy.

5. Socio-demografická a ekonomická charakteristika

Tato česko-polská příhraniční oblast je tvořena převážně pohořím Slezských Beskyd, z čehož vyplývá i charakter osídlení s rozvolněnou zástavbou v rodinných domech a slabou rezidenční funkci území. Osídlení představuje obec Nýdek a okrajové části, některých sousedních obcí. Charakteristická jsou hluboká údolí, ve kterých je koncentrováno osídlení. Výrazný je přírůstek ploch k bydlení, což je také vyvoláno vysokým kladným přírůstkem obyvatelstva, způsobený zejména kladným migračním saldem. Přirozený přírůstek je záporný, a přestože má oblast stále ještě poměrně vysoký podíl dětské složky, dá se očekávat zrychlení demografického stárnutí. Vzhledem k horskému charakteru území je přírůstek komerčních ploch nadprůměrný. Území má značný rekreační potenciál, zejména pro letní turistiku (hora Čantoryje, kterou navštěvuje velký počet polských turistů), čemuž odpovídá i vysoký podíl rekreačních objektů jak pro hromadnou, tak pro individuální rekreaci.

Velký podíl obyvatel zde žijících, se zde již narodilo (převaha autochtonní složky), což vyvolává silnější vtažení k území a sounáležitost, v důsledku pak vede i ke stabilnějšímu území. Nadprůměrný podíl osob s vysokoškolským vzděláním v kraji spolu s nižším podílem osob se ZŠ a neukončeným vzděláním a nízký podíl rozvedených znamená pro toto území sociální stabilitu. Oblast je silně závislá na dojížděcí za prací do blízkého města Třince, případně Jablunkova, nicméně zdejší obyvatelstvo trpí ze všech krajinných oblastí v kraji nejnižší mírou nezaměstnanosti.

Do budoucna lze předpokládat další rozvoj území vyvolán přírůstkem obyvatel vlivem suburbanizace z Třince a zvýšení ekonomické aktivity obyvatel při nárůstu aktivit v turistickém ruchu.

6. Negativní nebo rušivé jevy v krajině, jevy a činnosti ohrožující kvalitu přírodních a krajinných složek

Stav

- Probíhající suburbanizace – vznik nových obytných lokalit, zahušťování existujících rozptýlených forem zástavby, ztráta osobitosti velmi specifické krajiny.

Záměry

- Dle ÚAP MSK
  - ⇒ Větrný park Nýdek – narušení měřítka a charakteru harmonické krajiny.
- Dle ZÚR MSK
  - ⇒ nejsou evidovány

Identifikace potenciálně významných vlivů na krajinu, které mohou být vyvolány realizací záměrů je uvedena v příloze.

4. PŘÍLOHA

Rizika a ohrožení v krajině vyplývající ze záměrů nadmístního významu na využití území

Ve specifických krajinách neuvedených v tomto přehledu nejsou dle ÚAP MSK a dle platných ZUR MSK evidovány žádné záměry nadmístního významu.

A. OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN HRUBÉHO JESENÍKU

A-03 Jindřichov – Město Albrechtice

Záměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU A-03	VIDITELNOST VTE
VTE 06	Větrný park Hlinka (5x VTE s výškou osy rotoru 119 – 140 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny C-01)	Situovaný na území specifické krajiny C-01
VTE 07	Větrný park Dívčí hrad (3x VTE s výškou osy rotoru 119 – 140 m),	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny C-01)	Situovaný na území specifické krajiny C-01

Záměry dle ZÚR MSK

Nejsou evidovány.

B. OBLASTI SPECIFICKÝCH KRAJIN NÍZKÉHO JESENÍKU

B-01 Sovinecko

Záměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-01	VIDITELNOST VTE
VTE 3	Větrný park Dvorce (7x VTE s výškou osy rotoru 85 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny B-08)	Situovaný na území specifické krajiny B-08

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-01
EZ1	Venkovní elektrické vedení – 400 kV (Krasíkov) – Tvrdkov - Horní Životice	Zásah do lesních porostů, ovlivnění charakteru krajiny, nová výrazná antropogenní linie
EZ2	Vedení VVN - 110 kV Břidličná – Moravský Beroun (- Šternberk)	Zásah do lesních porostů, ovlivnění charakteru krajiny,

B-02 Rýmařov – BruntálZáměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-02	VIDITELNOST VTE
VTE 12	Větrný park Čaková– (6 VTE s výškou osy rotoru 105 – 140 m)	Výrazné antropogenní dominanty, ovlivnění charakteru krajiny, změna měřítka kulturní harmonické krajiny (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-03)	Situovaný na území specifické krajiny B-03. Vizuálně dotčeny budou vrcholové partie severozápadního okraje této specifické krajiny(přilehající ke krajině B-03) cca po linii kót Skalný (610 m n. m.) – Koroptví vrch (699,4 m n m.) severně, resp. severozápadně od Bruntálu.

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-02
EZ1	venkovní elektrické vedení – 400 kV (Krasíkov) – Tvrdkov - Horní Životice	Zásah do lesních porostů, výrazná antropogenní linie, ovlivnění charakteru krajiny
EZ2	vedení VVN - 110 kV Břidličná – Moravský Beroun (- Šternberk)	Zásah do lesních porostů, ovlivnění charakteru krajiny
D45	I/45 Bruntál, obchvat, dvoupruhová směrově nedělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL,

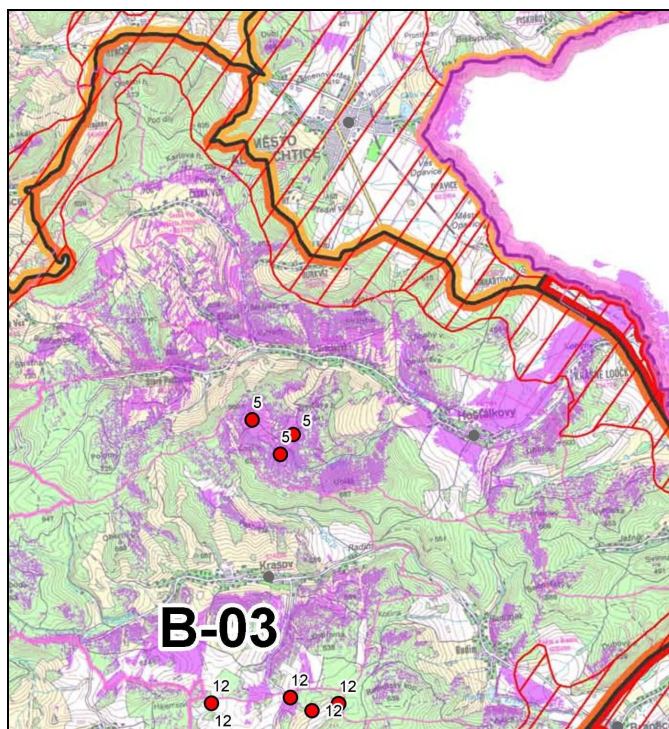
B-03 KrasovZáměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-03	VIDITELNOST VTE
VTE 5	Větrný park Hošťálkovy (3x VTE s výškou osy rotoru 105 m)	Výrazné antropogenní dominanty, ovlivnění charakteru krajiny, , změna měřítka kulturní harmonické krajiny	VTE budou viditelné z prostoru jižně od Krnova a hřebene utvářeného Lysou, Uhlákem, Kozím vrchem a prostoru v okolí Kobylího potoka (viz obr. níže).
VTE 12	Větrný park Čaková– (6 VTE s výškou osy rotoru 105 – 140 m)	Výrazné antropogenní dominanty, ovlivnění charakteru krajiny, změna měřítka kulturní harmonické krajiny	VTE budou viditelné v oblasti vymezené sídly Čaková, Široká Niva, Krasov, z vyvýšených poloh pravobřežních částí údolí Opavy

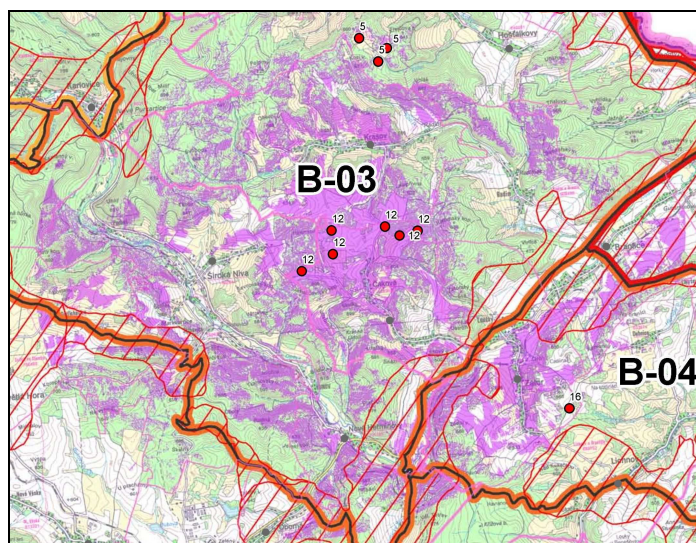

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-03	VIDITELNOST VTE
			(Hřiběcí 567 m n.m., Jelení kopec 573 m n.m., Vlčí hora 616 m.n.m.), z jižního a jihovýchodního území v hraniční části krajiny B-04 a krajiny C-02 v okolí Brantic (viz obr. níže).
VTE 16	Zátor (1x VTE)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů specifické krajiny B-03 (viz obr. níže pod přehledem krajiny B-04)	Situován v rámci specifické krajiny B-04

Vizuální vlivy větrného parku Hostálkovy (VTE 5)

Vizuální vlivy větrného parku Čaková (VTE 12)

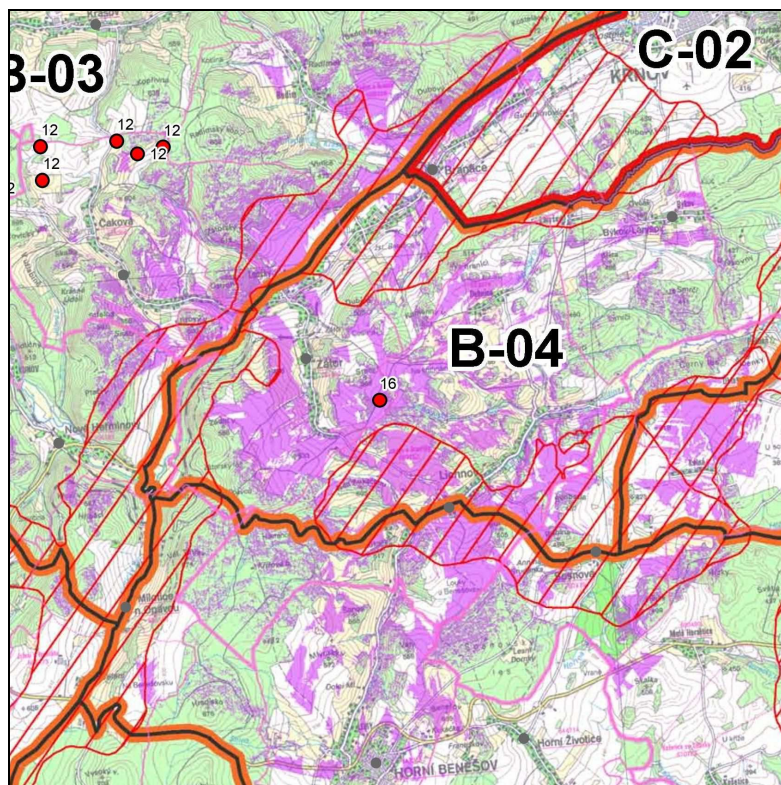

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-03
DZ3a	Silnice I/45 Nové Heřminovy – Zátor, přeložka	Zábor ZPF a PUPFL, prohloubení procesu fragmentace krajiny, ovlivnění krajinného rázu (trasa vedena svahy na úbočí vrchu Hřiběcí)
VZ1a	Vodní nádrž pro snížení povodňových rizik Nové Heřminovy včetně doprovodných přírodně blízkých opatření v povodí horního toku Opavy	Ovlivnění toku Opavy, zásahy do břehových ekosystémů

B-04 LichnovZáměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-04	VIDITELNOST VTE
VTE 16	Větrná elektrárna Zátor (1x VTE s výškou osy rotoru 150 m)	Výrazná antropogenní dominanta, ovlivnění charakteru krajiny	VTE bude viditelná z odlesněných území západní poloviny oblasti B-04, z hraničních částí oblastí mezi B-03 s B-04, z oblasti C-02 z území severovýchodně od Brantic, z oblasti B-07 z území v okolí Kolné a z oblasti B-06 v území jižně od Lichnova (viz obr. níže).
VTE 12	Větrný park Čaková (6x VTE s výškou osy rotoru 105 – 140 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny B-03)	Situován na území specifické krajiny B-03.

Vizuální vlivy větrné elektrárny Zátor (VTE 16)

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-04
DZ3a	Silnice I/45 Nové Heřminovy – Zátor, přeložka	Zábor ZPF a PUPFL, prohloubení procesu fragmentace krajiny, ovlivnění krajinného rázu (trasa vedena svahy na úbočí vrchu Hřiběcí)
VZ1a	Doprovodná přírodě blízká opatření pro snížení povodňových rizik v povodí horního toku Opavy (společně s VN Nové Heřminovy)	Ovlivnění toku Opavy, zásahy do břehových ekosystémů

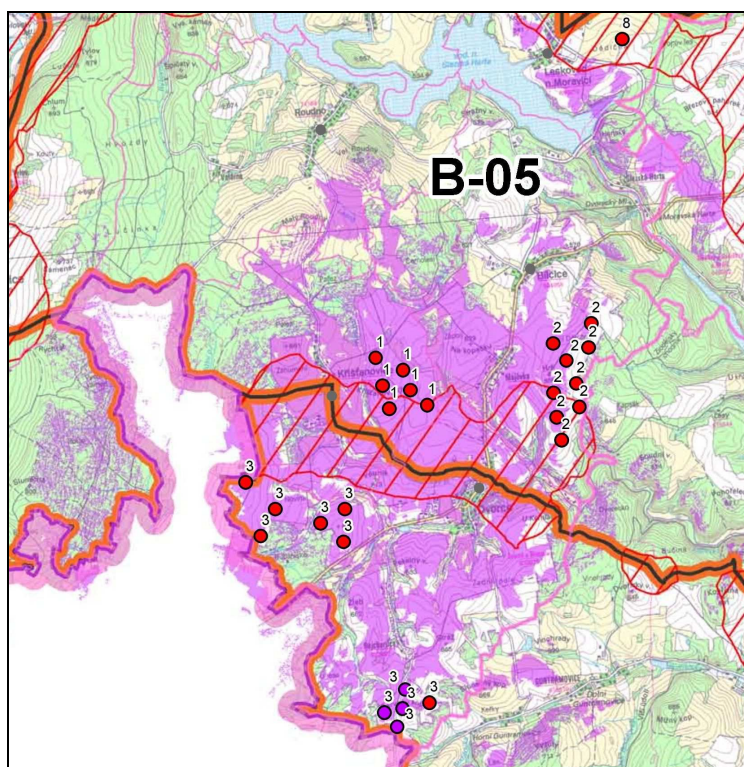
B-05 Slezská HartaZáměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-05	VIDITELNOST VTE
VTE 1	Větrný park Křišťanovice (6 x VTE s výškou rotoru 105 m)	Výrazné antropogenní dominanty, ovlivnění charakteru krajiny	Větrný park bude viditelný z levobřežní i pravobřežní části vodní nádrže Slezská Harta a jejího širokého okolí. Kompaktní oblast viditelnosti vymezuje na západě linie silnice Roudno – Razová, na východě linie v ose Bílčice Staré Heřminovy, ze severu linie Staré Heřminovy – Liščí vrch (701 m n.m.), a z jihu linie Slezská Harta – Roudno. V oblasti B-05 bude VTE rovněž viditelná z vyšší poloh v okolí Bílčic, v oblasti B-06 z vyšších poloh v okolí Horního Benešova. (viz obr. níže)
VTE 2	Větrný park Bílčice (9x VTE s výškou osy rotoru 105 m)	Výrazné antropogenní dominanty, ovlivnění charakteru krajiny	Větrný park bude viditelný ze střední a východní části oblasti mimo zalesněných svahů nádrže Slezská Harta a z odlesněných území oblasti B-08 – Dvorce – Rejchartice – Nové Valteřice, z prostoru mezi Guntramovicemi a Červenou horou, z okrajových částí oblasti B-09 a B-06 (viz obr. níže)
VTE 8	Leskovec nad Moravicí (1x VTE s výškou osy rotoru 119 - 140 m)	Výrazné antropogenní dominanty, ovlivnění charakteru krajiny	VTE bude viditelná z levobřežní i pravobřežní části vodní nádrže Slezská Harta a jejího širokého okolí. Kompaktní oblast viditelnosti vymezuje na západě linie silnice Roudno – Razová, na východě linie v ose Bílčice - Staré Heřminovy, ze severu linie Staré Heřminovy – Liščí vrch (701 m n.m.), a z jihu linie Slezská Harta – Roudno. V oblasti B-05 bude VTE rovněž viditelná z vyšší poloh v okolí Bílčic, v oblasti B-06 z vyšších poloh v okolí Horního Benešova (viz obr. níže).
VTE 3	Větrný park Dvorce (7x VTE s výškou osy rotoru 85 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-08)	Situován na území specifické krajiny B-08

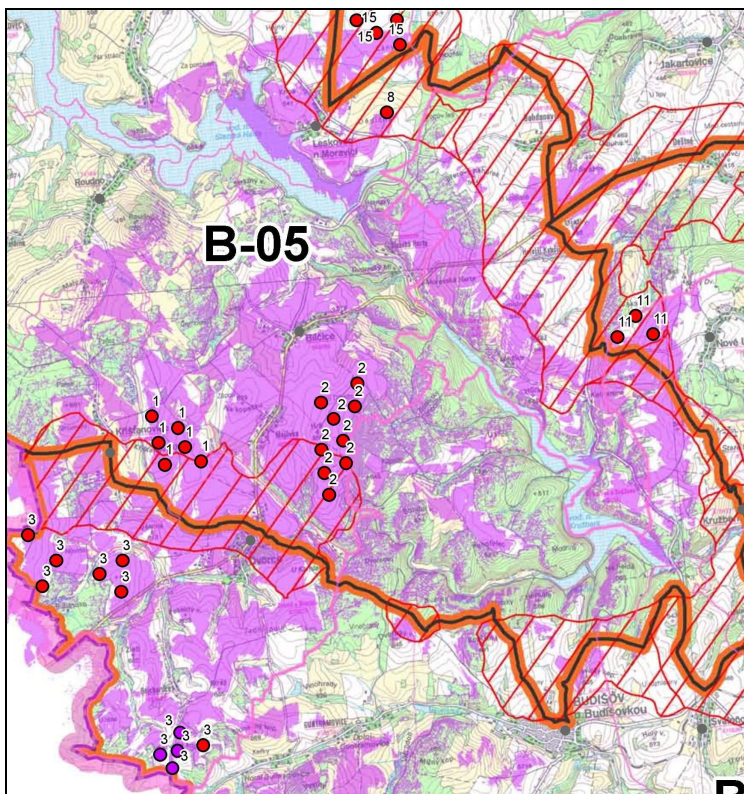

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-05	VIDITELNOST VTE
VTE 9	Větrný park Bratříkovice (5x VTE s výškou osy rotoru 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-06)	Situován na území specifické krajiny B-06
VTE 10	Větrný park Moravice-Melč (6x VTE s výškou osy rotoru 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-07)	Situován na území specifické krajiny B-09
VTE 11	Větrný park Nové Lubice (3x VTE s předpokládanou výškou osy rotoru cca 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-09)	Situován na území specifické krajiny B-09.
VTE15	Větrný park Leskovec (7x VTE s výškou osy rotoru 150 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-06)	Situován také na území sousední specifické krajiny B-06.

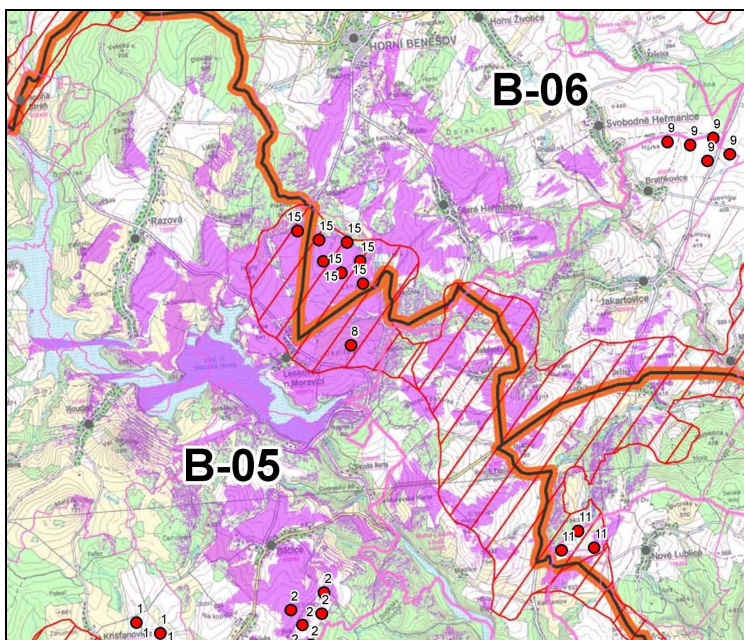
Vizuální vlivy větrné elektrárny Křišťanovice (VTE 1)

Vizuální vlivy větrné elektrárny Bílčice (VTE 2)

Vizuální vlivy větrného parku Leskovec (VTE 8 a VTE 15)

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-05
EZ2	vedení VVN - 110 kV Břidličná – Moravský Beroun (- Šternberk)	Zásah do lesních porostů, ovlivnění charakteru krajiny
EZ3	vedení VVN 110 kV Horní Životice (- Moravský Beroun)	Zásah do lesních porostů, ovlivnění charakteru krajiny
D48	I/46 Dvorce, obchvat, dvoupruhová směrově nedělená silnice I. třídy	Zábor ZPF
D49	I/46 Bílčice, hráz VN Slezská Harta, dvoupruhová směrově nedělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL,
D50	I/46 Slezská Harta - Litultovice, přeložka a homogenizace šířkového uspořádání, dvoupruhová směrově nedělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL,

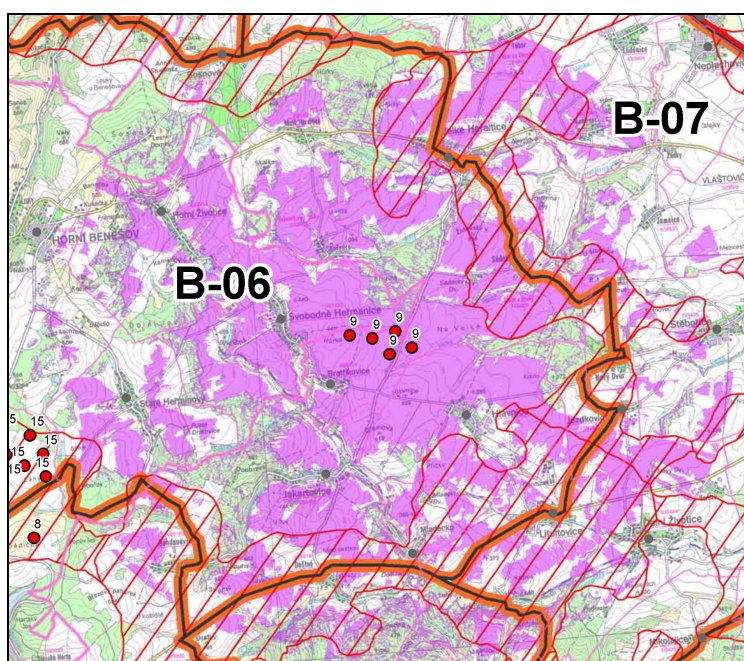
B-06 Horní BenešovZáměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-06	VIDITELNOST VTE
VTE 9	Větrný park Bratříkovice (5 x VTE s výškou osy rotoru 105 m)	Výrazné antropogenní dominanty, ovlivnění charakteru krajiny	Větrný park bude viditelný z velké části vymezené oblasti B-06, z její severovýchodní, východní, jihovýchodní a centrální části oblast. Z navazujících oblastí západní a jihozápadní části oblasti B-07 a oblast v okolí Velkých Heraltic. Z oblasti B-09 budou stožáry VTE viditelné ze území v severní hraniční části této oblasti (viz obr. níže).
VTE 15	Větrný park Leskovec (7 x VTE s výškou osy rotoru 150 m)	Výrazné antropogenní dominanty, ovlivnění charakteru krajiny,	Oblast viditelnost větrného parku Leskovec je plošně velmi významná. Z oblasti B-06 budou VTE viditelné z její jihozápadní části. Hranice oblasti viditelnosti lze vymezit linií mezi sídly Bohdanovice – Klapetkův kopec (481 m n.m.) – Bělídlo – Horní Benešov – Výšina (556 m n.m.). Stožáry budou dále viditelné z oblasti mezi Svobodnými Heřmanicemi a Bratříkovicemi a z okolí Mlýnského vrchu (572 m n.m.). V oblasti B-05 budou elektrárny viditelné z plošné významného území z její severovýchodní části. Z oblasti B-09 budou elektrárny viditelné z hraničních oblastí mezi B-09, B-05 a B-06 (viz obr. níže).
VTE 2	Větrný park Bílčice (9x VTE s výškou osy rotoru 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny B-05)	Situován na území specifické krajiny B-05.
VTE 8	Leskovec nad Moravicí (1x VTE s výškou osy rotoru 119 - 140 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny B-05)	Situován na území specifické krajiny B-05.

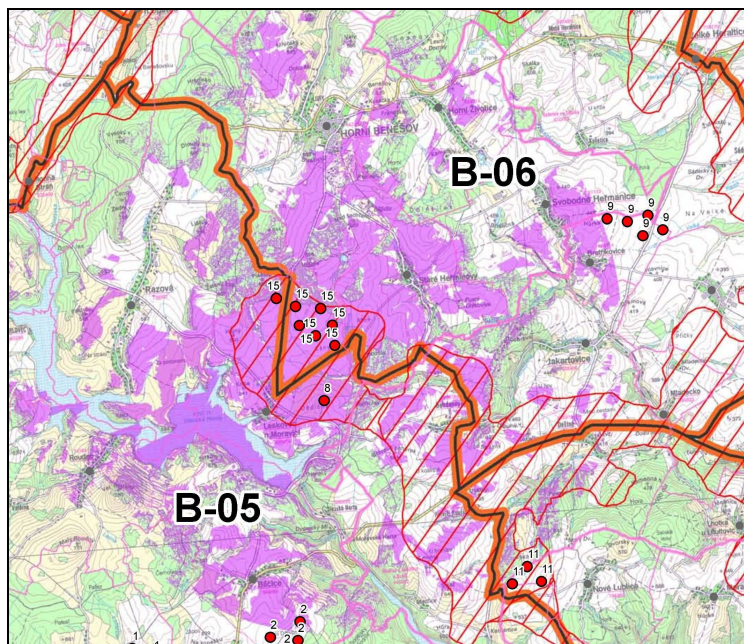

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-06	VIDITELNOST VTE
VTE 11	Nové Lublice (3x VTE s výškou osy rotoru 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-09)	Situovaný na území specifické krajiny B-09
VTE 10	Větrný park Moravice-Mělč (6 x VTE s předpokládanou výškou osy rotoru 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny B-07 a B-09)	Situován na území specifických krajín B-07 a B-09.
VTE 16	Větrná elektrárna Zátor (1 x VTE s výškou osy rotoru 150 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny B-04)	Situován na území specifické krajiny B-04.

Vizuální vlivy větrného parku Bratříkovice (VTE 9)

Vizuální vlivy větrného parku Leskovec (VTE 15)

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-06
EZ1	venkovní elektrické vedení – 400 kV (Krasíkov) – Tvrdkov – Horní Životice	Zásah do lesních porostů, ovlivnění charakteru krajiny, nová výrazná antropogenní linie
E327	Vedení 110 kV – propojení rozvodny 110/22 kV ve Vítkově s rozvodnou 400/110 kV v Horních Životicích	Fragmentace lesních porostů, vznik nové výrazné antropogenní technické linie
EZ3	vedení VVN 110 kV Horní Životice (- Moravský Beroun)	Fragmentace lesních porostů, vznik nové výrazné technické antropogenní linie

B-07 Brumovice – Štěbořice

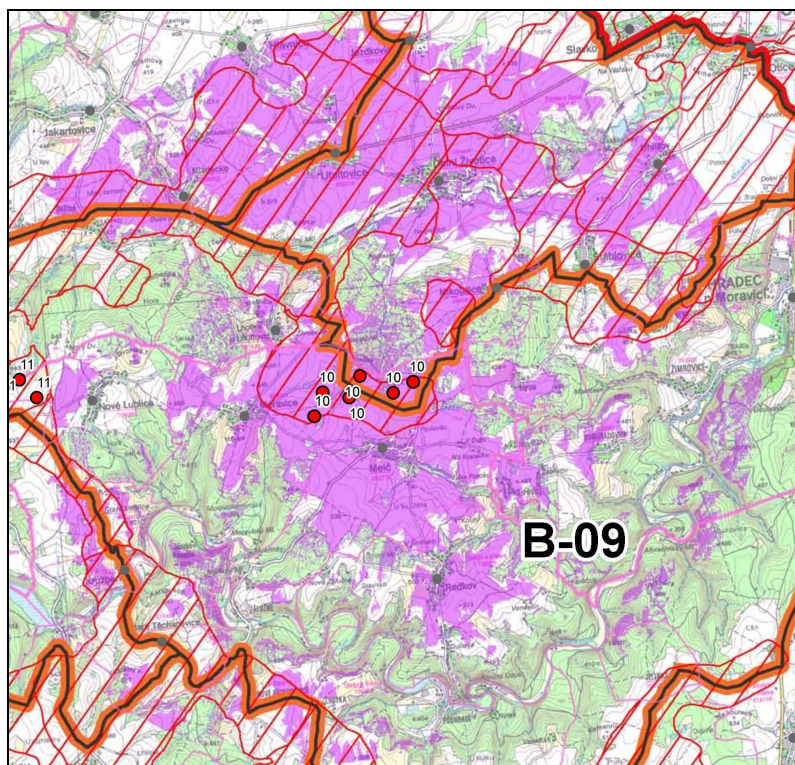
Záměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-07	VIDITELNOST VTE
VTE 10	Větrný park Moravice – Melč (6x VTE s předpokládanou výškou osy rotoru cca 105 m) ⁷	Výrazné antropogenní dominanty, ovlivnění charakteru krajiny vč. ovlivnění dálkových pohledů VTE umístěných na území specifické krajiny B-09.	Větrný park bude viditelný z poměrně rozsáhlé oblasti vymezené sídly Radkov, Lhotka u Litulovic, Mikolajice, z jižní části oblasti B-07 Jezdkovice, Slavkov, Štáblovice a z jihovýchodní části oblasti B-06 Deštné, Hlavnice, Jezdkovice (viz obr. níže).
VTE 16	Zátor (1x VTE s výškou osy rotoru 150 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny B-04)	Situován na území specifické krajiny B-04.

⁷ Z toho 3 VTE navrženy v oblasti B-09, 3 VTE v oblasti B-07.

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-07	VIDITELNOST VTE
VTE 9	Větrný park Bratříkovic (5 x VTE s výškou osy rotoru 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny B-06)	Situován na území specifické krajiny B-06.

Vizuální vlivy větrného parku Moravice - Melč (VTE 10)

Záměry dle ZÚR MSK

Nejsou evidovány.

B-08 Budišov – Vítkov

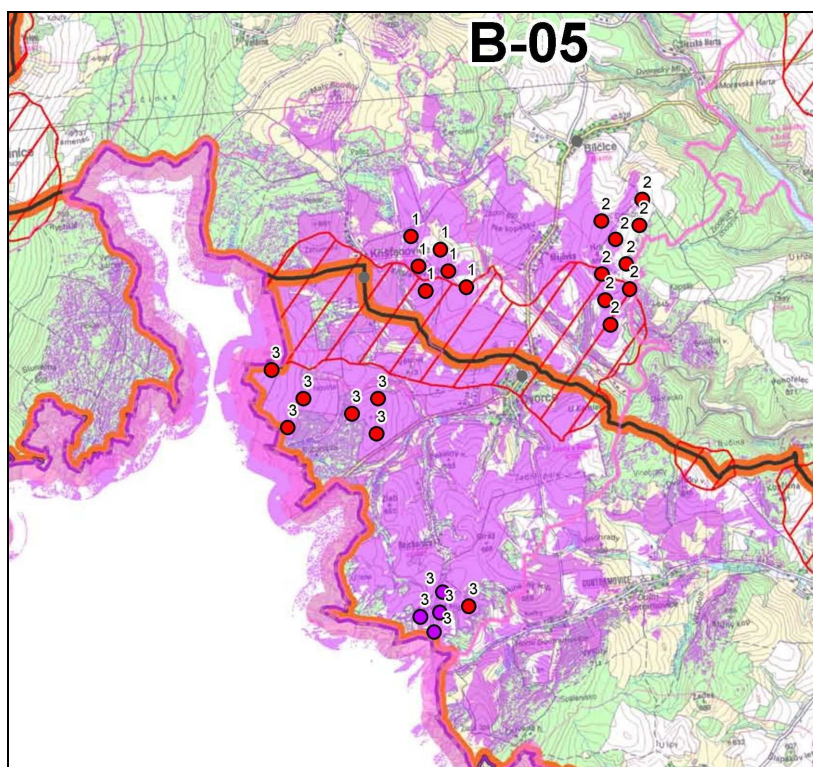
Záměry dle ÚAP MSK

Označení	Název záměru	Významné potenciální vlivy na krajinu B-08	Viditelnost VTE
VTE 3	Větrný park Dvorce (7 x VTE s výškou osy rotoru 85 m)	Výrazné antropogenní dominanty, ovlivnění charakteru krajiny	Větrný park bude viditelný ze západní části oblasti vymezené přibližně linií Liščí vrch – Kopřivná – Mlýnský kopec – Červená hora, z izolovaného západního výběžku oblasti v prostoru Slunečné hory a přilehlých území oblastí B-05 (viz obr. níže).

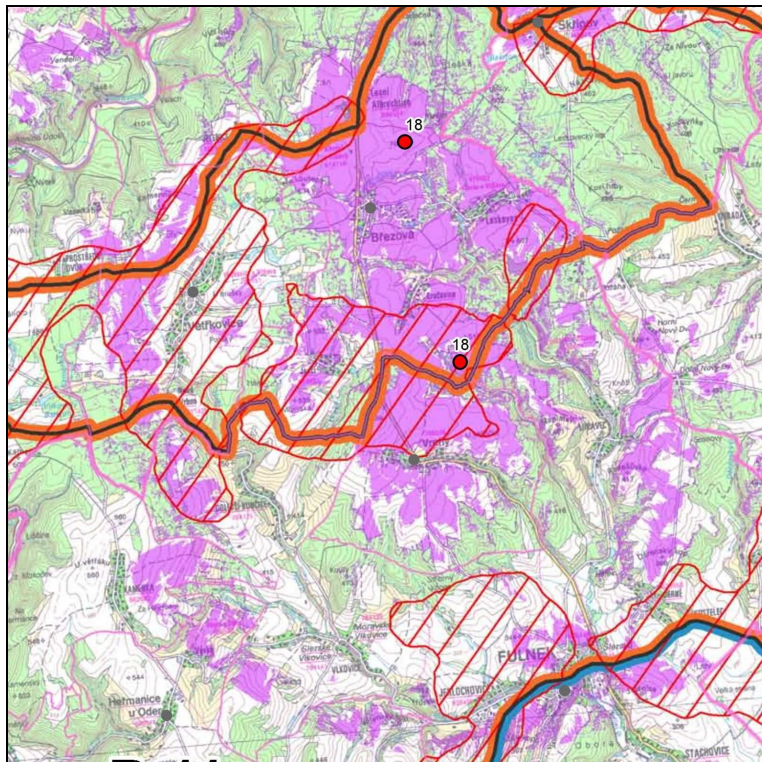

Označení	Název záměru	Významné potenciální vlivy na krajinu B-08	Viditelnost VTE
VTE 18	Březová – Gručovice (2 x VTE s předpokládanou výškou rotoru 105 m)	Výrazné antropogenní dominanty, ovlivnění charakteru krajiny	Oblast viditelnosti VTE je provedenou analýzou vymezena v území okolo Lesních Albrechtic – Březovou – Gručovic, v území západně a východně od Větrkovic, v okolí Jančí. Ze sousedních oblastí budou ovlivněny B-11, zejména oblasti v okolí Vrchů, Lukavce a Dolejších Kunčic, okrajově D-01 (okolí Fulneku) a B-09 (lokálně východní polovina oblasti, viz obr. níže).
VTE 1	Křišťanovice (6x VTE s výškou osy rotoru 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-05)	Situován na území specifické krajiny B-05
VTE 2	Bílčice (9 x VTE s výškou osy rotoru 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-05)	Situován na území specifické krajiny B-05
VTE 10	Moravice – Melč (6x VTE s výškou osy rotoru 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-07)	Situovaný ve specifických krajinách B-07 a B-09

Vizuální vlivy větrného parku Dvorce (VTE 3)

Vizuální vlivy větrných elektráren Březová – Gručovice (VTE 18)

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-08
EZ1	venkovní elektrické vedení – 400 kV (Krasíkov) – Tvrdkov - Horní Životice	Zásah do lesních porostů, nová výrazná antropogenní linie, ovlivnění charakteru krajiny
D48	I/46 Dvorce, obchvat, dvoupruhová směrově nedělená silnice I. třídy	Zábor ZPF

B-09 Hradec n. Moravicí – Melč

Záměry dle ÚAP MSK

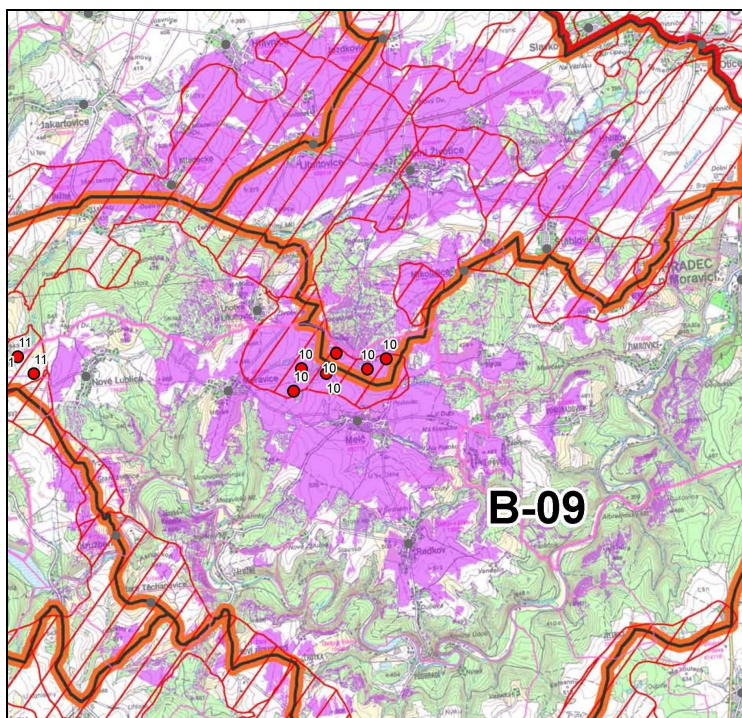
OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-09	VIDITELNOST VTE
VTE 10	Větrný park Moravice – Melč (6x VTE s předpokládanou výškou osy rotoru cca 105 m) ⁸	Výrazné antropogenní dominanty, ovlivnění charakteru krajiny vč. ovlivnění dálkových pohledů VTE umístěných na území specifické krajiny B-07.	VTE budou viditelné z poměrně rozsáhlé oblasti vymezené sídly Radkov, Lhotka u Litulovic, Mikolajice, z jižní části oblasti B-07 Jezdkovice, Slavkov, Štáblovice a z jihovýchodní části oblasti B-06 Deštné, Hlavnice, Jezdkovice (viz obr. níže).

⁸ Z toho 3 VTE navrženy v oblasti B-09, 3 VTE v oblasti B-07.

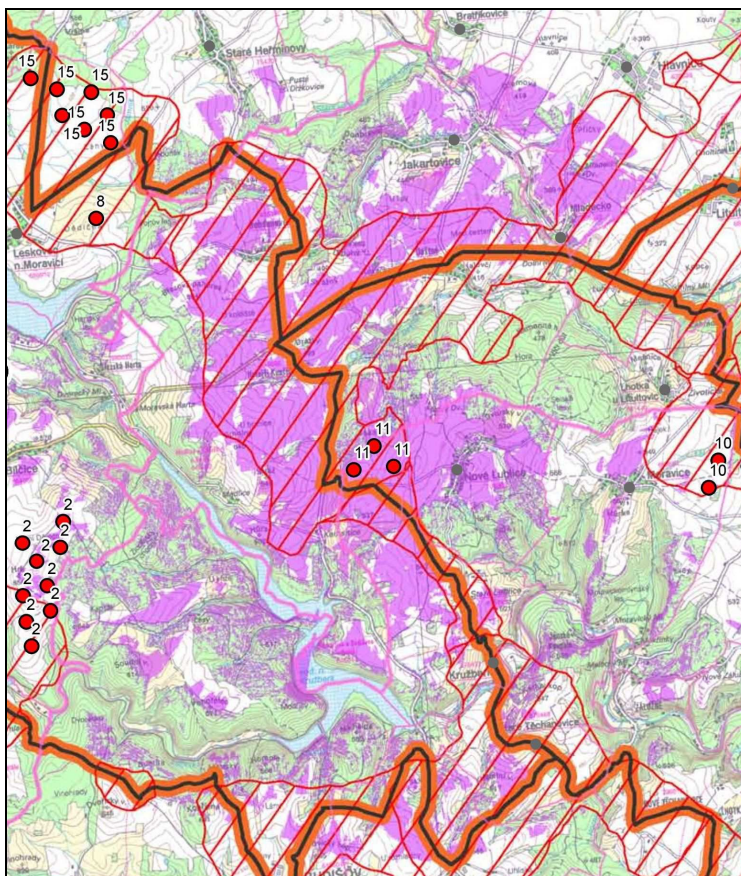
OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-09	VIDITELNOST VTE
VTE 11	Větrný park Nové Lubice (3x VTE s předpokládanou výškou osy rotoru cca 105 m)	Výrazné antropogenní dominanty ovlivnění charakteru krajiny	Větrný park bude viditelný v plošně poměrně významné oblasti v hraniční částech oblastí B-09, B-05 a B-06 vymezené přibližně sídly Nové Lubice, Staré Lublice, Kerhartice, Medlice, Hořejší Kunčice, Bohdanovice, Jakartovice. V oblasti B-06 dále pak v odlesněném území severovýchodně a východně od Jakartovic (viz obr. níže).
VTE 2	Větrný park Bílčice (9x VTE s výškou osy rotoru 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny B-05)	Situován na území specifické krajiny B-05.
VTE 8	Leskovec nad Moravicí – (1x VTE s výškou osy rotoru 119 - 140 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny B-05)	Situován na území specifické krajiny B-05.
VTE 9	Bratříkovice (5x VTE s výškou osy rotoru 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-06)	Situován na území specifické krajiny B-06.
VTE15	Větrný park Leskovec (7x VTE s výškou osy rotoru 150 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-06)	Situován na území specifické krajiny B-06.
VTE 18	Březová – Gručovice (2 x VTE s předpokládanou výškou rotoru 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-08)	Situován na území specifické krajiny B-08

Vizuální vlivy větrného parku Moravice - Melč (VTE 10)

Vizuální vlivy větrného parku Nové Lubice (VTE 11)

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-09
DZ4c	Silnice I/57 Hradec nad Moravicí, přeložka	Zábor ZPF, PUPFL, prohloubení procesu fragmentace krajiny
E327	Vedení 110 kV - propojení rozvodny 110/22 kV ve Vítkově s rozvodnou 400/110 kV v Horních Živicích	Fragmentace lesních porostů, vznik nové výrazné antropogenní linie

B-10 Kyjovice - Pustá Polom

Záměry dle ÚAP MSK

Nejsou evidovány.

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-10
PZ10	koridor propojovacího plynovodu VVTL DN 500 Děhylov - Hať - státní hranice ČR / Polsko	Zásah do lesních porostů
PZ2	VVTL plynovod DN 700, PN63 Příbor (Libhošť) – Děhylov	Zásah do lesních porostů, zásah do přírodovědně a krajinářsky cenných území

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-10
D28	I/11 Mokrý Lazce - Hrabyně - Velká Polom, přeložky a homogenizace šířkového uspořádání, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL, fragmentace lesních porostů, prohloubení procesu fragmentace krajiny
D29	I/11 hranice okresu Opava – Rudná (prodloužená Rudná), přeložka, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF, prohloubení procesu fragmentace krajiny
D34	I/11 Mokrý Lazce - Vřesina, přeložka, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF, prohloubení procesu fragmentace krajiny

B-11 Oderské vrchy

Záměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-11	VIDITELNOST VTE
VTE 18	Březová – Gručovice (2 x VTE s předpokládanou výškou rotoru 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-08)	Situován na území specifické krajiny B-08

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU B-11
Pov2	občanské vybavení - Z od Tošovic	krajinný ráz

Záměry dle ZÚR MSK

Nejsou evidovány

C. OBLAST SPECIFICKÝCH KRAJIN OPAVSKÉ PAHORKATINY

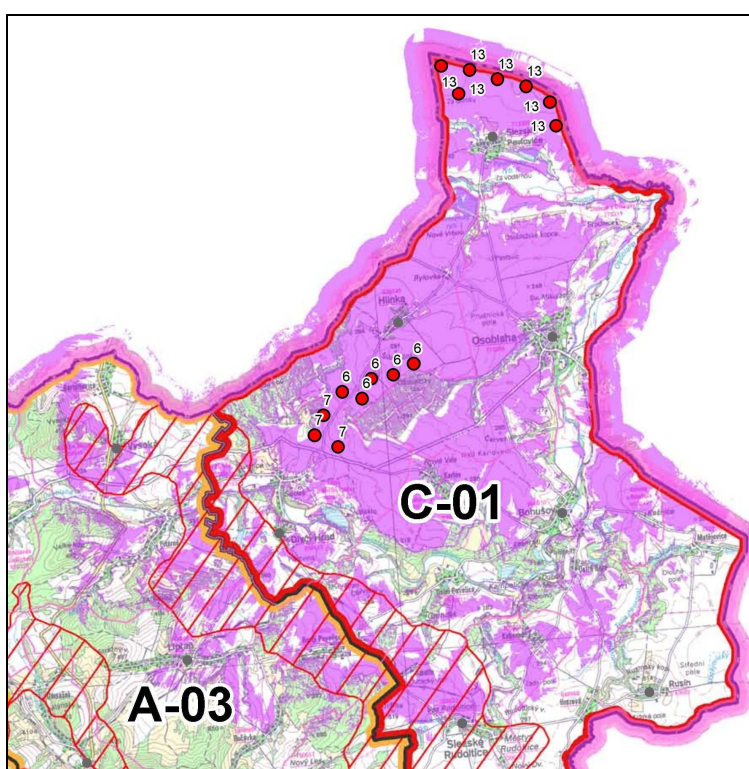
C-01 Osoblaha

Záměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU C-01	VIDITELNOST VTE
VTE 6	Větrný park Hlinka (5x VTE s výškou osy rotoru 119 – 140 m)	Nové antropogenní dominanty ovlivnění charakteru krajiny	Větrný park bude viditelný z téměř celé severní poloviny C-01, z vyvýšených poloh nad údolím říčky Osoblaha a z bezlesích poloh v okolí Bohušova a Slezských Rudoltic. Stožáry budou rovněž viditelné ze severovýchodní části sousedící oblasti A-03 (viz obr. níže).

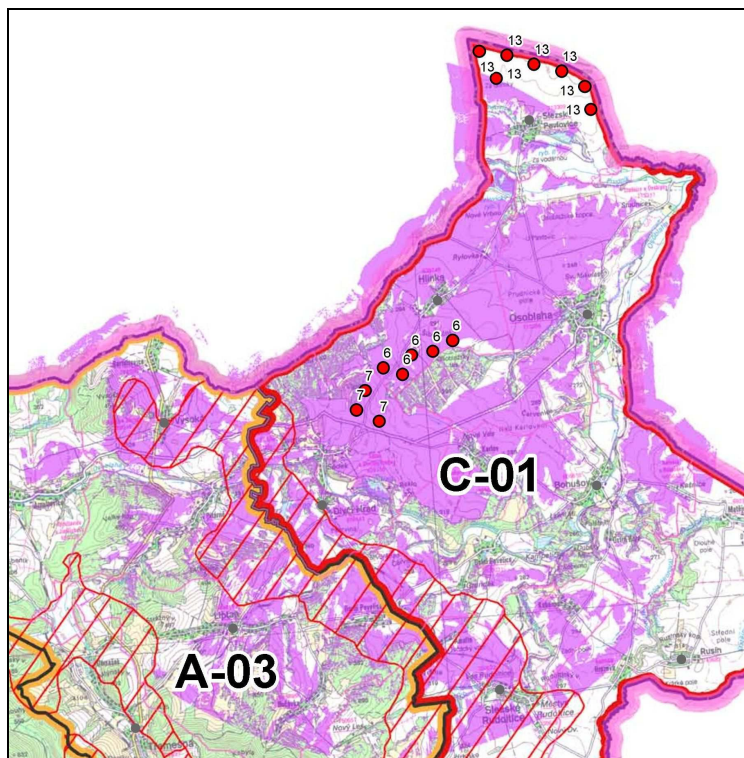
OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU C-01	VIDITELNOST VTE
VTE 7	Větrný park Dívčí Hrad (3x VTE s výškou osy rotoru 119 – 140 m)	Nové antropogenní dominanty (výška osy rotoru až 140 m) ovlivnění charakteru krajiny,	Větrný park bude viditelný z téměř celé severní poloviny C-01, z vyvýšených poloh nad údolím říčky Osoblaha a z bezlesích poloh v okolí Bohušova a Slezských Rudoltic. Stožáry budou rovněž viditelné ze severovýchodní části sousedící oblasti A-03 viz obr. níže).
VTE 13	Větrný park Slezské Pavlovice (7x VTE s výškou osy rotoru 94 – 140 m)	Nové antropogenní dominanty (výška osy rotoru až 140 m) ovlivnění charakteru krajiny	Větrný park bude viditelný z téměř celé severní poloviny oblasti C-01 viz obr. níže).

Vizuální vlivy větrného parku Hlinka (VTE 6)

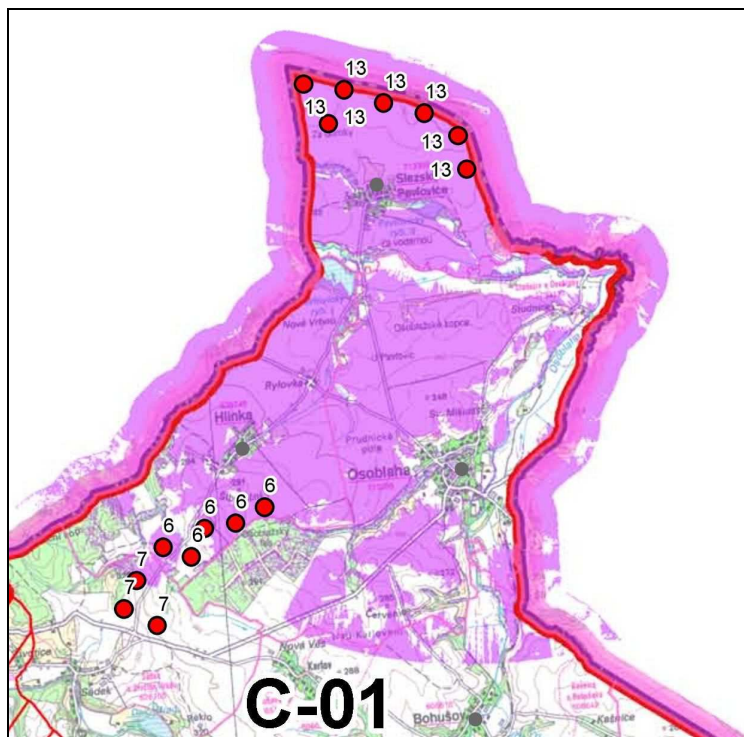

Vizuální vlivy větrného parku Dívčí Hrad (VTE 7)

Vizuální vlivy větrného parku Slezské Pavlovice (VTE 13)

Záměry dle ZÚR MSK

Nejsou evidovány.

C-02 Krnov - Opavská niva

Záměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU C-02	VIDITELNOST VTE
VTE 12	Větrný park Čaková– (6x VTE s výškou osy rotoru 105 – 140 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny B-03)	Situován na území specifické krajiny B-03.
VTE 16	Zátor (1x VTE s výškou osy rotoru 150 m))	Riziko ovlivnění dálkových pohledů specifické krajiny B-03 ((viz obr. níže pod přehledem krajiny B-04)	Situován v rámci specifické krajiny B-04)

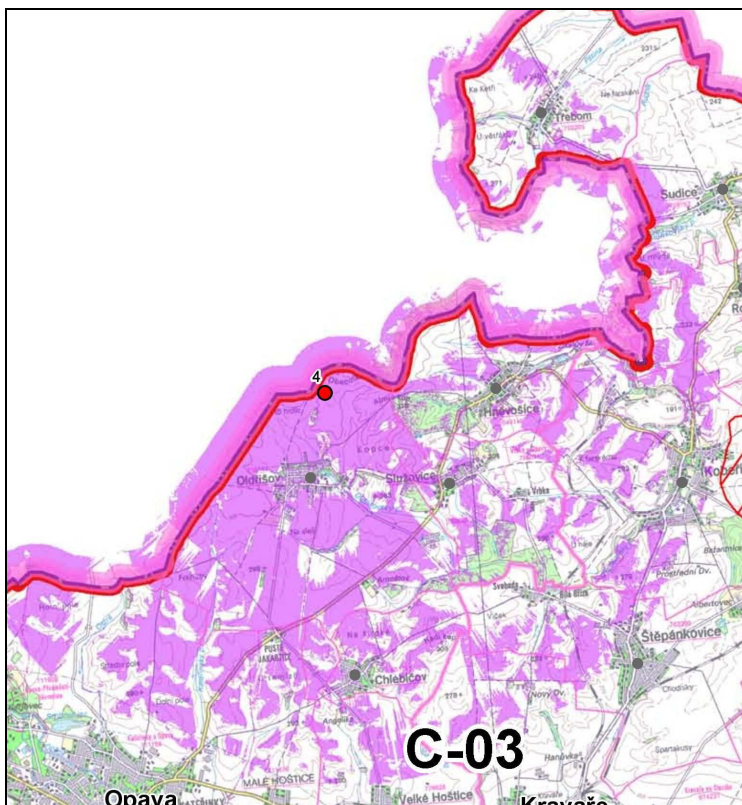
Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU C-02
VZ1a	Doprovodná přírodě blízká opatření pro snížení povodňových rizik v povodí horního toku Opavy (společně s VN Nové Heřminovy)	Zábor ZPF a PUPFL, změna stanovištních podmínek (likvidace terestrických stanovišť), narušení nivy Opavy, změna charakteru krajiny

C-03 Opava – KravařeZáměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU C-03	VIDITELNOST VTE
VTE 4	Oldřišov –(1x VTE s výškou osy rotoru 105 m)	Výrazná antropogenní dominanta, ovlivnění charakteru krajiny	VTE bude viditelná ze severozápadní části oblasti vymezené přibližně linií Kobeřice – Štěpánovice – Kravaře – Malé Hoštice – Velké Hoštice a dále v příhraničních oblastech u Rohova, Sudic, Třebomí a Opavy (území severně od města, viz obr. níže)

Vizuální vlivy větrné elektrárny Oldřišov (VTE 4)

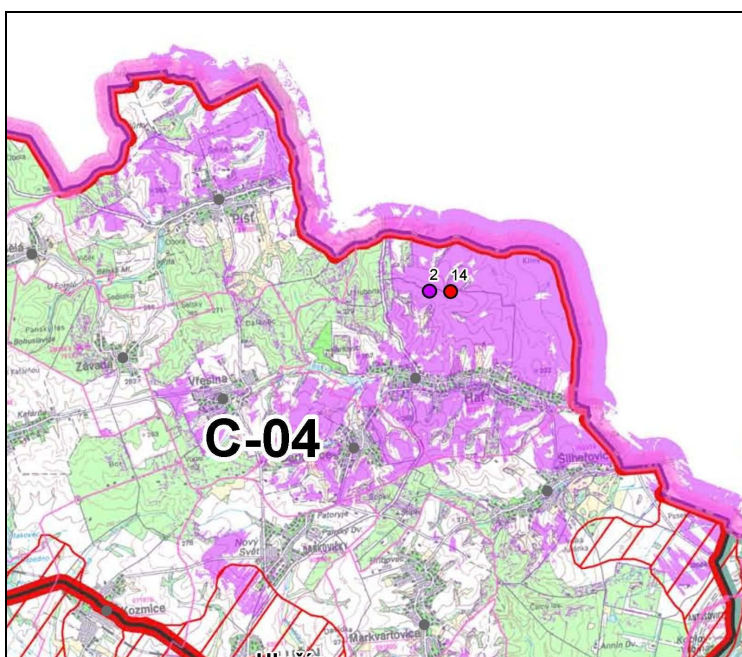
Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU C-03
VZ1a	Doprovodná přírodě blízká opatření pro snížení povodňových rizik v povodí horního toku Opavy (společně s VN Nové Heřminovy)	Zábor ZPF a PUPFL, změna stanovištních podmínek (likvidace terestrických stanovišť), narušení nivy Opavy, změna charakteru krajiny
D25	I/11 Opava, jižní obchvat (úsek I/11 - I/57), dvoupruhová směrově nedělená silnice I. třídy	Zábor ZPF, prohloubení procesu fragmentace krajiny
D28	I/11 Mokrý Lazce - Hrabyně - Velká Polom, přeložky a homogenizace šířkového uspořádání, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL, fragmentace lesních porostů, prohloubení procesu fragmentace krajiny, zesílení urbanizovaného charakteru krajiny
D54	I/56 Opava, severní obchvat, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF, prohloubení procesu fragmentace krajiny
D55	I/56 Opava - Ludgeřovice, přeložky a homogenizace šířkového uspořádání, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL, prohloubení procesu fragmentace krajiny
DZ4c	Silnice I/57 Hradec nad Moravicí, přeložka	Zábor ZPF a PUPFL, fragmentace lesních porostů, prohloubení procesu fragmentace krajiny

C-04 Bohuslavice - ŠilheřoviceZáměry dle ÚAP MSK

Označení	Název záměru	Významné potenciální vlivy na krajinu C-04	Viditelnost VTE
VTE 14	Hať (1 x VTE, výška dříku 100 m, průměr listu rotoru 92 m)	Nová antropogenní dominanta, ovlivnění charakteru krajiny	VTE bude viditelná z okolního odlesněného území vymezeného přibližně sídly Šilheřovice, Darkovice, Vřesina a silnicí II/469 Hať – státní hranice, další plošně významná oblast viditelnost je vymezena severně od Píště (viz obr. níže).

Vizuální vlivy větrné elektrárny Hať (VTE 14)Záměry dle ZÚR MSK

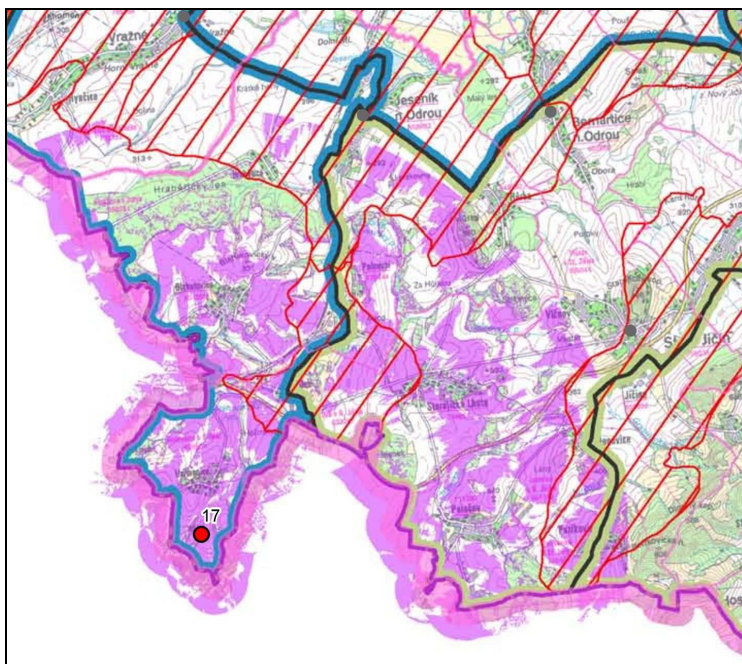
OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU C-04
D55	silnice I/56 (Ostrava – Opava) čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy v jižní okrajové poloze této specifické krajiny (úsek Hlučín – Dolní Benešov)	Zábor ZPF, prohloubení procesu fragmentace krajiny

D. OBLAST SPECIFICKÝCH KRAJIN MORAVSKÉ BRÁNY**D-01 Klimkovice – Suchdol**Záměry dle ÚAP MSK

Označení	Název záměru	Významné potenciální vlivy na krajinu D-01	Viditelnost VTE
----------	--------------	--	-----------------

Označení	Název záměru	Významné potenciální vlivy na krajinu D-01	Viditelnost VTE
VTE 17	Starý Jičín - Heřmanice u Polomi (1x VTE s výškou osy rotoru 150 m)	Nová antropogenní dominantanta, ovlivnění charakteru krajiny	VTE bude viditelná z jižní poloviny oblasti D-01, vymezená přibližně sídly Blahutovice – Heřmanice a v bezlesích partiích sousední oblasti F-01- Vičov – Hůrka – Polouvsí – Strojetická Lhota – Palačov - Petřkovice. (viz obr. níže)
VTE 18	Březová – Gručovice (2 x VTE s předpokládanou výškou rotoru 105 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. pod přehledem specifické krajiny B-08)	Situován na území specifické krajiny B-08

Vizuální vlivy větrné elektrárny Starý Jičín – Heřmanice u Polomi (VTE 17)

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU D-01
PZ1	VVTL plynovod DN 700, PN63 (Hrušky) – Příbor (Libhošť)	Zásah do lesních porostů
PZ2	VVTL plynovod DN 700, PN63 Příbor (Libhošť) – Děhylov	Zásah do lesních porostů

D-02 Poodří

Záměry dle ÚAP MSK

Nejsou evidovány.

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU D-02
PZ1	VVTL plynovod DN 700, PN63 (Hrušky) – Příbor (Libhošť)	Průchod CHKO Poodří, zásah do lesních porostů
PZ2	VVTL plynovod DN 700, PN63 Příbor (Libhošť) – Děhylov	Průchod CHKO Poodří, zásah do lesních porostů

D-03 BartošoviceZáměry dle ÚAP MSK

Nejsou evidovány.

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU D-03
D75	I/58 Krmelín, obchvat, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL, fragmentace lesních porostů, prohloubení procesu fragmentace krajiny
D77	I/58 Petřvald - Krmelín, nová stavba - jižní tangenta Ostravy, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL, fragmentace lesních porostů, prohloubení procesu fragmentace krajiny
D78	I/58 Petřvald, přeložka, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL, prohloubení procesu fragmentace krajiny
D79	I/58 Petřvald - Příbor, přeložka + západní obchvat Mošnova, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF, prohloubení procesu fragmentace krajiny

E. OBLAST SPECIFICKÝCH KRAJIN OSTRAVSKÉ PÁNVE**E-01 Ostrava – Karviná**Záměry dle ÚAP MSK

Nejsou evidovány.

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRŮ	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU E-01
E1	Rozšíření elektrárny Dětmárovice (EDĚ) – nový energetický zdroj	Rozšíření výrazné antropogenní plochy

F. OBLAST SPECIFICKÝCH KRAJIN BESKYDSKÉHO PODHŮŘÍ**F-01 Příbor - Nový Jičín**Záměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU F-01	VIDITELNOST VTE
VTE 17	Starý Jičín - Heřmanice u Polomi (1x VTE s výškou osy rotoru 150 m	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny D-01)	Situována na území specifické krajiny D-01.

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRŮ	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU (F-01)
D6	R48 Nový Jičín – Rybí, stavební úpravy, čtyřpruhová směrově dělená rychlostní silnice	Zábor ZPF, PUPFL, zvýraznění antropogenní linie
D77	I/58 Petřvald - Krmelín, nová stavba - jižní tangenta Ostravy, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL,, prohloubení procesu fragmentace krajiny
D78	I/58 Petřvald, přeložka, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL, prohloubení procesu fragmentace krajiny

F-02 Frýdek- MístekZáměry dle ÚAP MSK

Nejsou evidovány.

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRŮ	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU F-02
E5	(EDĚ) – Vratimov – Nošovice, vedení 400 kV pro výkon EDĚ 600 MW	Zábor PUPFL, nový liniový prvek v krajině, fragmentace lesních porostů, ovlivnění rázu krajiny
E9	(EDĚ) – Nošovice – Albrechtice - vedení 400 kV v souběhu se stávající trasou	Zvýraznění antropogenní linie, ovlivnění zájmů ochrany přírody
D10	R48 Frýdek-Místek, jižní obchvat, nová stavba, čtyřpruhová směrově dělená rychlostní silnice	Prohloubení procesu fragmentace krajiny, ovlivnění zájmů ochrany přírody, ovlivnění rázu krajiny
D75	I/58 Krmelín, obchvat, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL, ovlivnění rázu krajiny, fragmentace krajiny
D76	I/58 Krmelín - Paskov (křiž. I/56), nová stavba - jižní tangenta Ostravy, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF

F-03 ŠtramberkZáměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRU	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU F-03	VIDITELNOST VTE
VTE 17	Starý Jičín - Heřmanice u Polomi (1x VTE s výškou osy rotoru 150 m)	Riziko ovlivnění dálkových pohledů (viz obr. níže pod přehledem krajiny D-01)	Situována na území specifické krajiny D-01.

Záměry dle ZÚR MSK

Nejsou evidovány.

F-04 Ondřejník - Palkovické HůrkyZáměry dle ÚAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRŮ	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU F-04
Ese80	Fotovoltaická elektrárna, Hukvaldy	Ovlivnění rázu krajiny technickým zařízením

Záměry dle ZÚR MSK

Nejsou evidovány.

F-06 Třinec – TěšínZáměry dle ÚAP MSK

Nejsou evidovány.

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRŮ	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU
E5	(EDĚ) – Vratimov – Nošovice, vedení 400 kV pro výkon EDĚ 600 MW	Fragmentace lesních porostů, nový liniový prvek v krajině
E8	Nošovice – Mosty u Jablunkova – Varín (SR), souběžné vedení se stávající trasou 400 kV	Fragmentace lesních porostů, ovlivnění zájmů ochrany přírody a krajiny (CHKO Beskydy)
E9	(EDĚ) – Nošovice – Albrechtice - vedení 400 kV v souběhu se stávající trasou	
D31	III/47210 – II/474 (Životice), nová stavba, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy - návrh dvoupruh (územní rezerva – rozšíření na čtyřpruh viz D512)	Zábor ZPF a PUPFL, prohloubení procesu fragmentace krajiny
D35	Těrlicko - Třanovice, nová stavba, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL
D36	Třanovice - Hnojník, přeložka, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL, ovlivnění břehových porostů, prohloubení procesu fragmentace krajiny

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRŮ	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU
D37	Hnojník - Bystřice n. O., obchvat, čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy	Zábor ZPF a PUPFL, ovlivnění břehových porostů, prohloubení procesu fragmentace krajiny

G. SPECIFICKÉ KRAJINY MORAVSKOSLEZSKÝCH A SLEZSKÝCH BESKYD

G-01 Moravskoslezské Beskydy

Záměry dle ÚAP MSK

Nejsou evidovány.

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRŮ	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU G-01
E8	Nošovice – Mosty u Jablunkova – Varín (SR), souběžné vedení se stávající trasou 400 kV	Ovlivnění lesních porostů, střet se zájmy ochrany přírody a krajiny, ovlivnění rázu krajiny

G-02 Jablunkov

Záměry dle ÚAP MSK

Nejsou evidovány.

Záměry dle ZÚR MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRŮ	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU G-02
E8	Nošovice – Mosty u Jablunkova – Varín (SR), souběžné vedení se stávající trasou 400 kV	Zábor ZPF/PUPFL, ovlivnění krajinného rázu
D 38	I/11 Bystřice n. O. – Hrádek, přeložka (čtyřpruhová směrově dělená silnice I. třídy)	Zábor ZPF, územní bariéra

G-03 Slezské Beskydy

Záměry dle UAP MSK

OZNAČENÍ	NÁZEV ZÁMĚRŮ	VÝZNAMNÉ POTENCIÁLNÍ VLIVY NA KRAJINU G-04
Ese59	Větrný park Nýdek - 3 ks	Zábor ZPF (PUPFL), potlačení charakteru harmonické krajiny, ovlivnění krajinného rázu

Záměry dle ZÚR MSK

Nejsou evidovány.